WILLIAM S. BURROUGHS

ÇIPLAK ŞÖLEN

Bugüne Dek Yayınlanmamış Metinlerle Zenginleştirilmiş

50. Yıl Baskısı

Algan Sezgintüredi Çevirisiyle

versus

william s. burroughs

•

çıplak şölen

türkçesi: üçel birlik j. g. ballard'ın sunuşu

Çıplak Şölen asla unutamayacağınız bir ziyafet. Bu olağanüstü roman güldürücü bir vahiy, cehennem boyunca bir korku treni gezisi, en garip gezegenin en garip insanlarına, kendimize yönelik bir sürek avı. Yazınsal başyapıtlardan, dehaların her satırına sindiği şeklinde bahsedilir ve bu hiçbir yerde *Çıplak Şölen*'deki kadar doğru değildir. Giriş sözcüklerinden,
–komik, paranoit, düşsel, çılgın– eşsiz bir dünyanın bize gösterildiğinin farkına varırız. Garip ve kâbusa benzer sahneler, alışılmamış ve çökmüş bir kentin anlık görüntüleriymişçesine yıldırım gibi geçer. Sadece sonradan, bu tuhaf şehrin sabahladığımız barınaklardan biri olduğunu fark ederiz.

İ lk bakışta Çıplak Şölen'de Burroughs'un haklarında sonuna kadar samimi olduğu birbiriyle yakından ilgili iki tema; uyuşturucular ve cinsellik egemendir. Metro şafaklarının ve ucuz otellerin manzarası, bir sonraki junk dozuna kadar uyuşmuş bekleyiş ve yakalanamaz bir cinsel mutluluğun arayışı hep birlikte Burroughs'un 1950'lerde New York, Meksika ve Tanca'da içine girdiği yaşamı anlatır. Drug'lar, Burroughs'un yazdığı asıl malzemedir ve o bağımlılığı dünyanın önde gelen güçlerinin
–medya holdingleri, muazzam politik ve ticari bürokrasiler ve kârla güdülen tıp bilimi– küresel komplosunun parçası olarak görür ki bunlar, bizi günahkâr cinsellik serabı ile tedirgin ederken bağımlıların tam bağımlılığına düşürmeye kararlıdırlar.

Burroughs hepimizi yeme ğe çağırarak bu komployu ortaya çıkarmayı seçer ve yemek listesinde, İkinci Dünya Savaşı'ndan bu yana Amerikalı bir yazar tarafından yapılan en önemli ve özgün çalışmalardan biri olduğuna inandığım bir roman vardır. *Çıplak Şölen* bir bağımlının dozu, saf duyumsamanın beyne

kendimizi aldatmalarımız
duygusallığa kaçmayan, en
hücumudur ve aynı zamanda kendimiz, ve hilekârlıklarımızla
keskin mizah sosuyla
ilgili çıplak ve
sunulan gerçektir. Burada, yirminci yüzyıl yazınının en ahlaksız ve büyüleyici fizikçisi olan korkunç Dr. Benway'in başını çektiği, neşeli karakterler olan ev sahiplerini bulacaksınız.

En çağdaş roman yazınının kansız yemeğine karşı, arkanıza yaslanın ve bir romanın bu ziyafetinde karnınızı tıka basa doldurun.

içindekiler

giriş

tanıklık: bir hastalıkla ilgili ifade

Zayıflamı ş bir karaciğer ve Hastalık'tan kurtulan herkeste ortak olan ödünç et görünümü dışında oldukça sağlıklı dingin ve aklım başımda olarak Hastalık'tan kırk beş yaşımda uyandığım... Kurtulanların çoğu, çılgınlığı ayrıntılarıyla hatırlayamazlar. Ben, görüldüğü gibi hastalık ve çılgınlık konusunda ayrıntılı notlar aldım. Şimdi *Çıplak Şölen* adıyla yayınlanan bu notları nasıl yazdığımı tam olarak anımsamıyorum. İsim, Jack Kerouac tarafından önerilmişti.[1] Yakın zamandaki iyileşmeme kadar, bu adın ne anlama geldiğini anlamamıştım. Kitabın adının anlamı tam olarak sözcüklere karşılık düşüyor: ÇIPLAK Şölen –herkesin her çatalın ucunda ne olduğunu gördüğü donmuş bir an.

Hastalık ilaç ba ğımlılığıydı ve ben on beş yıl boyunca bağımlıydım. Bağımlı dediğim de junk bağımlılığını kastediyorum (dimeroldan pelfona

kadar tüm sentetikleri de içermek üzere afyon ve/veya türevlerinin genel adı). Birçok biçimdeki junk'ı kullandım: morfin, eroin, diladid, ökodal, pantopon, diyokodid, diyozen, afyon, dimerol, dolofin, pelfon. Junk'ı tüttürdüm, yedim, burnuma çektim, damarıma –derime– etime şırınga ettim, rektal fitil olarak yerleştirdim. İğne önemli değildir. Koklasan da tüttürsen de yesen de ya da kıçından içeri itsen de sonuç aynıdır: bağımlılık. İlaç bağımlılığından bahsederken keif, marihuana ya da herhangi bir esrar prepatını, meskalin, *Bannisteria Caapi*, LSD6, Kutsal Mantarlar ya da sanrı oluşturucu gruptan
kastetmiyorum... Sanrı oluşturanlardan herhangi
herhangi bir ilacı birinin kullanımının

fiziksel ba ğımlılık yarattığına ilişkin hiçbir kanıt yoktur. Bu ilaçların etkisi, fizyolojik olarak junk'ın etkisinin tersidir. İki ilaç sınıfı arasındaki acınası karmaşa, ABD ve diğer narkotik dairelerinin gayretkeşlikleri yüzünden doğmuştur.

On be ş yıllık bağımlılığım sırasında junk virüsünün etkilemesinin kesin biçimini gördüm. Junk piramidi, bir tabaka altındaki diğer tabakayı yiyerek (junk patronlarının her zaman şişman ve sokaktaki bağımlıların her zaman zayıf olması kaza dâhilidir) dimdik tepeye, ya da dünya halklarının sırtından beslenen birçok junk piramidi bulunduğuna göre tepelere tırmanır ve satıcının şu temel ilkelerinin üzerine kuruludur:

[1] Bir zamanlar, aynı apartman dairesinde birlikte kalırlarken, -Will Dennison takma adını kullanarak- Burroughs ve Jack Kerouac ortak bir roman yazmaya karar verdiler: *And the Hippos Were Boiled in Their Tanks* adını verdikleri kitap bugüne kadar gün ışığına çıkmadı. Bir gün üçüncü ev ortakları Allen Gingsberg, kitapta Burroughs'un yazdığı bölümlerden birini yüksek sesle okuyordu. El yazısının bir yerini çözemeyip 'naked lust'ı (çıplak servet) 'naked lunch' olarak okudu ve Kerouac, bunun kitap için çok sıkı bir isim olduğu yorumunu patlatttı... y.h.n.

1- Hiçbir şeyi karşılıksız verme.
2-Vermen gerekenden fazlasını verme (her zaman alıcıyı açken yakala ve sürekli beklet).
3- Her zaman –yapabildiğin kadarıyla– her şeyi geri al.

Satıcı her zaman sonuna kadar ödetir. Bağımlı, insan biçimini koruyabilmek için sürekli fazla, daha fazla junk'a gereksinim duyar...

Maymun’u rüşvetle uzaklaştırır.

Junk, tekel ve mülkiyetin kalıbıdır. Bağımlı, junk bacakları onu yeniden kötü yola sapması için dosdoğru junk ışınına götürürken, seyreder. Junk niceldir ve hassas bir biçimde ölçülebilir. Daha fazla junk kullandıkça sahip oldukların azalır ve ne kadar fazlasına sahipsen o kadar fazla kullanırsın. Sanrı oluşturucu ilaçlar kullananlar tarafından kutsal kabul edilirler –Peyote Kültleri ve Bannisteria Kültleri, Esrar Kültleri ve Mantar Kültleri–, “Meksika’nın Kutsal Mantarları, Tanrı’yı gösterir” – ama hiç kimse junk’ın kutsal olduğunu öne sürmemiştir. Afyon kültleri yoktur. Afyon kâfirdir ve para gibi ölçülebilir. Bir zamanlar Hindistan’da yararlı ve alışkanlık yaratmayan bir junk bulunduğunu duymuştum. Adına *Soma* deniyor; güzel ve mavi bir akıntı olarak betimleniyordu. *Soma* var olsaydı eğer, Satıcı şişelemek için orada olur, tekelleştirir, satar ve soma sıradan bir eski zaman JUNK’ı haline gelirdi.

Junk, ideal üründür... mükemmel mal. Satı ş için dil dökmeye gerek yok. Müşteri, lağımdan sürünerek gelecek ve satın almak için yalvaracak... Junk taciri, ürününü tüketiciye satmaz, tüketiciyi ürününe satar. Yaptığı ticareti ilerletmez ve basitleştirmez. Müşteriyi, alçaltır ve basitleştirir. Kadrosuna junk ile ödeme yapar.

Junk, “kötü” virüsün temel formülüne dayanır: *Gereksinimin Cebiri*. “Kötü”nün yüzü her zaman mutlak gereksinmenin yüzüdür. Bir uyuşturucu düşkünü, uyuşturucuya mutlak gereksinim duyan bir adamdır. Belirli bir sıklık aşıldığında, gereksinim kesinlikle hiçbir sınır ya da kontrol tanımaz. Mutlak gereksinim sözleriyle: “Yapmaz mıydın?” Evet, yaparsın. Yalan söylersin, kandırırsın, arkadaşlarını ispiyon edersin, çalarsın, mutlak gereksinimi doyurmak için *her şeyi* yaparsın. Çünkü mutlak hastalık, mutlak mülkiyet durumundasındır ve başka bir biçimde hareket etme hakkın yoktur. Uyuşturucu düşkünleri, yaptıklarının dışında hareket edemeyecek hasta insanlardır. Kuduz köpeğin ısırmaktan başka seçeneği yoktur. Amacınız junk virüsünü etkin tutmak olmadığında, kendini üstün görme konumunu üstlenmenin amaca hiçbir faydası yoktur. Ve junk büyük bir sanayidir. Meksika’da, Aftosa Komisyonu’nda çalışan bir Amerikalıyla görüşmemi hatırlıyorum. Aylık altı yüz dolar ve masraflar:

“Salgın ne kadar sürecek?” diye sordum.

“Biz yürütebildiğimiz sürece... Ve evet... belki de aftosa Güney Amerika’da patlayacak,” dedi hayal eder gibi.

Bir dizi ili şkisindeki sayılar piramidini değiştirmek ya da yok etmek istersen, en alttaki sayıyı değiştirir ya da ortadan kaldırırsın. Eğer junk piramidini yok etmek istiyorsak, piramidin tabanı ile başlamalıyız: *Sokaktaki Bağımlı* ve tümünün yerine derhal yenileri bulunabilecek olan “patronlar”a donkişotça eğilmeyi bırakmalıyız. Yaşamak için junk bulması gereken sokaktaki bağımlı, junk denkleminin tek yeri doldurulamaz faktörüdür. Junk satın alacak bağımlı kalmadığında junk trafiği de kalmayacaktır. Junk var oldukça birileri ona hizmet edecektir.

Ba ğımlılar tedavi edilebilir veya karantinaya alınabilir –yani tifo taşıyıcıları gibi, asgari gözetim altında belirli bir miktar morfin kullanmalarına izin verilebilir. Bu yapıldığında dünyanın junk piramitleri çökecektir. Bildiğim kadarıyla İngiltere junk sorununda bu yöntemi kullanan tek ülke. Birleşik Krallıkta karantina altında beş yüz kadar bağımlı bulunuyor. Karantina altındaki bağımlılar birer birer öldüklerinde, junk içermeyen ağrı kesiciler bulunduğunda, junk virüsü çiçek hastalığı gibi kapanmış bir sayfa –tıbbi bir merak konusu olacaktır.

Junk virüsünü topra ğa gömülmüş bir geçmişe sürgüne gönderecek aşı mevcuttur. Bu aşı, adını kullanma ve bağımlılar ile alkoliklerin apomorfin tedavisinin otuz yılını kapsayan kitabından alıntı yapma izni almadığım için adını saklı tutacağım bir İngiliz doktor tarafından bulunmuş olan Apomorfin Tedavisi’dir. Apomorfin bileşimi, morfinin hidroklorik asitle kaynatılmasıyla elde edilir. Bağımlıların tedavisinde kullanılmasından yıllarca önce keşfedilmişti. Uzun yıllar boyunca, narkotik ya da ağrı kesici etkisi olmayan apomorfin sadece zehirlenme olaylarında kusmayı sağlayan bir ilaç olarak kullanıldı. O, doğrudan beynin arkasındaki kusma merkezini etkiler.

Bu aşıyı, junk çizgisinin sonunda buldum. Tanca’nın Yerli Mahallesi’nde bir odada yaşıyordum. Bir yıldır ne banyo yapmış ne de elbiselerimi değiştirmiş, ölümcül bağımlılığın lifli gri tahtadan etine her saat başı bir iğne batırmanın dışında çıkarmıştım. Odayı hiç temizlememiş, hiç tozunu almamıştım. Boş ampul kutuları ve çöp tavana dek yığılmıştı. Işıklar ve su ödenmediği için çoktan kesilmişti. Kesinlikle hiçbir şey yapmıyordum. Sekiz saat boyunca ayakkabımın ucuna bakabilirdim. Sadece

junk'ın kum saatinin boşalması, beni harekete geçirebiliyordu. Eğer bir arkadaşım ziyarete gelmişse –ziyaret edilecek birisi ya da bir şey kalmadığından beri bunu oldukça seyrek yapıyorlardı– görüş alanıma sürekli daha anlamsız ve daha donuk bir hale gelen gri bir ekran girmesi umurumda olmadan orada oturuyordum ve onun dışına çıktıklarında da umurumda olmuyordu. Eğer orada ölmüşse, ceplerini karıştırmak için yanına gitmeyi beklerken orada ayakkabıma bakarak otururdum. Yapmaz mıydın? Çünkü asla yeterince junk'ım olmazdı
–kimsenin olmaz. Günde otuz g[1] morfin ve hâlâ yeterli değildi. Ve bir eczanenin önünde uzun bekleyişler. Gecikme, junk işinde bir kuraldır. Adam[2] asla zamanında gelmez. Bu aksaklık değildir. Junk dünyasında aksaklık yoktur. Bağımlıya tekrar tekrar, junk payı için para bulamazsa başına ne geleceği öğretilir. Şu parayı bul yoksa… Ve aniden alışkanlığım hızla artmaya ve yine artmaya başladı. Günde kırk veya altmış g. Ve hâlâ yeterli değildi. Ve artık ödeyemiyordum.

Orada elimde son çekimle oturdum ve bunun son çekim oldu ğunu fark ettim. Londra'ya giden ilk uçağa bindim.

Doktor bana, apomorfinin metabolizmayı düzenlemek ve kan dolaşımını normalleştirmek üzere arka beyne yaptığı etkinin, bağımlılığın salgı sistemini dört beş günlük bir dönemde tahrip ettiğini anlattı. Bir kere arka beyin düzenlendiğinde, apomorfin kesilebilir ve sadece tekrarlama durumunda yeniden kullanılır. (Hiç kimse keyif için apomorfin almaz. *Apomorfin bağımlılığı ile ilgili tek bir olay bile kayıtlara geçmemiştir*.) Tedavi görmeyi kabul ettim ve bir şifa yurduna yattım. İlk yirmi dört saat boyunca, şiddetli çekilme[3] içindeki birçok bağımlı gibi gerçekten çıldırmış ve paranoittim. Bu çılgınlık, yirmi dört saatlik yoğun apomorfin tedavisi ile dağıtıldı. Doktor bana çizelgeyi gösterdi. Bacak ve mide krampları, ateş ve bana özgü bir belirti olan Soğuk Yanış –sanki çok büyük bir kurdeşen vücudu kaplar ve mentolle ovulursunuz– gibi şiddetli çekilme belirtilerinin ortaya çıkmamasını açıklayamayacak kadar az

[1] G: (grain): Eczacı tartısında 0,065 gram. Morfin, junk ölçümünde bir standart. Bir buçuk g morfin, bir 'vuruş' yapar. Bir eroin kapsülü ½ g morfinin eşdeğerini içerir. Eroin, morfinden yedi kez daha güçlüdür.

[2] Adam: (the Man): New Orleans jargonunda junk satıcısı, ana satıcı veya narkotik ajanı anlamında kullanılır. y.h.n.

[3] Çekilme: Junk kullanmayı bırakma. Junk'ın vücuttan geri çekilmesi, junk yoksunluğu. y.h.n.

miktarda morfin almı ştım. Her bağımlının, tüm kontrolünü yitirmesine neden olan özel bir belirtisi vardır. Çekilme denkleminde kayıp bir etken vardı –bu etken sadece apomorfin olabilirdi.

Apomorfin tedavisinin gerçekten ba şarılı olduğunu gördüm. Sekiz gün sonra uyku ve yemek düzenim normale dönmüş olarak şifa yurdundan ayrıldım. Tam iki yıl boyunca junk'tan tamamen uzak durdum –on iki yılın rekoru. Ağrı ve rahatsızlık nedeniyle birkaç aylığına yeniden döndüm. Diğer bir apomorfin tedavisi, bu kitabın yazılması süresince beni junk'tan uzak tuttu.

Apomorfin tedavisi nitel olarak di ğer tedavi yöntemlerinden farklıdır. Onların tümünü denedim. Hemen azaltma, yavaş azaltma, kortizon, antihistaminler, sakinleştiriciler, uyuma tedavileri, tolserol, reserpin. Bu tedavilerden
Apomorfin
hiçbiri, ilk yeniden başlama şansının önüne geçemedi. tedavisini olana kadar asla metabolik olarak tedavi

olmadı ğımı kesinlikle söyleyebilirim. Lexington Narkotik Hastanesi'nin çok büyük miktarda yeniden başlama gösteren istatistikleri, birçok doktoru bağımlılığın tedavi edilebilir olmadığına inanmaya yöneltmişti. Lexington'da dolofin azaltma tedavisi uyguluyorlar ve bildiğim kadarıyla şimdiye kadar apomorfini hiç denemediler. Aslında, bu tedavi yöntemi büyük ölçüde görmezden geliniyor. Apomorfin formülünün çeşitlemeleriyle ya da sentetiklerle hiçbir araştırma yapılmış değil. Hiç kuşkusuz apomorfinden elli kez daha güçlü maddeler geliştirilebilir ve kusma yan etkisi ortadan kaldırılabilirdi.

Apomorfin, görevini yerine getirdikten hemen sonra bırakılabilecek bir metabolik ve psişik düzenleyicidir. Dünyaya sakinleştirici ve güçlendirici yağmaktadır ama bu eşsiz düzenleyici dikkat çekmemiştir. Büyük ilaç şirketlerinin hiçbiri tarafından herhangi bir araştırma yapılmamıştır.

Apomorfinin çeşitlemelerinin araştırılmasının ve bunun sentezlerinin, bağımlılık sorununun çok ötesinde yeni bir tıp cephesi açacağını ileri sürüyorum.

Çiçek a şısına, gürültücü bir çılgın aşı karşıtları grubu tarafından karşı çıkılmıştı. Hiç kuşkusuz, junk virüsü altlarından fırlatıldığında, ilgisi olan ya da dengesiz bireylerin protesto çığlıkları yükselecektir. Junk büyük iştir; her zaman maşalar ve iş görücüler bulunur. Bunların, asıl iş olan aşılama tedavisi ve karantinaya karışmasına izin verilmemelidir. *Junk virüsü günümüzde dünyanın bir numaralı kamu sağlığı sorunudur*.

Çıplak Şölen bu sağlık sorununu ele aldığı için zorunlu olarak acımasız, müstehcen ve iğrençtir. Hastalık'ın, zayıf midelere uygun olmayan çoğu kez tiksindirici ayrıntıları bulunur.

Kitabın pornografik olarak adlandırılan belirli bölümleri, Jonathan Swift'in *Modest Proposal*'ı ile aynı biçimde İdam Cezası'na karşı bir broşür gibi yazılmıştır. Bu bölümlerde idam cezası, olduğu gibi müstehcen, barbarca ve iğrenç bir tarihsel hata olarak ortaya konmak istenmiştir. Her zaman olduğu gibi şölen çıplaktır. Eğer uygar ülkeler Kutsal Koru'da Druid Asma Ayinleri'ne dönmek ya da Azteklerle birlikte kan içmek ve Tanrılarını insan kurbanların kanlarıyla beslemek istiyorlarsa, aslında ne yiyip içtiklerini görsünler. Uzun gazete kaşığının ucunda ne olduğunu görsünler.

Yazarken neredeyse *Çıplak Şölen*'in bir devamını tamamladım. Junk virüsünün ötesinde Gereksinimin Cebiri'nin matematiksel bir uzantısını. Çünkü birçok bağımlılık biçimi olduğunu, bunların tümünün temel kurallara uyduğunu düşünüyorum. Heisenberg'in sözleriyle: “Bu tüm olası evrenlerin en iyisi olmayabilir ama pekâlâ en basitlerinden biri olabilir.” Eğe*r görülebilirse*.

Dipnot.... Yapmaz mıydın?

Ve *Kendi adıma* konuşuyorum ve eğer birisi başka türlü konuşursa onun Protoplazma Babacığı'nı ya
başlayabiliriz.... *Daha Fazla Yorucu*

da Anne Hücresi'ni aramaya *Eski Junk Konuşması ve Junk Karşıtlığı Duymak İstemiyorum*... Aynı şeyler milyonlarca kere ve daha fazla söylendi

ve bir şey söylemenin hiç önemi yok çünkü junk dünyasında *Asla BİR ŞEY Olmaz*.

Bu bezgin ölüm rotasının tek özrü, ödeme yapılmadığında junk devresinin kesildiği junk yokluğu ve zamanın aşırı dozu yüzünden junk derisinin öldüğü Eski Deri'nin[1] deriler gibi junk örtüsünün biraz altında basitleşerek deri oyununu unuttuğu UÇUŞ'tur[2].... Bunu tam olarak gözler önüne sermenin bir koşulu, Uçuştaki Bağımlı; görme koklama ve duymanın dışında bir şey seçemezken ortaya çıkar.... Arabalara dikkat et....

Junk'ın bir Afyon-Topa ğını- Burunlaİteleyerek- Dünyayı-DevriâlemRotası olduğu açıktır. Tamamen bokböcekleri için –tökezle aylakça dolaş çöpe at yığ. Ve sadece elden çıkartmak için etrafa haber yay. Etrafta ona bakınmaktan usanmış olarak.

Junky'ler her zaman siyah ceket yakalarını kaldırarak ve kurumu ş boyunlarını kavrayarak, kendi deyimleriyle *Soğuk*'tan sızlanıp dururlar... saf junk karşıtlığı. Bir junky ısınıyor olmak istemez, o Serin -Daha SerinSOĞUK olmak ister. Ama Soğuk'u Junk'ını istediği gibi ister –kendisine hiçbir yararı olmadan DIŞARIDA DEĞİL, donmuş hidrolik kriko gibi bir omurgayla çevrede oturabileceği biçimde İÇİNDE...metabolizması Mutlak SIFIR'a yaklaşarak. ÖLÜMCÜL bağımlılar çoğu kez bir bağırsak hareketi olmadan iki ay idare ederler ve bağırsaklar bir elma göbeğinin ya da onun cerrahi eşdeğerinin müdahalesine gerek duyacak kadar birbirine yapışır –Yapmaz mıydın? ... Eski Buz Evde yaşam böyledir. Neden çevrede dolaşmalı ve ZAMAN harcamalı?

İçerde Birisi İçin Daha Yer Var, Efendim.

[1] Deri: (Skin): Jargonda deriye enjeksiyon anlamına da gelir.

[2] Uçuş: (kick): Çeşitli anlamlara geliyor. Tutkuların şu anki hazzı, doygunluğu. Ortamın, kişinin ya da maddenin verdiği ruh hali. Kişinin şeylere kendi bakış açısı, vb. İyi ya da kötü anlamda da kullanılır. y.h.n.

Bazı varlıklar termodinamik uçuştadırlar. Bunlar termodinamiği keşfettiler.... Yapmaz mıydın?

Ve bazılarımız Farklı Uçuştadır ve bu açık bir şeydir bu durumda olabileceği gibi yediğimi görmek isterim ve tam tersi gerekli değişiklikler

yapılmış olarak. *Bill'in Çıplak Şölen Odası*.... Hemen yukarı çıkın.... Genç ve yaşlı için, insan ve hayvan için uygun. Tekerlekleri yağlamak ve yolda kendini göstermek için küçük bir yılan gibisi yok Jack. Hangi taraftasın? Fro-Zen Hidrolik? Ya da Dürüst Bill ile çevreye bir bakmak mı istersin?
Öyleyse bu, benim Makalede bahsettiğim Dünya Sağlık Sorunu. Önümüzdeki Başarı Şansı BENİM Dostlarım. Şahsi bir ustura ve Fatura[1] olarak da bilinen eksik para verme suçlusu sakal yoksunu bir sanatçı hakkında mırıldanmalar mı duyuyorum? Yapmaz mıydın? Ustura, Ockham adında bir adama aitti ve o, yara koleksiyoncusu değildi. Ludwig Wittgenstein *Tractatus Logico-Philosophicus*: "Bir önerme GEREKLİ DEĞİLSE ANLAMSIZDIR ve SIFIR ANLAM'a yaklaşmaktadır."
"Ve Gerek Duymazsanız eğer, ne junk'tan daha GEREKSİZDİR?"
Yanıt? "Junky'ler, eğer JUNK'TAN GEÇİNMİYORSANIZ"
Size söylüyorum çocuklar, bazı bezgin konuşmalar duydum ama diğer hiçbir MESLEK GRUBU o eski termo dinamik junk YAVAŞLAMASINI tahmin edemez. Şimdi eroin bağımlınız fazla bir şey söylemiyor ve buna dayanabilirim. Ama Afyon "İçiciniz" daha etkin çünkü hâlâ bir çadırı ve Lambası var... ve belki 7-9-10 tanesi kış uykusuna yatmış sürüngenler gibi yukarıda uzanarak sıcaklığı Konuşma Düzeyi'nde tutuyorlar: Diğer junky'ler ne kadar aşağı "Hâlbuki Biz –BİZ bu çadıra ve lambaya bu çadıra ve bu lambaya ve bu çadıra ve hoş ve DIŞARISI SOĞUK.... Süprüntü yiyiciler ve iğneci çocukların iki yıl kalamadıkları, altı ay bile kalamayacakları tökezleyip etrafta otlandıkları ve hiç klâsları olmayan DIŞARISI SOĞUK.... Ama BİZ BURADA OTURUYORUZ ve asla DOZU arttırmıyoruz... asla –asla dozu artırmıyoruz tüm süprüntü yiyiciler ve iğneci çocukların dışarıda soğukta oldukları ÖZEL BİR FIRSAT olan BU GECE dışında asla.... Ve biz onu asla yemeyiz asla asla asla asla yemeyiz.... Ben, hepsinin cebinde bulunan Yaşayan Damlaların Kaynağı'na bir yolculuk yaparken lütfen affedin ve afyon topakları Aile Mücevherleri ve diğer bokla birlikte bir parmak sokuşuyla kıçtan yukarıya itilir.
İçerde birisi için daha yer var, Efendim.
Pekâlâ, kayıt milyarınca ışık yılı defa dönmeye başladığında ve bant asla biz junky olmayanları zorlayıcı bir harekete zorlamayacak ve adamlar Junk-çocuklardan ayrılacak.
Kendini bu korkunç tehlikeden korumanın tek yolu, BURAYA gelmek ve

Charybdis[1] ile gecelemek.... Kendine doğru davran çocuk.... Şeker ve sigara.
On beş yıl sonra o çadırdayım. Gir ve çık gir ve çık gir ve ÇIK. *Bitir* ve *Çık*. Öyleyse Hidrolik Kriko İlkesi konusunda Burroughs Hesap Makinesi Düzenleme Aletini keşfeden Yaşlı Bill Burroughs Amca'yı dinle, kolu nasıl burkarsan burk verili koordinatlar için sonuç her zaman aynıdır. Eğitimimi erken aldın... yapmaz mıydın?
Dünyanın paregorik[1] Bebekleri Birleşin. Satıcılarımız dışında kaybedecek bir şeyimiz yok. Ve ONLAR GEREKLİ DEĞİL.
Aşağıya bak AŞAĞIYA BAK junk yoluna, oraya gitmeden ve Yanlış Çete ile içeri girmeden önce....
Ukalaya bir söz.
William S. Burroughs

[1] Fatura: (The Bill): Eksik para vererek dolandırma işi. Tırtıklayıcılık (hype) de denir. y.h.n.

[1] Sicilya sahiline yakın ve klasik mitolojide kadın canavar olarak kişilikleştirilen tehlikeli bir girdap.

[1] Kâfurlu afyon tektürü. Kısaca P.G. Bir ons'unda (28.3 gr.) iki g afyon var. İki onsu, hasta bir bağımlı için bir vuruş eder. ABD'nin bazı eyaletlerinde reçetesiz alınabilir. Yakılarak alkolden, süzülerek kâfurdan arındırılırsa damardan enjekte edilebilir. y.h.n.
Tentür: Alkolün bir veya birden çok bitki üstündeki eritici etkisiyle elde edilen sıvı ilaç.
Kâfur: Kâfur ağacından (defnegillerden, Uzak Doğu'da yetişen bir ağaç) elde edilen ve hekimlikte kullanılan, yarı saydam ve beyaz, kolayca parçalanabilen, çok güzel kokulu bir madde.

tanıklık üzerine sonradan akla gelenler

Çıplak Şölen'i yazışımla ilgili hiç anım olmadığını söylediğimde bu tabii ki bir abartmadır ve belleğin çeşitli alanlarının bulunduğu hatırlanmalıdır. Junk ağrı kesicidir ve bilinçlilikte var olan ağrı ve zevki de keser. Bir bağımlının gerçeklere dayanan belleği oldukça kesin ve kapsamlı olabilirken duygusal belleği yetersiz olabilir ve ağır bağımlılık durumunda, etkin olarak sıfıra yaklaşabilir.

“Junk virüsü günümüzde dünyanın bir numaralı kamu sağlığı sorunudur” dediğimde, sadece afyonlu ilaçların bireyin sağlığı üzerindeki (kontrollü doz durumunda asgari olabilecek) asıl olumsuz etkilerinden değil, medya ve narkotik yetkilileri tarafından bir histerik tepkiyle hazırlanmış kitlelerde ilaç kullanımının sıklıkla neden olduğu histeriden söz ediyorum.

Junk sorunu, var olan şekliyle, ABD’deki 1914 tarihli Harrison Narkotik Yasası ile başladı. İlaç karşıtlığı histerisi şimdi dünya çapında, kişisel özgürlükler ve her yerde yasanın korumasının uygun süreçleri için öldürücü bir tehdit oluşturuyor.

Willim S. Burroughs

Ekim 1991 Sıcaklığın yaklaştığını[1] hissedebiliyorum, onların orada hamlelerini yaptıklarını, şeytanî kukla çığırtkan güvercinlerini[2] yerleştirdiklerini, Washington Meydanı İstasyonu’nda fırlatıp attığım kaşık ve damlalığımın üzerine eğildiklerini hissedebiliyorum, turnikelerden atlama ve kent merkezinin dışına giden bir treni yakalamak için demir merdivenlerden aşağı iki uçuş... Genç, iyi giyimli, asker tıraşlı, Birinci Sınıf Üniversiteli, reklâm yetkilisi tipli bir ibne benim için kapıyı tutuyor. Ben açıkça onun kafasındaki bir kişiliğim. Bilirsiniz bu tipler doğru oltalar ve Dodgers hakkında konuşarak barmenler ve taksi sürücüleriyle sahneye çıkar, Nedick’s’in kasiyerine ilk adıyla hitap ederler. Tam bir puşt. Ve tam zamanında bu narkotik dedektifi beyaz trençkotu ile (birini beyaz

[1] Sıcaklık: (the heat): Jargonda polis tarafından izlenmek, polis çemberinin daralması anlamına gelir.

[2] Güvercin: (Pidgeon): Jargonda ispiyoncu.

trençkotla izlemeyi hayal edin – sanırım bir ibne gibi geçmeye çalı şarak) perona düştü. Sol elinde aletlerimi tutarak sağ eli silahının üzerinde söyleyeceği şekli duyabiliyorum: “Sanırım bir şey düşürdün, ahbap.”

Ama metro hareket ediyor.

“Eyvah düztaban!” diye bağırıyorum, ibneye bir ucuz film tavrı atarak.

İbnenin gözlerinin içine bakıyorum, beyaz dişlerini, Florida yanığı tenini, iki yüz dolarlık parlak giysini, içten düğmeli Brooks Brothers gömleğini ve *The News*'u bir destek olarak taşıyışını yakaladım. "Tek okuduğum Little Abner.[1]"

Hip[2] takılmak isteyen bir sertifikalı[3].... "Esrar"dan bahseden, ara sıra tüttüren ve birazını da hızlı Hollywood tiplerine ikram etmek için yanında bulunduran biri.

"Sağ ol oğlum" dedim, "senin de bizden olduğunu görebiliyorum." Yüzü aptalca, pembeleşerek bir tilt makinesi gibi ışıldadı.

"Üzerimde otladı" dedim suratsızca ("ot", İngiliz hırsız argosunda bilgi vermek için kullanılır). Yakınına sokuldum ve kirli junky parmaklarımı parlak yenine koydum. "Ve biz aynı kirli iğnede kan kardeşiyiz. Sana güvenerek söyleyebilirim, sıcak çakış'a layıktı" (sıcak çakış, bağımlıya işi kapatma amacıyla satılan bir kapsül zehirli junk'dır. Genellikle muhbirlere verilir. Sıcak çakış, çoğu zaman junk tadında ve görünümünde olan striknindir).

"Hiç sıcak çakış vuruşu gördün mü, oğlum? Kaytan'ın Philly'de birini yakalamasını gördüm. Odasını tek taraflı bir genelev aynası ile

[1] Bir çizgi roman karakteri. y.h.n.

[2] Hip - hipster: Önceleri ilaç kullanan anlamına gelen bu sözcük, zaman içinde anlamını genişleterek, aynı zamanda yeraltı kültürüne de sahip birisini imlemekte kullanılmaya başlandı.

[3] Eskikafalı - Square: Konformist, hip'in tersi. Caz jargonundan anlamayan kişi. y.h.n.

rontluyorduk ve onu seyretmek için bir sallanan koltuk aldık. İğneyi asla kolundan çıkarmadı. Vuruş doğru olduğunda zaten gerek yoktur. Onları öylece bulurlar, mavi bir koldan sarkan pıhtılaşmış kanla dolu bir damlalıkla. Çaktığında gözlerindeki bakış –Oğlum, çok tatlıydı....

"Sanayideki en iyi Dedektif olan Kabadayı ile gezindiğimi hatırlıyorum. Chi'deydik... Lincoln Parkı'ndaki ibnelerle uğraşıyorduk. Öyle bir gece kabadayı, kovboy çizmeleri, üzerinde koca teneke parçası olan siyah bir yelek ve omzunda asılı bir kement ile işe geldi.

“ Şöyle dedim: ‘Neyin var senin? Şimdiden delirdin mi?’

“Bana bakmakla yetindi ve şöyle dedi: ‘Elini doldur yabancı’ ve eski paslı bir altıpatlar çekti ve her tarafımdan kurşunlar vızıldarken Lincoln parkı boyunca onu taklit ettim. Polis onu çivilemeden üç ibneyi sallandırdı. Yani, Kabadayı[1] lakabını hak etmişti...

“Hiç dikkat ettin mi, ibnelerden suçlulara ne kadar çok deyimin aktarıldığına? ‘Kaldırmak’ gibi, aynı çizgide olduğunuzun bilinmesine izin vererek?

“Yakala kadını!”

“Paregorik Çocuk, kendine gelen müptela hedefi[2], yakala!”

“Görev Delisi, onu çok çabuk rahatlatır.”

“Ayakkabıcı Çocuk (lakabını ayakkabıcı dükkânlarında fetişistleri yolarak kazanmıştı) diyor ki: ‘K.Y.’li[3] bir hedefi dövün, daha fazlası için inleyerek geri çekilecektir.’ Ve çocuk hedefi fark ettiğinde, şiddetle nefes almaya başlar. Yüzü şişer ve kızışmış bir Eskimo gibi dudakları morarır.

[1] Kabadayı sözcüğünü, ‘Vigilante: A.B.D.’nde kanuni yetkisi olmadan kendi fikrine göre zorla düzen sağlamaya çalışan kimse’ yerine kullandık. [2] Hedef: (Mark): Jargonda soyulması kolay insan anlamına gelir. Bol parası olan ve sızmış bir sarhoş gibi.

[3] K.Y.: Anal sekste yaygın olarak kullanılan kayganlık sağlayıcı bir tür jel.

Ardından yavaşça, hedef üzerinde çalışmaya başlar, onu yoklayarak, çürümüş ektoplazmalı parmakları ile ona dokunarak.

“Ta şralı’nın çevresinde mavi bir neon gibi ışıyan, samimi küçük bir çocuk ifadesi vardır. Bir dizi bok falıyla birlikte *Saturday Evening Post* kapağından fırlamış ve kendini junk içinde saklayıp korumuş biri. Hedefleri asla sızlanmaz ve sokaklarda uyuyanlar Taşralı için gerçekten bir iğne taşırlar. Bir gün Küçük asil Çocuk kaymaya başlar ve sürünerek çıkan şey, cankurtaran görevlisini kusturdu. Taşralı sonunda çıldırdı, boş otomatların ve metro istasyonlarının arasından çığlık çığlığa koşmaya başladı: ‘Geri dön oğlum!! Geri dön!!’ ve East River boyunca, kaputların ve portakal kabuklarının, su yüzünde dalgalanan gazete mozaiğinin arasından, betona sokulmuş gangsterlerin sessiz kara çamurunun ve istekli balistik

uzmanlarının arayan parmaklarından kaçınmak için dümdüz edilmiş tabancaların arasına dibe doğru oğlanını izledi."

Ve ibne dü şünüyor: "Ne kişilik!! Clark'ın yerindeki çocuklara bundan bahsedene kadar bekle." O bir kişilik koleksiyoncusu, Joe Gould'un martı rolü için sessizce durabilir. Böylece, bir sallanan koltuk için onu ayarladım ve "hıyara yaban sümbülü[1] yutturacağımı" düşünerek kendi deyimiyle biraz "marihuana" satmak için randevu verdim (yaban sümbülü, yandığı zaman marihuana gibi kokar, dikkatsizlere ve bilgisizlere sıkça geçirilir).

"Pekâlâ" dedim koluma hafifçe vurarak, "vazife ça ğırıyor. Bir yargıcın diğerine dediği gibi: 'Adil ol ve adil olamazsan kendince ol.'"
Otomata doğru saptım, orada 1910'ların hafif felçli bir bankacısı gibi bir başkasının paltosunun içine büzülmüş Bill Gains ile pisliğin üzerinde parlayan pis parmaklarıyla kekini kahveye banan, hırpani ve dikkat çekmeyen Yaşlı Bart vardı.

[1] Yaban sümbülü: Catnip: Kedi nanesi, yaban sümbülü, Nepeta cateria.

Bill'in ilgilendi ği, kent merkezinin dışından bazı müşterilerim vardı ve Bart, şerbetçi otu tüttürülen dönemlerden kalma birkaç eski kalıntıyı, küller gibi grileşmiş, ruh gibi odacıları, yaşlı bir adamın yavaş elleriyle eski tozlu salonları süpüren, öksüren ve junk hastası şafağa tüküren hayalet kapıcıları, tiyatrolara benzer otellerdeki astımlı çalıntı mal tacirlerini, Peoria'lı yakalanmayan stoacı
yaşlı adam Pantopon Rose'u, asla hastalığa Çinli garsonları tanıyordu. Bart onları, sabırlı,

tedbirli ve yavaş, yaşlı junky yürüyüşüyle buluyor ve kansız ellerine birkaç saatlik sıcaklık bırakıyordu.

Uçu ştakiler için bir keresinde onunla birlikte dolaşmıştım. Yaşlı insanların yemek konusunda ki tüm utançlarını nasıl kaybettiklerini bilirsiniz ve onları seyretmek sizi kusturur? Yaşlı junky'ler de junk konusunda aynıdırlar. Onu görür görmez çok hızlı anlaşılmaz bir şekilde konuşmaya ve ciyaklamaya başlarlar. Salyaları çenelerinden akar, mideleri guruldar ve pişirirken[1] tüm bağırsakları sindirim hareketlerine çok güçlü bir şekilde geçer, gövdenin nazik derisi dağılır, her an iri bir protoplazma

öbeğinin doğruca dışarı döküleceğini ve junk'ı çevrelemesini beklersin. Bunu görmek gerçekten tiksindirir.

"Pekâlâ, o ğullarım da bir gün bunun gibi olacak" diye düşündüm filozofça. "Hayat garip, değil mi?"

Aynasız bir süpürge dolabına gizleniyor olabilir diye Sheridan Meydanı İstasyonu'nda inerek şehir merkezine döndüm.

Dediğim gibi, dayanamayacaktım. Onların bir yerlerde toplandıklarını ve Hamur'dan kuklalarımı yapıp kötü polis büyülerini uyguladıklarını biliyordum. "Buna iğne batırmak gereksiz, Mike."

Chapin'i kukla ile hakladıklarını duydum. Bu yaşlı hadım aynasız, evinin bodrum katında yıllar boyunca gece gündüz, sadece onun bir kuklasını asarak oturdu. Ve Chapin Connecticut'ta asıldığında, bu yaşlı sürüngeni boynu kırılmış buldular.

"Merdivenlerden aşağı düştü" dediler. Eski polis boklarını bilirsin.

Junk, büyü ve tabularla, lanetler ve muskalarla çevrilidir. Mexico City bağlantımı radar ile bulabilirdim. "Bu sokak değil sonraki, sağa... şimdi sola. Şimdi yeniden sağa" ve orada olurdu, dişsiz yaşlı kadın yüzü ve iptal olmuş gözler.

Bir ezgi mırıldanarak dolaşan böyle bir satıcı tanıyorum ve yanından geçen herkes mırıldanmaya başlar. O kadar gri, ruh gibi ve meçhuldür ki onu görmezler ve kendi zihinlerinin ezgiyi mırıldandığını sanırlar. Böylece müşteriler, *Smiles* ya da *I'm in the Mood for Love* ya da *They Say We're Too Young to Go Steady* veya o günün ezgisi neyse onu mırıldanarak girerler. Bazen armonikalı bir çocuğun arkasından hastalıktan domuz gibi ciyaklayarak giden belki elli tane fare görünümlü junky görebilirsiniz ve bir bambu sandalyenin üzerinde, kuğulara ekmek atan bir Adam vardır, East Fifties'te Afkan tazısını yürüyüşe çıkarmış şişman bir ibne artığı, El post'a karşı işeyen yaşlı bir şarapçı, Washington Meydanı'nda bildiri dağıtan bir radikal Yahudi öğrenci, bir ağaç bakıcısı, bir haşere ilaçlayıcısı ve kasiyere ilk adıyla hitap ettiği Nedick's'teki bir reklâm ibnesi vardır. Kokuşmuş bir sperm ipine ayarlanmış, mobilyalı odalarda bağlanan ve junk-hastası sabahlarda titreşen dünya junky'ler şebekesi. (Yaşlı serseriler, Çinli çamaşırhanelerinin arka odalarında kara dumanı emer ve Melankolik Bebek zamanın aşırı dozundan ya da krizde[1] nefesinin kesilmesiyle ölür.) Yemen, Paris, New Orleans, Mexico City ve İstanbul'da –sıkıştırılmış hava ile

çalışan çekiçler ve buharlı ekskavatörler altında titreyerek birbirlerine hiçbirimizin duymadığı junky lanetleri haykırıyorlardı, Adam geçmekte olan silindirden sarktı ve bir kova katran aşırdım (özellikle viran junk merkezleri başta olmak üzere İstanbul yıkılıp yeniden yapılıyor. İstanbul'da New York City'den daha fazla eroin junky'si var). Yaşayanlar ve ölüler, hastalıkta veya mal yüklü, müptela olmuş ya da bırakmış ya da yeniden müptela olmuş, junk ışığına gelirler ve Bağlantı, Mexico DF'deki Dolores Sokağı'nda bir otomatta kekini kahveye banarak chop suey[1] yerken, uluyan bir Halk sürüsü tarafından avlanırlar ("halk", New Orleans argosunda narkotik polisi için kullanılır).

Yaşlı Çinli paslı bir teneke kabı nehrin suyuna daldırır, cüruf kadar sert ve kara bir yen pox'ı[2] yıkayarak akıtır ("yen pox", tüttürülmüş afyonun külüdür).

Pekâlâ, aynasız benim kaşık ve damlalığıma sahip ve Disk Willy olarak tanınan kör bir muhbirin yol göstermesiyle frekansıma yaklaştıklarını biliyorum. Willy'nin, hassas dikilebilir siyah kıllarla kaplanmış yuvarlak, disk gibi bir ağzı var. Göz yuvarlağından vurulduğu için kör, burnu ve damağı E çekmekten aşınıp gitmiş, vücudu tahta kadar katı ve kuru bir yaralı doku kütlesi. Şimdi o ağızla sadece bu boku yiyebiliyor, bazen junk'ın sessiz frekansını hissetmeye çalışarak uzun bir tüp dolusu ektoplazmaya eğilir. Önceden terk ettiğim odalara giderek bütün şehirde izimi sürer ve aynasız, Sioux Şelaleleri'nden yeni evlilerle karşılaşır.

"Tamam, Lee!!! O perdenin arkasından çık! Seni tanıyoruz" ve hemen adamın aletini koparırlar.

Şimdi Willy ısınıyor ve onu daima karanlığın içinde duyabilirsin, (sadece gece çalışır) ve bu kör, arayan ağzın inlerken korkunç kaçınılmazlığını hissedersin. tamamen kontrolden çıkar ve Âlemlere baskın yaptıklarında, Willy ağzı, kapıdan girer girmez bir emme

[1] Pişirmek: Jargonda, kaşık veya başka bir şey içinde ısıtarak, junk'ı enjeksiyona hazır hale getirmek. y.h.n.

[1] Cold Turkey: Dozu azaltmadan, aniden ve tamamen junk'tan kopmak. Junk'sız kalmak. Genellikle istenmeden ve tasarlanmadan olur. y.h.n.

[1] Chop suey: Kızartılmış pirinç, soğan, bezelye filizi, soya sosu gibi şeylerle ateşte pişirilmiş parçalanmış etten oluşan bir Çin yemeği. [2] Yen pox: İçinde

bir miktar daha afyon kalmıştır. Sıcak kahve ile birlikte yenebilir veya damardan enjekte edilebilir. y.h.n.

deliğine döner. Polisler stok araştırması için onu engellemeseler, üzerine çöktüğü her junky'nin özsuyunu sonuna kadar emer.

Disk'in pe şimde olduğunu bende biliyordum, herkes de. Ve eğer çocuk müşterilerim mahkemeye çıkarlarsa: "Junk karşılığında beni her türlü utanç verici cinsel ilişkiye zorladı" ve sokaklara elveda diyebilirdim.

Böylece E stoğu yaptık, ikinci el bir Studebaker satın aldık ve Batı'ya doğru yola çıktık.

Kabadayı, bir şizofren vakası olarak ayrıldı:
"Bu hayalet parmaklarla asılmışları durdurmaya çalışarak kendimin dışında dikiliyordum.... Yaşam yokluğunun sadece ölümün kokusuz renksizliği olduğu kokusuz mekân patikaları boyunca Uzun Zaman gittikten sonra, her hayaletin istediğini -bir gövde- isteyen bir hayaletim.... Kristal sümük, zaman boku ve etin kara kan filtreleri katılmış pembe kıkırdak kıvrımları ile kimse soluyamaz ve onun kokusunu alamazdı."
Orada, junk uçuşunun (İlk celsede durumun lehte olacağı şüphesiz on gün) karasızlaştırdığı ektoplazmik etinin, junk'ın ilk sessiz dokunuşunda solan etinin içinde kımıldanan tırtılsı organların şehvet ve açlığıyla parçalanmış bir zar gibi yıpranmış yüzüyle, uzamış mahkeme salonu gölgeleri içinde duruyordu.
Nasıl olduğunu gördüm. Bir elinde şırınga diğer eliyle pantolonunu tutarak dururken, vazgeçilmiş eti soğuk sarı bir hale içinde yanarak, New York'taki o otel odasında on dakika içinde on pound kaybetti... komodinin üzerinde şeker kutularının döküntüleri, üç küllükten taşan sigara izmaritleri, uykusuz gecelerin mozaiği ve bebek etini emziren uçuştaki bağımlının ani gıda ihtiyaçları....
Kabadayı hakkında Federal Mahkeme'de linç yasasına göre dava açıldı ve hayaletlerin tutulması için özel olarak tasarlanmış olan Federal Tımarhane'yi boyladı: nesnelerin kesin, şiirsellikten yoksun çarpması... lavabo...kapı...tuvalet...parmaklıklar... işte ordalar... işte bu... tüm çizgiler

kesik... ötesi yok... Çıkmaz Sokak... Ve her yüzde Çıkmaz Sokak...
Fiziksel değişimler başlangıçta yavaştı, sonra gevşek dokulardan dökülerek, insan hatlarını alıp götürerek kara takırtılarla sıçrama yaptı... Bu tamamen karanlık yerde, ağız ve gözler, saydam dişlerle birlikte parlayan yegâne organlardır... ama hiçbir organ işlev ya da konumu itibariyle sabit değildir... cinsel organlar her yere filiz verir... rektumlar açılır, sıçar ve kapanır... bütün organizma anlık ayarlamalarla renk ve kıvam değiştirir....

Ta şralı, kendi deyimiyle saldırılarıyla toplumsal bir sorumluluktur. İçerdeki Hedef onda uyanıyor ve bu kimsenin tepkisiz kalamayacağı bir gurultu; Philly'nin dışında etrafı kolaçan eden bir polis arabasını kışkırttı, aynasız yüzüne bir bakış attı ve hepimizi tutukladı.

Yetmi ş iki saat ve hücrede bizimle birlikte beş hasta junky de var. Bu aç heriflerin önünde zulamı patlatmak istemiyordum ayrı bir hücreye geçene kadar manevralar ve gardiyana altın[1] vermem gerekiyordu.

Sincap olarak tanınan tedbirli junky'ler, tutuklanmaya karşı zula bulundururlar. Her vuruşta birkaç damlanın yelek cebime dökülmesine izin veririm, astar maldan katılaşır. Ayakkabımda plastik bir damlalığım ve kemerime saplanmış bir çengelli iğnem vardır. Bu iğne ve damlalık hikâyesinin nasıl olduğunu bilirsiniz: "Kadın, kan ve pasa bulanmış bir çengelli iğneyi tuttu, bununla bacağına, gözden uzak bir biçimde açılan yaraya daldıracağı damlalık ile sessiz bir oturumu bekleyen müstehcen, irinli bir ağız gibi açık duran, büyük bir delik oydu. Ancak iğrenç ve tahrik olmuş ihtiyacı (kurak yerlerdeki böceklerin açlığı) harap olmuş (daha çok toprak erozyonuyla ile ilgili bir postere benzeyen) uyluğunun etinin derinliklerinde kırıp bırakmıştı. Ama kadının ne umurundadır ki? Bir et tüccarının soğuk boş gözleriyle kanlı kalçasına bakarken, cam kırıklarını temizlemekle bile uğraşmıyor. Atom bombasından, tahtakurularından, kanser yarasından, suçlu etini yeniden ele geçirmek için bekleyen Dost Finans'tan ona ne ki... Tatlı rüyalar, Pantopon Rose."

[1] Altın: (the Gold): Jargonda para. y.h.n.

Gerçek ya şamda bacak etini biraz çimdikler ve hızla iğne ile bir delik açarsın. Ardından damlalığı deliğin *üzerine* yerleştirir, *içine değil*, karışımı kenarlardan taşmayacak şekilde yavaş ve dikkatlice emdirirsin.... Taşralı'nın bacağını yakaladığımda et, balmumu gibi geldi ve orada kaldı ve

bir irin damlası yavaşça delikten sızdı. Ve bir daha asla Philly'de Taşralı'nınki kadar soğuk bir canlı vücuda dokunmadım....

Bu bir bo ğma partisi olur diye onu aşağı sarkıtmaya karar verdim. (Bu, yaşlı ve kötürüm muhtaçları tasfiye etmek için tasarlanmış bir kırsal İngiliz geleneğidir. Çok kötü duruma düşen bir aile, yaşlı yadigârın üzerine döşekler yığar, bu döşeklerin üzerine tırmanıp körkütük oldukları bir "boğma partisi" yaparlar.) Taşralı, sanayiye bir engeldir ve dünyanın arka mahallelerine atılmalıdır. (Bu bir Afrika uygulamasıdır. Resmi olarak bilinişiyle "Lider Dışarı", yaşlı kişilerin ormana götürülüp orada bırakılmaları şeklinde işler.)

Ta şralı'nın saldırıları, bir alışkanlık durumu halini aldı. Polisler, kapıcılar, köpekler, sekreterler onun gelişiyle hırlamaya başlarlar. Sarışın Tanrı dokunulmaz adiliğe düşmüştür. Suçlular değişmezler, kırıp darmadağın ederler–soğuk gezegenler arası uzayda maddenin patlamaları, kozmik toz içinde uzaklaşma, boş bedeni geride bırakma. Dünyanın Fahişeleri, yenemediğin bir Hedef vardır: İçerdeki Hedef....

Ta şralı'yı sürekli bir kurum yağmurunun altında kırmızı tuğlaların göğe uzandığı bir köşede dururken terk ettim. "Bu doktoru çarpacağımı biliyorum. Birazdan saf ve sıkı eczane M'iyle dönerim.... Hayır, sen burada bekle – seninle dalaşmasını istemiyorum." Ne kadar uzun sürerse sürsün, Taşralı, o köşede beni bekledi. Eyvallah Taşralı, eyvallah oğlum... Dışarı çıkıp bedeni arkalarında bıraktıklarında nereye giderler?

Chicago: kabuğu soyulmuş İtalyanların görünmez hiyerarşisi, gıdasızlıktan körelmiş gangsterlerin kokusu, dünyada kalmış hayalet size Kuzey'de çarpar ve Halstead, Cicero, Lincoln Parkı, rüyaların dilencisi, şu anı istila eden geçmişin, oyun makinelerinin ve yol kenarı otellerinin kokuşmuş büyüsü.

İ çlere doğru: geniş bir arka mahalle, anlamsız gökyüzüne yükselen televizyon anteni. Onlar yaşamgeçirmez evlerde gençlerin çevresinde dolanır, dışarıda bıraktıklarının küçük bir bölümünü emerler. Sadece gençler içeriye bir şeyler getirir ve onlar da uzun süre genç kalmazlar. (Doğu St. Louis'in parmaklıklarının teknelerinin zamanı uzanır.) Illinois arasından cansız sınır, deniz

ve Missouri, yığınlar yaratan insanların hastalıklı havası, Gıda Kaynağı'nın yaltaklanan tapınışları, zalim ve iğrenç festivaller,

Moundville'den Peru kıyılarının ay yüzeyi gibi çöllerine kadar uzanan Çıyan Tanrı'nın çıkmaz terörü.

Amerika genç bir toprak değil: yerleşimcilerin öncesine dek, Kızılderililerin öncesine dek yaşlı, kirli ve kötü. Kötülük orada bekliyor.

Ve daima polisler: parlak, kolejli eyalet polisleri, deneyimli, nazik babacan, elektronik gözler arabanızı ve bagajınızı, elbisenizi ve yüzünüzü tartar; dolaşan büyük kent aynasızları, soluk gri bir pazen gömlek rengindeki yaşlı gözlerinde kara ve tehditkâr bir şeyle yumuşak konuşan kasaba şerifleri....

Ve daima araba sorunu: St. Louis'de 1942 model Studebake'ı (Taşralı gibi dâhili bir yapım hatası vardı) ısınan ve Kansas City'yi zor çıkarabildiğimiz eski bir Packard limuzin karşılığında verdik ve çok fazla benzin yakan bir Ford satın aldık, onu da bir jeep ile değiştirdik (otoyolda sürmeye hiç uygun değiller) ve içinde bir şeyler yanınca, çevrede dikilip eski Ford V-8'e geri döndük. Benzin ocağı olsun ya da olmasın, bizi oraya götüren motoru bırakmam.

Ve ABD kasveti, dünyadaki başka hiçbir kasvete benzemeyen bir biçimde üstümüze kapanıyordu, Andlardan daha kötü, yüksek dağ kasabalarından, kartpostallardaki dağlardan aşağı esen soğuk rüzgârlardan, gırtlakta ölüme benzer hafif havadan, Ekvator'un nehir kasabalarından, kara Stetson'ın[1] altında junk kadar gri olan sıtmadan, ağızdan doldurmalı tüfeklerden, çamur yolları gagalayan akbabalardan

–Malmö Feribotu'ndan indiğinizde size ne çarpar (feribotta benzin vergisi yoktu) tüm bu ucuz, vergisiz benzini İsveç'in sizden çekip alışı ve sizi alaşağı etmesi olur: kaçırılan gözler ve kasabanın ortasındaki mezarlık (İsveç'teki tüm kasabalar bir mezarlığın çevresine inşa edilmiş görünüyor) ve öğleden sonra yapılacak hiçbir şey yoktur, ne bir bar ne de bir sinema ve Tanca çayımın[2] son çubuğumu[3] yaktım ve "K.E. hemen o feribota dönelim" dedim.

Ama ABD kasveti gibi kasvet yoktur. Onu göremezsin, nereden geldiğini bilemezsin. Alt mahalledeki bir sokağın sonundaki içki evlerinden birini alalım –her ev bloğunun kendi barı, eczanesi, marketi ve içki bayisi vardır. Girersin ve seni çarpar. Ama onun kaynağı nedir?

Ne barmen, ne müşteriler ne de bar sandalyelerini çevreleyen krem renkli plastik ve ne de loş neon. Hatta TV bile değil.

Ve alışkanlıklarımız bu kasvetle inşa edilir, K çöküşünün önünde dururken

kokainin seni inşa edeceği gibi. Ve junk azalıyordu. Böylece, tam manasıyla öksürük şurubundan bu atsız[4] kasabadaydık. Şurubu kustuk ve soğuk bahar rüzgârı ürperen terleyen hasta bedenlerimizin çevresinde ıslık çalarken ve junk'ın sizden uzaklaşıp gittiğinde üzerinize çöken üşümeyle sürdük sürdük.... Yollarda armadillo ölüleri, bataklık ve selvi kütüklerinin üzerinde akbabalarla derisi soyulmuş arazide ilerledik. Suni tahtadan duvarlı, gaz sobalı, ince pembe battaniyeli moteller.

[1] Stetson: Ticari marka. Geniş kenarlı fötr şapka.

[2] Çay: (Tea): Jargonda marihuana, esrar anlamına gelir.

[3] Çubuk: (Stick): Marihuana sigarası.

[4] At: (Horse): Jargonda (H)eroin anlamına gelir.

Gezgin, kısa boylu, suçlu ve şehvetli hipler, Teksas'ın doktorlarını bastılar....

Ve aklı başında hiç kimse bir Louisianalı doktora vurmaz. Eyalet Junk Yasası.

Sonunda bir eczacıyı tanıdığım Houston'a geldik. Beş yıldır oraya gitmemiştim ama o kafasını kaldırıp bana hızlı bir bakış attı ve kafasını salladı, "Orada kasada bekle...." dedi.

Öylece oturup bir fincan kahve içtim ve bir süre sonra gelip yanıma oturdu ve: "Ne istiyorsun?" dedi.

"Bir kuart[1] PG ve yüz tane nembi."

Başını salladı, "Yarım saat içinde gel."

Sonra geri döndüğümde bana bir paket, "On beş dolar.... Dikkatli ol," dedi.

PG çakmak müthiş zordur, önce alkolü yakarak uzaklaştırmak, ardından kâfuru dondurmak ve bu kahverengi sıvıyı damlalıkla almak gerekir, onu damardan çakmalısın ya da nereye çakarsan çak apse yapar. En iyi uzlaşma ahmak haplarıyla[2] içmektir... Böylece onu bir Pernod şişesine döktük ve gökkuşağı renkli göllerin, kavuniçi benzin alevlerinin, bataklıklar ve çöp yığınlarının, kırık şişeler ve teneke kutular arasında sürünen timsahların, motellerin neon ışıklarının karmaşık bezemelerinin, çöp adacıkları arasından geçen arabalara açık saçık küfürler eden terk edilmiş pezevenklerin arasından New Orleans'a doğru yola çıktık.

New Orleans ölü bir müzedir. PG soluyarak Takas Yeri'nde dolaşıyor ve Adam'ı derhal buluyoruz. Küçük bir yer ve polis her zaman kimin

[1] Kuart: Galonun dörtte biri, bir litreye yakın hacim ölçüsü. ABD'de 0.946 lt.

[2] Ahmak Hapları: (Goof balls): (ya da nembi veya sarı ceket): Nembutal hapları. Nembutal, junk bulamayan junky'lerin iştahlarını köreltmek için kullandıkları bir barbituratttır. y.h.n.

sattığını biliyor, o kadar ki ne fark eder diyor ve herkese satıyor. E yükleniyor ve Meksika için geldiğimiz yola düşüyoruz.

Charles Gölü ve ölü kumar makinesi ülkesinden geçerek Teksas'ın güney ucuna geriye, zenci öldüren şerifler bizi süzüyor ve arabanın kâğıtlarını kontrol ediyorlar. Meksika sınırını geçince içinizde bir şey kopar, manzara, sizinle arasında bir şey olmadan dimdik size çarpar, çöl dağlar ve akbabalar; küçük daireler çizen benekler ve diğerleri öyle yakındır ki kanatların havayı kesişini (kuru boğuk bir ses) hissedebilirsin ve bir şeyi fark ettiklerinde mavi gökten, Meksika'nın o paramparça kanlı mavi gökyüzünden siyah bir huni şeklinde dökülürler... Bütün gece sürdük, şafakta sıcak sisli bir yere, havlayan köpeklere ve akan suyun sesine geldik.

"Thomas ve Charlie" dedim. "Ne?"
"Bu, kasabanın adı. Deniz

tırmanıyoruz." Bir doz çaktım ve arka koltukta uyumaya gittim. Kadın, iyi bir sürücüydü. Tekerleğe dokunur dokunmaz bunu anlayabilirsin.

İğ renç boktan küçük kâğıtlarını[1] dağıtan Lupita'nın Aztek Dünya Tanrıçası gibi oturduğu Mexico City.
"Satmak kullanmaktan daha büyük bir alışkanlıktır" diyor Lupita[2]. Kullanmayan satıcıların temas alışkanlığı var ve bu bırakamayacağın bir şey. Ajanlar da bunu yakalar. Alıcı Bradley'i ele al. Sanayideki en iyi narkotik ajanı. Herhangi biri junk deyince onu anlar ("anlamak", bellemek ya da nasıl biri olduğunu tartmak anlamında). Yani bir satıcıya seviyesi. Buradan dimdik on bin fit

[1] Kâğıt: (Paper): Jargonda eroin paketi anlamında kullanılır. Eroin'in kâğıtlara sarılarak dağıtıldığı günlerden kalma. y.h.n.

[2] Lupita: W.S.B.'un Mexico City'deki satıcısı. 1987 yılında yayınlanan Western Lands'de ana karakterlerden biri haline gelecektir.

dimdik yürüyebilir ve sayı alır[1]. O kadar meçhul, gri ve ruh gibidir ki satıcı onu daha sonra tanımaz. Böylece birinin ardından diğerini kıstırır.... Böylece Alıcı giderek daha fazla junky'ye benzedi. Bir şey içemez. Yutamaz. Dişleri döküldü (hamile kadınların bir yabancıyı beslerken dişlerinin dökülmesi gibi junky'ler de maymunu beslerken sarı dişlerini kaybederler). Her zaman bir çubuk şeker emiyor. Babe Ruth'ları özellikle beğenir. "Alıcı'nın şeker çubuklarını bu kadar iğrençce emmesini görmek gerçekten tiksindiricidir" diyor, bir polis.

Alıcı, u ğursuz gri-yeşil bir renge bürünür. Gerçek, vücudunun kendi junk'ını ya da eşdeğerini yaptığıdır. Alıcı'nın düzenli bir bağlantısı vardır. İçindeki Adam diyebilirsin. Ya da o öyle düşünür. "Sadece odamda kuracağım," der. "Hepsini siktir et. Her tarafta eski kafalar. Ben sanayideki tek eksiksiz adamım."

Ama büyük kara rüzgâr benzeri bir tutku iliklerine kadar üzerine çöker. Böylece Alıcı genç bir junky'yi avlar ve bunu yapmak için kendisine bir kâğıt verir.

"Ah, tamam" der o ğlan. "Pekâlâ, ne yapmak istiyorsun?" "Sadece sana sürtünmek ve çakmak istiyorum."

"Oh.... Peki, tamam.... Ama neden insan gibi sadece fiziksel

takılmıyorsun?"

Daha sonra o ğlan Waldorf'ta iki meslektaşıyla, keklerini banarak oturuyorlar. "Katlandığım en tatsız şey," dedi. "Bir ara kendisini jöle öbeği gibi tamamen yumuşattı ve çok iğrençce beni sardı. Ardından yeşil bir salgı ile sırılsıklam oldu. Böylece sanırım dayanılmaz bir doruğa ulaştı.... Her tarafımda o yeşil şeyle neredeyse delirecek gibi oldum ve yaşlı çürümüş bir kantalup kavunu gibi kokuyordu o."

“Yine de kolay bir sayı alış gibi.”

[1] Sayı almak: (Score): Satıcıdan mal satın alabilmek. Sevişmek anlamında da kullanılıyor. y.h.n.

O ğlan uysalca iç geçirdi; “Evet, sanırım her şeye alışabilir. Onunla yarın bir randevum daha var.”
Alıcı’nın alışkanlığı gittikçe daha da ağırlaştı. Her yarım saatte bir yeniden yüklemesi gerekiyordu. Bazen bölgelerini dolaşır ve bir hücre dolusu junky’nin yanına alması için gardiyana rüşvet verirdi. Ne kadar ilişkiye girerse girsin kendisini düzeltemeyeceği bir noktaya geldi. Bu noktada Bölge Amiri’nden bir celp aldı:
“Bradley, davranışın söylentilere neden oluyor –ve senin iyiliğin için umarım bundan fazlası yoktur– konuşulamayacak kadar tatsız ki... Caesar’ın karısını kastediyorum... hıırk... yani Daire kuşkulardan uzak olmalı... tabii ki senden kaynaklanıyor, görünen böyle kuşkulardan da uzak. Sanayinin bütün düzeyini düşürüyorsun. Hemen istifanı kabul etmeye hazırız.”
Alıcı kendisini yere attı ve B.A.’ya kadar süründü. “Hayır, Patron, hayır... Daire benim yaşam çizgim.”
Dişlerini “doğuştan” kaybettiğinden yakınırken parmaklarını ağzına iterek B.A.’nın elini öper (B.A. dişsiz damaklarını hissetmiş olmalı). “Lütfen Patron, kıçını silerim, kirli kaputlarını yıkarım, burnumun yağıyla ayakkabılarını cilalarım...”
“Gerçekten, bu en tatsızı! Senin şerefin yok mu? Belirgin bir tiksinme duyduğumu sana söylemeliyim. Kastettiğim seninle ilgili, yani çürümüş bir şeyler var ve bir tezek yığını gibi kokuyorsun.” Yüzüne esanslı bir mendil koydu. “Bu büroyu derhal terk etmeni istemek zorundayım.”
“Her şeyi yaparım Patron, *her* korkunç bir gülümseme belirdi. sıçradığında oldukça güçlüyümdür.”
B.A. mendiline öğürdü ve gevşek bir elle kapıyı gösterdi. Alıcı dalgınca B.A.’ya bakarak dikildi. Gövdesi su arama çubuğu gibi batmaya başladı. Öne doğru aktı...
“Hayır! Hayır!” diye çığlık attı, B.A.
şeyi.” Harap olmuş yeşil yüzünde “Hâlâ gencim Patron ve kanım

“Şlup... şlup şlup.” Bir saat sonra Alıcı’yı B.A.’nın koltuğunda doymuş buldular. B.A. hiçbir iz bırakmadan ortadan kaybolmuştu.
Yargıç: “Her şey senin anlaşılmaz bir biçimde eee... Bölge Amiri’ni sindirdiğini gösteriyor. Maalesef kanıt yok. Bir kurumda tutulmanı ya da daha açık olarak, kontrol altında tutulmanı önereceğim, ama senin ayarındaki birisine uygun hiçbir yer bilmiyorum. İstemeden serbest bırakılmanı emretmem gerekiyor.”
“Bu adam akvaryumda tutulmalı” dedi, tutuklama memuru.
Alıcı, sanayinin her yanında terör estirdi. Junky’ler ve ajanlar ortadan kaybolur. Bir vampir yarasa gibi çevreye kötü bir narkotik kokusu, kurbanlarını uyuşturan rutubetli yeşil bir sis yayar ve onları üzerlerine kapanan varlığında yardımsız bırakır. Bir sayı aldıktan sonra, midesini tıka basa dolduran bir boa yılanı gibi birkaç günlüğüne bir deliğe girer. En sonunda bir Narkotik Komisyon Üyesi’ni sindirme işlemi sırasında yakalandı ve bir alev makinesi ile idam edildi –Alıcı’nın insan uyruğunu kaybetmesi ve bunun sonucunda türü tükenmiş bir yaratık ve her düzeyde narkotik sanayisine bela olması nedeniyle, soruşturma mahkemesi bu tür araçların kullanımının doğru olduğu kararını verdi.
Meksika’daki numara, her ay belirli bir miktar almalarına izin verilen, hükümet izinli bir yerel junky bulmaktır. Adamımız, yaşamının çoğunu ABD’de geçirmiş olan Yaşlı Ike’tı.
“Irene Kelly ile yolculuktaydım ve o spor yapan bir kadındı. Montany eyaletindeki Butte’de kokain dehşetine kapılıp Çinli polislerin kendisini satırlarla kovaladığını bağırarak otelde koşturup durdu. Chicago’daki kokain çeken o polisin kristalleştiğini, mavi kristaller şekline girdiğini biliyordum. Derken çıldırdı ve Federallerin arkasında olduğu çığlıklarını atmaya başladı ve sokaktan aşağı koşup kafasını çöp tenekesine soktu. Ona ‘Ne yaptığını sanıyorsun’ dedim, ‘Defol yoksa seni vururum. Kendimi iyi bir yere sakladım’ dedi.”
Bu ara biraz K ya da RX aldık. Onu ana damara çak oğlum. İçeri girdiğini koklayabilirsin, burnunda, ardından boğazında temiz ve serin, ardından bu K bağlantılarını alevlendirerek saf zevkin doruğundan beynin her tarafına hücumu. Kafan beyaz patlamalarla tuzla buz olur. On dakika sonra yeni bir doz istersin... bir diğer doz için kasabanın yollarına düşersin. Ama K’yi elde edemezsen yer, uyur ve onu unutabilirsin.
O, sadece beynin bir arzusudur, duygusu ve gövdesi olmayan bir

gereksinim, dünyada kalmış hayalet gereksinimi, hasta sabahta öksüren ve tüküren yaşlı bir junky'nin silip süpürdüğü kokuşmuş bir ektoplazma.
Bir sabah uyanırsın, bir "hız topu"[1] alır ve derinin altında böcekler hissedersin. Siyah bıyıklı 1890 polis, mavi ve kalın kabartma madalyalarıyla dilleri dışarıda hırlayarak kapıları tuttular ve camlardan içeri sarktılar. Junky'ler, Müslüman Cenaze İlahisi'ni söyleyerek odada yürüyüş yapıyor, Bill Gains'in, yumuşak ve mavi bir ışıltıyla parlayan iğne yaralarıyla damgalanmış vücudunu taşıyorlar. İşgüzar şizofren dedektifler odandaki kabı bile koklarlar.
Bu kokain dehşetidir... Arkana yaslan, sakin ol ve Asker M'den bolca içine gönder.
Ölüler Günü: Açlık'a[2] yakalandım ve küçük Willy'min kafatası şeklindeki şekerini yedim. Ağladı ve yeni birini almaya gitmek zorunda kaldım. Jai Lai müşterek bahisçisini uçurdukları içki evinin yanından yürüdüm.

Cuernavaca ya da Texaco da mıydı? Jane pezevenk tromboncu ile tanıştı ve çay buharının bulutunda kayboldu. Pezevenk, şu titrek ve perhizci sanatçılardan biridir –piliçlerini tüm bu boku yutmaya zorlayarak kadın cinsini aşağılayan bir araçtır. Sürekli olarak kuramlarını genişletir...

[1] Hız topu: (speed ball): Morfin ve eroinle karıştırılmış kokain.

[2] Açlık: (chucks): Aşırı derecede acıkma duygusu, özellikle tatlıya. Junk'ı bırakan bağımlı aniden yemeye başlar. Junky'ler bazen günlerce, aylarca yemez, sonra birden 'açlık'a yakalanır ve görebildiği her şeyi yerler.

bir pilici sınar ve mantık ile insan görünümüne son saldırısındaki her küçük farkı ezberlememişse terk etmekle tehdit eder.

" Şimdi bebek. İşte senin için burada tutuyorum. Ama anlamazsan yapabileceğim hiçbir şey yok."
Törenle çay tüttürenlerdendi ve bazı çaykafalar[1] gibi junk konusunda oldukça tutucuydu. Çayın kendisini mavi üstü çekim alanlarıyla ilişkiye soktuğunu öne sürüyordu. Her konuda görüşü vardı: ne tür iç çamaşırı sağlıklı, ne zaman su içilmeli ve nasıl kıçını silmeliydi. Parlak kırmızı bir yüzü, kocaman çıkık yumuşak bir burnu, bir pilice baktığında parlayan ve başka bir şeye baktığında sönen küçük kırmızı gözleri vardı. Omuzları

oldukça genişti ve şekil bozulmasını akla getiriyordu. Erkek personele restoran ve dükkânla ilgili emirlerini bir kadın aracı ile aktararak diğer erkekler yokmuş gibi hareket ediyordu. Ve hiçbir Adam, küflü, gizli yerine saldıramadı.
Böylece Junk'ı bırakıyor ve çayla devam ediyor. Üç nefes aldım, Jane ona baktı ve eti kristalleşti. Çığlık atarak sıçradım, "Korkuyorum!" ve evden dışarı fırladım. Küçük bir lokantada bir bira içtim –mozaik bar, futbol skorları ve boğa güreşi posterleri– ve kasabaya giden otobüsü bekledim.
Bir yıl sonra Tanca'da, kadının öldüğünü duydum.

[1] Çaykafa: (teahead): Esrar ya da marihuana kullanan kimse. y.h.n. **benway**

Böylece İslam AŞ'de Doktor Benway'in[1] hizmetiyle ilgilenmek üzere görevlendirildim.

[1] Dr. Benway, WSB'un arkadaşı Kells Elvins'le birlikte yarattığı ve sonradan Tanca'da iyice geliştirdiği bir kişiliktir ve sonradan onun en popüler karakteri haline gelecektir.

Dr. Benway, özgür a şk ve sürekli banyo yapmaya teslim edilmiş bir yer olan Özgürülke[1] Cumhuriyeti'ne danışman olarak çağrılmıştı. Vatandaşlar iyi ayarlanmış, birbiriyle işbirliği yapan, dürüst, hoşgörülü ve hepsinin ötesinde temizdiler. Ancak Benway'in çağrılması, hijyenik görünümün altında her şeyin iyi olmadığını gösteriyordu: Benway simge sistemlerinin ustası ve koordinatörü, sorgulama, beyin yıkama ve kontrolün her şeklinin uzmanıdır. T.M.K. –Tam Moral Kaybı– işinde çalıştığı Annexia'dan zamanından önce ayrılmasından beri Benway'i görmedim. Benway'in ilk hareketi toplama kamplarını, toplu gözaltılarını, belirli sınırlı ve özel koşulların dışında işkenceyi kaldırmaktı.

"Vah şilik beni rahatsız ediyor" derdi. "Verimli değil. Öte yandan, uzun süreli, şiddet yanı eksik kalan kötü muamele, zekice uygulandığında endişe ve özel bir suçluluk duygusunu ortaya çıkarır. Birkaç kuralın ya da daha doğrusu rehber ilkelerin akılda tutulması gerekiyor. Nesne, kötü muamelenin, insanî olmayan bir düşmanın kendi kişisel kimliğine kasıtlı bir saldırısı olduğunu fark etmemeli. Karşı karşıya kaldığı *herhangi bir* davranışın, kendisiyle ilgili (ama asla belirlenmeyen) son derece yanlış bir

şeyden kaynaklandığını düşünmeye itilmelidir. Kontrol bağımlılarının çıplak gereksinimini, nesnenin düşmanıyla doğrudan doğruya karşılaşmamasını sağlayacak keyfi ve anlaşılmaz bir bürokrasi tarafından nezih bir şekilde örtülmelidir.”

Annexia’nın her vatandaşından tam bir belge portföyü için başvurmaları ve bunu sürekli üzerlerinde taşımaları istendi. Vatandaşlar herhangi bir anda sokaklarda durdurulabilecek nesneler oldular ve sivil giysiler, çeşitli üniformalar, çoğunlukla banyo kıyafeti ya da pijamalar içinde, bazen sol göğsüne iğnelenmiş bir madalya dışında tamamen çıplak olan Müfettiş, her kâğıdı kontrol ettikten sonra damgalayacaktı. Birbirini izleyen denetimler sırasında vatandaştan, bir önceki incelemenin doğru basılmış damgalarını göstermesi istenecektir. Müfettiş, büyük bir grubu durdurduğunda, sadece birkaçının kartlarını inceleyecek ve damgalayacaktır. Bunun ardından diğerleri, kâğıtları uygun biçimde damgalanmadığı için tutuklanabilecek durumda bulunurlar. Tutuklamanın anlamı, “geçici gözaltı”dır; damgalanmış Yeminli İfadesi, yani, uygun biçimde imzalanmış ve

[1] Özgürülke kavramı ise ‘yaşayan ölülerin ülkesi’ olarak tanımlanır ve İskandinavya’yı model olarak kurgulamıştır. y.h.n.

İ fadeler Yardımcı Hakemi tarafından onaylandığında, -eğer onaylanırsa- serbest bırakılacaktır. Bu yetkili çok seyrek olarak bürosuna geldiğinden ve Yeminli İfade kişisel olarak verilmek zorunda olduğundan ifade sahipleri sandalyeleri ve tuvaletleri olmayan ısıtmasız bürolarda bekleşerek haftalarını ve aylarını harcarlardı.

Uçan mürekkeple harcanan belgeler, yıpranmı ş emanet biletleri gibi soluklaşırlardı. Sürekli yeni belgeler istenirdi. Vatandaşlar karşılanması imkânsız olan son günlerde yetişmek için çılgın bir halde bir bürodan diğerine koşuştururlardı.

Kentteki tüm banklar çiçekler ve ağaçlar tahrip elektrik zilleri (herkes apartmanlarda yaşıyordu) çeyrek saatte bir çalıyordu. Sık sık yapılan sarsıntılar insanları yataklarından sıçratıyordu. Projektörler bütün gece kentin üzerinde hareket ediyor (kimsenin gölgelik, perde, panjur ya da jalûzi kullanmasına izin verilmiyordu).

Israra kar şı olan sıkı yasa nedeniyle, sözlü yaklaşım olsun olmasın kimse, hiç kimse, cinsel ya da başka herhangi bir amaçla bir başkasına

bakmıyordu. Tüm kafeler ve barlar kapatılmıştı. İçki sadece özel bir izinle edinilebiliyordu ve böyle elde edilen alkollü içki, satılamıyor, verilemiyor ve herhangi bir biçimde bir başkasına aktarılamıyordu ve odada bir başkasının varlığı, içki aktarma komplosunun aksi kanıtlanana dek *prima facie*[1] delil kabul ediliyordu.
kaldırılmış, tüm çeşmeler kapatılmış, tüm

edilmişti. Apartmanların tepelerindeki dev Hiç kimsenin kapısını sürgülemesine izin verilmiyordu, poliste ş

ehirdeki her odanın anahtarı vardı. Bir zihin uzmanı ile birlikte birinin mekânına dalar ve "aramaya" başlarlardı.

[1] Latince. Dış görünüşe göre, ilk bakışta. y. h. n.

Zihin uzmanı onları adamın saklamak istediklerine yönlendirir: bir tüp vazelin, bir lavman, üzerinde meni olan bir mendil, bir silah, kaçak alkol. Ve her zaman şüpheliyi, çıplak kimliğine, en küçümseyici ve küçültücü yorumları yaparak en aşağılayıcı aramalardan geçirirlerdi. Çoklukla, gizli bir eşcinsel gördüklerinde, kıçına vazelin sürülüp deli gömleği ile dışarı çıkarılırdı. Ya da her gördükleri nesneye saldırırlardı. Bir dolmakalem silgisi ya da ayakkabı çekeceğine.

"Peki, bu ne i şe yarıyor?"
"O, bir dolmakalem silgisi."
"Bir dolmakalem silgisi, diyor."
"Her şeyi duydum şimdi."
"Bize bu kadarı yeter sanırım. Sen, haydi."
Bu olaydan birkaç ay sonra vatandaşlar sokak köşelerinde nevrotik

kediler gibi büzülürler.

Annexia polisi şüpheli ajanları, sabotajcıları ve siyasi sapkınları bir montaj fabrikası temelinde işliyordu tabii ki. Şüphelilerin sorgulanmasına gelince, Benway şunları söylüyor:

"Genel anlamda işkenceden yerleştirir ve direnci harekete sorgulayıcıya karşı işkence yapmamasından dolayı duyduğu çaresizlik ve minnettarlık

hislerini aşılar. Ve nesne, cezalanmayı hak ettiğini kabul etme aşamasını geçmişse, işkencenin bir ceza aracı olarak elde bulundurulması avantajlıdır. Bu aşamaya kadar disiplinle ilgili pek çok işlem biçimi oluşturdum. Bunlardan bir tanesi Santral ismiyle tanınıyordu. Nesne'nin dişlerine geçirilmiş elektrik bağlantılarına herhangi bir anda elektrik verilebilirdi ve ona keyfi bir santralin faaliyetini yönetme talimatı verilmişti. Bu, zillere ve ışıklara göre doğru fişlerin prize sokulmasını içeriyordu. Her hata yapıldığında yirmi saniye süreyle elektrik verilir. kaçınmama karşın

geçiririşkence

–işkence muhalifi tehdidi nesnenin, Sinyallerin hızı, onun tepkilerine bakılmaksızın yavaş yavaş artırılır. Santralde yarım saat geçtikten sonra, nesne fazla doldurulmuş bir düşünce makinesi gibi iflas ederdi.

"Düşünce makineleri çalışmaları, beyin hakkında, kendi kendini

inceleme metotlarından ö ğrenebileceğimizden çok daha fazla şey öğretir bize. Batılı adam aletlerin formunda kendisini dış dünyadan soyutlar. Çizgi halinde kokaini burnundan çektin mi hiç? Saf zevk bağlantılarını harekete geçirerek seni tam beyninden vurur. Morfinin hazzı iç organlarda hissedilir. Bir vuruştan sonra kendi içini dinlemeye başlarsın. Ama K beyin aracılığıyla elektrik anlamına gelir ve K kutusu sadece beyne yöneliktir, duygusu ve bedeni olmayan gereksinim. K yüklenmiş beyin, elektrik orgazmı yaşayarak mavi ve pembe ışıklar yakan delirmiş bir tilt makinesi gibidir. Düşünce makinesi K hazzını duyabilir, gülünç böcek yaşamının ilk heyecanları. K'yi elde edebilmek için duyulan delicesine istek ancak K kanalları uyarıldığı birkaç saatlik süre boyunca devam eder. K kanallarını aktif duruma geçiren elektrik akımları da K'nın yarattığı etkiyi yaratabilir tabii ki...

"Böylece bir süre sonra, kanallar, damarlar gibi a şınır ve bağımlı yeni damarlar bulmak zorunda kalır. Damar zamanla yeniden ortaya çıkar ve junky yağ yakıcı[1] olamamışsa kendisini yeniden toparlama şansına sahiptir. Ama beyin hücreleri bir kez gitti mi geri gelmezler ve işte bağımlı tüm beyin hücrelerini bu şekilde tükettikten sonra korkunç perişan bir hale düşmüş demektir.

"Sıca ğın beyaz ışığında, yaşlı kemikler, bok ve paslı demirler üzerine çömelmiş çıplak salaklar, ufka doğru uzanan bir panorama oluştururlar.

Omurganın üzerinde bir aşağı bir yukarı dolaştırılan elektrotların ortaya çıkardığı kıvılcımların ve yanan etten çıkan sesin dışında mutlak bir sessizlik –konuşma merkezleri yok edilmiştir çünkü– hâkimdir. Yanmış etten çıkan beyaz duman durgun havada asılı kalıyor. Aptal bir herifi dikenli tellerle sokak lambasının direğine bağlayıp bacaklarının arasına ateş yakan bir grup
çocuksu bir merakla
çocuk, alevin adamın bacak arasını yalamasını izliyorlar. Bir böceğin kıvranması gibi adamın

[1] Yağ Yakıcı: (Oil burner): Jargonda aşırı derecede bağımlı hale gelmiş kimseler için kullanılır. y.h.n.

bacakları da ate şten dağlanıyor.
“Her zamanki gibi konu dışına çıkıyorum. Beyin elektroniği konusunda doğru bilgiler veren ilaçlar, nesnenin kişiliğine hakaret etmek isteyen sorgulayıcılar için vazgeçilmez bir araçtır. Barbituratlar tabii ki bu konuda fazla işe yaramazlar. Bu metotlarla dağıtılabilen kişi, Amerikanın bazı bölgelerinde kullanılan çocuksu metotlara teslim olur. Skopolamin, genelde direnci kırma konusunda etkindir, ancak hafıza gücünü olumsuz olarak etkiler: gizli bilgilerini itiraf ettirmek üzere bir ajan üzerinde kullanılabilir belki ama bu kişi olanları hatırlamayabilir ya da anlattığı hikâye ile kendisi hakkında verdiği bilgiler içinden çıkılamaz bir biçimde tahrif edilmiştir. Meskalin, harmalin, LSD6, bufotenin, muskarin birçok vakada başarılı bir şekilde kullanılmıştır. Bulbokapnin, kişinin içinde bulunduğu şizofrenik katatoni halini sona erdirir... otomatik itaat vakalarına da rastlanmıştır. Arka beyni yatıştıran Bulbokapnin, belki de hipotalamusdaki hareket merkezlerinin devre dışı kalmasına yol açar. Deneysel şizofreni etkisi yapan diğer ilaçlar –meskalin, harmalin, LSD6– arka beyin uyarıcılarıdır. Şizofreni durumunda arka beyin uyuşukluk ile uyarılma arasında gidip gelir. Katatoniği çoğunlukla, bir süre için aşırı heyecan ve herkese sıkıntılı anlar geçirten, otomatik hareket durumu yaşanır. Durumu iyice kötüleşmiş şizofrenler, bazen hareket etmeyi tamamen reddederek ömürlerini yataklarında geçirirler. Hipotalamus’un düzenleyici fonksiyonuna müdahale edilmesi, şizofreninin ‘neden’i (nedensel düşünme metabolik sürecin tanımlanmasında hiç bir zaman

doğru bilgi vermez – var olan dilin sınırları) olarak adlandırılır. LSD6 ve bulbokapninin –kürar ile güçlendirilmiş bulbokapnin– değişimli olarak verilmesi otomatik itaat konusunda en iyi sonuçları verir.
“Bunların dışında başka işlemler de mevcuttur. Birkaç gün boyunca yüksek dozda benzedrin verilen nesne derin bir depresyona sokulabilir. Arka arkaya yüksek dozda kokain veya demerol verilmesi ya da uzun bir müddet verilen barbituratın aniden kesilmesi psikoza yol açabilir. Kişi, dihidro-oksi-eroin ile bağımlı hale getirilebilir ve çekilme etkisine (bu bileşim eroinden beş misli daha bağımlılık ve çekilmesi de o oranda şiddetli bir etki yaratır) maruz bırakılabilir.
“Zorunlu psikanaliz gibi değişik ‘psikolojik yöntemler’ vardır. Nesneden her gün bir saat boyunca gönüllü işbirliği yapması istenir (zamanın temel önemde olmadığı vakalarda). ‘Şimdi, şimdi. Hadi oğlum, kötümser olmayalım. Baba kötü adamı çağır. Santrale giden bebeği al.’
“Gerçek kimliğini unutarak anlattığı hikâyeyle bütünleşen bayan ajanın olayı, -kadın Annexia’da hâlâ bir muammadır- beni başka bir numaraya yöneltti. Bir ajan, anlattığı hikâyenin doğruluğunu sonuna kadar savunarak gerçek ajan kimliğini saklamak üzere eğitilmiştir. Peki, o zaman neden psişik jiu-jitsuyu kullanarak onunla devam etmeyelim? Kurguladığı hikâyenin onun kimliği olduğunu ve başka bir hikâyesi olmadığını var sayalım. Bu kişinin ajan kimliği bilinçaltına itilir, bu onun kontrolü dışındadır ve sen bu kimliği ilaçlar ve hipnozla deşebilirsin. Sen böyle bir yaklaşımla eskikafalı heteroseksüel bir vatandaşı bile eşcinsel yapabilirsin... bu, normalde gizli homoseksüelliğin doğal yükselişinin zorlanarak ikincilleştirilmesidir –aynı zamanda onu yarıktan mahrum bırakmak ve eşcinsel ilişkinin uyarmasına maruz bırakmaktır. Ardından ilaçlar, hipnoz ve– Benway güçsüz bileği ile bir yumruk savurdu.
“Nesnelerin birçoğu cinsel aşağılanmaya karşı savunmasızdır. Çıplaklık, afrodizyaklarla uyarım, onu utandırmak için sürekli gözetim ve mastürbasyon rahatlamanın engellenmesi (uyku sırasında oluşan ereksiyon, otomatik olarak büyük bir elektronik zili titretmeye başlar ki bu onu yatağından fırlatarak soğuk suyun içerisine düşürür, böylece erotik rüya görme olayları olasılığı en aza indirilmiş olur). Bir rahibi hipnotize etmek için bir doz daya ve ona Kuzu[1] ile mükemmel hipostatik bir birlik kurmak üzere olduğunu söyle –ardından Sorgucu, hipnotik kontrolü

tamamıyla eline geçirebilir– nesne onun ıslığında gelecek, eğer Açıl Susam Açıl'dan başka bir şey söylemezse zemine sıçacaktır. Söylemesi bile gereksiz,
yöneltilmiştir.
cinsel aşağılanma açısı açık homoseksüellere tersten (Söylemek istediğim, hadi dikkatimizi asıl konudan uzaklaştırmadan eski birden çok kişinin aynı anda bağlandığı telefon konuşması deyimini anımsayalım... kimin dinlediğini asla öğrenme.) Gözümün önünde sıçması için şartlandırdığım bir oğlan hatırlıyorum. Sonra kıçını yıkıyor ve düzüyorum onu. Gerçekten çok zevkliydi. Çok hoş bir katataydı ayrıca. Ve bazen, nesne, onu düzerken boşalmasına engel olamadığı için oğlansı gözyaşlarına boğulurdu. Neyse, çok açık bir şekilde görebildiğiniz gibi, olağanüstü güzellikte büyük bir bahçeye giden yollarda karşılaşılan dolambaçlar kadar, sonsuz sayıda olanak vardır. Parti Babaları tarafından zorlandığımda, bu sevimli yüzeyi tırnaklamakla
meşguldüm... Pekâlâ, 'son cosas de la vida'".[2]
Özgürülke'ye ulaşıyorum, tanrım nasıl temiz ve kasvetli. Benway
Y.Ş.M.'yi, Yeniden Şartlandırma Merkezi yönetiyor. Şöyle bir uğruyorum
ve "o ne oldu bu ne oldu" tarzındaki sorularımı cevaplıyor: "Parçalanmış
'Narko' Seydi İdris, uzun ölümlülük serumu için Vahiyci'ye mırıldanıyor.
Eski bir ibneden daha aptalı yok." "Lester Stroganoff Smuunn" –'El
Hüseyin'– kendisini OİY'yi mükemmelleştirmeye uğraşan (Otomatik
İtaat Yöntemi) bir Latah'a dönüştürüyor. Sanayi uğrunda bir
şehit...' (Latah, Güneydoğu Asya'da meydana gelen bir
Latahların dikkatleri parmak şıklatması veya keskin bir durumdur. seslenişle çekilince bir kez, zorunlu olarak tüm hareketleri taklit ederler. Aksisi çılgınlıktır. Hipnozun zorunlu gönülsüz şekli. Bazen birkaç kişinin

[1] Kuzu: (the lamp of God): Hz. İsa. y.h.n. [2] "Bunlar hayatta olan şeyler".

hareketlerini aynı anda taklit etmeye çalışırken kendilerini yaralayabiliyorlar.)
"Bu atomik sırrı duyduysan beni durdur...."
Kaçınılmazlığın parlak ışığı altında Benway'in yüz ifadesi değişmiyor, her an tarifsiz çatlamalarla veya metamorfoza maruz kalabilir. Bir görüntünün odağa yaklaşıp uzaklaşması gibi titriyor.

“Haydi” diyor Benway, “sana Y.Ş.M.’yi göstereyim.”
Uzun beyaz bir koridordan aşağı doğru yürüyoruz. Belirsiz bir yerden gelen Benway’in sesi bilincimin içine sızıyor... bazen yoğun ve net bazen de rüzgârlı bir sokakta zorlukla duyulabilen bir müzik gibi bedensiz bir ses.
“Bismark Takımadası yerlileri gibi yalıtılmış gruplar. Onlar arasında açık homoseksüellik yok. Kahrolası homoseksüelliğe karşı, konformist ve anaerkillik. Tüm sıkıcı. Kendini anaerkiller anaerkil bir yürüyüşte bulduğunda, en yakınındaki sınıra doğru koşma. Eğer koşarsan, hayal kırıklığına uğramış bir gizli eşcinsel polis belki de seni vurabilir. Sonra birisi, Batı Avrupa ve ABD’deki karmaşık güçler gibi homojenliğin çıkartma yapacağı sahillerden birini yaratmak isteyebilir? Bir başka kahrolası anaerkillik, Margaret Mead’i[1] de unutmadan... Burada rahatsız edici bir nokta var. Ameliyat odasında bir iş arkadaşıyla neşter kavgasına tutuştuk. Ve babun asistanım hastanın üzerine atlayarak onu parçalara ayırdı. Babunlar bir kavga anında daima en güçsüz olana saldırırlar. Ve doğrudurlar da . Maymunlara dayanan görkemli geçmişimizi hiçbir zaman unutmamalıyız. Doktor Browbeck, taraflardan biriydi. Emekli bir kürtajcı ve junk satıcısıydı (aslında veterinerdi) adam eksikliği çekildiği için yeniden göreve çağrılmıştı. Doktor bütün sabahı mutfakta hemşireleri sıkıştırarak, havagazı ve Klim ile yakıtını alarak geçirmişti –ameliyattan hemen önce de sinirlerini yatıştırmak için iki doz nutmeg aldı.”
(İngiltere ve özellikle de Edinburg’da vatandaşlar Klim –küflenmiş tebeşir tadında iğrenç bir süt tozu çeşidiyoluyla havagazından baloncuklar oluştururlar ve ona takılırlar. Gaz faturasını ödeyebilmek için ne var ne yoksa satarlar, ödenmediği için birisi gazı kesmeye geldiğinde attıkları çığlıkları millerce öteden duyabilirsiniz. Bir vatandaş ona gereksinim duymaktan hastalandığında “yamuldum” ya da “o eski ateş sırtıma tırmanıyor” der.
Nutmeg. Yazarın, *British Journal of Addiction*’da (bakınız ek) narkotik ilaçlar üzerine olan yazısından aktarıyorum: “Mahkûmlar ve denizciler bazen nutmege başvurular. Yaklaşık bir çorba kaşığı kadarı su ile yutulur. Sonuçlar, başağrısı ve mide bulantısı gibi yan etkileriyle birlikte kabaca marihuananınkilere benzerdir. Güney Amerika Yerlileri tarafından kullanılan nutmeg ailesine dâhil bir dizi narkotik madde vardır. Bunlar genellikle bitkinin kurutulmuş tozunun burna çekilmesiyle kullanılır.

Büyücü doktorlar, bu zararlı maddeleri alır ve şiddetli sarsılma durumuna girerler. Seğirmelerinin ve mırıldanmalarının kehanetsel anlamının olduğu düşünülür.”)

“Bir Yage akşamından kalmaydım ve hiçbir koşulda Browbeck’in boklarından birini almayacaktım. Kesime ön yerine arkadan başlamam, etin mahvolmasıyla sonuçlanacak olan safra torbasının kesilip çıkarılması gerektiğinden emin olduğuna dair bozuk saçmalıklar kekeliyordu. Bir çiftlikte tavukları temizlemekte olduğunu düşündüm bir an. Ona gidip kafasını yeniden fırına sokmasını söyledim, bunun üzerine ellerimi iterek hastanın uyluk atardamarını parçalama yüzsüzlüğünü göstermişti. Fışkıran kanın gözlerine sıçramasıyla kör olan anestezi uzmanı çığlıklar atarak koridorlarda koşmaya başladı. Browbeck, beni kasıklarımdan diz çökmem için zorlarken, neşterimle diz başardım. Yerde sürünürken ayaklarımı arasındaki bağlarını kesmeyi ve bacaklarımı bıçaklıyordu. Violet, babun asistanım, -kahrolası değer verdiğim tek kadın- gerçekten çıldırmıştı. Masanın üzerine tırmanıp, aynasızlar içeriye hücum ettiğinde Browpeck’in üzerine atlayarak onu ayaklarımın altında ezebileceğim bir pozisyona geçtim.

“Evet, ameliyat odasındaki bu gürültü, Temyiz’de dediği gibi “bu berbat olayları” bir patlama olarak adlandırabilirsin. Kurt sürüsü öldürmek için yaklaşıyordu. Haça gerilme, bu olayı açıklayabilecek tek sözcük. Tabii ki orada burada bazı ‘aptallıklar’ yaptım. Kim yapmadı ki? Öyle bir an oldu ki anestezi uzmanıyla tüm eteri içerken hastalardan biri kendine geldi ve ben Saniflush ile kokaini kesmekle suçlandım. Bunu Violet yapmıştı aslında. Onu korumak zorundaydım şüphesiz...

“Olay sanayiden atılmamızla kapandı. Ne Browbeck ne de Violet *bona fide*[1] bir doktor değildi hatta benim diplomam bile sorgulandı. Ama Violet tüm Mayo Klinik’in bildiğinden daha çok ilaç bilirdi. Görev sorumluluğu yüksek önsezileri ise olağanüstü idi.

“Böylece diplomamı kaybetmiş bir biçimde kıçımın üzerine oturmuştum. Başka bir iş mi yapmalıydım? Hayır. Doktorluk benim kanımdaydı. Metroların tuvaletlerinde ucuz kürtajlarla alışkanlığı korumaya devam ettim. Sokaklarda hamile kadınları dolandırmaya kadar düştüm. Çok doğru bir şekilde ahlaksızca davranıyordum. Sonra müthiş bir herifle tanıştım, Plasentadan Zengin[2] Plasenta Juan. Parayı savaş sırasında slunk işinde

kazanmıştı. (Slunklar, genellikle kötü ve hijyenik olmayan koşullarda plasentaları ve bakterileri peşinden sürükleyen yaşı küçük buzağılara verilen isimdir.) Altı haftalıktan daha küçük danaların gıda olarak satılması yasaktır. Dananın altı haftadan daha küçük olanı slunk olarak adlandırılır. Slunk kaçakçılığı yapanlar ağır cezalara maruz kalırlar.) Evet, Juanito, rahatsız edici kısıtlamalardan kaçınmak için sahip

[1] Margaret Mead: (1901-1978) ABD'li antropolog. Okuma yazma bilmeyen Okyanusya halklarıyla ilgili, özellikle de psikoloji ve kültürün. çeşitli yönleri, cinsel davranışta kültürel koşullandırma, doğal karakter ve kültür değişimine ilişkin araştırmalar yapmıştır. Ayrıntılı bilgi için ansiklopedilere bakın. y.h.n.

[1] Latince. Hilesiz, hakiki. y.h.n.

[2] Tycoon: Eskiden yabancıların Japon ordu komutanlarına verdiği bu isim şimdi ABD konuşma dili'nde çok zengin, nüfuslu iş adamı anlamına gelmekte.

oldu ğu yük gemisi filosunu Habeş bayrağı altında kaydettirmişti. Denizde yolculuk yapan en pis tekne olan *S.S. Filariasis*'te gemi doktoru olarak iş verdi bana. Bir elimle ameliyat ederken diğer elimle hastamın üzerindeki sıçanları temizliyordum, tavandan ise tahtakuruları ve akrepler yağıyordu.

"Birisi, bu nazik zamanlarda homojenlik isteyebilir. Elde edebilir ama bedelini öder. Tüm projeden bıkkınlık gelmiş, ben.... İşte buradayız.... Kasvet Geçidi."

Benway, elleriyle havadaki şekillerin düzenini izliyor ve bir kapı süzülerek açılıyor. İçeri adımımızı atıyoruz ve kapı kapanıyor. Upuzun bir koğuş paslanmaz çelikle ışıldıyor, yerler beyaz fayans, duvarlar tuğladan yapılmış. Yataklar bir duvar boyunca yerleştirilmiş. Kimse sigara içmiyor, okumuyor, konuşmuyor.

"Gel ve daha yakından bir göz at," diyor Benway. "Kimseyi utandırmazsın."

İleri doğru yürüyerek yatağın üstünde oturan bir adamın önünde duruyorum. Adamın gözlerine bakıyorum. Hiç kimse, hiçbir şey karşılık vermiyor.

"DSH'ler," diyor Benway, "Düzeltilemez Sinirsel Hasar. Gereğinden fazla

özgür bırakılmış diyebilirsin... sanayide bir sıkıntı."
Adamın gözlerinin önünden bir el geçiriyorum.
"Evet" diyor Benway, hâlâ refleksleri var. Bunu seyret." Cebinden çıkardığı çikolatanın ambalajını soyan Benway, adamın burnuna tutuyor. Adam kokluyor. Çenesi oynamaya başlıyor. Elleriyle yakalama hareketleri yapıyor. Salyalar ağzından akarak, çenesinden aşağı doğru uzun flamalar oluşturarak sarkıyor. Karnı guruldüyor. Bütün bedeni sindirim hareketleri içerisinde kıvranmaya başlıyor. Benway geri çekiliyor ve çikolatayı yukarı doğru kaldırıyor. Adam dizlerinin üzerine düşüyor, başını arkaya doğru atarak havlamaya başlıyor. Benway çikolatayı havaya atıyor. Adam çikolatayı kapmaya çalışıyor, ama karavana, ağzında salyalarla gürültülü sesler çıkartarak yerde çikolatayı aramaya devam ediyor. Yatağın altında sürünüyor, çikolatayı bulduktan sonra iki eliyle birden ağzına tıkıyor.
"Tanrım! Bu DH'lerin dâhil olabilecekleri hiçbir sınıf yok."
Benway, koridorun bir ucunda oturarak J.M. Barrie'nin[1] oyunlarından birini okuyan memuru çağırıyor.
"Şu kahrolası DH'leri çıkar buradan. Şimdiden bir çöküş yarattılar. Turizm için iyi değil."
"Onları ne yapayım?"
"Kahrolası ben nereden bilebilirim? Ben bir bilim adamıyım. *Tam* bir bilim adamı. Sadece çıkar onları buradan. Onlara bakmak zorunda kalmayayım yeter ki. Bir albatros oluşturuyorlar."
"Ne, nerede?"
"Uygun kanallar. Şu Buzz adındaki Bölge Koordinatörü ya da kendisini nasıl adlandırıyorsa... her hafta yeni bir isim buluyor. Varlığından bile şüpheleniyorum."
Doktor Benway kapıda duraklıyor ve geriye, DSH'lere doğru göz atıyor. "Bizim başarısızlığımız." diyor. "Çok normal."
"Hiç geri gelirler mi?"
"Bir kere gittiklerinde gelmezler, gelmeyecekler." diyor Benway yumuşakça. "Şimdi, bu koğuşun bazı konukları var."
Hastalar, konuşarak ve zemine tükürerek gruplar halinde dikiliyorlar. Junk, gri bir pus gibi havada asılı duruyor.
"İnsanın içini ısıtan bir manzara," dedi Benway, "bu junky'ler Adam'ı bekleyerek dolanıyorlar. Altı ay önce hepsi şizofrendi. Bazıları yıllardır

yataklarından çıkmamıştı. Bir de onlara şimdi bak. Şimdiye kadarki çalışmalarım esnasında, hiç şizofren junky görmemiştim ve junky'ler genellikle şizo fiziksel tiplerdir. Birisini bir şeyden tedavi etmeye çalıştığında, kimde olmadığını bul. Ve kimde yok? Junky'lerde yok. Eh, aklıma gelmişken, Bolivya'da psikoza hiç rastlanmayan bir bölge var. O tepelerdekiler tamamen aklı başında insanlar. Okuryazarlık, reklâmcılık, TV ve arabayla girilen yerlerde iğrençleşmeden önce oraya gitmek isterdim. Metabolizmayla ilgili kapsamlı bir araştırma yapmak için: beslenme biçimi, ilaç ve alkol kullanımı, cinsellik vb. Ne düşündükleri kimin umurunda? Herkes aynı saçmalığı düşünüyor galiba.

"Ve junky'ler neden şizofreniye yakalanmaz? Henüz bilmiyorum. Bir şizofren açlığa aldırmayabilir ve beslenmezse açlıktan ölebilir. Hiç kimse eroin çekilmesine aldırmazlık edemez. Bağımlılığın gerçeği teması sağlar.

"Ama bu, açılardan yalnızca biri. Meskalin, LSD6, bozulmuş adrenalin, harmalin şizofreniye yakın bir durum yaratabilir. En iyi mal şizoların kanından çıkar; yani şizofreni, belki de bir ilaç psikozudur. Bunların metabolik bir bağlantısı var diyebilir, İçindeki Adam. (İlgilenen okurlar Ek'e bakabilirler.)

"Şizofreninin öldürücü aşamasında arka beyin kalıcı olarak bastırılır ve ön beyin sadece arka beynin uyarılarına tepki vererek etkinleştiği için hemen hemen işlevsizleşir.

"Morfin, şizo maddesine benzer bir biçimde arka beyin uyarmasının panzehiridir. (Çekilme sendromu ile Yage ya da LSD6 sarhoşluğu arasındaki benzerliğe dikkat edin.) Junk kullanımının nihai sonucu – özellikle bağımlının yüksek dozlara alabildiği durumlarda eroin bağımlılığı için doğrudur- kalıcı arka beyin bastırılması ve daha çok öldürücü şizofreniye benzeyen bir durumdur: tam etkilenme kaybı, otizm, beyinsel faaliyetlerin yaklaşık olarak kaybı. Bağımlı, bir duvara bakarak sekiz saat geçirebilir. Çevresindekilerin farkındadır ama onların hiçbir duygusal çağrışımı ve buna bağlı olarak uyandırdıkları ilgi yoktur. Bir ağır bağımlılık dönemini anımsamak, sadece ön beyin tarafından tecrübe edilen olayların bant kaydını geriye doğru oynatmaya benzer. Dışsal olayların düz ifadeleri. 'Dükkâna gittim ve biraz esmer şeker aldım. Eve geldim ve kutunun yarısını yedim. Üç g'lik bir vuruş yaptım vb.' Bu anılarla ilgili olarak geçmişe özlemin tamamen yokluğudur. Bununla birlikte, alınan junk gerekli değerin altına düştüğünde çekilme maddesi vücudu basar.

“Eğer bütün zevk gerilimden kurtulmaksa, junk, psişik enerji ve libido merkezi olan hipotalamusu devreden çıkartarak tüm yaşam sürecinden kurtulmayı sağlar.
“Bazı eğitimli meslektaşlarım (beş para etmez puştlar) junk’ın aşırı derecede zindelik etkisinin, orgazm merkezinin doğrudan uyarılmasından sağlandığını ileri sürüyorlar. Junk’ın tüm gerilim çevrimini geçici olarak iptal etmesi, boşalması ve dinginliğe geçmesi çok daha olası. Junky’de orgazmın hiçbir işlevi yoktur. Her zaman, boşaltılmayan bir gerilimi gösteren can sıkıntısı bağımlıyı asla rahatsız etmez. Sekiz saat ayakkabılarına bakabilir. Sadece junk’ın kum saati boşaldığında harekete geçmeye itilir.”
Koğuşun uzak köşesinde bir görevli demir bir panjuru açtı ve domuz çağırır gibi sesler çıkardı. Junky’ler, domuz gibi hırıldayıp tiz sesler çıkartarak koşuşturdular.
“Ukala” der Benway. “İnsan onuruna hiç saygısı yok. Şimdi sana hafif sapkın ve suçlu koğuşu göstereceğim. Evet, bir suçlu ılımlı bir sapıktır burada. Özgürlükle sözleşmesini inkâr etmiyor. Sadece bazı ifadelerin çevresinden dolaşıyor. Ayıp ama çok ciddi değil. Bu koridorun aşağısında... 23, 86, 57 ve 97... Ve laboratuar.”
“Eşcinseller sapık olarak mı sınıflandırılıyor?”
“Hayır. Bismarck Takımadası’nı hatırla. Açık eşcinsellik yok. *İşlevli* bir polis devleti polise gerek duymaz. Eşcinsellik, kimseye akla uygun bir davranış gibi gelmez.... Anaerkillikte eşcinsellik, *politik* bir suçtur. Hiçbir toplum temel ilkelerinin reddedilmesine hoşgörü göstermez. Biz, burada anaerkil değiliz, *İnşallah*.
olduklarında, elektrik şoku
Farelerle yapılan, bir dişiye yönelir gibi uygulayıp bayat suya atıldıkları deneyi bilirsin: Böylece hepsi ibne fare haline gelir ve etyoloji[1] ile ilgili durum da bu. Ve böyle bir fare, “Ben ibneyim ve bunu seviyooorum” ya da “Seninkini kim kesti, seni çift delikli kaçık?” diye ciyaklayacaktır. Eskikafalı bir farenin böyle ciyaklaması. Oldukça kısa süren psikanalistik deneyimim boyunca –Toplumla uğraşma noktası- Grand Central’da bir hasta alev makinesiyle amok koşusuna[2] girdi, ikisi intihar etti ve biri yaban faresi gibi (umutsuz bir durumla aniden karşılaştıklarında yaban fareleri ölüme boyun eğerler) kanepede öldü. Akrabalar yakınıyor ve ben de onlara,

‘Hepsi, sıradan iş. Bu cesedi buradan çıkarın. Bu, yaşayan hastalarım için çöküş yaratıyorlar’ diyordum. Tüm eşcinsel hastalarımın güçlü heteroseksüel eğilim ve o zamana kadarki hastalarımın tümünün bilinçsiz eşcinsel eğilimler gösterdiklerini fark ettim. Beyni makaraya sardırıyor, değil mi?”

“Pekiyi, bundan ne sonuç çıkarıyorsun?”

“Sonuç çıkarmak? Bir şey çıkartmıyorum. Sadece gözlem.”

Arandığında Benway’in bürosunda öğle yemeği yiyorduk.

“Ne var?... Korkunç! Harika!... Devam ettirin ve kenarda bekleyin.”

Telefonu kapatıyor. “İslam Anonim Şirketi’nin ani tayinini kabul etmek üzereyim. Galiba elektronik beyin Teknisyen ile altı boyutlu satranç oynarken çıldırmış ve YŞM’deki nesnelerin tümünü serbest bırakmış. Çatıya geçelim. Operasyon Helikopteri yaklaşıyor.”

YŞM’nin çatısından benzersiz bir dehşet sahnesini inceledik. DSH’ler, uzun salya flamaları çenelerinden süzülerek, mideleri gürültüyle guruldayarak kafe masalarının önünde bekleşiyor, diğerleri kadın görünce boşalıyorlardı. Latahlar, geçenleri maymunsu müstehcenlikle taklit ediyorlar. Junky’ler eczaneleri yağmalamışlar ve her köşe başında

[1] Sir James Matthew Barrie: (1860-1937) İskoçyalı romancı ve oyun yazarı. Eserlerinde ince bir mizah duygusu ve içten bir gerçeklikle İskoç köylülerinin hayat ve törelerini dile getirdi. y.h.n.

[1] Etyoloji: Sebepler bilgisi, hastalıkların nedenlerini arayan bilim dalı. ç.n.

[2] Amok: Malayalılarda görülen, ruhsal bir bunalımın ardından şiddetli öldürme arzusu şeklinde beliren hastalık. Amok koşusu ise öldürme arzusuyla sağa sola saldırmak; cinnet geçirerek etrafa hücum etmek. y.h.n.

çakıyorlar... Katatonikler parkları süslüyor... Heyecanlanmı ş şizofrenikler, paramparça, insani olmayan çığlıklarla sokaklarda koşturuyorlar. Bir grup KYK, -Kısmen Yeniden Koşullandırılmış- çift pozlamada[1] altında Kuzeylilerin kafatasını gösteren dehşetli, kurnaz gülümseyişlerle bazı eşcinsel turistlerin çevresini sarmışlar.

“Ne istiyorsunuz?” diye tersledi, ibnelerden biri.

“Sizi *anlamak* istiyoruz.”

Bir grup uluyan simopat, geçenlerin üzerine sıçarak ve işeyerek

avizelerde, balkonlarda ve
rahatsızlığın teknik adını
ağaçlarda sallanıyor. (Bir simopat –bu bilmiyorumşempanze ya da başka bir
maymungil oldu ğunu sanan vatandaştır. Bu orduya özgü bir rahatsızlıktır ve atılınca düzelir.) Amoklar, hülyalı yarı gülümseyişleriyle uzak ve sevimli yüzleriyle ortalıkta koşuşturup kafa kesiyorlar... Yeni başlayan Bangutot'u olan vatandaşlar, penislerini tutuyor ve turistlerden yardım istiyorlar... Arap isyankârlar, hadım ederek, uzuv keserek, yanan benzinler fırlatarak ofluyor ve uluyorlar... Dansçı oğlanlar bağırsaklarla striptiz yapıyorlar, kadınlar sopaları yarıklarına saplıyor, çekiyor, vuruyor ve bunu seçtikleri adama fırlatıyorlar... Dinci fanatikler helikopterlerden kalabalığa sesleniyor ve anlamsız mesajların yazılı olduğu taş tabletleri kafalarına yağdırıyorlar... Leopar Adamlar, öksürerek ve homurdanarak demir pençelerle insanları paramparça ediyorlar... Kwakiutl Yamyam Toplumu, burun ve kulakları ısırarak koparmayı gösteriyorlar...

Bir gübre böce ği bir tabak ister, ona sıçar ve "Mmmm, bu benim zengin özüm" diye çığlık atarak boku yer.

Her tarafa yayılmış bir tabur başıboş cansıkıcı, kurbanlarını arayarak sokakları ve otel lobilerini kolaçan ediyorlar. Bir entellektüel yenilikçi
–"Tabii ki değerlendirmeye değer yegâne yazılar şu anda bilimsel raporlar ve süreli yayınlarda bulunmakta"- birisine bulbokapnin iğnesi yapmış ve "çoklu bozucu granulomanın kontrolünde neohemoglobinin kullanımı" üzerine bir bülten okumaya hazırlanıyor. (Tabii ki raporlar, kendisinin uydurduğu ve bastığı anlamsız yazılardı.)

Giriş sözleri: "Bana bilgili bir adam gibi görünüyorsun." (Her zaman uğursuz sözler, oğlum... Bunları duyduğunda yolundan dönüp duraksama, hemen git.)

Bir İngiliz kolonicisi, beş polis çocuğun eşliğinde bir kulübün barında bir nesneyi esir aldı: "Diyorum ki Mozambik'i biliyor musun?" ve sıtmasının bitmeyen destanına
sadece bölgeyi terk etmeni
başladı. "Böylece doktor bana 'Sana öğütleyebilirim. Aksi takdirde seni gömeceğim" dedi. Bu doktor, küçük çapta cenaze işleri de yapıyordu. Gariplikleri tamamlıyor diyebilirsiniz ve ara sıra kendisine biraz iş alıyor." Böylece üçüncü pembe cinin ardından seni tanımaya başladığında dizanteriye geçer. "En olağandışı akıntı. Ekşimiş sperm gibi az ya da çok

beyaz sarı bir renkte ve tel tel, bilirsin."
Güneş miğferli bir kâşif, üfleme sopası ve kürarlı okla bir vatandaşı yakalamış. Tek ayağıyla yapay solunum yaptırıyordu. (Kürar ciğerleri felç ederek öldürür. Başka bir toksit etkisi bulunmaz, kesinlikle bir zehir değildir. Yapay solunum yaptırılırsa nesne ölmez. Kürar, böbrekler tarafından büyük bir hızla temizlenir.) "Her şeyin, sırtlanların bile öldüğü bir püsküllü bela yılıydı... Böylece Baboongötdeliği'ni besleyen kaynak sularında tamamen K.Y.'den yoksundum. Havadan atılarak geldiğinde minnettarlığım tanımlanamazdı... Aslında ve daha önce bunu yaşayan bir ruha anlatmamıştım – tarifi zor keratalar" –sesi,1890 tarzı, kırmızı pelüş, plastik bitkiler, yaldız ve heykeller, geniş ve boş bir otel lobisinde yankılanıyor- "Adı kötüye çıkmış Agouti Toplumu'na kabul edilen tek beyaz adamdım, anlatılamaz ayinlerine tanık oldum ve katıldım."
Agouti Toplumu, bir Chimu Fiesta'dan evrilmişti. (Antik Peru'nun Chimu'ları daha çok sodomiye[1] düşkündüler ve zaman zaman sopalarla, bir öğle sonrasında yüzlerce kayba neden olacak savaşlar yapıyorlardı.) Birbirlerini küçümseyen ve sopalarla birbirinin kıçına vuran gençler, araziye çıkarlar. Ve savaş başlar.
Nazik okuyucu, bu dehşetli manzaranın çirkinliği tarifleri bozuyor. Kim bu vodvil piyeslerine benzer acıklı koşulları değiştirecek, bir mor götlü mandril[2] gibi huysuzlanmasına karşın yaltakçı sidikli bir korkak olabilir? Kim, düşmüş bir düşmanının üzerine sıçabilir ki o ölürken, boku yesin ve zevkle çığlık atsın? Kim karşı koymayan bir güçsüzü asabilir ve saldırgan bir köpek gibi spermlerini ağzıyla yakalayabilir? Nazik okuyucu, sizi bundan uzak tutmak istiyorum ama kalemim tutkusunu İhtiyar Denizci gibi taşıyor. Ah İsa, nasıl bir sahne bu? Dil ya da kalem bu rezaletlere uyabilir mi? Hayvani bir genç sokak serserisi, meslektaşının gözünü oymuş ve beynini düzüyor. "Bu beyin şimdiden körelmiş ve anneannemin yarığı kadar kuru."
Rock and Roll serserisine dönüşüyor. "Yaşlı yarığa takarım; bir çapraz bulmacadaki gibi, bu sonuç çıkarsa sonuçtan bana ne? Şimdiden babam mı yoksa daha değil mi? Sana takamam Jack, babam olmak üzeresin ve senin boğazını kesip babamı düzmektense doğrudan anama takmak daha iyiydi ya da vice versa mutatis mutantis,[3] en iyi yolun onun sesini kesip mallarını

dondurmak olduğunu bilmeme rağmen anamın boğazını, o kutsal yarığı keseyim. Yani bir adamın kavşakta takılıp kalmasını ve "ulu

[1] Double exposure: Fotoğrafçılık terimi. Aynı negatife çekilen iki ayrı poz. y.h.n.

[1] Sodom: Tevrat'ta bahsedilen, kötülüğü ile ünlü şehir. Sodomi: Cinsel sapıklık, eşcinsellik, oğlancılık, kulamparacılık. [2] Batı Afrika'da yaşayan ve sürü halinde gezen bir cins iri ve yırtıcı maymun.

[3] Vice versa: Latince. Tam tersine
Mutatis mutantis: Latince. Gerekli değişiklikler yapılmış olarak. y.h.n.

büyük babacı ğına" kıçını sunması mı yoksa yaşlı bayanın üzerinde bir heykelin işini mi yapması gerektiğini bilememeyi kastediyorum. Bana iki yarık ve bir çelik kamış ver ve kirli ellerini şeker butumdan çek, ne yani, beni şimdiden Cebelitarık göçmeni mor götlü bir alıcı mı sanıyorsun? Kadın ya da erkek onları hadım ediyordu. Kim cinsiyetleri birbirinden ayıramaz? Boğazını keseceğim, seni beyaz pezevenk. Torunum gibi ortaya çık ve sonucu belirsiz savaşta doğmamış ananla tanış. Kargaşa başyapıtını düzsün. Tanıyamadığım için odacının boğazını kestim, korkunç bir düzüştü. Ve kömürlükte tüm kamışlar birbirine benzer."

Böyle bırakın bizi, felakete uğramış araziye dönelim. Bir genç yoldaşını deşer, bir diğer genç o kamışın titreyen sahibinin en gururlu parçasını keserken ki ziyaret eden uzuv, doğanın hor gördüğü boşluğu doldurmak için dikilsin ve sabırsız piranhanın daha doğmamış –ya da sağlam kanıtların gösterdiği gibi- olası bile olmayan çocuğu kaptığı Kara Göl'ün içine boşalsın.)

Di ğer bir can sıkıcı, kupalar, madalyonlar, şeritler ve anılarla dolu bir bavulu yanında sürükler: "Bak bunu Yokohama'daki En Ustaca Yapılmış Seks Aracı Yarışması'nda kazandım. (Tutun onu, umutsuz.) İmparator bunu bana kendisi verdi ve gözlerinde yaşlar vardı ve rakiplerim, kendilerini harakiri kılıçlarıyla hadım ettiler. Ve bu kurdeleyi, Meçhul Junkyler'in Tahran toplantısındaki Aşağılama Yarışması'nda kazandım."

“Karımın M.S.’ini[1] çaktım, Umut Elması büyüklüğünde bir böbrek taşı var. Böylece ona yarım Vegamin veriyorum ve “Çok fazla rahatlama bekleyemezsin... Hemen sus. İlaç tedavimin tadını çıkarmak istiyorum” diyorum.

“Büyükannemin kıçından bir afyon fitili çaldım.”

Hastalık hastası geçeni yakalar ve deli gömleği giydirir ve çürüyen

kısımlarını anlatmaya ba şlar: “Müthiş irinli bir akıntı yapıyor... görene kadar bekle.”

[1] M.S.: Morfin sülfatın kısaltılması, ki ABD’de en yaygın kullanılan morfin tuzudur. y.h.n.

Bir kurbanın çekingen parmaklarına kılavuzluk yaparak, ameliyat izlerini gözler önüne serecek şekilde soyunur “lenfogranulomas olduğum kasığımdaki cerahatli şişkinliğe bak... Ve şimdi iç hemeroidimi elinle muayene etmeni istiyorum.

(Atıfta bulunulan, lenfogranuloma, “uç noktaya ulaşmış hıyarcık, kasık lenf bezlerinin bir tür iltihabı”ydı. Etiyopya’ya özgü virüssel bir zührevi hastalık. “Dokungan Etiyopyalı bir paragöz, Kral kobrası kadar zehirli olan Firavun’u düzerken. Antik Mısır papirüsleri her zaman bu dokungan Etiyopyalılardan bahseder.

Böylece Adis Ababa’da Jersey Sıçraması gibi ba şladı ama bunlar modern zamanlar, Tek Dünya. Şimdi uç noktaya ulaşmış hıyarcıklar, Şangay ve Esmeraldalar’da, New Orleans ve Helsinki’de, Seattle ve Cape Town’da şişiyorlar. Ama gönlü evinde ve hastalık Zencileri belirgin bir biçimde tercih ediyor, aslında beyaz aşırıcıların beyaz saçlı oğlu. Ancak Mau Mau voodoo insanları beyaz halklar için zührevi hastalıkların gerçek kralını ağır ağır kaynatıyorlardı. Beyazlar bağışıklık kazanmamıştı: beş İngiliz denizci hastalığı Zengibar’da kaptı. Ve Arkansas’ta Ölü Zenci Kasabası’nda, (ABD’deki En Kara Pislik ve En Beyaz İnsanlar –Zenci, Güneş Burada Üstüne Batmasın”) şüpheli ölümleri araştıran Kasaba Görevlisi önünde ve arkasında hıyarcıklarla geldi. Komşuların oluşturduğu

bir ihtiyat komitesi, ilgi çekici konumu ortaya çıktığında onu Mahkeme Binası'nın tuvaletinde özür dileyip yakarak öldürdü. "Bak Clem, sadece kendini aftosalı bir inek olarak düşün." "Ya da kümes paraziti kapmış bir korkak." "Çok yakınına girmeyin çocuklar. Bağırsakları ateşte patlayabilir." Hastalığın, kenenin ya da bir orman sivrisineğinin bağırsaklarında ya da çöl ayısının altında ölmekte olan çakalın gümüş renginde akan salyasında ikmalsizlikten zayıf düşmeye mahkûm olan belirli şanssız virüslerin aksine bir yerlere gitmesini sağlayan bir numarası vardı. Bulaşma noktasındaki ilk yaranın ardından hastalık, kasığın irinlenen ince çatlaklarda şişen ve patlayan, günlerce, aylarca, yıllarca akan lenf bezlerine geçer, kan ve çürümüş lenfle iz yapmış irinli, tel tel bir akıntı. Üreme organlarında görülen fil hastalığı, sık rastlanan bir komplikasyondur ve doktor tarafından hastanın belden aşağısının kesildiği durumlarda kangren vakaları kaydedilmiştir ancak bunlar pek fazla değildir. Kadınlar genellikle anüste ikincil enfeksiyonla karşılaşırlar. Enfeksiyon geçiren zayıf ve yakında mor kıçlı babunlara dönüşecek eşleriyle pasif cinsel ilişkiye boyun eğen erkekler de biraz farklı beslenebilirler. Başlangıç proktitisi ve kaçınılmaz irinli akıntıyı,

-karışıklık içinde fark edilmeden geçebilecek- rektumun, şanssız hastanın, pis kokulu nefes vakasına yol açarak ve *homo sapiens*'in tüm cinsiyet, yaş ve konumları için hoşnutsuzluk yaratarak dişlerinden osurması ve sıçması durumunda indirgenmemesi için bir elma göbeğinin ya da cerrahi eşdeğerinin müdahalesini gerektiren kasılması izler. Gerçekte kör bir kulampara, onu gören gözleri olan polis köpeği tarafından terk edilmiştir. Son zamanlara kadar, yetersiz bir tedavi vardı. "Tedavi bulgusaldır", bunun anlamı sanayide yardımlaşacak kimse yok demektir. Şimdi, birçok vaka auremisin, teramisin ve yeni küflerden bazılarıyla yapılan yoğun tedaviye boyun eğmiştir. Buna rağmen belirli ve fark edilebilir bir oran, dağ gorilleri gibi erişilemez olarak kalmıştır... Ve çocuklar, bu sıcak yalamalar, toplarınızın ve kamışınızın üstünde oynadığında ve kıçınızdan yukarı görünmez mavi bir orgon[1] meşalesi gibi fırladığında I.B. Watson'ın sözleriyle, *Düşün*. Sık solumayı ve elle yoklamayı kes... ve eğer hıyarcığı elle yoklarsan kendini geri çek ve soğuk denizden bir sesle "Korkunç yaşlı durumuna temas etmekle ilgilendiğimi mi sanıyorsun? Hiç de ilgilenmiyorum" de.)

[1] W. Reich'ın yarattığı bir kavram. Reich'ın açıklayışıyla, "*.... güneşin, tıpkı yaşam kabarcığı üretimi gibi, ya da doğal olarak soluk alıp veren bitkisel dizgesi bozulmamış insan vücudu gibi, selülozu, kauçuğu ya da pamuğu etkileyen bir enerji yaydığını anladım. Bu enerjiye canlı evrensel enerji (orgon) adını verdim. Bu enerji iletken olmayan maddeleri elektriklendirir. Evrensel enerji mavi veya külrengi mavidir. Özel aygıtlarla toplanabilir."*
Ayrıntılı bilgi için bakınız. Boşalmanın işlevi, Payel yayınları. y.h.n.

Ergen Rock and Roll serserileri tüm ülkelerin sokaklarında ba ğırıp çağırıyorlar. Louvre'a dalıyor ve Mona Lisa'nın yüzüne asit atıyorlar. Hayvanat bahçesini, tımarhaneleri, hapishaneleri açıyor, su vanalarını basınçlı hava çekiçleriyle patlatıyor, yolcu uçağı tuvaletlerinin zeminini parçalıyor, fener kulelerine ateş ediyor, asansör kablolarını törpüleyerek ince bir tel haline getiriyor, lağımları su kaynağına çeviriyor, yüzme havuzlarına köpekbalıkları ile iğneli kedi balıkları, elektrikli yılanbalığı benzeri balıklar ve
Çanağı'ndaki belirli
kandirular atıyor (kandiru, Büyük Amazon

kötü ünlü nehirlerde egemen olan, yaklaşık bir çeyrek inç eninde ve iki inç boyunda küçük bir yılanbalığı benzeri balık ya da kurtçuktur, aletinden ya da kıçından ya da bir kadının yarığından *faute de mieux*[1] içeri dalar ve hiç kimse kandiru'nun yaşam çevrimini in situ[2] gözlemlemeye girişmediği için tam olarak ne olduğu bilinmeyen güdülerle kendisini sivri dikenleri ile orada tutar), gemici kıyafetleriyle Queen Mary'yi tam yol New York limanına çarptırıyor, yolcu uçak ve otobüsleriyle cesaretlerini ölçüyor, beyaz elbiseler içinde ellerinde testereler, baltalar ve üç ft'lik neşterler taşıyarak hastanelere dalıyor; felçlileri solunum cihazlarından çıkarıyor (yerde çırpınarak soluksuz kalmalarını ve gözlerinin kaymasını taklit ediyor), bisiklet pompalarıyla iğne yapıyor, yapay böbrekleri çözüyor, iki kişilik bir cerrah testeresiyle bir kadını ikiye biçiyor, ciyaklayan domuz sürülerini Borsa'ya sürüyor, onlar da Birleşmiş Milletler'in zeminine sıçıyor ve kıçlarını antlaşmalar, paktlar, ittifaklarla siliyorlar.

[1] Faute de mieux: Fransızca. Daha iyisi olmazdı. [2] İn situ: Latince. Asıl yerinde, doğal vaziyetinde.

Uçak, araba, at, deve, fil, traktör, bisiklet ve buharlı silindirlerle, yürüyerek, kayaklarla, kızaklarla, koltuk değnekleri ve tabanı yaylı sırıklarla turistler, “Özgürülke’deki anlatılamaz koşullar” nedeniyle kırılmaz bir yetkiyle sığınma hakkı isteyerek sınırlara hücum ediyorlar, Ticaret Odası yıkımı durdurmak için boşuna çabalıyor: “Sakin olmanızı rica ediyoruz. Bunlar sadece kaçık bir yerden kaçmış bazı deliler.”

joselito

Ve kötü, sınıf bilinçli şiirler yazan Joselito, öksürmeye başladı. Alman Doktor, uzun, hassas parmaklarıyla Joselito’nun kaburgalarına dokunarak kısa bir muayene yaptı. Doktor aynı zamanda konser kemancısı, matematikçi, satranç ustası ve Lahey’in halk tuvaletlerinde çalışma lisansı olan bir Uluslararası Hukuk Doktoru’ydu. Doktor, Joselito’nun esmer göğsüne sert, mesafeli bir bakış atıverdi. Carl’a baktı ve gülümsedi
–eğitimli bir adamın diğerine gülümsemesi- ve kaşlarını kaldırarak sözcük kullanmadan:

“Alzo, bu kadar aptal bir köylü için sözcük kullanmadan kaçınmalıyız, değil mi? Yoksa korkudan altına sıçar. Koch ve tükürmek her *ikisi de* çirkin sözcükler, sanırım” dedi.

Yüksek sesle, “Bu catarro de los pulmones” dedi.

Carl, dışarıdaki yağmur sokaktan pantolonunun paçalarına doğru sıçrarken, kaç kişiye böyle söylediğini düşünerek, doktorun gözlerinde dünyanın basamakları, koridorları ve sokakları sundurmaları, çimenlikleri, araba varken dar sıra kemerlerin altında konuşuyordu... soğuk Alman nişleri, tavana kadar uzanan yolları, doktorla kelebek tablaları, kapının altından sızan sessiz uğursuz üremi kokusu, Anofel sivrisineklerin sessiz kanatlarının altında sakin ormanda şu arasözlerinin yankılandığı banliyö çimenlikleri (bu bir mecaz değildir. Anofel sivrisinekleri *gerçekten* sessizdirler). Kensington’daki kalın halı döşenmiş, basiretli şifa yurdu: soğuk brokar koltuk ve bir fincan çay, sarı bir çanakta su sümbülleriyle İsveç tarzı modern oturma odası, dışarıda Çin mavisi Kuzey göğü ve sürüklenen bulutlar altında ölmekte olan tıp öğrencisinin kötü suluboya resimleri.

“Sanırım bir schnaps, Frau Underschnitt.”

Doktor, önünde bir satranç tahtasıyla telefonda konuşuyordu. “Sanırım

oldukça ciddi bir lezyon... tabii, floroskopu görmeden,” Atı alır ve düşünceli bir biçimde yerine bırakır. “Evet... her iki ciğer de... oldukça belirgin.” Ahizeyi yerine bırakır ve Carl’a döner. “Bu insanların yaralarının, az sayıda enfeksiyon olayıyla, şaşırtıcı biçimde hızlı iyileşme gösterdiğini gözlemledim. Burada her zaman ciğerler... zatürree ve tabii ki Eski Dost.” Doktor kaba bir köylü kahkahasıyla havaya sıçrayarak Carl’ın kamışını yakalar. Avrupalı gülümsemesi, bir çocuk ya da hayvanın yaramazlığını bilmezlikten gelir. Ürkütücü derecede aksanı bozuk, dar İngilizcesiyle pürüzsüzce devam eder “Eski Dostumuz Koch Basili.” Doktor, topuklarını tıkırdatır ve kafasını sallar. “Aksi halde, onlar aptal köylü götlerini çoğaltacaklardı, değil mi? Yüzünü Carl’ınkine doğru iterek çığlık atar. Carl, yağmurun gri duvarı arkasında, kenara çekilir.
“Tedavi edilebileceği bir yer yok mu?”
“Sanırım, bir tür sanatoryum var,” diye sözcüğü ne olduğu belirsiz bir müstehcenlikle uzatır “yukarıda, Bölge Başkentinde. Adresi sana yazarım.”
“Kemoterapi?”
Boğucu havada sesi tekdüzeleşip ağırlaştı.
“Kimbilir. Hepsi aptal köylüler ve tüm köylülerin en kötüleri, eğitimli denilenler. Bu insanların sadece okumayı değil, konuşmayı öğrenmesi de engellenmeli. Düşünmelerini engellemeye gerek yok; doğa bunu yapmış zaten.”
İşte adres” diye fısıldadı doktor, dudaklarını oynatmadan.
Carl’ın eline bir kâğıt hapı bıraktı. Kirden parlayan parmakları, Carl’ın yeninde kaldı.
“Vizite ücretimle ilgili bir sorun var.”
Carl ona bir tomar kâğıt para uzattı... ve doktor, yaşlı bir junky gibi keyifsiz ve sinsice gri alacakaranlıkta kayboldu.

Carl, Joselito’yu, özel bir banyosu ve beton bir balkonu olan, ı şıklı büyük temiz bir odada gördü. Ve su sümbüllerinin sarı bir çanakta büyüdüğü, Çin mavisi göğü ve sürüklenen bulutları olan soğuk boş odada, gözlerinde korku gidip gelirken konuşacak bir şey yoktu. Gülümsediği zaman korku, odanın yüksek serin köşelerinde anlaşılması zor bir şekilde gizlenen küçük ışık parçalarında uçup gidiyordu. Ve çevremde ölümü hissederken, uykudan önce gelen küçük kırık imgeler orada aklımdayken ne söyleyebilirim?

“Beni yarın yeni sanatoryuma gönderecekler. Gel ve beni ziyaret et. Orada yanız olacağım.”
Öksürdü ve bir kodeinita aldı.
“Doktor anlıyorum, yani anlamam sağlandı, okudum ve duydum –bir tıp adamı değilim- öyleymiş gibi yapmıyorum ki sanatoryum tedavisi kavramının yeri az ya da çok kemoterapi tarafından alınmış ya da en azından belirgince kemoterapi eklenmiş. Sizce bu doğru mu? Söylemek istediğim, Doktor, lütfen bana tüm samimiyetinizle söyleyin, bir insanın bir diğerine olacağı gibi, sanatoryum tedavisi ile kemoterapiyi karşılaştırdığınızda görüşünüz nedir? Bir *partizan* mısınız?”
Doktorun karaciğer hastası Kızılderili yüzü, bir satıcınınki kadar boştu.
“Tamamen çağdaş, gördüğün gibi,” dolaşım bozukluğundan morarmış parmaklarıyla odayı gösterir. “Banyo... su... çiçekler. Tüm bunlar.” Muzafferce sırıtarak Cockney İngilizcesiyle tamamladı. “Senin için bir mektup yazacağım.”
“Bu mektup? Sanatoryum için mi?”
Doktor, kara kayaların ve muazzam, yanardöner kahverengi göllerin ülkesinden konuşuyordu. “Mobilyalar... çağdaş ve rahat. Tabii, böyle buluyorsan?”

Tepesinde geceyi bekleyen gökyüzü karşısında ölü ve uğursuz,

karma şık bir neon işareti bulunan yeşil sıvalı ön cephesi yüzünden Carl, sanatoryumu göremedi. Sanatoryum belli ki çiçek açan ağaçların ve asma dallarının dalgalar halinde görüldüğü muazzam kireçtaşından bir buruna inşa edilmişti. Çiçeklerin kokusu havada yoğunlaşmış.

Komandante, bir asma dalının altında uzun bir sehpanın ba şında oturuyordu. Kesinlikle hiçbir şey yapmıyordu. Carl’ın kendisine uzattığı mektubu aldı ve sol eliyle dudaklarıyla okuyarak sonuna kadar mırıldandı. Mektubu bir tuvaletin üzerindeki büyük bir çiviye sapladı. Sayılarla dolu bir ana hesap defterine kopya etmeye başladı. Yazdı, yazdı.

Kırık imgeler Carl’ın kafasında yumu şakça patladı ve Carl sessiz bir dalışla kendisinin dışına çıktı. Uzak bir mesafeden, açık ve keskince, bir yemek odasında otururken gördü kendisini. Aşırı dozda E. Yaşlı kadını onu sallamakta ve burnunun altına sıcak kahve fincanı tutmaktaydı.

Dı şarıda Noel Baba giysisi içinde yaşlı bir junky Noel mumları satıyordu. “Tüberkülozla savaşın, millet” diye fısıldadı, bedeninden ayrılmış junky sesiyle. Eşcinsel futbol antrenörlerinin samimi Kurtuluş Ordusu[1] korosu şarkı söylüyor: “In the Sweet Bye and Bye”

Carl yeniden vücuduna süzüldü, dünyada kalmı ş bir junk hayaleti. “Ona rüşvet verebilirdim, tabii.”

Komandante, bir parmağıyla masaya vurur ve “Coming Through the

Rye”ı mırıldanır. Çok uzaklarda, sonra gıcırtılı bir çarpışmanın bir an öncesindeki sis düdüğü gibi aceleyle.

[1] Salvation Army: ABD. Fakirler için para toplayan bir protestan grubu. y.h.n

Carl bir notu pantolon cebinden dolapların ve emanet kutularının dev biraz çıkardı... Komandante,

panosunun önünde duruyordu. Carl’a baktı, hasta hayvan gözleri içten içe sönmüş, umutsuz korku ölümün yüzünü yansıtıyor. Çiçeklerin kokusunun

cebinden yarı yarıya çıkmışken, zayıflık, nefesini

arasında bir not

keserek, kanını durdurarak Carl’a çarptı. Kara bir noktaya doğru dönerek inen dev bir konideydi.

“Kemoterapi?” Çığlık etinden fırlayıp boş soyunma odaları ve barakalardan, küf kokulu yazlık otellerden, tüberküloz sanatoryumlarının hortlaklı öksüren koridorlarından, berduş yurtlarının ve Yaşlı Bakımhanelerinin homurdanmalarından, bağırtılarından, gri bulaşık suyu kokularından, dev, tozlu gümrük kulübeleri ve depolarından, sütunlu girişlerin ve lekeli bezemelerin, milyonlarca ibnenin idrarıyla sigara kâğıdı inceliğinde yıpranmış demir pisuarların, bokun yeniden toprağa dönüşmesinin küflü kokusuna sahip yabani ot bürümüş terk edilmiş tuvaletlerin, rüzgârdaki yapraklara benzeyen inlemelerle ölmekte olan insanların mezarlarının üzerindeki dik tahta erkeklik organının arasından;

dallarında yeşil yılanlarla yekpare ağaçların yüzdüğü ve hüzün gözlü lemurların geniş bir düzlüğün ötesinden kıyısını seyrettikleri büyük kahverengi nehir boyunca uzandı (akbaba kanatları kuru havada hışırdıyor). Yol, kullanılmış kaput, boş E kapsülleri ve yaz güneşindeki kemik tozu gibi kuruyana kadar sıkılmış K.Y. tüpleri kaynıyordu.

" *Mobilyalarım*." Komandantenin yüzü, acil ışıldağının metali gibi yandı. Gözlerinin feri söndü. Bir ozon esintisi odayı dolaştı. "Novia" bir köşedeki mumların ve sunakların üzerinden mırıldandı.

"Hepsi bu Trak[1]... çağdaş, mükemmel..." Başını aptalca sallıyor ve ağzı sulanıyordu. Sarı bir kedi Carl'ın pantolon paçasına asılıyor ve beton balkona doğru koşuyor. Bulutlar geçiyor.

"Kaporamı geri alabilirim. Bir yerde yeni bir işe başlayabilirdim."

Mekanik bir oyuncak gibi ba şını sallıyor ve gülümsüyor.
"Joselito!!!" isim bir ıslık gibi geçer ve yavaşça kaybolurken çocuklar, sokak basketbolu oyunlarından, boğa güreşi arenalarından ve bisiklet yarışlarından kafalarını kaldırıp baktılar.
"Joselito!... Paco!...Pepe!...Enrique!..." İnleyen çocuk ağlayışları ılık gecede sürüklendi. Trak işareti geceye ait bir hayvan gibi kımıldadı ve mavi alevlerle patladı.

[1] Trak: WSB tarafından ilk defa *Çıplak Şölen*'de bahsedilen 'Trak Enterprises' kavramı *Gevşek Makine*'de daha da geliştirilecektir. (Trak, hem bir junky'nin kollarında izler, hem de 50'lerde ABD'de inşa edilen devasa banliyo toplu konutları anlamına gelen klasik bir WSB terimidir. Trak Enterprises'ın sloganı 'istila et, zarar ver, işgal et'tir. y.h.n.

kara et

"Arkadaşız, tamam mı?"

Ayakkabı boyacısı olan sırnaşık gülümsemesini takındı ve Denizci'nin[1] ölü, denizdibi gözlerine baktı, sıcaklık ya da arzu veya öfke ya da çocuğun kendisinde denediği ya da başkasında gördüğü herhangi bir duygunun

izlerini taşımayan, aynı anda soğuk ve yoğun, kişisel olmayan ve yırtıcı gözler.

Denizci öne e ğildi ve çocuğun kolunun içine parmağını koydu. Ölü, junky fısıltıyla konuştu.

“Bunun gibi damarlarda, Oğlum, bir kere denerdim!”

Güldü, bir yarasanın çığlığı gibi anlaşılması güç bir yönlendirme işlevine hizmet eder görünen kara böcek gülüşü. Denizci üç kere güldü. Gülmeyi kesti ve kendi derinliklerini dinleyerek orada hareketsiz asılı kaldı. Junk’ın sessiz frekansını yakalamıştı. Yüksek avurt kemiklerinin üzerinde yüzü sarı balmumu gibi dümdüz oldu. Yarım sigara boyunca bekledi. Denizci nasıl bekleneceğini bilir. Ama gözleri gizemli kuru bir açıklıkla yandı. Henüz içeri girmiş adamı kafeslemek için, kontrol edilmiş acil durumdaki yüzünü yavaş bir yarım dönüşle çevirdi. Ölümcül “Şişko”, kafeyi boş ve periskopik gözlerle tarayarak oturuyordu. Gözleri Denizci’ye geldiğinde hafifçe başını salladı. Sadece junk hastalığının sıyırdığı sinirler, bir hareketi kaydedebilirdi.

Denizci, çocuğa bir madeni para verdi. Dalgalanan yürüyüşüyle Şişko’nun masasına süzüldü ve oturdu. Uzun bir süre sessizce oturdular. Kafe, yüksek beyaz bir taşçılık kanyonunun dibindeki taş bir rampanın kenarına inşa edilmişti. Şehrin Yüzleri, berbat bağımlılıklar ve böcek arzularıyla lekelenmiş olarak, balıklar kadar sessize içeri akıyordu. Işıklı kafe, kablosu kopmuş, kara derinliklere yerleşen bir dalma hücresiydi.

Denizci, tırnaklarını liflenmiş ekose elbisenin yakasında parlatıyordu. Parlak, sarı dişlerinin arasından küçük bir ezgiyi ıslıkla çaldı.

Hareket ettikçe elbiselerinden bir küf kokusu yayılıyordu, terk edilmiş soyunma odalarının küf kokusu. Tırnaklarını fosforojen yoğunluğunda inceledi.

“İyi işler, Şişko. Yirmi getirebilirim. Avans gerekiyor, tabii.”

“Numune?”

“Yani, yirmi yumurta cebimde değil. Bana güven, bu, pelteleşmiş et suyu. Küçük bir haykırış ve satış.” denizci bir tabloyu inceler gibi tırnaklarına baktı. “Bilirsin, her zaman getiririm.”

“Otuz olsun. On tüp avans. Yarın bu saatlerde.”

“Bir tüpe şimdi ihtiyacım var, Semiz.”

“Bir yürüyüş yap, birini bulursun.”

Denizci, Meydan’a sürüklendi. Bir sokak çocuğu, Denizci’nin kalemindeki

elini gizlemek için bir gazeteyi Denizcinin yüzüne itiyordu. Denizci yoluna devam etti. Kalemini çıkardı ve kalın, lifli, pembe parmaklarının arasında bir fındık gibi kırdı. Bir kurşun tüp çıkardı. Küçük kıvrık bir bıçakla tüpün uçlarından birini kesti. Siyah bir sis çıktı ve kaynayan kireç gibi havada asılı kaldı. Denizci'nin yüzü dağıldı. Ağzı dalgalanarak uzun tüpün üzerine eğildi, sindirim sisteminin ses ötesi salınımlarındaki gibi titreşerek sessiz, pembe bir patlamayla ortadan kaybolan kara belirsizliği emdi. Yüzü dayanılmaz derecede keskin ve berrak olarak, haykıran milyonlarca junky'nin gri kıçını damgalayan sarı junk dağlamasını yakarak yeniden odaklandı.

“Bu bir ay sürer” diye düşündü, görünmez bir aynaya danışarak.

Şehrin tüm caddeleri derinleşen kanyonların arasından çok geniş, böbrek şeklindeki karanlık bir meydana iniyordu. Sokakların ve meydanın duvarları, bazıları birkaç ft derinde, diğerleri odalar ve koridorlar ağında gözden uzaklaşan, ikamet odacıkları ve kafeler tarafından delinmişlerdi.

Her yüzeyde köprülerin, iskelelerin ve teleferiklerin oluşturduğu çaprazlar. Çuval bezi ve çürümüş paçavralardan elbiselerle kadın gibi giyinmiş, dayağın, kırıkların, inci gibi kemiklerdeki cerahatli yaraların iç içe girdiği tabakanın üzerini parlak renklerle ağır ve rastgele boyanmış yüzleriyle katatonik gençler, gelip geçenlere sessiz yapışkan bir ısrarla asılıyorlar.

Kara Et kaçakçıları kara kayaların ve yanardöner kahverengi göllerin dar geçitlerinde bulunan dev siyah su çıyanının –boyu bazen altı ft'e yaklaşanetini, Meydan'ın saklı ceplerindeki sadece Et Yiyenler tarafından görülebilen felç olmuş kabuklu hayvanları sergilerler.

Kullanılmayacak kadar eski, düşünülemeyecek ticaretlerin Etrüsk dilinde karalama yapan takipçileri, henüz sentezlenmemiş ilaçların bağımlıları, III. Dünya Savaşı'nın karaborsacıları, telepatik duyarlılığın tüketicileri, ruhun osteopatları[1], mülayim paranoit satranç oyuncuları tarafından ihbar edilen kuralları bozma yolu araştırıcıları, hebeprenik[2] stenosu ile alınan, ruhun anlatılmaz bozulmaları suçlamalarında bulunan bölük pörçük emirlerin hizmetkârları, anayasası olmayan polis devletlerinin yetkilileri, junk hastalığının duyarlılaştırılmış hücrelerinde

[1] Sailor: WSB'un New York'tan tanıyıp arkadaş olduğu genç bir hırsız, bir sokak bilgesidir. Gerçek adı Phil White. Sokaklarda Whitey olarak

bilinir. Burroughs'a junk kullanmayı öğretenlerden biri olarak tarihe geçmiştir. y.h.n.

[1] Osteopat: İlaç kullanmadan, kemikleri ve kasları yoklayıp düzelterek, hastalığı tedavi eden uzmanlar.

[2] Hebeprenik: hebeprenia: kontrolsüz aptallık, uygunsuz duygusal tepkimeler ve düşler ile belirlenen bir tür şizofreni. Genellikle delikanlılarda görülür. y.h.n.

denenmi ş ve arzunun hammaddeleri ile takas edilmiş nefis rüyalar ve anıların tüccarları, rüyaların yarı saydam kehribarına mühürlenmiş Ağır Sıvı'nın içicileri.

Bulu şma Kafesi, mutfakların, lokantaların, uyku kabinlerinin, çok tehlikeli demir balkonların ve yeraltı hamamlarına açılan bodrumların labirenti olan Meydan'ın bir kenarını işgal eder.

Beyaz saten ile kaplı taburelerde çıplak Ba ğımsızlar[1], kaymaktaşı kamışlarla yarı saydam, renkli şuruplar içerek oturuyorlar. Bağımsızların karaciğerleri yok ve sadece şekerle besleniyorlar. İnce, mor-mavi dudakları, müşteriler için yaptıkları kavgalarda bir diğerlerini sıklıkla lime lime etmekte kullandıkları kara kemikten ustura keskinliğindeki gagalarını örter. Bu yaratıklar, dik penislerinden, metabolizmayı yavaşlatarak yaşamı uzatan bir bağımlılık sıvısı salgılarlar. (Aslında tüm uzun ömürlülük görevlileri, bağımlılığın maddenin yaşamı uzatmadaki etkinliği ile tam olarak orantılı olduğunu kanıtlamışlardır.) Bağımsız sıvısının bağımlıları Sürüngenler olarak bilinir. Bunların bir bölümü, esnek kemikleri ve kara-pembe etleriyle sandalyelerinden akarlar. Sürüngenlerin her iki kulağın arkasında sıvı tomurcuklarını emdikleri içi boş, dikilebilir kıllarla çevrilmiş bir yeşil kıkırdak yelpazesi vardır. Görünmeyen akımların dokunuşuyla zaman zaman hareket eden yelpazeler, sadece Sürüngenler tarafından bilinen bir tür haberleşmeye de hizmet ediyor.

[1] WSB'ın kurguladığı Mugwump adlı varlık. Zaman içinde the Mamas and the Papas adlı ünlü rock grubunu kuracak olan Cass Elliot ile Dennis Doherty; ve the Lovin' Spoonful'u kuracak olan Zal Yanovsky ile John Sebastian, 1963 yılında bir grup kurmak istiyorlar. Bir gün oturup, bir yandan ot tüttürür diğer yandan da isimlerinin ne olması gerektiğini konuşurlarken, birisi elinde *Çıplak Şölen*'le çıkagelir: "A Near East

Mugwump sits...” Böylece grubun ismi the Mugwumps olur. Bir 45’lik ve bir albüm çıkardıktan sonra dağılacaklardır. y.n.

İ ki yılda bir olan Panik sırasında vahşi, kaba Rüya Polisi Şehre hücum ettiğinde Bağımsızlar, kendilerini gün odacıklarına kapatarak ve haftalarca biyolojik dinginlik durumunda tutarak duvarın en derin yarıklarına sığınırlar. Bu gri terör günlerinde Sürüngenler gittikçe daha hızlı, daha hızlı koşarlar, böcek ıstırabının kara rüzgârlarında esnek kafatasları dalgalanarak sesötesi hızda birbirlerinin yanından çığlık atarak geçerler.

Rüya Polisi, hastalıklı sabahta öksüren ve tüküren ya şlı bir junky tarafından süpürülen çürümüş ektoplazma topaklarında çözülür. Bağımsız Adam, kaymaktaşı kavanozlarda sıvıyla gelir ve Sürüngenler yatışır.

Hava bir kez daha gliserin gibi sakin ve açıktır.

Denizci Sürüngenini saptadı. Ona yöneldi ve bir yeşil şurup istedi. Sürüngenin kahverengi kıkırdaklı küçük, yuvarlak disk şeklinde ağzı, ince bir gözkapağı zarı ile neredeyse örtülmüş ifadesiz yeşil gözleri vardı. Denizci, yaratık varlığını kavrayana kadar yaklaşık bir saat bekledi.

“Şişko için yumurta?” diye sordu, sözleri Sürüngen’in yelpaze kıllarının arasında titreşimler yarattı.

Sürüngenin kara tüylerle kaplı üç pembe şeffaf parmağını kaldırması iki saat aldı.

Birkaç Et Yiyici, hareket etmek için çok zayıf olarak, kusmuk içinde uzanıyor. (Kara et, bozuk peynire benzer, aşırı etkileyici hatta iğrendiricidir öyle ki yiyenler yer ve kusar, yorgun düşene kadar yeniden yerler.)

Boyalı bir genç düşe kalka içeri girdi ve tatlı, hastalıklı kokuyu kafeye yayarak, büyük kara pençelerden birini yakaladı.

hastane

Zehirlenmenin Giderilmesi Notları. Erken çekilme paranoyası.... Her şey mavi görünüyor.... Et ölü, hamur gibi, bıkkınlık verici.

Çekilme Kâbusları . Ayna kaplı bir kafe. Boş.... Bir şeyi bekleyiş.... Yan kapıların birinde bir adam belirir.... Kahverengi celaba giymiş gri sakallı ve gri yüzlü ince yapılı, kısa boylu bir Arap....Elimde bir sürahi kaynayan asit var.... Kaçınılmazlığın şiddetli sarsıntısına yakalanarak, onu yüzüne fırlatıyorum....

Herkes ilaç ba ğımlısı gibi görünüyor....
Hastane avlusunda küçük bir yürüyüş.... Yokluğumda birisi makasımı kullanmış, yapış yapış kırmızı kahverengi bir şeyle kaplanmış.... Kuşkusuz, o küçük kancık paçavrasını tıraş ediyor.
Korkunç görünümlü Avrupalılar merdivenlerden
çıkıyor, ilacıma gerek duyduğumda hemşirenin
gürültüyle yukarı yolunu kesiyor, yıkanırken leğene değersiz sidiklerini döküyor –galiba götdeliklerine zulaladıkları elmasları parmaklarıyla avlayarak- tuvaleti saatlerce meşgul ediyorlar....
Aslında tüm Avrupalılar kabilesi benim yanıma taşınmış.... Yaşlı anne bir ameliyat oluyor ve kızı yaşlı yarığa uygun hizmet edildiğini görmek için yanına taşındı. Tuhaf ziyaretçiler, tahminen akrabalar... İçlerinden biri gözlük olarak, kuyumcuların taşları incelemek için gözlerine sıkıştırdıkları aletlerden takıyor... Galiba gözden düşmüş bir elmas kesicisi... Throckmorton Elması'nı yanlış kesen ve sanayiden şutlanan adam... Fraklarıyla Elmas'ın çevresinde duran tüm bu kuyumcular, Adam'ı bekliyorlar. Bir inçin binde biri kadar bir hata, taşı tamamen mahveder ve bu işi yapacak adamı özel olarak Amsterdam'dan ithal etmeleri gerekir... Böylece dev bir havalı çekiçle ölesiye sarhoş gibi sendeleyerek gelir ve elması toz eder....
Bu vatandaşları kontrol etmiyorum.... Halep'ten uyarıcı satıcıları?... Buenos Aires'ten slunk kaçakçıları? Johannesburg'dan yasadışı elmas alıcıları?... Somali'den köle tüccarları? En azından işbirlikçiler....
Junk'ın kesintisiz rüyaları: Bir haşhaş tarlası arıyorum.... Geniş kenarlı siyah stetsonları ile kaçak içki üreticileri beni bir Yakın Doğu kafesine gönderiyorlar.... Garsonlardan biri Yugoslav afyonunun bağlantısı....
Beyaz kemerli trençkot giyen Malayalı bir Lezbiyen'den bir paket eroin satın aldım... kâğıdı, bir müzenin Tibet bölümünde aldım... Kadın malı geri almak için uğraşıyor.... Çakabileceğim bir yer arıyorum....
Çekilmenin kritik noktası akut hastalığın erken evresi değil, junk ortamından kurtulmaya son basamaktır.... Hücresel paniğin kâbussu bir geçişi vardır, hayat oluşun iki yolu arasında uzanır.... Bu noktada junk özlemi, yoksunluktan doğan isteğin dışında, son bir kez içine yoğunlaşır ve bir rüya gücü kazanıyor görünür: koşullar junk'ı yolunuza çıkarır.... Bir eski

zaman Schmecker'ına[1], hırsız bir hastane müdavimine, bir reçeteci doktora[2] rastlarsınız....

İ nsan teni üniformalı, sarı çürümüş diş düğmeli siyah jokey ceketli, Kızılderili bakırı ile cilalanmış vücudu saran bir süeter, ergin-kuzeygüneşi-rengi pantolon, genç Malayalı çiftçinin nasırlı tabanlarından sandaletler, düğümlenmiş ve gömleğin içine takılmış külkahverengi derinin *altındaki* griye benzer bir renktir. Bunu bazen melez Zenci ve beyaz soylarda bulursunuz, karışım sağlanamaz ve renkler suyun üzerindeki yağ gibi ayrılır....)

Nöbetçi, yapacak bir şeyi olmadığı için iyi giyinir, tüm parasını güzel giysiler almak için harcar ve kocaman, büyük gösteren bir aynanın önünde günde üç kere üzerini değiştirir. Kalemle çizilmiş gibi bıyığı, küçük siyah gözleri; anlamsız ve hırslı, uyanık böcek gözleri ile Latin yakışıklısı pürüzsüz bir yüzü var.

Sınıra geldi ğimde Nöbetçi, kasitasıyla fırladı, çerçevesinden boynuna asılmış bir ayna. Aynayı boynundan çıkartmaya çalışıyor.... Bu daha önce hiç olmamış, birinin sınıra ulaşması. Nöbetçi, ayna çerçevesini çıkarırken gırtlağını yaralıyor....Sesini yitirmiş.... Ağzını açıyor, dilinin içeride

[1] Schmecker: Jargonda junky anlamına gelir. [2] Reçeteci Doktor: Junky'lerde yasadışı olarak junk reçetesi yazan doktor. y.h.n.

sıçrayıp durdu ğunu görebilirsin. Pürüzsüz, anlamsız genç yüz ve içinde dolanan diliyle ağız inanılmaz derece korkunç. Nöbetçi elini kaldırıyor. Tüm vücudu olumsuzluk çırpınışlarıyla silkiniyor. Onu geçiyor ve yolun üzerindeki zincirin kancasını çıkarıyorum. Metal takırtısıyla taşlara düşüyor. Yürüyorum. Muhafız arkamdan bakarak sisin içinde dikiliyor. Sonra zinciri yeniden kancalıyor, kasita'ya geri dönüyor ve bıyıklarını burmaya başlıyor.

Yemek dedikleri şeyi getiriyorlar.... Daha önce hiç görmediğim bir nesneyi gösteren kabuğu soyulmuş, çok pişmiş bir yumurta.... Sarı kahverengi renkte çok küçük bir yumurta... Belki de ördekgagalı ornitorenk tarafından yumurtlanmış. Portakal dev bir kurtçuğun dışında bir şey içermiyordu.... Gerçekten oraya enlerle ilklerin arasında vardı.... Mısır'da böbreklerinize giren ve muazzam bir büyüklüğe ulaşan bir kurtçuk vardır. Sonunda böbrek, kurtçuğun çevresinde ince bir kabuk olur. Korkusuz

lezzetçiler, Kurtçuk'un etine diğer tüm tatlardan daha çok itibar ederler. Anlatılamayacak kadar damak tadına uygun olduğu söylenir.... Otopsi Ahmed olarak tanınan, Arabölge'li bir adli tıpçı, Kurtçuk kaçakçılığından servet yaptı.

Fransız Okulu penceremin karşısındaydı ve çocukları sekiz kat büyüten dürbünümle gözetliyordum.... Uzanıp dokunabileceğim kadar yakındılar.... Şort giyiyorlar.... Serin Bahar sabahında bacaklarındaki diken diken olmuş tüyleri görebiliyorum.... Kendimi dürbün ile orada canlandırıyorum, gövdesini yitirmiş bir arzu ile koşarak, sabah güneşinde, caddenin öte tarafında bir hayalet.

Marv ile birlikte iki Arap çocu ğa birbirlerini düzmelerini seyretmek için altmış sent verişimizden hiç bahsettin mi? Marv'a, "Yapacaklarını sanıyor musun?" diye sordum.

"Sanırım. Açlar" diyor.

"Bu onları görmek istediğim durum" diyorum.

Kendimi bir tür ya şlı pis bir adam gibi hissetmeme yol açıyor ama Sobera de la Flor'un aynasızın kendisini bu gürültülü düzüşme için azarladığı ve ölü gövdeyi Bar O Motel'e götürüp düzüşünde dediği gibi "Son cosas de la vida"...

" Şimdiden almak için sert çalıyordu" diyor... "Bu sese katlanmak zorunda değilim." (Sobera de la Flor, oldukça amaçsız birkaç cinayetten mahkûm olmuş bir Meksikalıydı.)

Tuvalet tam üç saat boyunca kapalı kaldı.... Sanırım ameliyat odası olarak kullanıyorlar....

HEMŞİRE: "Nabzını bulamıyorum, doktor."

Dr. BENWAY: "Belki de bir parmak oyunuyla saklanmıştır."

HEMŞİRE: "Adrenalin, doktor?"

Dr. BENWAY: "Gece bekçisi uçuş için hepsini damardan çakmış." Çevreye bakınır ve tuvaletleri açmak için kullandıkları, bir çubuğun ucundaki lastik emme pompalarından birini alır.... Hastaya doğru ilerler.... "Bir ensizyon yapın, Doktor Limpf" der şaşırmış asistanına... "Ben kalbe masaj yapacağım."

Dr. Limpf omuzlarını silker ve ensizyona başlar. Dr. Benway, pompayı tuvalet tasının içinde hışırdatarak yıkar....
HEMŞİRE: Sterilize edilmesi gerekmiyor mu, doktor?”
Dr. BENWAY: “Büyük olasılıkla, ama zaman yok.” Asistanın ensizyonu yapmasını izlerken bambu koltuktaymış gibi pompaya oturur.... “Siz genç çocuklar, otomatik emişi ve dikişi olan elektrik titreşimli bisturi olmadan bir sivilceyi bile yaramazsınız.... Yakında hiç görmediğimiz hastaları uzaktan kumanda ile ameliyat ediyor olacağız.... Düğme basıcılarından başka bir
gidiyor.... Tüm bilgi ve
şey olmayacağız. Cerrahlığın tüm yeteneği beceri.... Sana paslı bir sardalye kutusuyla apendektomi yapışımı hiç anlattım mı? Ve bir keresinde tek bir alet olmadan yakalanmıştım ve bir rahim tümörünü dişlerimle aldım. Bu Üst Efendi’deydi ve dahası....”
Dr. LIMPF: “Ensizyon hazır, doktor.”
Dr. Benway pompayı ensizyona bastırır ve aşağı yukarı hareket ettirir. Doktorlara, hemşireye ve duvara kan fışkırır.... Pompa, korkunç bir emme sesi çıkarır.
HEMŞİRE: “Sanırım öldü, doktor.”
Dr. BENWAY: “Eh, insanlık hali.” Oda boyunca ilaç dolabına yürür.... “Kahrolası bir ilaç bağımlısı kokainimi Saniflush ile kesmiş! Hemşire! Bu RX’i duble doldurması için çocuğu gönderin!”
Dr. Benway, öğrencilerle dolu bir toplantı salonunda ameliyat yapıyor: “Şimdi çocuklar, bu ameliyatın yapıldığını pek sık görmeyeceksiniz ve bunun bir nedeni var.... Görüyorsunuz, hiçbir tıbbi değeri yok. Kimse başlangıçtaki amacının ne olduğunu ya da böyle bir amacının olup olmadığını bile bilmiyor. Kişisel olarak ben, başından beri tamamen sanatsal bir yaratı olduğunu düşünüyorum.
“Bir boğa güreşçisinin kendi yetenek ve bilgisiyle kendisini kendi kışkırttığı tehlikelerden kurtarması gibi, bu ameliyatta da cerrah hastasını kasıtlı olarak tehlikeye atar ve ardından inanılmaz bir hız ve çabuklukla, son olası anda onu ölümden kurtarır.... Herhangi biriniz Dr. Tetrazzini’nin sergileyişini gördü mü? Sergileme diye kasıtlı diyorum çünkü onun ameliyatları temsillerdir. Odanın öbür tarafından hastaya bir neşter atarak başlar ve ardından bir balet gibi girişini yapar. Hızı inanılmazdır: ‘Onlara ölecek zamanı vermem,’ derdi. Tümörler onu öfkeden çılgına çevirirdi.

‘Kahrolası disiplinsiz hücreler!’ diye hırladı, bir bıçak dövüşçüsü gibi tümöre yaklaşırken.”
Genç bir adam ameliyat tiyatrosuna sıçrayarak girer ve bir neşter çıkarıvererek hastaya yaklaşır.
Dr. BENWAY: “Bir espontaneo! Hastamı yağmalamadan önce durdurun onu!
(Espontaneo, bir boğa güreşi terimidir. Seyirciler arasındayken sahaya atlayıp sakladığı pelerini çıkararak, boğa onu saha dışına atana kadar birkaç hareket yapanlara denir.)
Hademeler, sonunda salondan çıkartılan Anestezist, geniş bir altın dolguyu hastanın karışıklıktan yararlanır....
espontaneo ile itişirler. ağzından yürütmek için

Dün beni çıkardıkları 10 numaralı odayı geçiyorum.... Do ğum olayı sanıyorum.... Kanla dolu sürgüler ve Kotex ve bir kıtayı kirletmeye yetecek kadar isimsiz ziyarete gelecek olsa, kadın malzemeleri.... Birisi beni eski odamda benim bir canavar doğurduğumu ve Dışişleri

Bakanlığı’nın bunu gizlemeye çalıştığını düşünür....

I am an American ’ın müziği.... Çok yaşlı bir adam, askılı pantolonları ve bir diplomat tıraşıyla, Amerikan bayrağı örtülmüş bir kürsüde duruyor. Çürümüş, korseli bir tenor –bir Daniel Boone kostümünden taşarak- eksiksiz bir orkestra eşliğinde *Star Spangled Banner*’ı[1] söylüyor. Kendisi de hafif bir pelteklikle söylüyor....

D İPLOMAT (giderek büyüyen ve ayaklarına dolanan dev bir borsa fiyatlarının kaydedildiği kâğıt şerit rulosundan okuyarak): “Ve biz kesinlikle reddederiz ki Amerika Birleşik Devletleri’nin *herhangi* bir erkek vatandaşı...”

TENOR: “ *Ah, yapabilirsin bunu*...” Sesi kesilir ve yüksek bir perdeye sıçrar.
Kontrol odasında Teknisyen bir soda bikarbonat hazırlar ve eline püskürtür: “Kahrolası tenor, bir esmer sanatçı” diye mırıldanır, yüzünü ekşiterek. “Mike! gark” bağırtı bir geğirme ile biter. “Bu ıslık çalan osuruğu yayından çıkar ve ona mor kombinezonunu ver. Şu anda olduğu gibi bitmiş.... Şu cinsiyet değiştirmiş Liz’i içeri sok.... En azından tam gün çalışan bir tenor.... *Kostüm*? Kahretsin nasıl bilebilirim? Kostüm dairesindeki elbise tasarımcısı

ibnelerden değilim! *Bu ne*? Tüm kostüm dairesi bir güvenlik sorunundan dağıtıldı mı? Neyim ben, bir ahtapot mu? Bakalım... Bir Kızılderili hikâyesine ne dersin? Pocahontas ya da Hiawatha?... Hayır, bu doğru değil. Bir vatandaş, Kızılderililere geri verme konusunda ukalaca konuşuyor.... Bir İç Savaş üniforması, yeniden birleştiklerini gösterir gibi ceket Kuzeyli, pantolon Güneyli? Buffalo Bill ya da Paul Revere ya da bir boku teslim etmeyen bir vatandaş, yani gemiyi, ya da asker ya da Doughboy[1] ya da Meçhul Asker gibi görünebilir.... En iyisi bu.... Onu bir anıtla ört ki kimsenin ona bakması gerekmesin...."

Arc de Triomphe[2] *kartonpiyeriyle* örtülü Lezbiyen, dev ciğerlerini doldurur ve kocaman böğürtüsünü bırakır.

"Ah, söyle bu Yıldızlara Süslü Bayrak hâlâ dalgalanıyor mu?..."

Kocaman bir yırtık, Arc de Triomphe'u yukarıdan aşağıya yarar. Diplomat bir elini alnına koyar....

DİPLOMAT: "Birleşik Devletler'in herhangi bir erkek vatandaşının Arabölge'de veya başka bir yerde çocuk yaptığını..."

"Topraklarının üzerinde ÖZGÜRLERİİİİİİİİİN..."

Diplomatın ağzı oynuyor ama kimse onu duymuyor. Teknisyen elleriyle kulaklarını kapatıyor: "Tanrının Anası!" diye çığlık atıyor. Protez damağı, ağız tamburası[3] gibi titremeye başlıyor ve aniden ağzından fırlıyor.... Rahatsızca ona uzanıyor, kaçırıyor ve bir eliyle ağzını kapıyor.

Arc de Triomphe, bir yarılma, ufalanma sesiyle, sadece sahte zembilli bir leopar derisi suspansuvar ile kaide örtüsünün üzerinde duran Lezbiyen'i gözler önüne serer.... Aptalca sırıtarak ve iri kaslarını bükerek orada durur.... Teknisyen kontrol odasının zemininde takma damağını arayarak sürünüyor ve mantıksız emirler veriyor: "Tabuk sunu tötür' Funu ya ta unu!"

DİPLOMAT (alnındaki teri silerek): "Herhangi bir tip ya da tanımdaki yaratığa..."

[1] ABD milli marşı.

[1] Doughboy: ABD I. Dünya savaşı'nda piyade eri. [2] Paris'teki zafer anıtı. [3] (Jew's arp): Dişlerin arasına sıkıştırılarak çalınan küçük bir çalgı. "Ve yüreklilerin vatanı."

Diplomatın yüzü grileşiyor. Sendeleyip önündeki yığına takılıp düşüyor, gözleri, burnu ve ağzından kan boşalarak, beyin kanamasından ölerek parmaklığa yığılıyor.

D İPLOMAT (hafifçe duyulur halde): "Bakanlık reddeder.... Amerikalı değil.... Ortadan kaldırıldı.... Yani asla değildi.... Kesinlik...." Ölür.

Kontrol Odası'nda cihaz panelleri infilak ediyor... şiddetli elektrik şavkları oda boyunca çatırdıyor.... Teknisyen, çıplak, vücudu kapkara olmuş, Götterdammerung'daki bir karakter gibi, "Tabuk sunu tötür! Funu ya ta unu!!!" diye çığlık atarak sallanıyor. Son bir patlama Teknisyen'i kül ediyor.

Bayrağımızı terk etmedi Bütün gece boyunca...

Alı şkanlık Notları. İki saatte bir ökadol vururken iğneyi tam damara saplayabileceğim bir yerim var, kırmızı, iltihaplanan bir ağız gibi, işi ve müstehcen duruyor, ağır ağır bir damla kan toplanıyor ve vuruşun ardından irinleniyor....

Ökadol, kodeinin bir kimyasal çe şitlemesidir– dihidroksikodein. Bu madde, M'den çok K gibi sahneye çıkıyor.... Ana damara kokain vurduğunda kafaya saf zevkin koşturması ortaya çıkar.... On dakika sonra yeni bir vuruş istersin.... Morfinin zevki iç organlardadır.... Bir vuruştan sonra dönüp kendini dinlersin.... Ama damarın içine verilen K, kokain zevki bağlantılarını etkinleştirerek beyin boyunca elektrik olur.... K'de çekilme belirtileri yoktur. O sadece beynin bir gereksinmesidir– bedensiz ve duygusuz bir gereksinim. Dünyada kalmış hayalet gereksinimi. K'ye duyulan arzu, K kanalları uyarıldığında, sadece birkaç saat sürer. Ardından unutursun. Ökadol, junk ile K'nin bir bileşimine benzer. Gerçekten kötü bir bokun tertibi için Almanlara güven. Ökadol, morfin gibi kodeinden altı kat güçlüdür. Eroin, morfinden altı kat güçlüdür. Dihidro-oksi-eroinin, eroinden altı kat güçlü olması gerekir. Tek bir vuruşun birini ömür boyu bağımlı hale getirmesini sağlayacak kadar alışkanlık yapıcı bir ilaç geliştirmek oldukça mümkündür.

Alı şkanlık Notlarının devamı: İğneyi alırken aynı anda sol elimle bağlama kordonuna uzanıyorum. Bunu, sol kolumdaki tek kullanılabilir damara vurabileceğimin işareti olarak alıyorum. (Bağlama hareketi öyledir ki normal olarak kordona uzandığınız kolu bağlarsınız.) İğne, nasırın

kenarından rahatça içeri girer. Çevremi kolaçan ediyorum. Aniden, bir an için kırmızı bir kordon kadar keskin ve katı olan ince bir kan sütunu şırınganın içine fışkırıyor.

Vücut hangi damarlara vurabilece ğinizi bilir ve bir vuruş yapmaya hazırlanırken bu bilgiyi kendiliğinden hareketlerle aktarır.... Bazen iğne, bir su arama çubuğu gibi işaret eder. Bazen mesaj için beklemem gerekir. Ama geldiğinde, her zaman kana isabet ettiririm.

Damlalı ğın dibinde kırmızı bir orkide açtı. Tam bir saniye boyunca duraksadı, ardından kanın sessiz susuzluğu tarafından emiliyormuş gibi damarın içine hücum eden sıvıyı izleyerek ampulü bastı. Damlalıkta kalan yanardöner, ince bir kan tabakası vardı ve beyaz kâğıt yaka[1], bandaj gibi kana bulanmıştı. Uzandı ve damlalığı su ile doldurdu. Suyu dışarı püskürtürken, çakış onu midesinden vurdu, yumuşak tatlı bir darbe.

Pis pantolonuma bakıyorum, de ğişmeyeli aylar olmuştur.... Uzun bir kan ipliğiyle şırıngaya dizilmiş olarak günler kayıyor.... Cinselliği ve vücudun tüm sert zevklerini unutuyorum– gri, junk'ta kalmış bir hayalet. İspanyol oğlanlar beni El Hombre Invisible –Görünmez Adam diye çağırıyor....

[1] Yaka: (Collar): İğneye sıkıca geçirmek için damlalığın etrafına sarmalanmış kâğıt şerit. y.h.n.

Her sabah yirmi şınav. Junk kullanımı yağı atar, kası az ya da çok bozulmamış tutar. Bağımlı daha az dokuya gerek duyar görünür. Junk'ın yağları atan molekülünü yalıtmak mümkün olabilir mi?

Eczanede giderek daha dura ğanlaşma, açık kalmış bir telefon gibi mırıltılar.... Akşam sekize dek bütün günü iki kutu ökodol almayı başarmaya çalışmakla geçiriyorum....

Damarlarım ve param tükeniyor.

Yüklü olmayı sürdürüyorum. Geçen akşam birisi elimi sıkarken uyandım. Diğer elimdi.... Okurken uyuya kalıyorum ve sözcükler kod anlamı kazanıyorlar.... Kodlarla meşguliyet.... Adam, bir kod mesajını heceleyen bir dizi hastalık ile kasılıyor....

D.L.'nin önünde bir vuruş yap. Kirli çıplak ayağımda bir damar arıyorum.... Junky'lerde utanma yoktur.... Diğerlerinin iğrenmelerine karşı kayıtsızdırlar. Cinsel libidonun yokluğunda utancın varlığını sürdürmesi

kuşkuludur... Junky’nin utancı, yine libidoya bağlı olan cinsellik dışı sosyalliği ile birlikte kaybolur... Bağımlı, vücudunu kişiselleştirmeden, içinde yaşadığı ortamı emecek bir araç olarak görür, dokusunu bir at tüccarının soğuk elleriyle değerlendiriyor. “Buraya çakmaya çalışmanın bir yararı yok.” Ölü balıkgözleri, tahrip olmuş bir damara takılıyor.

Soneryl adlı yeni tip bir uyku hapı kullanıyorum.... Uykulu hissetmiyorsun... Geçiş olmadan uykuya kayıyor, aniden rüyanın ortasına düşüyorsun... Yetersiz beslenme çekerek yıllarca bir cezaevi kampında kaldım....

Başkan bir junky ama konumu nedeniyle onu doğrudan alamıyor. Böylece benim üzerimden almaya çalışıyor.... Biz zaman zaman temas kuruyor ve onu yeniden yüklüyordum. Bu temaslar, rastgele gözlemciye eşcinsel edimler gibi görünebilir, asıl heyecan temelde cinsel değildir ve doruk yeniden yükleme tamamlandığındaki ayrılmadır. Kalkık penisler temasa geçirilir –en azından başlangıçta bu yöntemi kullanıyorduk, ama temas noktaları damarlar gibi aşınıyor. Şimdi bazen penisimi sol göz kapağının altına kaydırmam gerekiyor. Tabii ki ona her zaman, deri çakışına karşılık düşen bir Osmoz Yeniden Yüklemesi ile de bir doz verebilirim ama bu yenilgiyi kabul etmek olur. Bir O.Y.Y., Başkanı haftalarca kötü bir ruh haline sokar ve nükleer sürüklenmelere de katkıda bulunabilir. Başkan, Dolaylı Alışkanlığı nedeniyle yüksek bir fiyat öder. Tüm denetimden vazgeçmiştir ve doğmamış bir çocuk kadar bağımlıdır. Dolaylı Bağımlı, öznel korkunun tam bir tayfında acı, sessiz protoplazmik cinnet, kemiklerin iğrenç bir can çekişmesi çeker. Gerilim oluşur, duygusal içerikten yoksun saf enerji sonunda, kendisini yüksek gerilim hatlarına değen bir adam gibi onu çevreye savurarak vücudunu yırtarak çıkar. Yüklenme bağlantısı soğukta koparılırsa, Dolaylı Bağımlı öyle şiddetli elektrik kasılmalarına girer ki kemikleri gücünü yitirerek gevşer ve iskeleti dayanaksız etinden dışarıya çıkma çabası içinde kasılarak ölür ve dosdoğru en yakın mezarlığa koşar.

Bir D.B. (Dolaylı Bağımlı) ile onun Y.Y.B.’si (Yeniden Yükleme Bağlantısı) arasındaki ilişki o kadar yoğundur ki birbirlerine birlikte olmaya sadece kısa süreli olarak ve seyrek aralıklarla dayanabilirler –tüm kişisel temasın yeniden yükleme sürecinin gölgesinde kaldığı yeniden yükleme karşılaşmalarından bağımsız olarak diyorum.

Gazeteyi okuyorum.... Rue de la Merde, Paris’te üçlü bir cinayetle ilgili bir

şey: “Skorların eşitlenmesi.” .... Pepe el Culito.... Küçük Puşt, sevecen bir ufaklık.” Gerçekten bu anlamda mı?... Sözcüklere odaklanmaya çalışıyorum... anlamsız bir mozaik içinde ayrışıyorlar.

lazarus eve dönüyor

Durgun mikroplu bo şluklardan oluşan ruhsuz gri bir bölgede rengi kaçmış bantlar boyunca esneyerek ve ahmak deliklerini aralayarak zorlukla ilerlerken; Lee, sabahın onunda odasında ayakta duran genç junky'nin Korsika'da iki aydır yaptığı aletli deniz dalışlarını bırakıp geriye döndüğünü ve bu süre boyunca junk'ı kesmiş olduğunu fark etti...

" *Yeni vücudunu göstermek için burada*", junk hastalığının yol açtığı sabah titremesi içerisinde buna karar verdi Lee. Gördüğünü biliyordu –ah evet *Miguel* teşekkür ederim- üç ay önce Metropol'de oturup, iki saat sonra bir kediyi zehirleyecek olan bayatlamış sarı kremalı pastayı onaylamıştı, şimdi Miguel'i sabahın onunda görmek için harcanması gereken çaba, bir hatayı düzeltmek için harcanacak tolere edilemez çaba olmadan da yeterince çoktu, ("bu kahrolası şey ne ya, çiftlik mi?) bu aynı zamanda Miguel'in, bavulun en üstünde rahatsız edici kocaman bir yaratık objesi gibi, çok kullanılan resimlerinin de işin içerisine karışmasını içeriyordu.

"Muhte şem görünüyorsun" dedi Lee, ama ıslak, sıradan bir peçeteyle belirgin olan zevksizliklerin izlerini silip, Miguel'in yüzünde junk'ın gri çamurunu görerek, erkeğin ve giysilerin sanki yıllar boyu arka geçitlerin arasından geçerken, durup üstlerini başlarını temizlemeye fırsat bulamadıklarını düşünürken kılıksızlığın örneğini de inceliyordu...

"*Bunun yanı sıra, ben hatayı düzeltene kadar... Lazarus eve dönüyor...*

Adamı öde ve eve dön... Ödünç alınmı ş eski etini ne yapayım senin?"
"Seni uğurlamak gerçekten çok hoş... Kendine bir iyilik yap." Miguel
elinde zıpkınla balık avlamaya çalışarak odada yüzüyordu.... "Kötü olduğun zamanlar at hakkında hiç düşünmezsin."
"Bu şekilde daha iyisin," dedi Lee, halkalar ve yumuşak pembe etin,
yavaş ama kıvrak hareketlerinin ardından hülyalı bir tavırla Miguel'in
parmağındaki yara izini okşayarak...
Miguel elinin tersini kaşıdı.... Pencereden dışarı baktı.... Junk kanalları
ışıldamaya başladığında vücudu harekete geçirilmiş sarsıntılarla yavaşça oynamaya başladı.... Lee oturmuş vaziyette beklemeye devam etti. "Bir
çekiş kimseye kafa yapmaz oğlum."
"Ne yaptığımı biliyorum."
"Her zaman bilirler zaten."
Miguel tırnak törpüsünü aldı.

Lee gözlerini yumdu: “Bu çok yorucu.”
“Oh sağol bu çok iyiydi.” Miguel’in pantolonu bileklerine düştü.
Sabah ışığında, kahverengiden yeşile dönüşen sonra da renksizleşen sanki üzerinde şekilsiz bir palto gibi duran eti, küçük toparlak parçalar halinde yere düştü.
Lee’nin gözleri yüzündeki maddelerin içinde hareket etmeye başladı... küçük, soğuk, gri bir atış... “Temizle şunu,” dedi. “Yeterince kirlendi burası.”
“Aah tabi,” Miguel çöp kutusuyla birlikte sendelemeye başladı. Lee ortadaki eroin paketini kaldırdı.
Lee, kalıcı olarak üçüncü gün vuruşu durumunda yaşıyordu, tabii ki, sarı-pembe-kahverengi jelâtinsi bedenini yakan ateşleri yeniden beslemek için belirli ve zorunlu aralarla ve gergin bedenini uzak tutarak.
Başlangıçta eti basitçe yumuşaktı, o kadar yumuşaktı ki toz taneleri, hava akımları ve kapılar ve sandalyelerle doğrudan ilişki kurma çabaları rahatsızlık fırsatı yaratmayacak gibi göründüğünde sürtündüğü paltolar kemiklerine kadar kesilmesine yol açmıştı. Yumuşak, narin etindeki yaraların hiçbiri iyileşmedi... Fungus’un[1] uzun beyaz sülük dalları çıplak kemikleri sardı. Bulanık gri bir sis içerisinde, küçülmüş taşaklarının küf kokusu vücuduna yorgan oldu....
İlk şiddetli enfeksiyonu sırasında, kaynayan termometre hemşirenin beynine cıvadan bir kurşun fırlattı, hemşire parçalanmış bir çığlıkla yere düşerek can verdi. Doktor tek bir bakış attı ve hayatta kalmanın çelik kepenklerini aşağı indirdi. Yanan yatağın, içinde kalan kişiyle birlikte derhal binadan çıkarılmasını emretti.
“Kendi penisilinini yapabiliyor tahmin edebiliyor musun?” diye hırladı doktor.
Enfeksiyon küfün tamamını yakarak yok etti.... Lee şimdi şeffaflığın değişen derecelerini yaşıyordu.... Tamamıyla görülmez değilse de en azından zar zor seçebiliyordu. Varlığı özel bir ilgi uyandırmıyordu.... Halk, ya projeksiyonlarla onun yerini dolduruyor ya da yansıma veya gölge diyerek onu yok sayıyordu: “Bir çeşit ışık oyunu ya da neon reklâmı.”
Lee şimdi Eski Dost Soğuk Yanış’ın ilk depremsel sarsıntılarını hissediyordu. Bir çeşit sağlam sarmaşık filiziyle Miguel’in ruhunu hole

itti.
“Tanrım!” dedi Miguel “Gitmem lazım!” Dışarı fırladı.
Işıldayan özünden fışkıran histaminin pembe alevleri Lee’nin çıplak yüzeyini sardı. (Oda ateş geçirmezdi, duvarlar demir kabartmalı ve üzerlerine ay karakterleri serpiştirilmiş.) Büyük dozda bir vuruş yaptı ve programını bozdu.
NG Joe adında, Honolulu’da geçirdiği bir Bang-utot krizi sırasında bağımlı olan bir arkadaşını ziyaret etmeye karar verdi. (Bang-utot, sözcük anlamıyla “kalkma ve inleme girişimidir...” Bir kâbus sırasında meydana gelen ölüm... Bu durum Güneydoğu Asya kökenli erkeklerde oluşur.... Manila’da yılda Bang-utot’tan ortalama on iki ölüm vakası kayıtlara geçiyor.)
İyileşmiş olan bir adam “küçük bir adamın” göğsünde oturduğunu ve onu boğmak istediğini söyledi. Kurbanlar genellikle
vücutlarına girerek onları öleceklerini öldüreceği bilirler, şeklinde korkuyu penislerinin ifade ederler. Bazen, çığlıklar attıran bir histeri içinde penislerine yapışarak, penisin ellerinden sıyrılarak vücutlarına girmesini önlemek için başkalarından yardım isterler. Uykuda oluşan doğal ereksiyonların özellikle tehlikeli olduğu ve ölümcül bir saldırı getirebileceği düşünülüyor.... Bir adam uyku sırasında ereksiyonun oluşmasına karşı Rube Goldberg ereksiyon kontrol hapını
geliştirdi. Ama Bang-utot sonucu hayatını kaybetti.
Bang-utot kurbanları üzerinde yapılan dikkatli otopsiler, bu kişilerin ölümüne yol açacak organik bir nedenin olmadığını ortaya koydu. Çoğu zaman boğazın sıkılarak öldürülmesinin işaretlerine rastlandı [ama buna ne yol açtı?]; bazen –belirsiz bir nedene dayalı ve ölüme yol açacak yeterlilikte olmayan- hafif pankreas ve ciğer kanamaları saptandı. Yazar, ölümün seksüel enerjinin yanlış bir yere yönelerek ciğer ereksiyonuna ardından da boğulmaya yol açması sonucu meydana geldiğini anladı.... [Bak; Nils Larsen M.D., 3 Aralık 1995, Saturday Evening Post’da Erkekler ve Ölümcül Düş adlı makale. Ayrıca Erle Stanley Gardner’ın True Magazin’de yayınlanan makaleleri.])
Sürekli bir ereksiyon korkusu içinde yaşayan N.G.’nin alışkanlığı da büyük bir hızla çoğalarak arttı. (Herhangi bir yetersizlik, zaaf sonucunda bağımlı olan kişinin, kesinti ve mahrum bırakılma dönemlerinde [ne kadar eğlenceli

büyüyen
olduğunu bilirsin] çok fazla şişirilmiş, geometrik olarak ve üreyen nedenlerle sunulacağı herkesçe bilinen yorucu,
oldukça ölgün ve uzun süre tartışılmış bir olgudur.)
Testislerinden birine bağlanmış bir elektrot bir an parladı, NG yanan et kokusu arasında uyandı ve dolu bir şırıngaya doğru uzandı. Cenin biçimine kıvrılarak iğneyi omurgasına batırdı. Hafif bir zevkle iğneyi geri çıkardı ve Lee'nin odada olduğunu fark etti. Bir sümüklü böcek Lee'nin sağ gözünden dalgalanarak dışarı çıktı ve duvara gökkuşağı gibi yanardöner bir çamurla: "Denizci Şehir'de ve ZAMAN satın alıyor" diye yazdı.
Bir eczanenin önünde, saat dokuzda açılmasını bekliyorum. İki Arap çocuğu çöp tenekelerini beyaz badanalı bir duvardaki yüksek ağır ahşap kapıdan içeri yuvarlıyorlar. Kapının önündeki tozun arasından ince bir sidik çizgisi geçiyor. Oğlanlardan bir tanesi ağır tenekeleri yuvarlamak için öne eğiliyor, pantolonu diri ve yağsız kıçının üzerine tam oturmuş. Bir hayvanın sakin ve tarafsız bakışıyla bakıyor bana. Oğlan gerçekmiş ve onunla bu akşamüzeri olan randevumu kaçırmışım gibi bir şokla uyanıyorum.
"Ek eşitlemeler bekliyoruz" diyor Senin Muhbirin ile söyleşi yapan bir Denetçi. "Aksi halde olacaktır," Denetçi tipik bir Kuzeyli hareketi ile bacağının tekini kaldırıyor," yola getirmek değil mi? Fakat belki de uygun bir basınç odası sağlayabiliriz."
Denetçi fermuarını açıp içinde yengeç aramaya başlıyor, küçük kil bir çömlekten aldığı merhemi sürüyor. Söyleşinin sona erdiği açıkça belli artık. "Gitmiyorsun, değil mi?" diye haykırıyor. "Bir yargıcın diğerine dediği gibi, 'Adil ol, eğer adil olamıyorsan kendince ol.' Bok kokan sarı merheme bulanmış sağ elini yukarı kaldırıyor.
Birinin muhbiri ileri fırlayarak pislenmiş eli kendi ellerinin arasına alıyor. "Memnun oldum, anlatamayacağım kadar memnun oldum Sayın Denetçi" diyor. Eldivenlerini çıkarıp top haline sokarak çöp kutusuna fırlatırken. "Pahalı bilgi," gülümsüyor.

[1] Fungus: Tıp terimi. Yara etrafında ya da deri üzerinde oluşan mantar veya süngere benzeyen şiş. y.h.n.

hasan'ın oyun odası

Yaldızlı ve kırmızı pelu ş. Pembe kabukla desteklenmiş Rococo barı. Hava bozulmuş bala benzer şeytani bir maddenin kokusuyla dolmuş. Gece giysilerini giymiş kadınlar ve erkekler kaymaktaşı tüplerden kahvelerini içiyorlar Bir Yakın Doğu Bağımsız'ı çıplak vaziyette, pembe ipekle kaplanmış bir bar taburesinde oturuyor. Uzun siyah diliyle kristal bir kadehteki ılık balı yalıyor. Üreme organları mükemmel bir biçimde şekillendirilmiş –sünnet edilmiş kamış, siyah parlak kasık kılları. Dudakları tıpkı bir penis dudağı gibi ince ve mor-mavi renkte, gözleri bir böcek sakinliği ile ifadesiz. Bağımsız'ın karaciğeri yok, hayatını sadece şekerlerle devam ettiriyor. Bağımsız, narin sarışın bir genci koltuğa iterek ustaca soymaya başlıyor.

"Aya ğa kalk ve arkanı dön," telepatik piktograflarla[1] emrediyor. Kırmızı ipek bir iple oğlanın ellerini arkasından bağlıyor. "Bu gece sonuna kadar gideceğiz."

"Hayır, hayır! diye çı ğlıklar atıyor oğlan.

"Evet. Evet."

Kamışlar sessiz bir "evet" içinde boşalıyor. Bağımsız, ipek perdeleri

açarak kırmızı çakmak ta şıyla parlayan ışığa karşı tik ağacından yapılmış ahşap sehpaları meydana çıkarıyor. Sehpalar papatya şeklindeki Aztek mozaiklerinin üzerinde duruyor.

O ğlan, uzun bir "OOOOOOOOH" çığlığı ile korkudan altına işeyip sıçarak dizlerinin üzerine çöküyor. Bokunun sıcaklığını baldırlarında hissediyor. Büyük ılık bir kan dalgası dudaklarını ve boğazını şişiriyor. Vücudu cenin biçimini alıyor ve sıcak spermler yüzüne fışkırıyor. Bağımsız, kaymaktaşından yapılmış sıcak parfümlü suyla ıslatarak, düşünceler içinde oğlanın kıçını ve kamışını temizledikten sonra yumuşak mavi bir havluyla kuruluyor onu. Sıcak bir rüzgâr oğlanın bedeninin üzerinde dolaşarak saçlarını özgürce uçuşturuyor. Bağımsız, oğlanı göğsünün altından tutarak ayaklarına doğru çekiyor. Sıkıca bağlanmış dirseklerinin altından tutup ilmiğin altına yukarı doğru kaldırıyor onu. İki eliyle ilmiği tutarak oğlanın karşısına dikiliyor.

O ğlan, Bağımsız'ın obsidyen aynası kadar ifadesiz gözlerinin içine, siyah kan havuzuna bakıyor, tuvalet duvarındaki zafer delikleri Son Ereksiyon ile kapanıyor.

Yüzü Çin malı fildi şi kadar ince ve sarı olan yaşlı bir çöpçü, the Blast'ı çentikli pirinç borusunda çalıyor ve
ereksiyonla uyandırıyor. Orospu, toz, bok
İspanyol pezevengi bir ve ölü kedi yavruları

pisliklerinin arasından, balyalarca kürtajla alınmı ş cenin, parçalanmış prezervatifler, kanlı Kotexler ve elinde bok sarılmış renkli bir çizgi roman dergileriyle sendeleyerek dışarı çıkıyor.

[1] Piktograf: Harf yerine resim kullanılan yazı, resimyazı.

Gökku şağı renginde durgun suyuyla muazzam büyüklükte bir liman. Terk edilmiş petrol kuyuları lağım kokuyor. Kırılmış dumanlı ufuk çizgisinde titriyor. Petrol ve

kanlı İkarus'u yok sayarak, çürümüş ciğerlerinden sülfür geğiren hasta köpekbalıkları kara sularda yüzüyor. Kendi kemiklerine duyduğu aşkla deli gibi yanan çıplak Bay Amerikan çığlığı basıyor: "Kıç deliğim Louvre'u karıştırıyor! Ambrosya osurup saf altından boklar sıçıyorum! Kamışım sabahın günışığında yumuşak elmaslar püskürtüyor!" Kör deniz fenerinden dikine düşerek öptüğü siyah aynanın karşısında boşalıyor, gizli kaputlar ve binlerce gazete ile batık kırmızı tuğlalı şehirden aşağıya düşerek teneke kutular ve bira şişeleri, betona gömülmüş gangsterleri, hevesli balistik uzmanlarının soruşturmalarını engellemek için ezilmiş ve anlamı kalmamış tabancaları barındıran kara çamurun içine yerleşir. Fosil tabakalarının aşınması ile yavaşça ortaya çıkacak striptizi bekliyor.

Ba ğımsız, ilmiği oğlanın başından aşağı kaydırıyor ve ilmiğin düğümünü sol kulağının arkasında okşayarak sıkıyor. Oğlanın penisi büzülüyor, hayaları sıkılaşıyor. Derin derin nefes alarak dümdüz karşıya bakıyor. Oğlanın yanına sokulan Bağımsız alaycılığın hiyeroglifi ile oğlanı sıkıştırarak üreme organlarını okşayıp seviyor. Birkaç vuruşla oğlanın arkasına dalıyor ve kamışını yukarı, oğlanın kıçına kaldırıyor. Yuvarlak daireler biçiminde hareket ederek orada öylece ayakta duruyor.

Davetliler elleriyle birbirlerine sus i şareti yaparken bir yandan da birbirlerini hafifçe dürterek katılarak gülüyorlar.

Bağımsız, oğlanı birdenbire öndeki boşluğa iterek kıçını aletinden serbest bırakıyor. Kalça kemiklerinden tutarak sallanmasını durduruyor, biçimli hiyeroglif elleriyle yukarı uzanıyor ve oğlanın boynu çatırdıyor. Tüm

vücudu ürperiyor oğlanın. Penisi, leğen kemiğini yukarı çekerek, üç büyük hareketle dikiliyor, anında boşalıyor.
Gözlerinin arkasında yeşil kıvılcımlar patlıyor. Boynundan belkemiğine oradan da kasıklarına inen diş ağrısı tüm vücudunu bir zevk kasılmasına sokuyor. Tüm vücudu kıvrılarak kamışından dışarı süzülüyor. En son gelen kasılma, bir keskin nişancı gibi kırmızı ekrana büyük miktarda sperm fışkırtıyor.
Oğlan yumuşak cesur bir emişle sırakemerler labirentinin arasından düşüyor.
Keskin bir bok kıçından fışkırarak temizliyor. vücudunu sarsıyor. Roketler yeşil kümeler halinde savruluyor. Ormanın alaca karanlığında, motorlu bir kayığın pat pat sesleri çalınıyor kulağına.... Anofel sivrisineklerinin sessiz kanatlarının altında.
Bağımsız, oğlanı kamışının üzerine geri çekiyor. Oğlan zıpkınlaşmış bir balık gibi çaresizce kıvranıyor. Vücudu bir sıvı dalgasına tutulan Bağımsız, çocuğun arkasına süzülüyor. Kan; hafif aralık, tatlı ve somurtkan ölü ağzından oğlanın çenesine doğru akıyor. Bağımsız, bir sıvı, tatmin edilmiş cuplamayla düşüyor.
ve kirli resimler

Osuruklar narin muazzam nehre

Mavi duvarlı, penceresiz odacıklar. Kapıyı kirli bir pembe perde kapatıyor. Duvarlarda gezinen kırmızı tahtakuruları, köşelere birikiyor. Odanın ortasındaki çıplak oğlan, iki telli udu çalıyor, zemindeki karışık bezemeleri izliyordu. Diğer oğlan, yatakta geriye doğru kıvrılarak, tellendirdiği keif'in dumanını kalkmış kamışının üzerine üflüyor. Kimin kimi becerdiğini ortaya çıkarabilmek için yatağın üzerinde tarot kartları ile fal bakıyorlar. Mızıkıyorlar. Kavga ediyorlar. Yavru hayvanlar gibi, tükürerek kıvrılarak zeminde yuvarlanıyorlar. Yenilen dizlerini çenesine çekip kırılmış bir dişini yalayarak
kıvrılarak uyuma numarası yapıyor.
yerde oturuyor. Kazanan yatakta

Ne zaman öbür oğlan yaklaşsa tekmeliyor. Ali diğerinin ayak bileğini yakalayarak koltuğunun altına sıkıştırıyor, kolunu baldırının çevresine kilitliyor. Oğlan Ali'nin yüzüne umutsuzca tekmeler savuruyor. Diğer ayak

bileği sıkıca bağlanmış. Ali oğlanı omuzlarından geriye eğiyor. Oğlanın kamışı göbeğine uzanıyor, özgürce atarak sallanıyor. Ali ellerini başının üstüne kaldırıyor. Kamışına tükürüyor. Ali kamışını içeri kaydırırken diğeri iç geçiriyor. Kan bulaştıran ağızları birlikte gülüyor. İçine girilmiş rektumların küflü, keskin kokusu. Nimun kama gibi içeri dalıyor, uzun sıcak püskürüşlerle spermi diğer kamıştan dışarı atıyordu. (Yazar, Arapların kamışlarının geniş ve kama şeklinde olduklarını gözlemledi.)

Satir ve çıplak Yunanlı delikanlı oksijen tüpleriyle, saydam kaymak taşından dev bir vazonun içinde bale yapıyorlar. Satir, oğlanı önden yakalayarak daireler çizdiriyor. Balıklar gibi hareket ediyorlar. Oğlanın ağzından gümüş kabarcıklar çıkıyor. Beyaz sperm yeşil suya boşalıyor ve kıvrılan vücutların etrafında tembelce yüzüyor.

Zenci, narin Çinli oğlanı nazikçe hamağa koyuyor. Oğlanın bacaklarını başından yukarı kaldırıyor ve ata biner gibi hamağa oturuyor. Kamışını çocuğun ince, sıkı kıçına kaydırıyor. Hamağı yavaşça ileri geri sallıyor. Oğlan çığlık atıyor, dayanılmaz zevkin tuhaf keskin feryadı.

Süslü tik ağacından döner koltukta Cavalı bir dansçı, bir kalıp kireçtaşı kıçına yerleşmiş, -kızıl saçlı, açık yeşil gözlü- Amerikalı bir oğlanı ritüel hareketlerle kamışının üzerine doğru çekiyor. Oğlan daireler şeklinde ileriye doğru hareket eden dansçının üzerinde çaresizce duruyor ve sıvısını sandalyeye bırakıyor. Spermleri dansçının yağsız kahverengi göğsüne fışkırırken ‘Eeeeeeeeh!” diye çığlığı basıyor oğlan. Bir topak dansçının ağzının köşesinde patlıyor. Oğlan bir yandan içeri doğru iterek gülüyor: “İşte ben buna emmek derim oğlum!”

Hayvanî yüzlü iki Arap kadını, küçük sarı şın bir Fransız oğlanın şortunu indiriyor. Kırmızı plastikten bir aletle oğlanı düzüyorlar. Oğlan öfkeden hırıltılar çıkarıyor, ısırıyor, tekme atıyor, kamışı dikilip boşalınca gözyaşları içerisinde yere yığılıyor.

Hasan’ın yüzü kanla şişiyor. Dudakları morarıyor. Kâğıt paralardan oluşan giysisini üzerinden çıkararak, sessizce kapanan açık kasanın içerisine fırlatıyor.

“Özgürlük Salonu burada, millet!” diye yapmacık bir Teksas aksanıyla bağırıyor. 10 galonluk kovboy şapkası ve kovboy çizmeleri hâlâ üstünde. Sıvılaştırıcı cig dansını yapıyor ve *She Started of Heat Wave* şarkısı eşliğinde grotesk kankan dansıyla bitiriyor.

“Bırak olsun! Hiç bir delik yasak değil!!!”

Barok donanımlarıyla ba ğlanmış çiftler saksağan gibi çığlıklar atarak yapay kanatlarıyla havada çiftleşiyorlar.
Havacılar sıkı bir dokunuşla birbirlerinin boşalmasını sağlıyorlar.
Dengeciler, tehlikeli kutuplarda dengelenmiş ve sandalyeler boşluğa doğru eğilmiş, boşalana kadar birbirlerini emiyorlar. Ilık bir rüzgâr nehirlerin ve ormanların sisli derinliğinin kokusunu getiriyor.
Yüzlerce oğlan, ipin ucunda titreyerek ve tekmeler atarak damdan aşağı doğru dalışlar yapıyor. Oğlanlar ipin farklı yüksekliklerine tutunmuşlar, bazıları tavana yakın bazıları da yerin birkaç inç üzerinde. Züppe Balili ve Malezyalı adamlar, yırtıcı masum yüzleri ve açık kırmızı dişetleri ile Meksikalı Kızılderililer. Zenciler (dişleri, parmakları, ayak tırnakları ve kasık kılları parlatılmış), Çinliler kadar düzgün ve beyaz Japon oğlanlar, Titian saçlı Venedikli delikanlılar, siyah ya da sarı kıvırcık saçları alınlarına düşen Amerikalılar (davetliler saçları şefkatle geri itiyorlar), hayvani kahverengi gözlü, somurtkan sarışın Polonyalılar, Arap ve İspanyol sokak çocukları, sarı kasık kıllarının belirsiz gölgesiyle pembe ve ince Avusturyalı oğlanlar, altlarındaki kapan düşerken “Heil Hitler!” diye bağıran alaycı, parlak gözlü Alman gençleri. Sollubi’ler sıçıp mızmızlanırlar.
Aptal sarışın afetlerle etrafı sarılmış Bay Zengin ve Kaba, Florida kumsalına yayılmış olarak şehvetli ve iffetsizce Havana’sını çiğniyor:
“Bu vatandaşın Hindiçin’den ithal ettiği bir Latah’ı var. Latah’ı asmayı ve arkadaşlarına televizyondan Noel mesajı göndermeyi planlıyor. İki ipi hazırlıyor -bir tanesi lastik gibi uzayabiliyor, diğeri ise gerçek. Ama Latah düşmanca bir ruh hali içerisinde ayağa kalkıyor, Noel Baba kıyafetlerini üzerine geçiriyor kahramantakıcıyla birlikte oluyor. Şafak söküyor. Vatandaş ipin bir tanesini kafasından geçiriyor ve Latahların tümünün yapacakları gibi diğerine de Latah geçiriyor. Kapakçıklar açıldığında vatandaş gerçekten boynundan asılıyor ve Latah karnavallarda kullanılan lastik iple ayakta dikiliyor öylece. En ufak titreyişi ve kasılmayı bile taklit ediyor Latah. Üç kere boşalıyor.
“Zeki, genç Latah asıl konudan dikkatini dağıtmıyor. Onu tesislerimin birine sevkiyatçı olarak alıyorum.”
Aztek rahipler Çıplak Gençlik’in üzerinden mavi tüyden ipleri soyuyorlar. Kireçtaşından bir terazinin üzerine, geriye doğru yatırıyorlar onu, başının

üzerine kristal bir
tornavidalarla iki yarı küreyi ileri
kafatası yerleştiriyorlar, kristal geri oynatarak sağlamlaştırıyorlar. Kafatasının üzerinden şelale gibi akan su çocuğun boynunu kırıyor. Yeni doğmakta olan güneşe karşı, gökkuşağının içerisinde boşalıyor.
Spermlerin keskin protein kokusu havayı dolduruyor. Konuklar ellerini titreyen oğlanların üzerinde gezdiriyor, kamışlarını emiyor, vampir gibi sırtlarına asılıyorlar.
Çıplak cankurtaranlar solunum aygıtlarıyla felç olmuş gençleri taşıyorlar.
Kör oğlanlar kocaman keklerin arasından yollarını bulmaya çalışıyor, durumları iyice kötüleşmiş şizofrenler lastik vajinaların altından fırlıyor, korkunç bir deri hastalığına tutulmuş oğlanlar kara bir havuzdan çıkıyorlar (uyuşuk balıklar yüzeydeki sarı bokları dişliyor).
Siyah jartiyerler hariç belden aşağısı çıplak, beyaz kravatlı ve düzgün bir gömlek giymiş bir adam, zarif bir tonda, Kraliçe arı ile konuşuyor. (Kraliçe Arı, “arı kümesi”
erkeklerle dolduran yaşlı
geleneğidir.)
oluşturmak amacıyla çevrelerini eşcinsel kadınlardır. Bu uğursuz bir Meksika

“Fakat heykel nerede?” Yüzünün bir tarafı ile konu şuyor, diğer tarafı ise Milyonlarca Aynanın İşkencesi ile eğrilmiş. Deli gibi mastürbasyon yapıyor. Kraliçe Arı hiçbir şey fark etmeden konuşmasına devam ediyor.

Kanepeler, sandalyeler, tüm zemin titremeye başlıyor, konukları kamışlarının acısıyla çığlıklar atan bulanık gri hayaletlere dönüşene kadar sallıyor.

İ ki oğlan bir demiryolu köprüsünün altında otuz bir çekiyor. Tren, tüm vücutlarını titretiyor çocukların, onları boşaltıyor ve gürültüsü uzak bir ıslığa dönüşüyor. Kurbağalar vıraklıyor. Oğlanlar yağsız esmer karınlarındaki spermleri temizliyorlar.

Tren kompartmanı: İki hasta genç junky, Lexington yolu üzerinde şehvetle çırpınarak pantolonlarını indiriyorlar. Bir tanesi aletini sabunla temizleyerek bir türbişon hareketi ile diğerinin kıçına sokuyor. “Tanrıııım!” ikisi de aynı anda ayaktayken boşalıyor. Birbirlerinden uzaklaşıp pantolonlarını yukarı çekiyorlar.

“Marshall’daki ya şlı doktor tentür ve tatlı yağ için reçete yazdı.” “Yaşlı bir annenin basuru Kara Bok için acı içinde ve kanayarak çığlık atıyor.....Doktor, kendi annen olduğunu düşün; yerleşmiş filtreler ile sarılmış fena halde kıvranırken.... Şu leğen kemiklerini yeniden etkisiz hale getir anne, beni şimdiden iğrendiriyorsun.”

“Haydi, duralım ve onu Rx’e yetiştirelim.”

Tren; dumanlı, neon ışıklı haziran akşamını yararak yoluna devam ediyor.

Kadın ve erkek resimleri, oğlanlar ve kızlar, hayvanlar, balıklar, kuşlar, gezegenin sevişme ritmi odanın içerisinde akıyor, yaşamın muazzam mavi dalgası. Junky çaresini bulunca, derin ormanın sessiz uğultusu birdenbire kentlerin sakinliğine dönüşüyor. Sessizlik ve merak içerisinde bir an. Her gün evinden işine gidenlerin vızıltıları ile bağlantının kolesterol hatlarını engelliyor.

Hasan çığlığı koparıyor: “Bu senin işin A.J.! Sen partime uğrarsın!”

Kireçtaşı kadar soğuk yüzüyle A.J. ona bakıyor: “Kıçını kaldır, seni sıvılaşmış çamur.”

Şehvetten doluşuyorlar. genelevlerden, motellerden, çıldırmış Amerikan kadınları sürüler halinde içeri Çiftliklerden ve turist çiftliklerinden, fabrikalardan, taşra kulüplerinden, çatı

yatlardan ve barlardan

katlarından ve varoşlardan, gelen damlayan yarıklar, üzerlerindeki binici giysilerini, kayak giysilerini, gece tuvaletlerini, levislerini, çay geceliklerini, basma elbiselerini, pantolonlarını, bornozlarını ve kimonolarını çıkarıyorlar. Kızışmış dişi köpekler gibi konukların üzerlerine sıçrayıp çığlık atıyor, havlıyor ve uluyorlar. Çığlık çığlığa bağıran asılmış oğlanları pençeliyorlar: “Seni ibne! Seni piç! Hadi düz beni! Düz beni! Düz beni!” Konuklar çığlıklar atarak asılmış oğlanların yanlarından geçerek kaçıyor, solunum aygıtlarını tersine çeviriyorlar.

A.J.: “Bana Sweitzerlerimi getir, Allah kahretsin! : Bu dişi tilkilerden koru beni!”

A.J.’in sekreteri Bay Hyslop, çizgi romandan başını kaldırıyor: “Sweitzerler daha şimdiden sıvılaşmış durumda.”

(Sıvılaşma, başka bir kişinin protoplazmik varoluşu içerisinde emilen, protein bölünmesi ve azalmasını içeriyor. Adı çıkmış bir sıvılaştırıcı olan Hasan, bu olaydan kazançlı çıkacak muhtemelen.)

A.J.: “Sahte kamışemiciler! Sweitzer’i olmayan bir adam ne haldedir? Beyler, sırtlarımız duvara dönük. Değerli kamışlarımız tehlikede. Gemiye

hazır bekleyelim, Bay Hyslup, atlayan düşmanları püskürtmek için adamlara kısa namlulu dağıt.

A.J. aniden palasını çekiyor ve uçurmaya başlıyor. Şehvetle şarkı söylüyor:
Ölü adamın tabutunda on beş kişiydik
Yo Ho Ho ve bir şişe de rom.
İçtik ve Şeytan geri kalanını becerdi
Yo Ho Ho ve bir şişe de rom.
Sıkıntıdan patlayan ve artık durumu kabullenen Bay Hyslop, “Ah Tanrım! Yine o konunun üzerinde.” Jolly Roger’a kayıtsızca el sallıyor.
Çevresini saran dayanılmaz sorunlara karşı mücadele veren A.J., başını arkaya doğru atıp domuz çığlığı atıyor. İstekleri başına vurmuş, yüzleri şiş, gözleri ateşli ve kırmızı, dudakları morarmış binlerce Eskimo hırıldayıp domuz gibi bağırarak içeri düşüp Amerikalı kadınların üzerlerine çullanıyorlar.
Amerikan Kızları’nın kellesini
(Eskimoların, kısa Yazlarda bir araya gelerek cinsel şenliklerde kendilerinden geçtikleri, cinsel azgınlık dönemleri vardır. Yüzleri şişer ve dudakları morarır.)
İki ft uzunluğunda purosu olan bir Ev kamışı kafasını duvardan uzatıyor: “Burada vahşi hayvanlar gösterisi mi var?”
Hasan ellerini ovuşturuyor: “Başarısızlık! Pis bir başarısızlık! Allahın katında, şimdiye kadar baştan sona böylesine rezil bir şeye şahit olmadım!”
Hızla, bir fıçının üzerine oturmuş, omzunda bir papağan, tek gözü bantlı ve maşrapadan rom içen A.J.’nin yanına gidiyor. A.J. pirinçten kocaman bir dürbünle ufku tarıyor.
Hasan: “Seni ucuz Gerçekçi orospu! Defol ve oyun odamı bir daha asla karartma!”

arabölge üniversite kampüsü

E şekler, develer, lamalar, rikşolar[1], zorlanan oğlanlar tarafından itilen mal yüklü at arabaları, boğazlanmış diller gibi dışarı fırlamış gözler
–hayvanî nefretle kıpkırmızı zonklayan. Koyun, keçi ve uzun boynuzlu sığır sürüleri, öğrencilerle kürsünün arasından geçiyor. Öğrenciler paslı park banklarında,
paketleme kolileri,
kireçtaşı bloklarında, müştemilat

petrol varilleri, kütükler, tozlu

koltuklarında, deri minderler,

jimnastik salonlarının çamurlu paspaslarının üzerinde oturuyorlar. Levis giyiyorlar –celebalar... hortum ve fıskiye –mason sürahilerden mısır viskisi, teneke kutulardan kahve, paketleme kâğıdı ve biletleriyle sarılmış içinde gage (marihuana) olan sigaralar içiyorlar.... toplu iğne ve şırıngayla birkaç junk vuruşu yapıyor; yarış bültenleri, çizgi romanlar, el yazması Maya kitapları okuyorlar.

Profesör bir dizi bo ğa kellesi taşıyarak bisikletiyle geliyor. Sırtını tutarak kürsünün üzerine çıkıyor (vinçle taşınan kükreyen bir dana başının üzerinde sallanıyor).

PROF: "Dün gece Sultan'ın Ordusu tarafından düzüldük. Sırtım oturduğum yerin sahibi olan kraliçe'nin hizmetinde sakatlandı.... Şu eski yarıktan kurtulamıyorum bir türlü. Yetkili bir beyin elektrikçisinin onu düğüm düğüm çözmesi ve bir cerrah kâhyasının
bağırsaklarını dökmesi gerekli. Ana bir çocuk çantası
kaldırımda

ve bagajıyla taşındığında o, Hell dispossess that Gold Star Boarder'ı çalıyordu...."

1920'lerden ezgiler homurdanarak bo ğa kellelerine doğru bakıyor. "Şu nostalji duygusuna kapıldım çocuklar ama kolay geçecek.... oğlanlar pembe şeker yiyerek eskimiş Midway'den aşağı yürüyorlar.... çıplak kadınların röntgenlediği şovlara katılarak birbirlerini sıkıştırıyorlar... dönme dolapta

otuz bir çekip, kırmızıya dönüşerek yükselen aya ve nehrin öte yanındaki dumanlı dökümhanelere doğru spermlerini fışkırtıyorlar. Eski Mahkeme Binası'nın önünde bir zenci pamuk tarlasının önünde asılıyor... inleyen kadınlar vajinal dişleriyle spermlerini yakalamaya çalışıyorlar... Koca, solmuş gri pazen gömlek rengindeki kısılmış gözleriyle, küçük, doğumda değiştirilmiş çocuğa bakıyor.... 'Doktor, onun Zenci olduğundan kuşkulanıyorum.'

[1] Rişko: Uzak Doğu'da insan gücüyle çekilen iki tekerlekli küçük fayton. y.h.n.

Doktor omuzlarını silkiyor: 'Bu Eski Ordu Oyunu'dur evlat. Kabu ğun altındaki bezelye... Bir görüyorsun bir kayboluyor....'
"Ve eczanesinin arka tarafında bir kerede üç g eroin vuruyor Doktor Parker. 'Tonik' kekeliyor. 'Her zaman Bahar.'
" 'Eller' Benson Town Pervert özel okulda bir querencia alıyor. (Querencia bir boğa güreşi terimidir.... Boğa, arenada sevdiği ve orada durmaktan hoşlandığı bir yer bulur ve matador içeri girip boğanın koşullarında onunla karşı karşıya gelir ya da onu kandırarak dışarı çıkarır
–biri veya birini.) Şerif A.Q. 'Düz' Larsen, 'Onu bir şekilde querenciadan çıkarmalıyız.' diyor... Ve kızı ölmüş ve evi lanetlenmiş Yaşlı Lottie Ana, on yıl uyur ve titreyerek Doğu Teksas şafağında uyanır... kara bataklık suları ve servi kütüklerinin arasında akbabalar leş arar....
"Şimdi beyler –Güveniyorum ki huzurda travestiler yok –ha ha– ve Kongre'nin onayıyla, sadece sizin gibi *erkek insanoğlunu* yaratmak için varlığını sürdüren, iki yöne doğru da yapılabilecek Geçişlere izin verilmeyen bu ahlaklı salonda, hepiniz birer beysiniz. Beyler tabancalarınızı çıkarın. Şimdi silahlarınızı yağlanmış ve saldırı cephesi ya da geri destek olabilmek için hazır halde tutmanın önemi konusunda bilgilendirilmiş bulunuyorsunuz."
ÖĞRENCİLER: "Bravo! Yaşa!" Bıkkın bir şekilde kuşlarının önündeki düğmeleri çözüyorlar. Aralarından biri muazzam bir ereksiyonu sağa sola sallıyor.
PROF: "Ve şimdi, beyler, nerede kalmıştım? Ah evet, Lottie Ana... tatlı pembe bir şafakta –küçük bir kızın doğumgünü pastasındaki mumlar kadar pembe, şeker kadar, deniz kabuğu kadar, siktiğimin kırmızı ışığında nabız

gibi atan kamış kadar pembe– ürpererek uyandı.... Lottie Ana ... hıırk... eğer bu sözlerin uzunluğu kısa kesilmezse yaşlılığın zayıflılıklarına boyun eğerek formaldehiddeki kızına katılacağız.
“Şair Coleridge
Dikkatinizi İhtiyar
tarafından yazılan İhtiyar
Denizci’nin *kendisindeki*
gerekir.”
Denizci’nin Ezgisi[1]... sembolizme çekmem

Ö ĞRENCİLER: “Adam *kendisinde* diyor.” “Bu nedenle kendi içaçıcı olmaktan uzak kişiliğine dikkati çekiyor.” “Hocam, bu yaptığımız pek de hoş bir davranış değildi.”
Yüz kişilik bir genç suçlular ordusu... sustalı bıçaklar dişler gibi

tıkırdayarak ona yaklaşıyordu.

PROF: “Oh Ülke u ğruna!” Uzun topuklu siyah ayakkabılar giymiş, şemsiyeli yaşlı bir kadın kılığında kendisini umutsuzca saklamaya çalışıyor... “Eğer lumbagom öne eğilmemi engellemeseydi, babunların yaptığı gibi onlara Şeker Popomu gösterirdim.... Eğer zayıf bir babun güçlü bir babunun saldırısına uğrarsa, zayıf babun (a) pasif ilişki için hıırk kaba etini, sanırım doğru sözcük bu, çıkartır ya da (b) eğer farklı bir babun tipiyse daha dışadönük ve daha uyumlu, o zaman eğer bulabilirlerse kendisinden daha güçsüz bir babuna saldırır.”

1920’lerin giysilerindeki Harapolmu ş Diseuse sanki kasvetli neon ışıklı Chicago sokaklarının dalgalanmasından beri içlerinde uyuyormuş gibi.... Yeryüzüne bağlı bir hayalet gibi havada asılı duran Sevgili Ölü Günleri’nin ağırlığı gibi.... Diseuse: (kutulanmış ısı akışı) “En güçsüz babunu bulun”

Ön salon: Küçük kız çocuklarının mavi elbisesini giyinmiş İbne Babun kabullenici bir sesle *Alice Blue Gown* şarkısının melodilerini söylüyor: “Ben onlar arasında en güçsüz babunum.”

[1] Bir kitap okurken dallanıp budaklanarak, asıl metinden kopmayı seven okurlarımız, daha önce yine **ALTI**KIRKBEŞ YAYIN tarafından basılan bu kitabı alıp bu anda okumaya başlayabilirler.

Bir yük treni Profesör’ü gençlerden ayırıyor.... Tren geçti ğinde şişkin göbekler ve sorumluluk isteyen işlere sahip oluyorlar....

ÖĞRENCİLER: “Lottie’yi istiyoruz!”
PROF: “Baylar, bu başka bir ülkedeydi.... Daha önce söylediğim gibi sahip olduğum farklı kişiliklerimden biri tarafından fena halde engellenmiştim... başbelası küçük canavarlar... İhtiyar Denizci’yi kürarsız, kementsiz bulbokapninsiz ve deli gömleksiz düşünün, her ne kadar seyircilerin dikkatini canlı tutmayı hâlâ başarsa da... Onun hıırk numarası nedir? Ha ha ha ...
yakınlarında bulunan
Zamanımızda sanatçı diye adlandırılanlar gibi *herhangi birini* durdurup can sıkıntısı aşılayıp tesadüfi zorluklar üzerine çalışmıyor... O seçim yapamayan ama (eskil olsa bile) Denizci ile eee Düğün Konuğu’nun halihazırda var olan ilişkisi sayesinde duyabilenleri durduruyor....
“Denizci’nin gerçekte ne söylediği önemli değil.... Gürlüyor olabilir, konu dışı, hatta terbiyesiz ve azgın bunakça. Fakat Düğün Konuğu’nun başına psikanalizde olduğu gibi, olduğu zaman olan bir şey geliyor. Eğer konu dışına sapmama müsaade varsa... bir tanıdığımın uzmanı tüm konuşmaları yürütüyor –hastalar sabırla dinleseler de dinlemeseler de.... Hatırlatıyor... açık saçık (eski) fıkralar anlatıyor, İlçe Sekreteri’nin hayal bile edemeyeceği aptallıklara karşı noktalar bulunuyor. Söz düzeyinde hiçbir şey ile başarılamayacak uzunluktakileri ise resimliyor.... Bu yönteme Dinleyici’nin -Analist- hastanın düşüncelerini okuyamadığını gözlemleyerek ulaştı.... Hasta –konuşmacı *onun* kafasından geçenleri okuyordu... Bu, hastanın analistin düşlerine ve yapısına karşı altıncı his bilinci taşımasıdır, öte yandan analist sadece hastayla ön beyninden bağlantı kurar.... Birçok ajan bu yaklaşımı kullanır –sıkıcı ve kötü dinleyiciler olarak adları çıkmıştır...
“Baylar bir inci atacağım: *Dinlemek yerine konuştuğunuz zaman bir kişi hakkında daha fazla bilgi elde edersiniz*.”
Domuzlar hızla dışarı çıkıyor ve Profesör kovalarca inciyi yalağa döküyor....
Aralarındaki en şişman domuz “Onun ayağını yiyecek kadar değerim yok,” diyor.
“Clay Anyhoo.”

a. j.’nin yıllık partisi

A.J. konuklarına döner. “Yarıklar, kamı şlar, çitin iki tarafını birden idare edenler, bu gece sizlere porno filmlerin en kısa dalga TV’lerin uluslararası üne sahip impresariosu, tek ve yegâne, Muhteşem Kancıkkamçılayan’ı göstereceğim.”

Altmı ş ft yüksekliğindeki kırmızı kadife perdeyi işaret etti. Işıklandırma perdeyi baştan aşağı yırttı. Muhteşem Kancıkkamçılayan göründü. Yüzü yakılan ölülerin küllerinin saklandığı Chimu vazoları gibi hareketsiz ve genişti. Tekparça bir gece kıyafeti giyiyor, mavi bir kep ve mavi bir monokl takıyor. Küçük siyah gözbebekleri olan büyük gri gözleri küçük iğneler tükürüyormuş gibi görünüyordu. (Sadece Tutarlı Gerçekçi onunla göz göze gelebilir.) Sinirlendiği zaman gözünden çıkan öfke m o n o k l u n u o d a b o y u n c a f ı r l a t ı r. B i r ç o k t a l i h s i z a k t ö r Kancıkkamçılayan’ın öfkesinin buz gibi rüzgârını hisseder: “Stüdyomdan defol, seni ucuz martavalcı domuz! Benim üzerimde sahte orgazm yaşayabileceğini mi düşündün. MUHTEŞEM KANCIKKAMÇILAYAN! Eğer nazikçe yaklaşmış olsaydın sana söyleyebilirdim. Aptal! Beyinsiz pislik!! Terbiyesiz fahişe! Kıçını satmaya git ve Kancıkkamçılayan için çalışmanın içtenlik, sanat ve bağlılık istediğini öğren. Adi hilekârlık, dublajlı konuşmalar, kauçuk boklar ve küçük süt şişeleri ve sinsice sokulan Yohimbine’nin vuruşları değil.” (En güvenli ve en etkili afrodizyak olan Yohimbine, Güney Afrika’da yetişen bir ağacın kabuğundan elde edilir. Yohimbine derinin yüzeyindeki, -özellikle genital bölgede- kan damarlarını genişletir.)

Kancıkkamçılayan monolkunu aniden fırlattı. Gözlük görüntüden çıktı ve bir bumerang gibi gözüne geri döndü. Ayak parmakları üzerinde dönen Kancıkkamçılayan mavi bir pusun içinde kayboldu, sıvılaşmış hava kadar soğuk... yavaş yavaş kararma...

Ekranda . Kızıl saçlı, yeşil gözlü bir oğlan, çilli beyaz tenli... zayıf, pantolonlu esmer bir kızı öpüyor. Giysiler ve saçların biçimi dünya kentlerinin varoluşçu çigisini destekliyor. Beyaz ipekle örtülü alçak bir yatağa oturdular. Kız, oğlanın pantolonunu nazik parmaklarıyla açtı, küçük ve oldukça sertleşmiş kamışını dışarı çıkardı. Kamışın tepesinde bir damla meni bir inci tanesi gibi parladı. Kamışın başını hafifçe okşadı: “Soyun, Johnny.” Oğlan elbiselerini hızlı, emin hareketlerle çıkarır ve kızın karşısında çıplak dikilir, kamışı nabız gibi atar. Kız etrafında dönmesi için bir hareket yaptı ve oğlan bir modeli beceriksizce taklit ederek, elleri

kalçalarında ayak parmakları üzerinde döndü. Kız gömleğini çıkardı. Göğüsleri uyarılmış, meme uçları dik ve küçük. Kız külotunu çıkardı. Kasık kılları siyah ve parlak. Oğlan, kızın yanına oturdu ve göğüslerine dokundu. Kız oğlanın kendine uzanan ellerini durdurdu.

“Sevgilim seni sarmak istiyorum” diye fısıldadı.

“Hayır. Şimdi değil.”

“Lütfen, yapmak istiyorum.”

“Peki, tamam. Gidip kıçımı yıkayayım.”

“Hayır. Ben yıkayacağım.”

“Öff, kirli değil.”

“Evet kirli. Haydi, şimdi, Johnny.”

Kız, oğlanı banyoya sürükledi. “Tamam, eğil.” Oğlan dizlerinin

üzerine çöktü ve çenesi banyo paspası üzerinde öne do ğru eğildi. “Allah” dedi. Geriye dönüp kıza sırıttı. Kız, oğlanın kıçına parmağını saplarken, sabunla ve sıcak suyla yıkadı.

“Acıtıyor mu?”

“Hayıııır.”

“Benimle gel, bebeğim.” Kız, oğlanı yatak odasına sürükler. Oğlan sırt

üstü uzanır ve bacaklarını ba şının üzerine çeker, dirseklerini dizlerinin arkasında kavrar. Kız dizlerinin üzerine çöker, uyluklarının arkasını okşar, toplarını, parmakları apış arasına kayar. Oğlanın kalçalarının yanaklarını ayırır, aşağı doğru çeker ve başıyla yavaş bir çember çizerek anüsü yalamaya başlar. Yanakları daha geriye iter ve daha derin daha derin emer. Oğlan gözlerini kapatır ve kıvranır. Kız apış arasını yalar. Küçük sıkı toplarını.... Büyük bir inci oğlanın sünnetli kamışının tepesinde durmaktadır. Ağzı bir taç gibi kamışın üzerine kapanır. Ritmik bir şekilde aşağı ve yukarı doğru emer, üst noktaya çıktığında durur ve kamışın ucunu ağzında tutarak başıyla bir daire çizer. Elleri çocuğun toplarıyla yumuşakça oynar, aşağıya kayar ve orta parmağını kıçından yukarıya doğru iter. Oğlanın kamışını köküne kadar emerken diğer taraftan prostatını gıdıklar. Oğlan sırıtır ve osurur. Kız, kamışı şimdi daha çılgınca emiyor. Oğlanın vücudu kasılmaya başlar, kasılmalar çenesine kadar tırmanır. Kasılmalar her defasında daha da uzun sürer. “Eeeeeeee” diye haykırır oğlan, bütün kasları gevşer, bütün bedeni boşalmak için gerilir. Kız ani sıcak fışkırmalarla ağzına dolan meniyi içer. Oğlan ayağını yatağın üzerine bırakır. Gerinir ve esner.

Mary, kauçuk bir penisi yerle ştirmektedir: “Yokohama’dan Çelik Dan III”[1] der, şaftı okşayarak. Süt tüm oda boyunca fışkırır.
“Sütün pastörize olduğundan emin ol. Bana şarbon, sakağı veya aftosa gibi berbat hayvan hastalıklarını bulaştırma...”
“Chi’de travesti Liz iken bir haşere ilaçlayıcısı olarak çalışırdım. Bir erkek olarak dövülmenin heyecanını yaşamak için tatlı çocuklara yanaşırdım. sonra böyle bir çocuğu, yaşlı bir Lezbiyen Zen keşişinden öğrendiğim süpersonik judo ile onu etkisiz bir hale getiririm. Onu bağlar, bir ustura ile soyar ve Çelik Dan I ile düzerdim. Oldukça ferahlardı, onu tam anlamıyla hadım etmezdim ve tahtakurusu spreyimin üzerine boşalırdı.”
“Bir seferinde çok yıprandı. Bu zamana kadar tecrübe ettiğim en korkunç vajinal kavrama. Kadın kurşun bir boruya razı olabilirdi. Bu onun masaj salonlarında öğrendiği numaralardandı.”
“Ya Çelik Dan II?”
“Yukarı Babungötüdeliği’nde aç kandirular tarafından lime lime edildi. Sakın bu sefer “eeeeeeeee” deme.”
“Niye olmasın? Bu gerçekten çocukça.”
“Yalınayak çocuk, inatçılığını madamda dene.”
Oğlan tavana bakar, elleri başının arkasında kamışı kalp gibi atmaktadır. “öyleyse ne yapmalıyım? Bu şey üzerimdeyken sıçamam. Gülerken aynı zamanda boşalmanın mümkün olup olmadığını merak ediyorum. Hatırlıyorum, savaş sırasında, ben ve Kongre kararı ile centilmenlikleri tasdik edilmiş puşt arkadaşlarım, Lu, Kahire’de Jockey Klüp’teydik... hiçbir şey içimizden kimseye böyle bir şey yaptıramazdı... Böylelikle epey güldük ve hiçbir yerimizi kuru bırakmayarak birbirimizin üzerine işedik ve garson: “Sizi bok kafalılar, defolun buradan!” dedi. Demek istediğim, eğer işerken gülebiliyorsam, gülerken boşalabiliyor olmam da gerekir. Yani gelmeye başladığımda bana gerçekten komik şeyler anlat. Prostat bezindeki uyarıcı titremelerle birlikte başlayabilirsin....”
Kız bir plak koyar, metalik kokain be-bop. Yapay penisini yağlar, oğlanın bacaklarını başının üzerine iter ve ıslak kalçalarının bir dizi akıcı tirbuşon hareketiyle çocuğun kıçına yerleştirmeye başlar. Küçük bir daire içinde hareket eder, şaftın ekseni üzerinde döner. Sertleşmiş meme uçlarını oğlanın göğsüne sürter. Oğlanı boynundan, çenesinden ve gözlerinden öper. Oğlan ellerini onun arkasına kalçalarına götürür, kendine doğru çeker. Kız hızlı

daha hızlı hareket eder. Oğlanın vücudu aniden geri çekilir ve şiddetli kasılmalar içinde kıvranır. “Acele et, lütfen” der kız. “Süt soğuyor”. Oğlan duymaz. Kız dudaklarını oğlanınkilerin üzerine bastırır. Yüzleri birlikte hareket eder. Spermleri parlak, sıcak tokatlarla kızın göğüslerine çarpar.
Mark kapının girişinde dikiliyor. Üzerinde kaplumbağa boynu siyahı renginde bir süveter var. Soğuk, yakışıklı, narsist bir yüz. Yeşil gözler ve siyah saç. Dudaklarını hafifçe bükerek Johnny’e bakar, başı bir yana düşmüş, elleri ceket ceplerinde, serseri balesi. Başını aniden geri çeker ve Johnny onun önünde yatak odasına girer. Mary onları takip eder. “Tamam, çocuklar” der, yatağı yukarıdan gören pembe ipekle kaplı bir kürsünün üzerinde çıplak oturan Mary. “Devam edin!”
Mark akıcı hareketlerle soyunmaya başlar, kalçalarını yuvarlar, kaplumbağa boynu rengindeki süveterini kıvırarak çıkarır, alaylı bir göbek dansı tutturmuş müthiş beyaz vücudu görünür. Johnny ölü gibidir, yüzü donuk, nefes alışları hızlı, dudakları kuru, giysilerini uzaklaştırır ve onları yere düşürür. Mark şortun ayağına düşmesine izin verir. Bir revü kızı edasıyla şortu tekmeler ve odanın uzak köşesine gönderir. şimdi çıplak kalmıştır, sertleşmiş kamışı kalkık ve ayakta durmaktadır. Gözlerini Johnny’nin vücudu üzerinde yavaşça gezdirir. Gülümser ve dudaklarını yalar.
Bir dizinin üzerine çöken Mark, Johnny’i bir koluyla çeker. Ayağa kalkar ve onu yatağın üzerine altı ft uzağa fırlatır. Johnny sırt üstü düşer ve sıçrar. Mark yatağa sıçrar ve Johnny’nin bileklerini kavrayıp bacaklarını başının üzerine kaldırır. Mark’ın dudakları sinirli bir ses çıkararak geri çekilir. “Pekâlâ Johnny”. Vücudunu kasar, yağlanmış bir makine gibi yavaş ve sakindir, kamışını Johnny’nin kıçına doğru iter. Johnny derin bir ah çeker, kendinden geçerek kıvranır. Mark ellerini Johnny’nin omuzlarının arkasına bağlar, onu Johnny’nin kıçına tamamen gömülmüş olan kamışına doğru çeker. Dişlerinin arasından derin bir ıslık çıkar. Johnny tıpkı
Johnny’nin titreyen
bir kuş gibi çığlık atar. Mark’ın bütün sıvısı bedenine fışkırırken, Mark yüzünü Johnny’nin masum ve çocuksu yüzüne sürer.
İçinden bir tren geçiyor ıslık yükseliyor .... gemi ıslığı, sis düdüğü, yağlı lagunlar üzerinde uzay roketi patlaması ... kirli resimler labirentinde açık sıra kemerli çarşı ... limanda törensel top patlamaları ... bir çığlık beyaz hastane koridoruna çarpar ... dışarıda palmiye ağaçları arasında geniş tozlu yol boyunca, çölde kurşun gibi ıslıklar çıkarır (akbaba kanatları kuru

rüzgârda hışırdar), binlerce oğlan ilk kez evlerinin dışındaki küçük kulübelerde, devlet okullarının kasvetli tuvaletlerinde, tavan aralarında, bodrum katlarda, ağaç evlerde, dönme dolaplarda, terk edilmiş evlerde, kireçtaşı mağaralarında, kayıkların çekildiği garajlarda, ahırlarda, şehirlerin çamurdan yapılmış duvarların (kurumuş dışkı kokusu) arkasında kalan rüzgârlı eteklerinde boşalır... siyah toz zayıf bakır renkli bedenler üzerinde eser... çatlamış kanayan çıplak ayakların üzerine düşmüş eski püskü pantolon... (akbabaların balık kafaları üzerinde dövüştüğü yer)... orman lagunlarıyla, huysuz balık kara suyun üzerinde yüzen beyaz spermleri kapar, tatarcıklar bakır renkteki kıçı ısırır, ağaçlardaki maymunların çığlıkları rüzgârı andırır (bütün ağaçların üzerinde yüzdüğü geniş kahverengi nehirlerin yeri, dallarda parlak renkli yılanlar, dalgın lemurlar hüzünlü gözlerle kıyıyı seyreder) kırmızı bir uçak mavi gökte arabesk izler bırakır, bir çıngıraklı yılan vuruşu, bir kobra yükselişi, yayılma, beyaz zehir tükürmesi, inci ve opal çentikleri yavaş sessiz bir yağmurun içinde gliserin gibi temizleyici havanın arasından düşerler. Zaman bozuk bir daktilo gibi atlar, çocuklar yaşlı adamlardır, oğlan-kasılmaları içinde titreyen ve seyiren genç kızlar gevşer ve sarkar, sokak tuvaletinin klozetine, parktaki bir banka, bir İspanyol günbatımında taş bir duvara, bel vermiş mobilyalarla döşenmiş odanın yatağına (dışarıda berrak bir kış günbatımında kırmızı tuğlalı gecekondu bölgesi) yayılmış... kirli iç çamaşırları içinde titreme ve seğirme, junk-hastası bir sabahta damar arama, bir Arap kahvesinde homurdanma ve ağzından salyalar akıtma –Araplar “Meczup” diye fısıldar ve uzaklaşırlar –(Meczup, Müslümanlarda dinsel bir akıl hastasıdır... diğer hastalıklara göre daha sarasal). “Müslümanlar kana ve meniye sahip olmalılar.... Görün, görün İsa’nın kanının sonsuz sperme karıştığı yeri” diye uludu Meczup.... Çığlık atarak ve üzerinde son ereksiyon olduğu zamandan kalma katılaşmış siyah kandamlaları ile ayağa kalkar, orada soluk beyaz bir heykel durmaktadır, tamamen Büyük Çit’in arkasına geçmiş, yasak havuzda balık avlamak için çite tırmanan masum ve serinkanlı bir çocuk gibi –birkaç saniye içinde büyük bir kedibalığı yakaladı– Yaşlı Adam bir diren ile küçük kara kulübeden küfrederek dışarı fırlayacak ve çocuk Missouri alanı boyunca gülerek koşar –pembe bir ok ucu bulur, genç kemik ve kaslarının ani hareketiyle onu kavrar– (kemikleri toprağa karışır, ağaçtan çitin yanında, yanıbaşında bir silahla ölü uzanır, donmuş kırmızı bir avuçtan çıkan kan Georgia’nın kış ekinlerinin diplerine sızar) .... Kedibalığı

arkasından kıvranır.... Çite gelir ve kedibalığı kanla yol yol olmuş çimenlere fırlatır... balık titreyerek ve sıçrayarak uzanır –çiti atlar. Kedibalığını yakalar, meşe ağaçları ve kırmızı-kahverengi yapraklarını rüzgârlı bir sonbahar günbatımında döken, yeşil ve yaz şafağında damla damla akan, açık bir kış günü karşısında siyah hurmalar arasında kaskatı kesilmiş kırmızı kilden yol üzerinde kaybolur... Yaşlı Adam arkasından bağırarak lanetler yağdırır... dişi ağzından fırlar ve çocuğun başı üzerinde ıslık çalar, öne doğru eğilir, boyun bağları çelik çemberler gibi sıkı, siyah kan tek parça halinde çitin üzerinden fışkırır ateşli çimenlerin yanında tazeliğini yitirmiş bir mumyaya dönüşür. Kaburgaları üzerinde dikenler büyür, kulübesinin
parçaları –sıçanlar
camları kırılır, siyah cam macununda tozlu cam zemin üzerinde kaçışır ve çocuklar yaz öğleden sonralarında karanlık küf kokulu yatak odalarında boşalır, gövdelerinden ve kemiklerinden büyüyen çilekleri yerler, mor-kırmızı öze bulanmış güveler yağlanır....

Yaşlı junky bir damar buldu ... kandamlalığın içinde bir Çin çiçeği gibi açtı.... eroini eve doğru çaktı ve elli yıl önce boşalmış çocuk harabeye dönmüş vücudun içinden kusursuzca parladı, kulübeyi tatlı fındık kokusuna benzeyen genç erkek şehvetinin kokusu ile doldurdu....

Bir an iğnesinin ucundan kaç yıl geçer? Eller kucağın üzerinde gevşer, kış şafağına iptal olmuş junk gözleriyle bakarak oturur. Chapultepec Parkı’nda kireçtaşından bir bankın üzerindeki yaşlı ibne, kollarını birbirinin boynuna ve kaburgalarına dolayarak yürüyen Yerli gençler gibi, genç kalça ve butları, sıkı topları ve titreyen kamışları tutmak için ölen bedenini zorlayarak kıvranır.

Mark ve Johnny titreşimli sandalyede birbirlerinin yüzlerini görerek oturuyorlar, Mark’ın Johnny’nin içinde.

“Hepsi yerleşti mi Johnny?”

“Aç.”

Mark düğmeye basar ve sandalye titreşir.... Mark başını Johnny’i görecek şekilde eğer, yüzü uzak, gözleri soğuk ve alaycı bir tavırla Johnny’nin yüzüne bakar.... Johnny çığlık atar ve inler.... Yüzü içerden eriyormuş gibi ayrışır.... Johnny bir adamotu gibi çığlık atar, spermleri fışkırırken kendinden geçer, Mark’ın uyuyan bir melek gibi olan vücudunun üzerine yığılır. Mark Johnny’nin omzuna hafifçe vurur.... Oda bir jimnastik salonu gibi.... Zemin beyaz ipekle kaplanmış süngerden.... Bir duvar cam....

Yükselen güneş odayı pembe bir ışıkla dolduruyor. Johnny içeri sokulur, Mary ve Mark'ın arasında, elleri bağlıdır. Johnny darağacını görür ve uzun bir "Ohhhhhhhhh!" çekerek eğilir çenesi kamışına doğru düşer, ayakları dizlerinden kıvrılmıştır. Sperm fışkırır, yüz üstü neredeyse yatay bir hale gelene kadar eğilir. Mark ve Mary birdenbire sabırsızlanıp kızışırlar.... Johnny'i darağacının küflü suspansuarlar ve eşofmanlarla kaplı platformuna doğru iterler. Mark ilmeği ayarlar.
"Haydi başlıyorsun." Mark, Johnny'yi platformdan itmeye başlar.
Mary: "Hayır, ben yapacağım." Ellerini Johnny'nin kalçalarının arkasına yerleştirir, alnını ona dayar, gözlerine doğru gülümseyip geriler ve platformdan boşluğa iter.... Oğlanın yüzü kanla şişer.... Mark kıvrak bir hareketle yanına gider, Johnny'nin boynu çatırdar... ses ıslak havluların içinde kırılan bir sopa gibi. Bir titreme Johnny'nin seğirmelerini taklit eder, gözlerini kapar ve dilini dışarı çıkarır.... Johnny'nin kamışı sertleşir ve Mary onu yarığına doğru yönlendirir, akıcı bir göbek dansıyla ona doğru kıvranır, zevkten inler ve çığlık atar... bedeninden ter boşanır, ıslak saçları yüzüne yapışır. "Kesip indir onu Mark," diye bağırır. Mark sustalı bir bıçakla yaklaşır ve ipi keser, Johnny'i düşerken yakalar, hâlâ Mary'nin içindeyken ve Mary inlerken onu yavaşça sırt üstü yatırır.... Mary Johnny'nin dudaklarını, burnunu ısırır, gözlerini emer.... Yanağından büyük parçalar koparır.... Johnny'nin kamışının üstünde yer.... Mark ona doğru yürür ve Mary Johnny'nin yarısı yenmiş organından ona doğru bakar, yüzü kanla kaplı gözleri fosfor gibi parlak.... Mark ayağını kadının omzuna dayar ve onu sırt üstü yatacak şekilde ittirir.... Üzerine atlar, delicesine düzer... odanın bir ucundan diğerine yuvarlanırlar, oluşturdukları fırıldak bir uçtan diğer uca gider ve oltaya takılmış büyük bir balık gibi havaya yükseğe sıçrar.
"Bırak seni asayım, Mark.... Bırak asayım.... Lütfen Mark, bırak seni asayım!"
"Tabii bebeğim." Mark kızı vahşice çekip ayaklarının üstünde durmasını sağlar ve ellerini arkasından bağlar.
"Hayır, Mark!! Hayır! Hayır! Hayır!" diye bağırır Mary, Mark onu platforma sürüklerken korku içinde sıçar ve işer. Mark ipi ayarlarken kızı elleri bağlı olarak, kullanılmış prezervatif yığının içinde bırakır... ve gümüş bir tepsi içinde taşıdığı ilmik ile geri döner. Kızı ani bir hareketle ayaklarının üzerine kaldırır ve ilmeği sıkılaştırır. Kamışını kıza saplar ve

platform boyunca vals yapar ve geniş bir yay çizerek yere düşer.... “Eeeeeeeee” diye bağırır, Johnny’e döner. Mary’nin boynu çatırdar. Büyük akışkan bir dalga kızın bedeninin bir ucundan diğer ucuna yayılır. Johnny zemine düşer ve genç bir hayvan gibi dik ve uyarılmış durur.
Oda boyunca sıçrar. Camdan duvarı tuzla buz eden şehvet çığlığıyla uzaya fırlar. Üst üste mastürbasyon yapar, üç bin ft düşer, spermleri yanıbaşından akar, gökyüzünün paramparça olmuş maviliğine karşı tüm yol boyunca çığlık atar, yükselen güneş vücudu üzerinde benzin gibi yanar, yüksek meşeleri ve hurmaları, bataklık selvilerini ve maunları geçerek kireçtaşlarıyla kaplı harap olmuş parçalayarak düşer. Yabani otlar ve saldırgan meydandaki rölyefleri bitkiler beyaz taşların arasından yükselirler ve üç ft uzunluğunda paslı demir oklar beyaz taşın içine girer ve ona pasın bok rengini verirler.
Johnny beyaz yeşimden müstehcen Chimu kavanozundan dökülen benzinle Mary’i ıslatır.... Kendi vücudunu yağlar.... Kucaklaşırlar, yere düşer ve büyüleyici büyük cam setin altına yuvarlanırlar, çatıda... cam duvarları tuzla buz eden çığlık atarak ateşe bürünür, boşluğa yuvarlanır, havada düzüşerek ve çığlıklar atarak, kan ve ateşin içine atlar, çöl güneşi altında kahverengi kayaların üstünde ise bunalırlar. Johnny ızdırap içinde oda boyunca sıçrar. Cam duvarları tuzla buz eden bir çığlık atarak yükselen güneş karşısında elleri ve ayakları gerilmiş bir vaziyette durur, kamışından kan sızar ... beyaz mermer tanrı, eti yaralayan ve sivilcelerde yakalayan güneşin altında, çamur bir duvarın dibinde, çöplüğün ve pisliğin içinde kıvranan yaşlı Meczup’a doğru saralı patlamalarla dimdik düşer.... O cami duvarına karşı uyuyan bir çocuktur, müstehcen rüyalarda kasık kıllarının kamışının üzerinde kaymasının hazzını hissederek, pembe ve bir deniz kabuğu gibi düzgün yarıklara boşalır.
John ve Mary otel odasında (Doğu St. Louis Toodleoo’nun müziği). Ilık bahar rüzgârı solmuş pembe perdeleri açık pencereden içeri savurur.... Mısırların büyüdüğü ve çocukların bokla lekelenmiş ve paslanmış dikenli tellerle çevrili kireçtaşlarının altında küçük yeşil zehirsiz yılanlar yakaladıkları boş alanlarda kurbağalar vıraklar....
Neon –klorofil yeşili, mor, portakal rengi– yanıp söner.
Johnny pergeliyle Mary’nin yarığından bir kandiru çıkardı.... Onu mescal şişesinin içine düşürdü ve kandiru orada bir Maguey solucanına dönüştü.... Kıza orman kemik-yumuşatıcısıyla dolu bir şırınga uzattı, kan ve kistle

karışmış vajinal dişleri dışarı aktı.... Yarığı bahar otları gibi taze ve tatlı parıldadı.... Johnny Mary'nin yarığını yaladı, önce yavaşça, sonra giderek artan heyecanla dudakları ayırıp kasık kıllarını şişip kabarmış dilinin üzerinde hissederek içini yaladı.... Kollar arkaya atılmış, göğüsler dik, Mary neon çivilerle sabitlenerek uzanmıştı... Johnny kızın bedeni üzerinde hareket ediyor, düz uzun yarığın önündeki kamışı parlayan meni damlası ile kasık kıllarından kayarak kabzaya kadar yarığa giriyor, aç etin emişiyle içeri çekiliyor.... Yüzü kanla şişmiş, gözlerinin ardında yeşil ışıklar parlıyor ve çığlık atan kızların arasından partoral bir demiryolu ile düşüyor....
Toplarının arkasındaki nemli tüyler ılık bahar rüzgârında kuruyor. Yüksek orman vadisi, asmalar pencereden içeri sürünüyor, Johnny'nin kamışı hafifçe kayar, büyük tomurcuklar fışkırır. Uzun bir yumru kök Mary'nin yarığından, sürünerek çıkar, yeryüzüne acır. Bedenler yeşil patlamalar harabeleri
içinde bütünlüğünü kaybetti. Kulübe kırılmış taşların içine düştü. Oğlan kireçtaşından bir heykeldir, bir bitki kamışından filiz verdi, dudaklar yüklü bir junky'nin yarı gülümsemesi içinde aralandı.

[1] Steely Dan: 1972 yılında Donald Fagen ve Walter Becker adlı iki müzisyen yeni kurdukları grupları için bir isim arıyorlar. Biraz eğlendirici ve hip olmasını istiyorlar. Doğal olarak isim Çıplak Şölen'den geliyor. Bir yapay penis, dildo olan Steely Dan. y.h.n.

Tazı, eroini bir piyango biletinin içine saklamı ştı.
Bir vuruş daha –yarınki tedavi.
Yol uzun. Çıkışlar ve inişler sık.
Taşlı yol üzerinde, Arap çocuklarının kuyuya sıçtıkları ve sosisli yiyip

altın dişlerini külçeler halinde tükürdükleri kas plajı boyunca rock n'roll yaptıkları tarihî palmiyeler vahasında giden yol zaman alıcı.

Di şsiz ve tam manasıyla aç, kaburga kemiği üzerinde kirli iş tulumlarını yıkayabilirsin, kırışmış, onlar titreyerek Easter Adası'nda iskeleden düşerler ve kıyıda cambaz ayaklıkları gibi sert ve kırılgan bacaklarının üzerinde azametle yürürler... kulüp pencerelerinde uyurlar... ince bir bedeni satmaya ihtiyaç duymamanın şişmanlığına yuvarlanmış.

Tarihi palmiyeler yoklukla tanı şmaktan ölmüş, kuyu kurumuş bok ve binlerce gazetenin parçalarıyla dolmuş: "Rusya yalanlar... İçişleri Bakanı

alarma geçti... Kriz 12:02'de başladı. 12:30'da doktor istiridye yemek için dışarı çıktı, 2:00'da asılmış adamı neşeyle arkasından itmek için geri döndü. ‘Ne! Sen daha ölmedin mi? Üzgünüm ayaklarını itmek zorundayım. Hav hav! Bu gidişle boğulamayacaksın –Başkan'dan bir uyarı alabilirim. Ve ölü arabası seni dışarı canlı taşırsa bu ne büyük bir ayıp olur. Toplarım bunun utancıyla düşebilir ve kendimi tecrübeli bir öküzün yanına çırak veririm. Bir iki üç it.'"

Yelken yüzeyi ereksiyon sırasında sessizce dü şer, sessizlik yağlanmış bir ot gibi yaşlı kadın ellerine ve junk'ın boş gözlerine sahip genç bir hırsız tarafından kırılmış.... Gürültüsüz bir patlamada, yıkılmış eve girdi, yağmalanmış kristaller üzerinde ilerledi, bir saat mutfakta tik tak etti, sıcak hava saçlarını kabarttı, kafası yükle parçalara ayrılmış.... Yaşlı Adam kırmızı bir deniz kabuğunu havaya fırlattı ve silahının etrafında döndü.... ‘Öf, öf, dostlar, bir şey yok.... Balık fıçıda... Para bankada... yuvarlak ökçeli oğlan, yağlanmış bir vuruşla beyni parlattı ve müstehcen bir duruma düştü.... Bulunduğum yerden beni duyabiliyor musun, oğlum?'

"Ben de bir zamanlar gençtim ve kolay paranın, kadınların ve sıkı oğlan kıçlarının çağrısını duydum ve toprağın hatırı kanımı hareketlendirmez, kamışını kaldıracak bir hikâye anlatmak durumundaydım ve genç pembe bir yarık veya yürek gibi hızlı atan, kamışınla tıpkı bir kaydedici gibi oynayan genç bir oğlan kıçını kaplayan mukusun sevgi dolu kahverengisine deli olurum... ve prostatı inciye, genç toplarda toplanan, böbrek taşı kadar acımasız elmaslara vurursun.... Üzgünüm seni öldürmeliyim.... Yaşlı gri kısrak eskisi gibi değil.... Bir seyirci kötülenemez... tavan *yıkılırcasına* alkışlayan, git ya da otur.... Diş çürüklerinden muzdarip yaşlı bir aslan gibi, insanın her zaman taze bir ısırık atmasını sağlayan Amident diş macununa ihtiyaç duyar.... Bu yaşlı aslan boku içyağı oğlanyiyiciye dönüşür.... Ve St James Klinik'inde çocuklar o kadar tatlı, o kadar soğuk, o kadar aydınlık yüzlüyken kim onları suçlayabilir? Şimdi, oğlum, beni kasma. Yaşlı kamışa saygı göster.... Bir gün kendini düzen sıkıcı bir ihtiyar olabilirsin.... Oh, eee; tahmin ederim değil.... Housman'ın utanmaz yalınayak ibnesi gibi Katılaşmış Shlopshire Kızı senin çevik ayağını değişim silosunun üzerine yerleştirir.... Fakat bu Shropshire çocuklarını öldüremezsin... o kadar sık asılıyorlar ki, ona, iğrenç gücü ve geometrik katlanmasına dozları ile yarı hadım bir gonococcus[1] gibi direniyordu.... penisilin Böylece

haysiyetli bir beraat ve şerifin bir pound et vergisi koyduğu bu hayvani sergilere bir son vermek için oy kullanmamıza izin verin."

Ş erif: "Bir pounda pantolonunu indireceğim, ahali. Haydi, harekete geçin. Yaşam Merkezi'nin yeri ile ilgili ciddi ve bilimsel bir sergi. Bu kişiliğin dokuz inçi var, bayanlar ve baylar, içerde kendi başınıza ölçün. Sadece bir pound, genç bir oğlanın en az üç kez geldiğini görmek için tek bir boktan üç dolarlık –asla bir hadımı işleyerek kendimi düşüremem-*tamamen kendi isteğine aykırı olarak*. Ensesi çatırdadığında bu kişilik, bok kadar kesin olarak ritmik bir dikkatle gelecek ve her yanınıza püskürtecektir."

[1] Gonococcus: Bel soğukluğuna yol açan bakteri. y.h.n.

O ğlan ağırlığını bir bacağından diğerine geçirerek tuzağın üzerinde duruyor: "Ah! Çocuk bu işte ne kadar çok şeye katlanmak zorunda kalıyor. Bok kadar kesin, korkunç yaşlı bir kişilik fizikselleşiyor."

Tuzak dü şer, ip, rüzgârdaki tel gibi şarkı söyler, boyun bir Çin gongu gibi yüksek sesle ve temizce çatırdar.

Oğlan kendisini bir sustalı bıçakla ipten koparır, çığlık atan bir ibneyi ara sokak boyunca kovalar. Kulampara, bir penny'lik striptiz şovunun camından içeri dalar ve gülümseyen bir Zenciyi sarar. Yavaş yavaş kararma. Mary, Johnny ve Mark boyunlarının çevresinde iplerle selam verirler. Porno Filmlerde göründüklerinde olduğu kadar genç değillerdir....Yorgun ve huysuz görünürler.

uluslararası teknolojik
psikiyatri konferansı toplantısı

Doktor "Parmaklar" Schafer, Lobotomi Çocuk, ayağa kalktı ve bakışlarının soğuk mavi alevlerini katılımcılara çevirdi:

"Beyler, insanın sinir sistemi, yoğunlaştırılmış omurga sütununa indirgenebilir. Beyin, ön, orta ve özetlenmiş bir ve arkasının lenf

bezlerini, yirmi yaş dişlerini, apandisiti izlemesi gerekir.... Size Başyapıtımı sunuyorum: Bütünüyle Safkan Amerikalı

Sorunlarındanarındırılmış Adam....”

Trompetlerin patlaması: Adam, iki zenci Ta şıyıcı tarafından, hayvanî, hırlayan bir vahşilikle çıplak bir halde platforma bırakıldı.... Adam kıvrandı.... Eti, canavar kara bir çıyanı ortaya çıkararak, yeşil pusta kaybolup giden yapışkan, saydam bir jöleye dönüştü. Bilinmeyen leş kokusu dalgaları, akciğerleri yakarak, mideyi tutarak odayı doldurdu....

Schafer a ğlayarak ellerini oğuşturdu: “Clarence!! Bunu bana nasıl yaparsın? Nankör!! Hepiniz nankörsünüz!!”

Katılımcılar dehşete düşmüş bir halde mırıldanarak gerilediler:

“Korkarım Schafer biraz fazla ileri gitti....”

“Ben bir uyarı sözcüğü göndermiştim....”

“Schafer zeki bir adam.... ama....”

“Adam gündeme gelmek için her şeyi yapar....”

“Beyler, Doktor Schafer’in sapkın beyninin bu bahsedilmez ve her anlamda gayrımeşru çocuğu, ışığı görmemeli.... İnsan ırkına karşı görevimiz açık....”

“Adamım o zaten ışığı gördü” dedi, Zenci Taşıyıcılardan biri.

“Amerikalı olmayan yaratığı ezmeliyiz,” dedi mason sürahiden mısır viskisi içen şişko, kurbağa yüzlü bir Güneyli doktor. Sarhoş gibi yalpalayarak ilerledi, ardından çıyanın korkunç boyutları ve tehditkâr görünüşünden şaşkınlığa uğramış bir halde durakladı....

“Benzin getirin!” diye böğürdü. “Zenci gibi yakmalıyız!”

“Ben riske girmiyorum” der, LSD25 ile uçmuş soğukkanlı genç bir hip doktor.... “Açıkgöz bir Bölge Savcısı neden yapabiliyor...”

Yavaş yavaş kararma. “Mahkeme’nin huzurunda!”

B.S.: “Jürideki sayın beyler, bu “eğitimli beyler”, bu kadar şehvetle katletmek istedikleri masum insan yaratığın kendisini birden devasa siyah bir çıyana dönüştürdüğünü ve bu canavarın hizmetinde kendi cinsini suç işlemeden önce ortadan kaldırmanın ‘insan ırkına karşı olduğunu iddia ediyorlar....

“Bu at bokundan dokuyu yutacak mıyız? Bu kıvrak yağlanmış ve isimsiz bir puşt gibi kabul edecek miyiz? Nerede bu acayip çıyan?

“ ‘Onu ortadan kaldırdık’ diyorlar kendilerini beğenmişçe.... Ve size hatırlatmak isterim, Jürideki Beyler ve Çift cinsiyetliler ki bu Koca Hayvan” –parmağıyla Doktor Schafer’i gösterir– “daha önce çeşitli olaylarda, bahsedilemez beyin tecavüzü suçuyla suçlanarak bu mahkemenin huzuruna çıktı.... Açık bir İngilizce ile –jüri bölmesinin parmaklığına

dayanır, sesi bir çığlığa yükselir– “açık bir İngilizce ile Beyler, zorlayıcı lobotomi....”
Jürinin nefesi daralır.... Biri kalp krizinden ölür.... Üçü şehvet orgazmlarında kıvranarak yere düşer....
B.S. dramatik bir biçimde parmağıyla gösterir: “O.... Güzel ülkemizin tüm eyaletlerini ahmaklığın sınırına getiren ondan başkası değil... Büyük depoları bütün istekleri karşılanması gereken zavallı yaratıklarla sıra sıra, dizi dizi dolduran o.... ‘Parazitler’ der onlara, eğitilmiş saf kötülüğün sinsi bir yan bakışıyla.... Beyler, size Clarence Cowie’nin nedensiz katlinin karşılıksız kalmaması gerektiğini söylüyorum: Bu iğrenç suç, adalet için en azından yaralı bir ibne gibi titriyor!”
Çıyan, kışkırtılmış olarak çevrede koşturuyor.
“Ahbap, bu pezevenk aç,” diye çığlık atar Taşıyıcılardan biri.
“Buradan çıkıyorum, ben.”
Bir korku dalgası katılımcıları dolaşır.... Çığlıklar atarak, pençeleyerek çıkışlara hücum ederler....
görevleri’

yalanları,

Pazar

Arabölge Kenti’nin panoraması. Do ğu St. Louis Toodleoo ile açılan barlar... zaman zaman yüksek ve anlaşılır sonra, rüzgârlı bir caddedeki müzik gibi zayıf ve kesik kesik....

Oda hareketle titriyor ve titre şiyor görünümünde. Zenci, Polinezyalı, Dağ Moğolu, Çöl Göçebesi, Yakın Doğu’nun değişik diller konuşanları, Hintli birçok ırkın –henüz kavranmamış ve doğmamış, bileşimleri henüz fark edilmemiş ırkların kanı ve özü bedeninizden geçer. Göçler, çöller, ormanlar ve dağlarda (cinsel organlardan bitkilerin büyüdüğü, dev kabukluların bedenin kabuğunun içinde yumurtadan çıktıkları ve kabuğu kırdıkları kapalı dağ vadilerinde kan dolaşımının durması ve ölüm) Bir kanoyla çıkmalı inanılmaz yolculuklara, Pasifik boyunca Paskalya Adası’na. Tüm insan potansiyelinin dev sessiz bir pazara saçıldığı Bileşik Kent.

Minareler, palmiyeler, da ğlar, orman.... Tehlikeli balıklarla sıçrayan durgun bir nehir, oğlanların çimenlerde yatıp gizemli oyunlar oynadıkları yabani otların büyüdüğü devasa parklar. Kentte tek bir kilitli kapı yok. Herhangi biri herhangi bir anda odana girebiliyor. Polis Şefi, dişlerini karıştıran ve bir deli tarafından sunulan ihbarları dinleyen bir Çinlidir. Ara sıra kürdanı ağzından çıkarıyor ve ucuna bakıyor. Hipster'ler, yumuşak bakır rengi yüzleriyle, altın zincirlerinin üzerinde eğik kafalarını çevirerek, yüzleri bir böceğin görmeyen sakinliğinde kapı ağızlarında tembelce yayılıyorlar.

Onların arkalarında, açık kapıların içinde, masalar, çardaklar ve barlar, mutfaklar ve banyolar, pirinç karyolalarda çiftleşenler, binlerce hamağın çaprazları, bir doz için bağlayan junky'ler, afyon tüttürenler, yiyen, konuşan, yıkanan insanlar duman ve buhardan oluşan bir pusun içine doğru gerilediler.

İ nanılmaz ödüller için oyunlar oynanan kumar masaları. Zaman zaman bir oyuncu umutsuz bir çığlıkla sıçrar, gençliğini yaşlı bir adama kaybettiği ya da Latah olduğunda rakibi için. Ama gençlikten veya Latah'tan daha büyük ödüller de var, dünya üzerinde sadece iki kişinin ödüllerin ne olduğunu bildiği oyunlar.

Kentteki tüm evler birbiriyle ba ğlı. Çimenden evler –yüksek dağ Moğolları dumanlı girişlerde göz kırpıyorlar– bambu ve tik ağacından evler, kerpiç, taş ve kırmızı tuğla evler, Güney Pasifik ve Maori evleri, ağaç evler ve nehir evleri, kabilelerin tam üyelerini barındıran yüz ft uzunluğunda ahşap evler, konserve pişiren çürümüş döküntüler içindeki yaşlı adamların oturduğu kutulardan ve oluklu demir levhalardan evler, farklı düzeydeki platformların üzerine inşa edilmiş güvenli olmayan bölmelerin bataklık ve çöplerin üzerinde iki yüz ft yükselen dev paslı demir raflar ve sefaletin üzerinde sallanan hamaklar.

Kervanlar, bilinmeyen amaçlarla bilinmeyen yerlere gitmek için ayrılırlar. Yabancılar, çürümüş iplerle bağlanmış eski paket sandıklarından sallarla geliyor, ormandan gözleri böcek ısırıklarıyla kapanmış olarak sendeleyerek çıkıyor, insanların kerpiç duvarlar boyunca sıralar halinde sıçtıkları ve akbabaların balık kafaları için kapıştıkları kentin tozlu ve rüzgârlı varoşlarına yarılmış kanayan
iniyorlar. Yamalı paraşütlerle parklara
ayaklarla dağ patikalarından düşüyorlar.... Dev bir kamu

tuvaletinde kaydedilmeleri için sarhoş bir polis tarafından eşlik ediliyorlar. Alınan veriler tuvalet kağıdı olarak kullanılmak üzere askılara yerleştiriliyor.

Tüm ülkelerin pi şirme kokuları Kent üzerinde asılı kalıyor; afyonun pusu, esrar, Yage'nin reçinemsi kırmızı dumanı, ormanın ve tuzlu suyun ve çürüyen nehrin ve kurutulmuş dışkının ve terin ve üreme organlarının kokusu.

Yüksek da ğ flütleri, caz ve bebop, tek telli Moğol çalgıları, çingene ksilofonları, Afrika davulları, Arap tulumları....

Kent akbabalar ağaçlarda hastalıklarca yenen insanlar, geçenleri kötü, bilgili gözlerle izliyorlar.

Kent Pazarı'nda bulunuyor Tanışma Kafesi. Kullanılmayacak kadar eski, düşünülemeyecek ticaretlerin Etrüsk dilinde karalama yapan takipçileri, henüz sentezlenmemiş ilaçların bağımlıları, salt belirsiz bitki dinginliği veren saf bir alışkanlığa indirgenmiş junk olan sulandırılmış şiddet salgınlarına uğrar, ilgilenilmeyen ölüler sokaklarda tarafından
oturuyor,
yenir. Albinolar güneşte göz kırpıyor. Çocuklar isteksizce mastürbasyon yapıyor. Bilinmeyen Harmalin satıcıları, Latah yaratan sıvılar, Tithanian ömür uzatma serumları, III. Dünya Savaşı'nın karaborsacıları, telepatik duyarlılığın tüketicileri, ruhun osteopatları, mülayim paranoit satranç oyuncuları tarafından ihbar edilen kural ihlali müfettişleri, hebeprenik steno ile alınan ve ruhun anlatılamaz bozulmaları suçlamalarında bulunan bölük pörçük emirlerin olmayan hizmetkârları, hayaletsel dairelerin bürokratları, anayasası polis devletlerinin yetkilileri, uyuyan bir düşmanı boğarak öldüren akciğer kasılması olan Bangutot ameliyatını mükemmelleştiren Lezbiyen bir cüce, orgon tanklarının[1] ve rahatlama makinelerinin satıcıları, junk hastalığının duyarlılaştırılmış hücrelerinde denenmiş ve arzunun hammaddeleri ile takas edilmiş nefis rüyalar ve anıların tüccarları, harap şehirlerin siyah dumanlarında yaygın olan hastalıkların tedavisinde uzmanlaşmış doktorlar, yavaşça yüzeyi ve ev sahibi insanı hisseden
zeminin
gözsüz kurtçukların beyaz kanında toplanan zehir, okyanus ve stratosferin hastalıkları, laboratuar ve nükleer savaşın hastalıkları.... Bilinmeyen geçmiş ve ortaya çıkacak geleceğin titreşen sürekli bir vınlama ile buluştuğu yer...

Canlı Biri'ni bekleyen Lavramsı yığınlar...
(Kent ve Tanışma Kafesi'ni anlatan bölüm, Yage sarhoşluğu durumunda yazıldı... Yage, Ayuahuasca, Pilde ve Nateema, Amazon bölgesine özgü, hızlı büyüyen bir asma olan Bannisteria Caapi'nin Yerli dilindeki karşılıklarıdır. Yage'nin Ek'teki açıklamasına bakın.)
Yage durumundan notlar: İmgeler, kar gibi yavaşça ve sessizce düşer.... Dinginlik .... Tüm savunmalar düşer ... her şey girmek ya da çıkmakta serbesttir.... Korku basitçe imkânsızdır.... Güzel mavi bir madde içime akar.... Güney Pasifik Maskesi gibi, arkaik sırıtan bir yüz görüyorum.... Yüz, altınla bezenmiş mavi mor...
Oda, Yakın Doğu genelevlerinin, mavi duvarlı ve kırmızı püsküllü lambalı görünümüne bürünür.... Siyah renk sessizce etimi işgal ederken Zenci bir kadına dönüştüğümü hissediyorum.... Şehvet çırpınışları.... Bacaklarım iyice yuvarlanmış bir Polinezya cismini zapteder.... Her şey, kıvranan kaçamak yaşam ile karışır... Oda, konumunu belirleyemediğim bir yerde Yakın Doğu'dur, Zencidir, Güney Pasifik'tir... Yage uzay zaman yolculuğudur.... Oda hareketle titriyor ve titreşiyor görünümünde.... Zenci, Polinezyalı, Dağ Moğolu, Çöl Göçebesi, Yakın Doğu'nun değişik diller konuşanları, Hintli birçok ırkın –henüz kavranmamış ve doğmamış ırkların kanı ve özü bedeninizden geçer.... Göçler, çöller, ormanlar ve dağlarda (cinsel organlardan bitkilerin büyüdüğü, dev kabukluların bedenin kabuğunun içinde yumurtadan çıktıkları ve kabuğu kırdıkları kapalı dağ vadilerinde kan dolaşımının durması ve ölüm) Pasifik boyunca çıkmalı bir kanoyla Paskalya Adası'na inanılmaz yolculuklar....
(Bana Yage'nin başlangıç etkisi, Yage durumuna geçmekte hareket hastalığı gibi geliyor....)
"Tüm büyücü doktorlar bunu, geleceği söyleme, kayıp ya da çalınmış nesnelerin yerini bulma, hastalığı teşhis ve tedavi etme, bir suçun failini belirleme uygulamalarında kullanırlar." Kızılderili (Herr Boas'ın deli gömleği –ticaret şakası- hiçbir şey bir antropolojisti İlkel İnsan kadar delirtmez) hiçbir ölümü kaza eseri kabul etmediği ve kendilerini yok eden yönelimlerinden aşağılayarak "çıplak kuzenlerimiz" diye bahsederek tanımazdan geldikleri veya belki de bu yönelimlerin yabancı ve düşmanca isteklerin oyunu olduğunu hissettiklerinden, her ölüm cinayettir. Büyücü Doktor Yage alır ve katilin kimliği onun için açıklık kazanır. Düşünebileceğiniz gibi, büyücü doktorun ormandaki bu şüpheli ölümlerle

ilgili soruşturma sırasındaki uzun düşünüşleri, katılanlar arasında belirli huzursuzluk duygularını ortaya çıkarır.
“Yaşlı Xiuptutol’un ilacın etkisiyle çıldırıp bizim çocuklardan birinin adını söylememesini umalım.”
“Bir kürar al ve rahatla. Ayarladık...”
“Ama ya *çıldırırsa*? Nateema’yı sürekli aldığından beri son yirmi yıldır ayakları yere basmıyor.... İnan ki Patron, kimse böyle bir şeyin üstesinden gelemez.... O, beyni pişirir....”
“Yani onu yeteneksiz ilan edelim....”
Derken Xiuptutol ormandan sendeleyerek çıkar ve bunu Aşağı Tzpino bölgesindeki çocukların yaptığını söyler ki bu kimseyi şaşırtmaz.... Sevdikleri yaşlı bir Brujo’dan kaldığı gibi, sürprizleri sevmezler....
Pazardan bir cenaze geçiyor. Siyah kefen –telkari gümüşten Arapça yazılar- dört kişi tarafından taşınıyor. Cenaze marşını söyleyen yaslı kimselerin alayı.... Clem ile Jody, kefeni taşıyanların yanına damlarlar, içinden bir domuzun leşi fırlayıverir... Domuz bir celaba giyinmiştir, bir keif piposu ağzından uzanır, bir toynağı dokunaklı tutar, boynunun etrafında bir mezuzah[1] asılıdır.... Kefenin üzerindeki yazı: “Bu hepsinin içinde en soylu Araptı.”
Yanlış Arapçayla cenaze marşının çok çirkin ve gülünç bir benzerini söylüyorlar. Jody seni hemen öldürebilecek Çince sahte bir konuşma yapabilir –histerik bir vantroloğun karnı gibi. Aslında Şangay’da 3,000 kayba neden olan bir yabancı karşıtı gösteri başlattı.
“Ayağa kalk, Gertie ve yerel balçıklara saygı göster.”
“Sanırım birileri *yapmalı*.”
“Sevgilim, en olağanüstü buluş üzerinde çalışıyorum... yanan yaprak kokusu bırakarak ve uzaktaki bir tren düdüğünün ses efekti ile boşalır boşalmaz ortadan kaybolan bir oğlan.”
“Yerçekimi yokken hiç seviştin mi? ektoplazma gibi havada yüzer ve kadın azından dolaylı gebe kalmaya konu olurlar.... Eski bir arkadaşımı hatırlatıyor, tanıdığım en yakışıklı ve en deli erkeklerden biri ve zenginlikten tamamen mahvolmuş. Bir su tabancasıyla dolaşarak partilerde kariyer sahibi kadınlara meni sıkardı. Tüm babalık davalarını parmağını kıpırdatmadan kazanırdı. Asla kendi menisini kullanmazdı, anlıyorsun ya.”
Yavaş yavaş kararma... “Mahkeme’nin Huzurunda.” A.J.’nin Avukatı,

“Sonuç alıcı testler müvekkilimin eee cazip davacının başına gelen eee küçük kaza ile hiçbir kişisel bağlantısı bulunmadığını kanıtlamıştır.... Belki de Bakire Meryem’i ve müvekkilimi hayaletimsi tatmin edici diye adlandırarak lekesizce gebe kalmayı taklit etmeye çalışıyor.... Genç bir kadının yaşlı ve saygın bir büyücüyü, ardından genç insanın eee cinsel bilgisini eee bahis konusu olan mesele bu koşullar altında esef verici hamilelik sonucunu doğuran bir sukkubus’u[1] çağırmakla suçladığı bir onbeşinci yüzyıl Hollanda davasını hatırladım. Büyücü, olaydan önce, o anda ve sonrasında bir suç ortağı ve dal budak sarmış bir röntgenci olmakla suçlandı. Yine de, jüriyi oluşturan beyefendiler, biz artık eee bu tür efsanelere inanmıyoruz ve ilgi çekici durumunu bir sukkubusun dikkatine dayandıran bir genç kadın, bu aydınlık günlerde bir romantik ya da açık bir İngilizce ile Allahın belası bir yalancı kabul edilir hehe hehe heh....”
Menin tam da sevimli bir konuklar kusursuz veya en

[1] WSB, 1949 Mayıs’ında yanına karısı ve çocuğunu da alarak arkadaşı Kells Elvins’in Pharr yakınlarındaki çiftliğine gider. Orada Reich okumaya başlar ve Kells’le birlikte Reich’in orgon akümülatörlerinden birini yapmaya karar verirler. Reich’a göre akümülatörün organik madde ve metalden olması gerekiyor; sekiz ft yüksekliğinde çinko kaplı bir tahta kutu yaparlar ve eski bir buzluğun içine koyarlar. Burroughs, aletin çalıştığından emindir. Organik malzemeyle sarmalanmış bir benzin kutusundan küçük portatif bir tane daha yapar. y.h.n.

[1] Mezuzah: “Parşömen zarı” anlamında İbranice sözcük. Zarın iç kısmında Kutsal Kitaptan bazı ayetler, dış kısmında da tanrısal Şadday adı yazılıdır. Mezuzah, Yahudiler arasında, kötü etkilerden korunmak amacıyla kapı çerçevelerine asılırdı. y.h.n.

Ve şimdi Peygamber’in saati: [1] Sukkubus: Mitolojide geceleyin kadın şeklinde erkeklerin rüyalarına girip onlarla cinsel ilişkide bulunan dişi şeytan. y.h.n.

“Milyonlar çamur dairelerde öldü. Sadece bir patlama ci ğerleri rahat bırakır.
“ ‘Bak bak, Kaptan’ dedi, güvertede gözlerini sonuna kadar açarak.... Ve zincirleri bu gece kim takacak? Eğer rüzgar yönünde bir şeyler bulamazsa, rüzgara karşı ilerlemede biraz tedbir almak gerekir.... Senyorita bu mevsim

Cehennem'in yıprandırışıdır ve ben yabancı kamışların nabız gibi atan Vezüv'üne uzun tırmanıştan yoruldum."
Buradan saklanılmayan nehir sularının getirdiği altın maden(ci)lere doğru Doğu Ekspresi'ne duyulan ihtiyaç oldukça yaygındır.... Her gün biraz kaz bu zamanını alır....
Hayaletlerin Jack'i kemik kulakçığına ılıkça fısıldar....
Özgürlüğe giden yolunda fırla.
"İsa?" diye dudak büker, kaymaktaşı bir çanaktan pankek alan ahlakı bozuk, yaşlı ibne Ermiş.... "Bu ucuz abartıcı! Mucize yaratmak için kendimi alçaltacağımı mı düşünüyorsun?... O birisi, rahimde kalmalıydı...."
" 'Derhal ayağa kalkın Markizler ve Markiler ve küçük Marki'yi de getirin. Genç ve yaşlı, insan ve hayvan için yaralı... Tek meşru Tanrının Oğlu, genç bir çocuğun belsoğukluğunu bir eliyle tedavi ederken –sadece dokunarak beyler- suyun üzerinde yürür ve kıçından şarap püskürtürken, diğer eliyle de marihuanayı yaratır.... Şimdi uzak durun beyler, bu kişiliğin bütün emirlerinin aydınlatılmasıyla karşı karşıya kalmak durumundasınız.' "
"Onu eskiden tanıyordum, hayatım.... Sodom'a –oldukça kaliteli de olan- bir Kişiliksizleştirme Hareketi yapıyorduk ve orası değersiz bir kasabadır.... Tamamen açlıktan... Pekâlâ, bu vatandaş, bu kahrolası Filistinli Podunk Baal'dan ya da bir yerlerden geldi ve gelir gelmez bana kahrolası bir ibne dedi. Ve ona dedim ki: 'Şov işinde üç bin yıl ve her zaman burnumu temiz tutarım. Dahası, sünnetsiz kamışemicisinden hiçbir boka katlanmam gerekmiyor.'... Daha sonra soyunma odama geldi ve özür diledi.... Büyük bir fizikçi olduğu anlaşılıyor. Ve sevimli bir ahbaptı da...
"*Buda*? Adı çıkmış metabolik bir junky... Kendisininkini yapıyor, anla. Zaman duygusunun olmadığı Hindistan'da Adam genellikle bir ay gecikir.... 'Şimdi bakayım, ikinci, yoksa üçüncü muson mu? Ketchupore'da buluşma benzeri bir şeyim vardı.'
"Ve tüm o junky'ler, yere tükürerek ve Adam'ı bekleyerek nilüfer duruşunda çevreye yayılmış oturuyorlar.
"Şöyle dedi Buda: 'Bu şeye katlanmak zorunda değilim. Tanrı hakkı için kendi junk'ımı oluşturacağım.'
" 'Ahbap bunu yapamazsın. Vergiciler sürüler halinde her yerine saldırırlar.'
" 'Üzerime saldırmazlar. Bir numaram var, görüyor musun? Şu an itibariyle kahrolası bir Kutsal Adam'ım.'
" 'Vay, Patron, ne bakış açısı.'

“ ‘Şimdi bazı vatandaşlar Yeni Din’e katıldıklarında gerçekten çok heyecanlanıyorlar. Bu kendinden geçmiş insanlar nasıl geleceklerini bilmiyorlar. Onların sınıfı yok... Bunun yanında, çevrede dolanan birinin diğer insanlardan daha iyi olmasını isteyen biri gibi, linç edilmeye konu oluyorlar. “Ne yapmaya çalışıyorsun Jack, insanların keyfini kaçırmak mı?...” Sakin davranmamız gerekiyor, anlıyor musun, sakin.... Bunu kabul etmemiz ya da öneri olarak burada bırakmamız gerekiyor, beyler. Adları anılmayacak ve bir yere gelemeyecek bazı ucuz kişiliklerin aksine hiçbir şeyi ruhunuza dayatmıyoruz. Mağarayı hareket için temizleyin. Bir hız topunu sindireceğim ve Ateş Töreni ile ilgileneceğim.’
“*Muhammed*? Dalga mı geçiyorsun? Mekke Ticaret Odası tarafından hayal gösteriliyor. Küstahça konuşması nedeniyle itibardan düşmüş bir Mısırlı reklamcı devam bölümlerini yazar.
“ ‘Bir tane daha alacağım, Gus. Ondan sonra, Allah için, eve gideceğim ve bir sure alacağım.... Sabah baskısı çarşıya çıkana kadar bekle. Karıştırılmış İmgeleri sonuna kadar açıyorum.’
“Barmen at yarışı bülteninden başını kaldırdı. ‘Ya. Ve onlarınki acılı bir lanet olacak.’
“Ah... eee... oldukça. Şimdi, Gus, sana çek yazacağım.’
“ ‘Sen, Büyük Mekke’nin en kötü isim yapmış duvar kâğıtçısısın. Ben bir duvar değilim, Muhammed Bey.’
“Pekâlâ, Gus, kamuoyunda iki türlü tanınıyorum; tutulan ve diğeri. Sen şimdiden başka türlüsünü mü istiyorsun? Ben, ihtiyacı olanların kredisini artırmayan barmenlerle ilgili bir Surw kabulüyle karşılaştım.’
“ ‘Ve onlarınki acılı bir lanetlenme olacak. Satılmış Arabistan.’ Barmen barın üzerinden atladı. ‘Ben artık katlanmıyorum, Ahmed. Surelerini al ve yürü. Aslında, sana yardımcı olacağım. Ve *uzak dur*.’
“ ‘Seni mahvedeceğim, seni imansız kamışemici. Seni sıkıca kapatacağım ve bir junky’nin kıç deliği gibi kurutacağım. Allah için tüm Yarımada’yı kurutacağım.’
“ ‘Bu şimdiden bir kıta....’
“Konfüçyüs’ün söylediklerini, Küçük Audrey ve kelime oyunlarıyla takılmayı bırak. Lao Tse? Onu şimdiden karalıyorlar.... Ve götlerinden düzülüp bunu fark etmiyor gibi davranan çocuksu kederli bakışlara sahip yeterince ermiş var. Ve biz neden yaşlı ve ahı gitmiş bir abartıcının bize bilgeliğin ne olduğunu anlatmasına izin verelim? ‘Şov işinde üç bin yıl ve

her zaman burnumu temiz tuttum....'
"Birincisi, her Gerçek, erkek fahişeler ve sokaklarda top oynayarak ticaret tanrılarına küfredenlerle beraber hapsedilmiştir ve yaşlı kır saçlı kahrolası birisi olgunlaşma aptallığının faydalarını sunmak için sendeleyerek gelir. Tibet'te her dağın zirvesinde pusuya yatan gri sakallı aptaldan,
nesneden,
Amazonlarda
Bowery'de[1]
kulübeden sürükleyerek kendisini çıkaran yolumuzun kesilmesinden kendimizi hiç kurtaramayacak mıyız? 'Seni bekliyordum, oğlum' ve mısırla dolu bir silo gösterdi. 'Hayat, her öğrencinin farklı bir dersi öğrenmesi gereken bir okuldur. Ve şimdi ben Sözcük Dağarımı açacağım....'
" 'Bundan çok korkuyorum.'
" 'Yok, hiçbir şey, yükselen dalgayı durduramayacak.'
" 'Ben onları durdurabilirim, çocuklar. *Sauve qui peut*.[1]'
" 'İnan ki, Bilge Adamı terk ettiğimde kendimi insan gibi bile hissetmiyorum. O, yaşam organlarımı ölü boka çeviriyordu.'
"Böylece, neden canlı sözcükleri kullanmadığıma ilişkin özel bir söyleşi yaptım. Sözcük doğrudan ifade edilemez.... Belki, otelin çekmecesinde bırakılmış olumsuzluklarıyla ve yokluklarıyla tanımlanan makaleler gibi mozaik şeklinde bitiştirilmeleriyle gösterilebilir....
"Midemi büzdüreceğimi düşün.... Yaşlı olabilirim ama hâlâ istekliyim."
(Mide Büzdürme, mide duvarında büzme yaparken mide yağlarını alma yoluyla Etten Korse yaratmaya yönelik cerrahi bir müdahaledir, ancak yine de, kopabilir ve korkunç yaşlı bağırsaklarınızı yerlere dökebilir.... İnce ve şekilli E.K. modelleri, tabii ki en tehlikelileridir. Aslında, bazı aşırı modeller sanayide B.G. –Bir Gecelik- olarak bilinirler.
Doktor "Müsvedde" Rinderpest'in, duygusuzca söylediği gibi: "Yatak bir E.K. adamı için en tehlikeli yerdir."
E.K.'nın tema şarkısı, "Believe Me If All These Endearing Young Charms'dır. Bir E.K. ortağı gerçekten "ortadan kaybolan hayali hediyeler gibi kollarınızın arasından kaçabilir.")

[1] Bowery: New York şehrinde, Manhattan'ın aşağı taraflarında bir sokak. Daha çok evsizlerin takıldığı yer olarak bilinir. y.h.n.

Altmı ş ft yüksekliğinde günışığı pembemsi çıplaklarla dolu beyaz bir müze odasında. Büyük ergenlik homurdanması.
Gümüşi parmaklık... parlayan gün ışığına doğru bin ft derinliğinde kanyon. Küçük yeşil lahana ve marul alanları. Yaşlı ibne tarafından bir kanalizasyon kanalının üzerinden keserleri gözlenen esmer gençler.

[1] Fransızca. *Yapabileni koru*.

"Ah canım, insan dışkısıyla gübreleyip gübrelemediklerini merak ediyorum.... Belki de şimdi yaparlar."
Adam, güneşte Aztek mozaikleri gibi olan –sedef opera gözlüklerini çıkardı.
Uzun bir hat halindeki Yunanlı delikanlılar uzun sırası, kaymaktaşından bok çanaklarıyla yürüyor, onları kireçtaşından kubur deliğine boşaltıyorlar.
Tozlu kavaklar kırmızı tuğladan Plaza de Toros boyunca öğle sonrası rüzgârında sallanıyor.
Sıcak bir pınarın çevresinde ahşap odacıklar... kavak ağaçları korusunda harap duvarların döküntüsü... banklar, mastürbasyon yapan milyonlarca oğlan tarafından metal pürüzsüzleştirilmiş.
Mermer kadar beyaz Yunan delikanlılar, büyük altın tapınağın revağında köpek tarzı düzüşüyorlar... çıplak Bağımsız bir lavta tıngırdatıyor.
Kırmızı kazağıyla patika boyunca aşağıya yürürken Rıhtım Bekçisi'nin oğlu Sammy ve iki Meksikalıyla karşılaştı.
"Hey Sıska" dedi, düzülmek ister misin?"
"Pekâlâ.... Evet"
Harap olmuş bir saman döşeğin üzerinde Meksikalı onu dört ayak üzerinde durdurdu –Zenci çocuk çevrelerinde vuruşlara tempo tutarak dans ediyor... bir budak deliğinden giren güneş kamışını pembe pembe ışıldatıyordu.
Demirden dev platoların paramparça gökyüzüne çarptığı pastel mavi ufukta ham pembe utancın bir artığı.
"Tamam." Tanrı senin üzerinden üç bin yıllık paslı yükünü haykırıyor....
Kristal kafataslarının selamı, kış ayının altında serayı kıymıklarına parçaladı....
Amerikan kadını, St. Louis'in küf kokulu bahçe partisinde arkasında bir zehir kokusu bırakmıştı.
Havuz harap olmuş bir Fransız bahçesinde yeşil bakteri tabakası ile

kaplanmış. Dev patik kurbağa klavsen çalarak bir çamur platformunun üzerinde yavaşça sudan yükseldi.
Bir Sollubi bara dalar ve Ermiş'in ayakkabılarını burnunun yağıyla cilalamaya başlar.... Ermiş huysuzca ağzına vurur. Sollubi çığlık atar, çevresinde döner ve Ermişin pantolonuna sıçar. Ardından hızla caddeye koşar. Bir pezevenk arkasından imalıca bakar....
Ermiş müdürü çağırır: "İsa, Al, ne tür bir iğrenç batakhane işletiyorsunuz? Benim yeni balık derisi Degagee'lerim..."
"Üzgünüm Ermiş. Benden kaçtı."
(Sollubiler Arabistan'da gurursuz iğrençlikleriyle dikkat çeken dokunulmazlığı olan bir kasttır. Aşırı lüks kafeler, yerlerken misafirleri delen Sollubiler için donatılmıştır –oturma banklarındaki delikler bu amaç için sağlanmıştır. Tamamen aşağılanmak ve onuru kırılmak isteyen vatandaşlar –yarışta hatalı çıkış yapmayı umarak pek çok insan bugünlerde böyle yapıyor– Sollubilerin bir obasına pasif eşcinsel ilişki için kendilerini sunarlar.... Aslında Sollubi, zenginleşip küstahlaşıyor ve doğal iğrençliğini yitiriyor. Dokunulmazlığın kökeni nedir? Belki yıkılmış bir rahip kastı. Aslında dokunulmazlar, tüm insan iğrençliklerini üzerlerine alarak rahipsi bir işlev görürler.

A.J. siyah pelerini ve omzunun birinde tünemiş bir akbaba ile Pazar'da dolaşıyordu. Ajanların masasının başında durdu.

"Bunu duymamız gerek Los Angeles'lı o ğlan, on beş yaşında. Baba oğlunun ilk kıç lokmasını almasının zamanının geldiğine karar verir. Oğlan çizgi roman okuyarak çimenlikte uzanmaktayken baba gelir ve şöyle der: 'Oğlum burada yirmi dolar var: İyi bir orospuya gidip kıçından bir lokma almanı istiyorum.'

"Böylece bu görkemli atlama batakhanesine giderler ve baba, 'Tamam oğlum. Kendi başınasın. İşte zili çal ve kadın geldiğinde ona yirmi doları ver ve ona bir lokma kıç istediğini söyle' der.

" 'Tamam, baba.'

"Böylece on beş dakika sonra oğlan dışarı çıkar:
" 'Pekâlâ, oğlum, bir lokma kıç aldın mı?'
" 'Evet. Bu yarık, kapıya geldi ve bir lokma kıç istediğimi söyleyip

çifte onlu ğu ona verdim. Onun tavan arasına çıktık ve çamaşırlarını çıkardı. Böylece palamı çıkarıp kıçından iri bir parça kestim ve beynini dağıtıyormuşum gibi feryat etti. Ardından vuruşlar için domalttım.”

Sadece gülen kemikler kalır, et tepelerin ardında ve şafak rüzgarı ve bir tren düdüğü ile birlikte çok uzaklardadır. Sorundan habersiz değiliz ve seçmenlerimizin ihtiyaçları ikametgahları olan zihnimizden asla çıkmıyor ve kim doksan dokuz yıllık sinopsis düğümü kiralamasını iptal edebilir ki?

Özel Dedektif Pu ştu Clem Snide’ın maceralarından bir diğer bölüm: “Böylece batakhaneye giriyorum ve bu kadın fahişe barda oturuyor ve ‘Aman Tanrım, hâlâ kaliteli bir piliçsin’ diye düşünüyorum. Yani bu yarığı daha önce görmüşüm gibi. Böylece ilk anda ona hiç kafamı yormadım, sonra bacaklarını birbirine sürttüğünü anlıyorum ve bacaklarını kafasının arkasına yükselterek, birinin dikkat etmek dışında bir şey yapamayacağı şekilde burnundan sarkan bir küçük aygıtla kendisine bir şırınga yaptı.

İ ris –yarı Çinli yarı Zenci -dihidro-oxi-eroin bağımlısı- her on beş dakikada bir, sonunda kendisini her tarafından iğneler ve damlalıklar sarkar halde bırakan bir doz alır. İğneler, şurada burada, yeşil kahverengi bir yağ kisti oluşturacak bir et parçası haline gelmiş kuru etinde paslanır. Önündeki masanın üzerinde bir semaver çay ve sekiz kiloluk esmer şeker sepeti var. Hiç kimse onu başka bir şey yerken görmüş değil. Sadece bir dozun öncesinde, birisinin kendisine söylediğini ya da kendisiyle konuştuğunu anlar. Ardından kendisine ilişkin düz, gerçeklere dayanan bir ifade kullanır.
“Götüm tıkalı.”
“Yarığımda korkunç yeşil sıvılar var.”
Iris, Benway’in

ya şayabilir, Allah
projelerinden biri. “İnsan vücudu sadece şekerle kahretsin.... Öğrenim görmüş meslektaşlarımdan

dahiyane çalı şmamı küçümsemeye çalışan bazılarının Iris’in şekerine gizlice vitaminler ve proteinler koyduğumu iddia ettiklerini biliyorum.... Bu değersiz puştları, bok çukurlarından çıkmaya ve Iris’in şekeri ile çayında nokta analizi yapmaya davet ediyorum. Iris, sağlıklı bir Amerikalı yarık. Kendisini meni ile beslediğini kesin olarak reddederim. Ve bu fırsatla, bir şarlatan, deli ya da mucize yarattığı iddiasında olan biri değil saygın bir bilim adamı olduğumu kaydedeyim.... Iris’in sadece fotosentez ile yaşayabileceğini asla iddia etmedim.... Karbondioksit soluyup dışarı oksijen

verebildiğini söylemedim –tabii ki tıp ahlakım nedeniyle bunu denemeyi istediğimi itiraf etmeliyim.... Kısacası, sürüngen karşıtlarımın iğrenç iftiraları tekrar kendilerine bulaşacak ve yuvasındaki bir ispiyoncu güvercin gibi üzerlerine tüneyeceklerdir.”

sıradan erkekler ve kadınlar

Pazar’a tepeden bakan balkonda Milliyetçi Parti’nin hafif bir ö ğle yemeği. Purolar, İskoç viskisi, terbiyeli geğirtiler.... Parti Lideri, puro tüttürüp ve İskoç viskisi içerek celaba ile çevrede dolaşıyor. Pahalı İngiliz ayakkabıları, parlak çoraplar, jartiyer giyiyor, kaslı ve kıllı bacakları var
–genel olarak sıkıntılı, başarılı bir gangster görünümü.
P.L.: (dramatik olarak işaret ediyor): “Oraya bak. Ne görüyorsun?” VEKİL: “Ha? Niye, Pazar’ı görüyorum.”
P.L.: “Hayır, görmüyorsun. Erkekler ve kadınlar görüyorsun. Sıradan

günlük i şleriyle uğraşan *sıradan* erkekler ve kadınlar. Sıradan yaşamlarını sürdürüyorlar. İşte bize gereken bu....”
Bir sokak çocuğu balkon pervazına tırmanır.[1]
VEKİL: “Hayır, kullanılmış kaput almak istemiyoruz! Kes!
P.L.: “Bekle!... Gel oğlum. Otur.... Bir puro al.... Bir şey iç.”
Tahrik olmuş bir erkek kedi gibi oğlanın etrafında dönüyordu.
“Fransızlar hakkında ne düşünüyorsun?”
“Ha?”
“Fransızlar. Yaşam yuvarlarınızı emen şu sömürgeci piçler.”
“Bakın bayım. Benim yuvamı emmeleri iki yüz franka mal oldu onlara. İskandinavyalılar da dâhil tüm turistlerin öldüğü sığır vebası yılından beri fiyatlarımı düşürmedim.”
P.L.: “Görüyor musun? Bu sokaktaki saf, dokunulmamış çocuk.”
“Kuşkusuz onları kullanabilirsin, patron.”
“M.I. asla bulamaz.”
P.L.: “Şimdi buraya bak oğlum, şöyle ifade edelim. Fransızlar, senin doğuştan gelen haklarını çaldı.”
“Dost Finans gibi mi diyorsun?... İşi, bu dişsiz Mısırlı hadıma yaptırıyorlar. Daha az düşmanlık yarattığının farkındalar, anlıyorsun, her zaman durumunu size göstermek için pantolonunu indirir. ‘Şimdi sadece alışkanlığımı sürdürmeye çalışan zavallı yaşlı bir hadımım. Hanımefendi,

size bu yapay böbreğin bir uzantısını vermek istiyorum, sadece yapmam gereken bir iş var.... Bağlantısını çıkarın çocuklar.’ Zayıf bir hırlamayla dişetlerini gösterir.... ‘Zaptedici Nellie olarak tanınmam boşuna değil.’
“Böylece kendi annemi, merhum yaşlı yarığı çözerler, annem şişer ve kararır, tüm çarşı sidik kokar ve komşular Sağlık Kurulu’na şikayette bulunurlar ve babam der ki: “Bu Allah’ın isteği. Artık benim paramla işemeyecek.’
“Hasta insanlar beni şimdiden iğrendiriyor. Bir vatandaş bana prostat kanserinin ya da çürüyen bölümünün irinli akıntısının yaptıklarını anlatmaya başladığında ona “Senin bu korkunç
dinlemekle ilgilendiğimi mi düşünüyorsun? Hiç
diyorum”.
hastalık geçmişini de ilgilenmiyorum’

[1] Military Intelligence: Askeri Haber Alma.

P.L.: “Tamam. Kes... Fransızlardan nefret ediyorsun, de ğil mi?” “Bayım, ben herkesten nefret ederim. Doktor Benway, bunun metabolik olduğunu söylüyor, benim kanımdan geliyor.... Araplar ve Amerikalılarda bu daha özel... Doktor Benway, serumunu hazırlıyor.”
P.L.: Benway, içeri sızmış bir Batılı Ajandır.”
V.1.: “Gemi azıya almış bir Fransız Yahudisi...”
V.2.: “Domuz toplu, kara kıçlı bir Komünist Yahudi Zenci.”
P.L.: “Kes sesini, seni aptal!”
V.2:: “Üzgünüm, şef. Güvercindeliği’ne yerleştirilmenin peşindeyim.”
P.L.: “Benway’ın yakınına gitme.” (Bir kenara: “Bunun batıp batmayacağını merak ediyorum. Ne kadar ilkel olduklarını bilemezsin....”) “Aramızda kalsın, o bir kara büyücü.”
V.1.: “Bu yerli cin onun.”
“Hıhı... Üst sınıftan bir Amerikalı müşteri ile randevum var. Gerçekten klas biri.”
P.L.: “Yabancı inançsız kamışlara kıçını satmanın utanç verici olduğunu bilmiyor musun?”
“Pekâlâ, bu da bir bakış açısı. Keyfine bak.”
P.L: “Aynı şekilde.” Oğlan çıkar. “Umutsuzlar, inanın. Umutsuz.”
V.1.: “Bu serum da nesi?”

P.L.: “Bilmiyorum ama uğursuz görünüyor. Benway’in üzerine bir telepatik yön bulucu yerleştirmemizde yarar var. Adam Hemen her şeyi yapabilir.... Bir katliamı bir toplu seks çevirebilir....”
güvenilmez. eğlencesine “Ya da bir şakaya.”
“Kesinlikle. Sanatkârane cinsten.... Hiçbir ilke yok...”

AMER İKALI EV KADINI (bir Lüx kutusunu açarken): “Neden beni gördüğünde açıverecek bir eletonik gözü yok ve kendisini suya koyacak Otomatik Uşak’a uzatmıyor... Uşak Perşembe’den beri kontrol edilemiyor, bana karşı fiziki duyumları var ve ben bunu onun bileşimine yerleştirmedim.... Ve Çöp Boşaltma Birimi beni kapmaya çalışıyor.... En dayanılmaz şekilde üşüttüm ve bağırsaklarım tamamen tıkalı....

Uşak’ın bileşimine eklemeliyim, benim için bir üst kolik yönetmeli.”

Satıcı (saldırgan bir Latah ile ürkek bir Vahiyci arasında bir adam): “Küçük aygıtlar saniyesindeki en büyük düşünce adamı K.E. ile yolculuk yapışımı hatırlıyorum.”

“ ‘Dü şünün!” diye sözü kapıyor. ‘Kendi mutfağınızda bir krema ayırıcı!’
“ ‘K.E. beynim bu düşünceye sarıyor.’
“ ‘Bu belki beş belki on, belki yirmi yıl öncesi uzakta.... Ama geliyor.’
“ ‘Bekleyeceğim K.E. Ne kadar uzun sürerse sürsün bekleyeceğim. Öncelik numaraları oraya çağrıldığında, orada olacağım.’
“Masaj Odaları, Berber Dükkânları ve Türk Hamamları için, müşterilerin ayak tırnaklarını kesen, siyah başlı sivilcelerini alırken ahlaksız bir masaj yapan, şampuanlayan Ahtapot Takımı’nı çıkaran K.E. idi. Ve meşgul pratisyenler için Tıp Doktorunun Yapabilen Takımı apandisitini alır, fıtığını yerleştirir, yirmi yaş dişini çeker, baru memenizi alır ve sizi sünnet eder. K.E. o kadar güçlü bir satıcı ki Ahtapot Takımı biterse, tam ücretiyle, bir berber dükkanına T.D.’nin Yapabilen Takımı’nı satabilir ve bir müşteri basuru alınmış olarak uyanabilir....
“ ‘İsa, Homeros, ne tür bir batakhane işletiyorsunuz burada? üzerimden sürü geçti.’
“Pekâlâ, toprak aşkına, Bayım, sadece üst koliğimizi bedava ve Şükran Günü hediyesi olarak sunmayı hedefliyorum. K.E. yine bana yanlış takımı satmış olmalı....’”

ERKEK FAH İŞE: “Bir oğlanın bu piyasada nelere katlanması gerekir. Tanrım! Aldığım tekliflere inanamazsınız.... Latah oynamak istiyorlar, protoplazmam ile birleşmek istiyorlar, kopya kesisi istiyorlar, organlarımı emmek istiyorlar, geçmiş deneyimimi devralmak ve beni iğrendiren eski anılarımı bırakmak istiyorlar....

“Bu vatanda şı düzüyorum ve böylece ‘En azından normal bir John[1]’ diye düşünüyorum; ama o zirveye ulaşıyor ve kendisini berbat bir yengece dönüştürüyor.... Ona, ‘Jack, bunun gibi bir hikâyeye katlanmak zorunda değilim.... Bu işi Walgreen’s’e taşıyabilirsin’ dedim. Bazı insanların klası olmuyor. Diğer bir korkunç yaşlı kişilik sadece orada oturup telepati kuruyor ve içi çamaşırlarına boşalıyor. Bu kadar iğrenç.”

Serseri o ğlanlar, Kazakların, partizanları gaydaların vahşi çığlıklarıyla astıkları Sovyet şebekesinin kenarında mutlak karışıklık içinde geri çekiliyorlar ve oğlanlar Krallık’ın hiç ip bağlamadan serbestçe cebinde taşıyabileceğin anahtarlarına sahip Jimmy Walkover ile karşılaşması için Beşinci Cadde’de yürüyorlar....

Neden bu kadar solgun ve sarı benizli, güzel götçü? Paslı bir teneke kutudaki ölü sülüklerin kokusu bu kadar canlı yarayı bırakmıyor, İiiiiisaaa’nın vücudunu ve kanını ve kemiklerini emiyor ve belinden aşağı felçli bırakıyor.

Formlarınızı, üç sene önce sınava giren ve Dünya Dizisi’ni oluşturan tüm yanıt kitaplarını bilen şeker babacığınıza teslim edin çocuklar. [1] John: Jargonda fahişe kiralayan kişi. y.h.n.

Sinsi sinsi yürüyen slunk kaçakçıları hamile bir ineğin doğum sancısını yakından izliyorlar. Çiftçi, kuveyd[1] ilan ediyor ve çığlıklar atarak bokun içinde yuvarlanıyor. Veteriner bir inek iskeleti ile güreşiyor. Kaçakçılar, makinelerin ve siloların, ardiye sandıklarının, dev kırmızı bir çiftlik ambarının samanlık ve yemliklerinin arasında koşuşarak birbirlerine makineli tüfekle ateş açıyorlar. Buzağı doğuyor. Ölümün güçleri sabahta eriyor. Çiftlik oğlanı selamlamak üzere diz çöküyor
–boğazı doğan güneşte nabız gibi atıyor.

Mahkeme binasının merdivenlerinde oturan junky’ler Adam’ı bekliyorlar. Siyah Stetson’ları ve rengi solmuş Levis’larıyla Yanıkenseliler[2], bir Zenci oğlanı eski bir sokak lambası direğine bağlıyor ve yanan benzinle

kaplıyorlar.... Junky'ler koşarak geliyor ve et dumanını acıyan ciğerlerinin derinliklerine çekiyorlar.... Gerçekten rahatlıyorlar....

İ LÇE SEKRETERLERİ: "Jed'in dükkânının önünde, orada Yarık Yalama'da oturuyordum, kamışım güneşte atarak Levis'ımın altında bir eşeğin borusu gibi dimdik duruyordu.... Sonra, yaşlı Doktor Scranton geçiyor, eski sıkı oğlanlardandır, bu vadide Doktor Scranton'dan iyi adam bulunmaz. Sarkmış bir kıç deliği vardır ve düzelmek istediğinde size kıçını üç ft'lik bağırsağının üzerinde geçirecektir... Bir parça bağırsak dökebileceği aklına yatarsa, bürosundan doğrudan Roy'un Birahanesi'ne uzar ve kör bir kurtçuğun çevresinde aranışı gibi kamış arayarak çevresine bakınır.... Derken, yaşlı Doktor Scranton benim kamışımı görür ve avı gösteren bir köpek gibi durur ve bana 'Luke, nabız gibi atışını buradan fark edebiliyorum' der."

[1] Kuveyd: Eski bir gelenek uyarınca, karısı doğum yapan birinin hasta gibi yapması. ç.n.

[2] Yanıkense: (Redneck): ABD. Güney'de zenci karşıtı olan yoksul ve cahil çiftçiler. y.h.n.

Browbeck ile Genç Seward, ahırlar ve kafesler ve tiz havlayan köpek çiftliği boyunca domuz iğdişçileriyle dövüşüyorlar... kişneyen atlar büyük sarı dişlerini ortaya çıkarıyorlar, inekler böğürüyorlar, köpekler havlıyor, çiftleşen kediler bebekler gibi çığlıklar atıyor, bir ağıl dolusu domuz, tüyleri dikleşmiş, koca bir Bronx gülüşü göster. Dengesiz Browbeck, Genç Seward'ın kılıcının üzerine düşmüş, sekiz inçlik yarasından fışkıran mavi bağırsaklarını sıkıca tutuyor. Genç Seward, Browbeck'in kamışını kesiyor ve bunu nabız gibi atarak dumanlı kızıl şafakta tutuyor....

Browbeck çı ğlıklar atıyor... metro frenleri ozon tükürüyor.... "Geri durun millet.... Geri durun."

"Birinin onu ittiğini söylüyorlar."

"İyi göremiyormuş gibi çevrede dengesizce dolanıyordu." "Gözlerinde çok fazla duman vardı, sanırım."

Lezbiyen Mürebbiye Mary kanlı bir koteks üzerinde pub zeminine

kaymıştı.... Yüz yirmi kiloluk bir ibne, patik kişnemelerle onu öldüresiye çiğniyor....

İğrenç bir kafa sesi ile şarkı söylüyor:

Gazap üzümlerinin saklandığı bağbozumunu çiğniyor, Korkunç hızlı kılıcının hayatî şimşeğini çıkartarak.

Yaldızlı bir tahta kılıç çekti ve havayı do ğradı. Korsesi uçtu ve ıslık çalarak dart tahtasına çarptı.
Yaşlı boğa güreşçisinin kılıcı kemiğe Espontaneo'nun kalbine girer, mükemmel yapıştırır.
takılır ve ıslık çalarak olmayan mertliğini yere

"Derken, bu zarif ibne, Yarık Yalama Teksas'dan New York'a geldi ve diğerlerinin içinde en zarif işeyen ibneydi. Genç ibneleri yiyerek semiren tipten yaşlı kadınlar tarafından alınıp götürüldü, diğer avları yakalamak için çok zayıf ve çok yavaş olan dişsiz yaşlı avcı kuşlar. Yaşlı güvelerin yediği boktan dişi kaplan tabii ki ibne yiyiciye dönüşüyor.... Böylece, sanatsal ve yetenekli olan bu ibne, taklit ziynet eşyası ve mücevher takımları işine girdi. Büyük New York'taki her zengin yaşlı yarık, mücevher takımlarını onun yapmasını istedi ve o da para kazandı, 21, El Morocco, Stork, ama seks için zaman yok ve her zaman ünü için endişeli.... At yarışı oynamaya başladı, kumarın erkekçe bir yanı olduğunu düşünüyor, Tanrı bilir neden, hipodromda görünmesinin imaj yaratacağını düşünür. Çok fazla ibne atlara oynamaz ve oynayanlar diğerlerinden çok daha fazlasını kaybederler, kötü kumarcıdırlar kaybetme çizgisine girince büyük oynarlar ve kazandıklarında kaçarlar.... hayatlarının şekli de budur.... Şimdi kumarın tek bir kuralı olduğunu çocuklar bile bilir: kazanma ve kaybetme sırayla gelir. Kazandığında büyük oyna, kaybettiğinde çekil. (Bir keresinde para kasasının dibini gören bir ibne tanımıştım –burun farkıyla kazanmayla ya da Sing Sing ile bir kerede iki binin tamamını değil. Bizim Gertie değil....)

"Böylece kaybeder, kaybeder ve biraz daha kaybeder. Birgün a şikâr olan olduğunda, yığına bir taş da o koyar gibi olur. 'Tabii ki, sonra yerine koyarım.' Ünlü sonsözler. Böylece tüm kış boyunca, birbiri ardından, kibirli

dünyanın elmasları, zümrütleri, incileri, yakutları ve yıldız safirleri rehine gider ve yerlerini sahte kopyaları alır....

“Derken Met’in açılı ş gecesi yaşlı kocakarı, elmas tiarasıyla[1] göz alıcı olduğunu düşünerek ortaya çıkar. Başka bir yaşlı orospu ona yaklaşır ve ‘Oh Miggles, ne kadar zekisin.... gerçeklerini evde bırakmışsın.... Diyorum ki: kadere meydan okuyarak dolaştığımız için deli olmalıyız’ der.

“ ‘Yanılıyorsun, canım. *Bunlar* gerçek.’

“ ‘Oh, ama Miggles, *değiller*.... Yani, kuyumcuna sor.... Pekâlâ, *herhangi birine* sor. Haaaaa.’

[1] Tiara: Daha çok kadınların taktığı, değerli metaller ve taşlarla süslü bir tür küçük taç. y.h.n.

“Böylece bir Sebt Günü aceleyle çağrılır. (Lucy Bradshinkel, zümrütlerine bak.) Tüm bu yaşlı cadılar, üzerinde cüzzam bulan bir vatandaş gibi, taşlarını inceliyorlar.

“ ‘Tavşan kanı yakutum!’

“ ‘Siyeeh opalle ğim!’ Yaşlı kancık o kadar çok pislik tiple evlilik yapmıştı ki aksanını kıçından ayıramaz....
“ ‘Safirim!’ diye çığlık atar kaliteli bir piliç. ‘Ah bu çok korkunç!’
“ ‘İnanın bunlar tamamen Woolworth’s’dan....’
“ ‘Yapacak tek bir şey var. Polisi çağıracağım,’ der bildiğinden şaşmaz, sözünü sakınmaz yaşlı şey; topuklarının üzerine çömelerek yığılır ve aynasızı çağırır.
“Derken ibnenin arabı döner ve şahit kürsüsünde ucuz fahişelerin bir örneği olan kedisiyle[1] karşılaşır ve aşk başlar ya da bir faks notu en azından birinci ve ikinci kısımlarda tarafları buna ikna eder. Sürekliliğin sahip olacağı gibi, hemen hemen aynı anda çarpılırlar ve Aşağı Doğu Yakası’ndaki bir dairede ikâmet etmeye başlarlar.... Kaynaşırlar ve her ikisi de yasal orta halli işlerde çalışırlar.... Böylece Brad ve Jim mutluluğu ilk kez tanırlar.
“Kötülüğün güçleri sahneye çıkar.... Lucy Bradshinkel, her şeyin

affedildiğini söylemeye geldi. Brad'e tutkundur ve onu bir stüdyoya yerleştirmek istiyor. Şüphesiz, East Sisties'e taşınması gerekecek.... 'Bu yer imkansız canım ve arkadaşın...' Ve sıkı bir gangster çetesi, araba kullanması için Jim'i geri istiyor. Bu bir adım yukarı, anlıyor musun? Vatandaşın önerileri daha önce ona pek uğramıyordu.
"Jim, suça geri dönecek mi? Brad, yaşlanan bir vampirin, açgözlü yaşlı kadının kandırma iltifatlarına dayanamayacak mı?" ... Söylemek gereksiz, kötülüğün güçleri bozguna uğratıldı ve uğursuz hırlamalar ve homurdanmalarla çıkıp gidiyorlar.
" 'Patron bunu sevmeyecek.'
'Zamanımı neden seninle harcadığımı bilmiyorum, seni ucuz, adi küçük ibne.' "
"Çocuklar, kollarını birbirine dolamış, büyük ve harap apartmanın penceresinden Brooklyn Köpürüsü'ne bakarak dikiliyorlar. Ilık bir bahar rüzgârı, Jim'in siyah perçemlerini ve Brad'in güzel kınalı saçını dalgalandırıyor."
" 'Pekâlâ Brad, öğle yemeğinde ne var?'
'Diğer odaya geç ve bekle.' " Oyun oynar gibi Jim'i mutfaktan çıkardı ve önlüğünü taktı.
"Akşam yemeği, Lucy Bradshinkel'in koteks kulaklıda pişirilmiş yarığından oluşuyor. Çocuklar, birbirlerinin gözlerinin içine bakarak, mutluluk içinde yemeklerini yerler. Kan, çenelerinden aşağı akar."

[1] Kedi (Cat): Jargonda sıkı adam, sevgili anlamına gelir. y.h.n.

Ş afak şehir boyunca bir alev gibi mavileşsin.... Arka bahçelere meyve yok ve fırın küllüğü başlıklı ölülerini teslim ediyor....
"Tipperary yolunu gösterebilir misiniz, Hanımefendi?"
Tepelerin üzerinden ve çok uzaklardaki Blue Grass'a.... Çayırın kemik tozu üzerinden asılmış kırmızı balıkların baharın Squaw[1] Adamı'nı beklediği donmuş gölete.
Çığlık atan kafatası, uygunsuz olanı yapmak için karısının kulak ağrısından sertçe faydalanan hatalı kocanın kamışını ısırarak koparmak için arka merdivenlere gelir. Genç deniz cahili lodos yer, duşta karısını öldüresiye döver.

BENWAY: “O kadar heyecanlanma, çocu ğum.... ‘Jedermacht eine kleine Dummerheit.’” (Herkes biraz sersemlik yapar.)
SCHAFER: “İnan, bu duygudan kaçınamıyorum... yani, bununla ilgili *kötü* bir şey var.”
BENWAY: “Boş laf, oğlum... Biz bilim adamıyız... Saf bilimadamları. Kendimizi kaptırmadan araştırmalıyız ve ‘Dur, *çok fazla*!’ diye ağlaşanın canı cehenneme. Böyle insanlar parti bezginlerinden daha iyi değillerdir.”
SCHAFER: “Evet, evet, tabii... ve hâlâ... Şu leş kokusunu ciğerlerimden atamıyorum....”
BENWAY (rahatsızca): “Hiçbirimiz yapamıyoruz.... Bunun kadar uzaktan hiçbir şeyin kokusunu almadım.... Neredeydim? Ah evet, akut çılgınlıkta kürar artı solunum aygıtı uygulamak ne sonuç verir? Olasılıkla, motor faaliyetleri ile gerilimini boşaltamayan nesne, bir yaban faresi gibi anında boyun eğecektir. İlgi çekici ölüm nedeni mi ne?”
Schafer dinlemiyor. “Biliyorsun” diyor düşünmeden, “Sanırım sıradan eski tarz cerrahiye döneceğim. İnsan vücudu rezilce verimsiz. Düzenin işlemesi için bir ağız ve anüs yerine, neden yemek ve çıkarmak için tek bir tüm-amaçlı delik olmasın? Burun ve ağzı mühürleyebilir, mideyi doldurabilir, baştan beri olması gereken yerde doğrudan ciğerlere bir hava deliği yapabilirdik....”
BENWAY: “Neden tek bir tüm-amaçlı kabarcık olmasın? Kıç deliğine konuşmayı öğreten adamdan[1] sana hiç bahsettim mi? İnan, sözcükleri osururken karnı aşağı yukarı oynuyordu. Duyduğum hiçbir şeye benzemiyordu.”
“Bu kıç konuşmasının bir tür sindirim sistemi frekansı var. Gitmen gerekiyormuş gibi seni oracığa yıkıveriyor. Yaşlı kolonun sana elini verişini ve içerisinin biraz serin gibi oluşunu ve tek yapman gerekenin gevşemek olduğunu bilir misin? Pekâlâ, bu konuşma seni oracığa yığıverir, kabarcığımsı, kalın durgun bir ses, koklayabileceğin bir ses.
“Bu adam bir karnavalda çalışırdı, anlıyor musun ve buna başlaması yenilikçi bir vantrolog eylemi gibiydi. Başlangıçta gerçekten komikti de. İnan, çığlık şeklinde, ‘Daha iyi Oley’ dediği bir numarası vardı. Büyük bölümünü unuttum ama zekiceydi. ‘Ah diyorum, hâlâ orada aşağıda mısın, yaşlı şey?’
‘Yok! Gidip kendimi rahatlatmam gerekiyordu.’ ”

“Bir süre sonra kıç kendi adına konuşmaya başladı. Bir hazırlık olmadan araya giriyor ve kıçı da her seferinde doğaçlama söylüyor ve şakayı ona geri paslıyordu.”
“Ardından diş gibi ufak törpümsü bükülmeyen kancalar geliştirdi ve yemeye başladı. Başlangıçta bunun zekice olduğunu düşündü ve bununla ilgili bir numara geliştirdi ancak kıç deliği pantolonu delip ve sokaklarda konuşmaya, eşit haklar istediğini bağırmaya başladı. Sarhoş bile oluyor, hiç kimsenin sevmediği ağlama nöbetlerine giriyor ve diğer herhangi bir ağız gibi öpülmek istiyordu. Sonunda gece gündüz sürekli konuşmaya başladı, bloklarca ötede bile duyarak susması için haykırıyordunuz ve adam önceleri yumruğu ile dövdü, mumla tıkadı ama hiçbir şey işe yaramıyordu ve kıç deliği sonunda ona şöyle dedi: ‘Sonunda susan sen olacaksın. Ben değil. Çünkü sana artık buralarda Konuşabiliyor, yiyebiliyor *ve* sıçabiliyorum.’ ”
“Bunun ardından adam sabahları, ağzının her yavrusunun kuyruğu gibi saydam bir jöle ile uyanmaya başladı. Bir jöle, bilim adamlarının Başkalaşım geçirmemiş Doku – BgeD, dedikleri, insan vücudundaki herhangi bir dokuya dönüşebilen şeydi. Adam ağzından koparıyor ama parçalar yanan
orada büyüyordu, damlasının
benzin jölesi gibi ellerine yapışıyor ve düştüğü her yerde büyüyordu. Derken sonunda ağzı mühürlendi ve *gözleri* dışında tüm kafası –(Afrika’nın bazı yerlerinde ve sadece Zenciler arasında ortaya çıkan bir durumda ayağın küçük parmağının kendiliğinden düştüğünü biliyor muydun?)-kendiliğinden düştü. Kıç deliğinin *yapamadığı* şey görmekti. Gözlere ihtiyacı vardı. Ama sinir bağlantıları tıkanmış, içlerine sızılmış ve dumura uğramıştı ki beyin artık emir veremiyordu. Kafatasının içine sıkışmış, mühürlenmişti. Bir an için beynin, gözlerin arkasındaki sessiz, çaresiz acı çekişini görebilirdiniz ve son olarak de beyin öldü çünkü gözler ihtiyacımız yok.

[1] Squaw: Kızılderili kadın.

[1] Birazdan okuyacağınız öyküyü Frank Zappa, uzun bir süre konserlerine seyircilerine yüksek sesle okumuştur. y.h.n.

tarafında kurbağa sönüyordu ve içlerinde bir sapın ucundaki yengecin gözlerinden fazla duyum yoktu.”

“Bu, sansürü a şan, büroların arasına sıkışan cinsellik çünkü her zaman *arada*, popüler şarkılarda ve B sınıfı ucuz filmlerde, temel Amerikan çürümüşlüğünü ele veren, yarılan çıbanlar gibi fışkıran, o BgeD’nin her yere düşecek ve bozulmuş
damlalarını fırlatan, iğrenç
bir kanserli yaşam biçimine dönüşecek

rastgele bir imgeyi çoğaltan bir boşluk bulunur. Bazısı tamamen penis benzeri sertleşebilir dokudan, diğerleri deri ile ancak kaplanarak yapılıyorlardı, üç ya da dört gözün bir arada olduğu salkımlar, ağız ve kıç deliklerinin çaprazlaması, silkerek boşaltılan ve düştükleri her yönde boşalan insan parçaları.”

“Tam hücresel canlandırmanın nihai sonucu kanserdir. Demokrasi kanserlidir ve bürolar onun kanseridir. Bir büro devletin herhangi bir yerinde kök salar, Narkotik Bürosu gibi habisleşiyor ve kontrol edilmediğinde ya da kesilip atılmadığında ev sahibini boğana kadar sürekli kendi türünden daha fazlasını üreterek büyür, büyür. Bürolar, gerçek asalak organizmalar olarak bir ev sahibi olmadan yaşayamazlar. (Öte yandan bir kooperatif devlet olmadan yaşayabilir. Bu izlenmesi gereken yoldur. Birimin işleyişine katılan insanların gereksinimlerini karşılamak üzere bağımsız birimlerin oluşturulması. Bir büro, bunun tam aksi olan varlığını meşrulaştıracak gereksinimler yaratma ilkesine göre işler.) Bürokrasi bir kanser kadar yanlış, insanlığın sınırsız potansiyelleri ve farklılıkların ve bağımsız doğal eylemine giden evrim yönünden bir virüsün mutlak asalaklığına sapmadır.”

“(Virüsün daha karmaşık bir yaşam biçiminden bozulma olduğu düşünülüyor. O, bir zamanlar, bağımsız yaşama yetisine sahip olmuş olabilir. Şimdiyse canlı ve ölü madde arasındaki sınır çizgisine düşmüş durumda. Yaşayan niteliklerini sadece bir ev sahibinde, ama bir başkasının yaşamını kullanarak –yaşamın kendisinin terk edilmesi, organik olmayan, bükülmez makineye, ölü maddeye doğru bir *düşüş*– sergileyebiliyor.”

“Devletin yapısı çöktü ğünde bürolar ölür. Onlar, yerinden olmuş bir bağırsak kurdu ya da ev sahibini öldürmüş bir virüs kadar çaresiz ve bağımsız yaşamaya elverişsizdirler.”

“Bir zamanlar Timbuktu’da kıçıyla flüt çalabilen bir Arap o ğlanla karşılaşmıştım ve ibneler bana, onun yatakta gerçekten bir birey olduğunu söylediler. Herkeste şüphesiz farklı olan, en hassas erojen bölgelere vurarak

organında bir melodiyi alçak ve yüksek çalabiliyordu. Her aşığının, kendisi için mükemmel olan ve onu zirveye taşıyan kendisine özel tema şarkısı vardı. Oğlan, bir kısmı bilinmeyen, aniden birbirlerine geçecek ve çarpıcı, tatlı bir etkiyle çarpışacak bağlantılara dikkat eden, yeni birleşmeler ve özel zirvelerle doğaçlamaya geçtiğinde büyük bir sanatçıydı."

Ölümcül " Şişko", motosikletlerden mor kıçlı bir babun çomağı organize etmişti.

Avcılar, zarif eşcinsellerin takıldığı Sürü Barı'nda Av Kahvaltısı için bir araya gelmişlerdi. Avcılar, eşcinsellerin hissetmesi için kaslarını kasan siyah deri ceketleri ve tokası sıkılmış kemerleriyle embesilce kendini beğenmiş olarak çevrede dolanıyorlar. Hepsi kocaman takma göğüsler taşıyorlar. Her an birisi bir ibneyi yere atıyor ve üzerine işiyor.

Paregorik, İspanyol sineği, sert siyah rom, Napoleon brendi ve kutulanmış enerjiden oluşan Zafer Pancı içiyorlar. Panç, karışıklığın dehşetinden çömelmiş, yanındaki bir mızrağı ısırmaya çalışan büyük, derin, altından bir babundan servis yapılıyor. Babunun toplarını buruyorsun ve panç kamışından akıyor. Zaman zaman sıcak ordövrler, yüksek bir osuruk gürültüsüyle babunun kıçından fırlıyor. Bu olduğunda Avcılar hayvani bir gülüşle kükrüyor, ibneler çığlıklar atıyor ve seğirtiyorlar.

Av Üstadı, Queen's 69'dan, bir strip poker oyununda avucunun içine suspansuar sakladığı için atılan Yüzbaşı Everhard'dı. Motosikletler yan yatıyor, atlıyor, deviriyor. Tüküren, çığlık atan sıçan babunlar el ele verip Avcılarla savaşıyorlar. Yaralı böcekler gibi babunlar ve Avcılara saldıran, toz içinde çevreyi tırmalayan sürücüsüz motorlar....

Parti Lideri, havlayan kalabalığın içinden muzafferce sürüp geçer. Ağırbaşlı yaşlı bir adam onun görüş alanına sıçar ve arabanın tekerleklerinin altına atlayarak kendini kurban etmeye çalışır.

PARTİ LİDERİ: "Kurumuş benliğini, beyaz çeperli lastikli, hidrolik camlı ve tüm bu süslere sahip yepyeni Buick Roadmaster Convertible'ımın altında kurban etme. Bu küçük bir arap oyunu – aksanına bak, İvan- ve onu gübre için sakla.... Seni güzel niyetini yerine getirmen için muhafaza etme dairesine öneriyoruz...."

Yıkama tahtaları indiriliyor ve çarşaflar bu suç lekelerinin kaybedilmesi için Otomatik Yıkayıcıya gönderiliyor –Emmanuel, İkinci Geliş kehanetinde bulunuyor....

Nehrin ötesinde şeftali gibi kıçı olan bir oğlan var; yazık ki yüzücü değilim

ve Clementine’ımı kaybettim.
Junky, iğnesi kanın mesajına asılmış olarak oturuyor ve suçlu adam çürümüş ektoplazmalı parmaklarıyla hedefin üzerini araştırıyor....

Dr. Berger’in Akıl Saati.... Yavaş yavaş kararma.

Teknisyen: “Şimdi
söyleyeceğim. ‘Evet’ ”
dinle.... Tekrar söyleyeceğim ve yavaş Kafasını sallıyor. “Ve gülümseyerek yap....

Gülümse.” İğrenç bir diş macunu parodisinde gibi takma dişlerini gösterir.” ‘Elmalı turtayı severiz ve birbirimizi de severiz. İşte bu kadar basit’ –ve basit görünmesini sağla, taşra basitliğinde.... Sığır gibi bak, tamam mı? Yeniden santrali mi istiyorsun? Ya da kovayı?”

NESNE: –Tedavi Edilmi ş Suçlu Psikopat – “Hayır!... Hayır!... Nedir bu sığır?”
TEKNİSYEN: “İneğe benzer.”
NESNE: –inek kafasıyla– “Möööö Möööö.”
TEKNİSYEN (geriye dönerek): “Çok fazla!! Hayır! Sadece eskikafalı görün, anlıyor musun, hoş bir mısır patlağı[1] John gibi....”
NESNE: “Bir hedef ?”
TEKNİSYEN: “Aslında, tam olarak bir hedef değil. Bu vatandaşta yeterli hırsızlık yok. Hafif sarsıntı peşinde.... Tipleri bilirsin. Telepatik gönderici ve alıcı kesilip atılır. Hizmetkâr Bakışı... Motor, kamera.”
NESNE: “Evet, elmalı turtayı seviyoruz.” Midesi yüksek sesle, uzun süre guruldar. Salya akıntısı çenesinden sarkar....”
Dr. Berger notlardan kafasını kaldırır. Siyah gözlüklü bir Yahudi baykuşa benzer, ışık gözlerini acıtır: “Sanırım uygunsuz bir nesne.... Baksana Boşaltma’ya bilgi gönderiyor.”
TEKNİSYEN: “Pekâlâ ses bandından bu gurultuyu çıkarabiliriz, ağzına bir kanal sokabilirdik ve...”
Dr. BERGER: “Hayır... O *uygunsuz*.” Nesneye, Bayan Wardly’nin

gibi korkunç bir hata yapmış gibi çizim odasında yengeç aramak hoşnutsuzlukla bakar.

TEKN İSYEN (vazgeçmiş ve gösterişli oğlanı getirin."
Tedavi edilmiş eşcinsel getirilir.... Sıcak metalin görünmez kenarları boyunca yürür. Kameranın önüne oturur ve vücudunu taşralılaşmış bir yayılma ile yerleştirir. Kaslar, yaralı bir böceğin otonom parçaları gibi yerlerini alırlar. Anlamsız aptallık yüzünü bulanıklaştırır ve yumuşatır: "Evet," başını sallar ve gülümser, "elmalı turtayı seviyoruz ve birbirimizi de seviyoruz. İşte bu kadar basit." Başını sallar ve gülümser, başını sallar ve gülümser ve
"Kes!..." diye çığlık atar Teknisyen. Tedavi edilmiş eşcinsel başını sallayarak ve gülümserken dışarı çıkarılır.
"Baştan göster."
çileden çıkmış): "Tedavi edilmiş
Sanat Danışmanı başını sallar. "Bir şey eksik. Kesin olmak gerekirse, sağlık eksik."
BERGER: (ayağa sıçrar): "Saçma! Bu sağlığın insan şekline girmesi!..."
SANAT DANIŞMANI (resmîce): "Beni bu noktada aydınlatabilecek bir şey varsa, bunu duymaktan çok memnun olacağım, *Doktor* Berger.... Parlak zekânızla projeyi kendi başınıza yürütebilecekseniz, neden bir sanat danışmanına gerek *duyduğunuzu* bilmiyorum." Eli belinde hafifçe şarkı söyleyerek çıkar:
"Siz gittiğinizde ben buralarda olacağım."
TEKNİSYEN: "Tedavi edilmiş yazarı içeri alın.... *Nesi* var? Budizm?.... Ah, konuşamıyor.... Aşırı özgürleşmiş, diyebilirsin. Elbette ki, ona dublaj yapabiliriz...."
BERGER (sertçe): "Hayır, bu hiç de işe yaramaz.... Başka birini gönderin."
TEKNİSYEN: "Bu ikisi benim beyaz saçlı oğlanlarımdı. Bu çocuklar için, karşılığını henüz alamadığım yüz saatlik fazla mesai yaptım...."
BERGER: "Üç kopyalı başvuru yapın.... Form 6090."
TEKNİSYEN: "Şimdi bana nasıl başvuruda bulunacağımı mı söylüyorsun? Şimdi bak Doktor, bir şeyi bir kere söylersin. 'Sağlıklı bir eşcinselden bahsedersek, bu bir vatandaşın öldürücü sirozla mükemmel sağlıklı olmasına benziyor.' Hatırlıyor musun?"
BERGER: "Ah, evet. Çok iyi ortaya koyulmuş, tabii ki" diye saldırganca hırlar. "Bir *yazarmış* gibi yapmıyorum." Sözcüğü o kadar çirkin bir nefret ile tıslar ki Teknisyen afallamış olarak geriye doğru sendeler...
TEKNİSYEN (bir yanda): "Kokusuna dayanamıyorum. Eski çürümüş

kopyalanmış kültürler gibi.... İnsan yiyen bir bitkinin osurukları gibi.... Schafer'ın ıkınması gibi" (akademik tavrı taklit eder) "Garip Yılan.... Kastettiğim Doktor, beyni yıkanıp atılmışken bir vücudun sağlıklı olmasını nasıl beklersin?.... Ya da başka türlü ortaya koyayım. Bir nesne yokluğunda her zaman vekaleten sağlıklı olabilir mi?"
BERGER (ayağa sıçrar): "Ben sağlığa sahibim!... Tüm sağlığa! Dünyanın tümü, kahrolası dünyanın tümü için yeterli sağlık!! Herkesi tedavi ediyorum!"
Teknisyen ona yüzünü ekşiterek baktı. Soda bikarbonatını karıştırıp içti ve eline püskürttü. "Yirmi yıl boyunca hazımsızlığa şehit düştüm."
Beyni yıkanmış babanız Sevecen Lu, "Balıkta ısrar ediyorum ve bunu sevoorum.... Aramızda kalsın kızlar, Yokohamalı Çelik Dan'i kullanıyorum, ya siz? Danny Boy sizi asla yüzüstü bırakmaz. Üstelik böylesi daha hijyen ve adamı belden aşağı felçli bırakan her tür berbat ilişkiyi engelliyor. Kadınların zehir salgıları vardır...."
"Böyle dedim ona, dedim ki, "Doktor Berger, yorgun yaşlı beyni yıkanmış dilberlerini bana geçirebileceğini sanma. Ben, Yukarı Babunkıçdeliği'ndeki en eski ibneyim...."

[1] Mısır patlağı (Pop corn): Yasal bir işi olan kişi. Fahişelik ya da hırsızlığın tersi. y.h.n.

Sahte kızların House 666 için sana ucuz mal geçirdikleri pahalı batakhanelerdeki aktarma zarfları ve kullanılmayan kamışımı özüne kadar çürüten belsoğukluğu kadınların içlerinde sağlık yok. Kamış Robin'i kim vurdu?... Serçe, güvenilir Webley'ime düşüyor ve bir damla kan gagasında birikiyor.....

Lord Jim, mavi maddeye kar şı beyaz duman gibi solmuş sabah ayının hüznünde parlak sarıya dönüşüyor ve nehir boyunca kireçtaşı kayalıkların üzerinde serin bahar rüzgârında gömlekler birbirlerine çarpıyor, Mary ve şafak, Biyograph'a giden firar yolundaki Dillinger gibi iki parçaya bölünmüş. Neon ve dumura uğramış
manqué onu, bir kovadaki amonyağı
gangsterlerin kokusu ve suçlu koklamak için ücretli tuvalete

dalacak kadar asabileştirir........ “Bir iş,” der. “Bu kısır horozu, işi kastediyorum çekeceğim.”

PART İ LİDERİ (Başka bir İskoç viskisini karıştırarak): “Bir sonraki isyan bir futbol oyunu gibi başlayacak. Hindiçin’den bin kemik yem, binlerce mavi şeritli Latah ithal ettik.... Tüm ihtiyacımız, bütün birim için tek bir isyan lideri.” Gözleri masayı süpürür.

VEK İL: “Ama şef, onları biz başlatamaz mıyız ve onlar zincirleme tepkime gibi birbirlerini taklit etsinler?”

Pazar boyunca şu sözler dalgalandı: “Bir Latah yalnızken ne yapar?”

P.L.: “Bu teknik bir nokta. Benway’e danışmamız gerekecek. Kişisel olarak, birisinin operasyonun tamamını takip etmesi gerektiğini düşünüyorum.”

“Bilmiyorum,” dedi, randevuyu güvence altına almak için gerekli puan ve kredisinin yokluğu nedeniyle.

“Onların duyguları yok,” dedi Doktor Benway, hastasını lif lif keserken. “Sadece refleksler... Dikkat dağıtmaya zorluyorum.”

“Ergenlik çağları, konuşmayı öğrendikleri zaman.”

“Bir cinsel tacizci çocuğun diğerine söylediği gibi, en büyük derdin bu olsun.”

“Gerçekten uğursuz, azizim, elbiselerine asılmaları ve sana hayalet vuruşlarını yapmaları...”

Ayrılan oğlanın spor ceketine pençe atmaya çalışan, çılgına dönmüş ibne.

“İki yüz dolarlık keşmir ceketim,” diye cıyaklar....

“Böylece bu Latah ile ilişkisi olur, birisine tamamen egemen olmak ister, eski aptalca şey.... Latah tüm ifadelerini taklit eder ve kötü bir vantroloğun midesi gibi tüm kişiliğini emerek çıkarır.... ‘Bana olduğun her şeyi anlattın.... Yeni bir amigoya ihtiyacım var.’ Ve kendisinden geriye bir şey kalmamış olan zavallı Bubu kendi adına yanıt veremez.”

JUNKY: “İşte tamamen öksürük şurubundan yapılmış, bu atsız kasabadayız.”

PROFESÖR: Koprofilya... beyler... ıkınma olarak nitelenebilir.... aşırı kötü alışkanlık....”

“Yirmi yıldır porno filmlerin bir oyuncusuyum ve asla bir orgazm taklidi yapacak kadar düşmem.”

“İyi junky yarıkların hiçbiri doğmamış çocuğunu asmaz.... Kadınlar işe yaramaz, oğlum.”

“Bilinci ölü düzeydeki bu cinsi kastediyorum... Eski elbiselerini otomatik yıkayıcıya götürebilir....”
“Ve tam ihtirasın ateşiyle der ki, ‘Fazladan bir ayakkabı çekeceğin var mı?’ ”
“Kadın bana kırk arabın onu nasıl camiye sürüklediğini ve galiba sırasıyla nasıl ona tecavüz ettiklerini anlattı.... İterken kötü olmalarına karşın – pekiyi, sıranın sonundaki, Ali. Gerçekten yavrularım, dinlediğim en tatsız hikâye. Bir azgın domuz sürüsü tarafından kendim tecavüze uğrama peşindeyim.”
Yüzü asık bir Milliyetçi grubu, ibnelere dudak bükerek ve hızlı hızlı Arapça konuşarak Sargasso’nun önünde oturuyorlar.... Clem ile Jody, komünist duvar resmindeki Kapitalist benzeri giysileriyle içeri giriyorlar.
CLEM: “Geriliğinizle beslenmeye geldik.”
JODY: “Ölümsüz Şair’in sözleriyle, bu Faslılardaki takozlara.”
MİLLİYETÇİ: “Domuz! Pislik! Köpeğin oğlu! İnsanlarımın aç olduğunu fark etmiyor musun?”
CLEM: “Bu, onları görmekten hoşlandığım hal.”
Milliyetçi, nefretten zehirlenmiş olarak düşüp ölür... Doktor Benway aceleyle gelir: “Geri çekilin hepiniz, etrafı açın.” Bir kan örneği alır. “Pekâlâ, tüm yapabileceğim bu. Ölme vaktiniz geldiğinde ölmeniz gerekir.”
Gezgin ibne Noel ağacı, oğlanın okul tuvaletinde otuz bir çektiği evin çöp yığınlarında parlakça yanıyor –eski meşe oturaktaki kaç tane genç kasılma, altın gibi aşındırarak pürüzleştirdi....
Örümcek ağlarının asılı olduğu kara pencereler ve oğlan kemikleri olan Red River vadisinde uyku uzundur....
İki Zenci ibne birbirlerine haykırıyor.
1. İBNE: “Kapa çeneni, seni ucuz yarık.... Meslekte Tiksindirici Lu olarak tanınıyorsun.”
ZARF: “İlgi çekici kasıklı kız.”
2. İBNE: “Miyav. Miyav.” Leopar derisi ve demir pençeleriyle süzülür....
1. İBNE: “Ah ah. Bir Sosyete Kadını.” Homurdanan, hırlayan travesti tarafından takip edilerek, çığlıklar atarak Pazar boyunca kaçar....
Clem spastik bir sakata çelme takar ve koltuk değneklerini alır.... Seğirterek ve ağzı sulanarak iğrenç bir taklit yapar....
Uzakta isyan sesleri –bin kadar histerik Pomeranyalı.
Dükkân kepenkleri giyotin gibi iner. Paniğin emişiyle patronlar apar topar

içeri girerken içkiler ve tepsiler havada asılı kalır.
İBNELER KOROSU: “Hepimize tecavüz edecekler. Biliyorum, biliyorum.” Bir cenazeye dalarlar ve bir çanta dolusu KY alırlar.”
PARTİ LİDERİ (elini dramatik bir biçimde kaldırarak): “Halkın sesi.”
Para Takasçısı Pearson, Karma’nın kazıkçı kumandanı tarafından el konulan otları yolarak, boş bir arazi parçasında jartiyer yılanlarıyla saklanarak, bekçi köpeği tarafından bulunmak üzere geldi....
Kafası pisuarda göçen milliyetçi belirsiz bir sarhoşun dışında Pazar bomboştur. Göstericiler, tiz sesler çıkararak ve “Fransızlara ölüm” diye haykırarak Pazar’a püskürürler ve sarhoşu paramparça ederler.
SALVADOR HASAN (bir anahtar deliğinde kıpırdanarak): “İşte şu ifadelere bakın, tüm güzel protoplazmik varlık tam bir kesinlikle aynı.” Sıvılaştırıcı Cig dansını yapar.
Hafifçe inleyen ibne orgazm halinde yere düşer. “Aman Tanrım, çok fazla heyecan verici. Bir milyon sıcak zonklayan kamış gibi.”
BENWAY: “Bu oğlanlara bir kan testi yapmak istiyorum.”
Mucize kabilinden fark edilmeyen bir adam, gri sakallı ve gri yüzlü ve pejmürde kahverengi celabalı, dudaklarını aralamadan yumuşak, neresi olduğu belirsiz bir aksanla şarkı söylüyor:
“Ah siz bebekler, siz muhteşem iri güzel bebekler.”
İnce dudaklı, büyük burunlu ve soğuk gri gözlü polis ekipleri, açılan her sokaktan Pazar’a girerler. Soğuk, yöntemli vahşilikleriyle göstericileri coplar ve tekmelerler.
Göstericiler, kamyonlarla Arabölgenin vatandaşları, kayganlaşmış alana adım atarlar.
Ölü adamın tabutu Büyükelçilikte ve konsolos yardımcısı annesine haberi veriyor.
Sabah... Gündoğumu... Yok... *n’existe plus*[1] ... Bilseydim, size anlatmaktan memnun olurdum. Her iki yol da Batı Kanadı’na gitmek için kötü... O görünmez bir kapıdan gitti.... Burada değil.... Her yere bakabilirsiniz.... İşe yaramaz.... Bueno değil.... Acele ediyorum.... C’lom Fliday.
(Not: Eski zamanların kıdemli Schmecker’ları, gri junk havasının çarptığı yüzler, hatırlayacak.... 1920’lerde çevredeki birçok Çinli satıcı Batı’yı o kadar güvenilmez, gayrı dürüst ve hatalı buldular ki buraya doluştular, böylece Batılı bir junky mal almaya geldiğinde şöyle diyorlardı:

“No glot.... C’lom Fliday”[2]
götürülmüşlerdir. Kepenkler açılır ve dişler ve sandaletlerle kaplı, kanla

islam anonim şirketi ve arabölgenin diğer partileri

Mottosu olan “Geçemeyecekler” ile süslü dev bir kaput ile kaplanmış yürüyen bir penis olarak Dük de Ventre’nin balosunda boy gösterdiğinde, [1] Fransızca. Artık yok. [2] Bozuk bir İngilizceyle: “Hazırda yok. Cuma günü gelin.” y.h.n.

uluslararası sosyetede rezalet yaratan adı çıkmı ş Seks Tüccarı A.J.’nin finanse ettiği, İslam A.Ş. olarak tanınan bir kuruluşta çalışıyorum. “Oldukça kötü bir zevk, yaşlı çocuk” dedi Dük.
Ki buna A.J.’nin yanıtı, “Arabölge K.Y. ile sıra size geliyor,” oldu. Gönderme, o zamanlar hâlâ larva düzeyinde olan K.Y.’eydi. A.J.’nin hazırcevaplıkları çoğunlukla gelecekteki olaylara gönderme içerir. O, ertelenmiş bastırmaların üstadıdır.
Plasentadan Zengin Salvador Hasan O’Leary de bu işle ilgili. Yani alt kuruluşlarından biri açıklanmayan katkılarda bulunmuş ve alt kişiliklerinden biri, danışmanlık yetkisiyle, İslam AŞ’nin politikaları, hareketleri ya da hareketleriyle herhangi bir şekilde bağlanmadan ya da bunlarla ilişkide bulunmadan örgüte iliştirilmiştir. Zehirli buğday ile Hasan Cumhuriyeti’nin büyük bölümünü yok eden Çavdarmahmuzu[1] Kardeşler, Clem ve Jody’den, Otopsi Ahmed’den, meyve[2] ve sebze komisyoncusu Hepatit Hall’dan da bahsedilmelidir.
Mollalar ve Müftüler ve Hüseyinler ve Kayidler ve Şeyhler ve Sultanlar ve Kutsal Adamlar ve akla gelebilecek her Arap grubunun temsilcileri örgütlü alt bireyleri oluştururlar ve üst düzeydekilerin ihtiyatlı bir şekilde uzak durdukları asıl toplantılara katılırlar. Delegelerin girişte dikkatlice aranmalarına karşın bu toplantılar istisnasız gösterilerle son bulur. Konuşmacılar çoğunlukla benzine bulanır ve ölesiye yakılır veya görgüsüz bir çöl Şeyhi, evcil bir koyunun karnına gizlediği makineli tüfekle muhaliflerine ateş açar. Kıçlarının üstünde el bombası olan Milliyetçi şehitler, bir araya gelmiş katılımcılarının arasına karışır ve ağır kayıplar

yaratarak birdenbire infilak ederler.... Ve Devlet Başkanı Ra’nın İngiltere Başbakanını yere attığı ve tüm Arap Dünyasına televizyondan

[1] Çavdarmahmuzu: (Ergot): Botanikte, çavdarmahmuzu; eczacılıkta ilaç yapımında kullanılan hastalıklı çavdar tanesi. Ergotizm: Tıp. Mahmuzlu çavdar ekmeği yeme sonucunda oluşan hastalık. y.h.n.

[2] Meyve(Fruit): Argoda eşcinsel anlamına gelir.

yayınlanan törende zorla eşcinsel ilişkide bulunduğu bir olay var. Stockholm’de vahşi zevk çığlıkları duyuldu. Arabölge’de şehir sınırlarının beş mil yakınında İslam AŞ’nin toplantı yapmasını yasaklayan bir yönetmelik vardır.

A.J. –O, Yakın Do ğu’nun anlaşılması güç özütlemesinin gerçek bir örneğidir– bir zamanlar bir İngiliz beyefendisi gibi çıkagelmişti. İngiliz aksanı İngiliz İmparatorluğu ile birlikte söndü ve İkinci Dünya Savaşı’ndan sonra Kongre kararıyla Amerikalı oldu. A.J. benim gibi bir ajan, ama kimin için ya da ne için çalıştığını kimse asla keşfedemedi. Başka bir galaksiden dev böceklerin tröstünü temsil ettiği fısıldanıyor.... Ben, onun (kendimin de temsil ettiği) Gerçekçi tarafta olduğuna inanıyorum; tabii ki bir Sıvılaştırma Ajanı (Sıvılaştırma programı, bir protoplazmik emilim süreci
birleştirilmesiyle ilgilidir) da
olamazsınız.
ile herkesin sonunda Tek Adam’a

olabilir. Sanayide asla kimseden emin

A.J.’nin kapak hikayesi? Uluslararası bir playboy ve zararsız bir muzip. Lady Sutton-Smith’in yüzme havuzuna piranha koyan ve ABD Büyükelçiliği’ndeki Dört Temmuz resepsiyonunu panca bir yage, esrar ve yohimbine karışımı katarak, cinsel şenliğe dönüştüren A.J. idi. Önde gelen on vatandaş –Amerikalı tabiibunun sonucunda utançlarından öldüler. Utançtan ölmek Kwakiutl Kızılderilileri ve Amerikalılara özgü bir beceridir –diğerleri sadece “*Zut Alors*” ya da “*Son cosas de la vida*” ya da “Her şeyin hakimi olan, Allah beni düzdü....” der.

Ve Cincinati Anti-Florür Toplumu, saf pınar suyunda zaferlerini kutlamak için toplandılar, tüm dişleri orada döküldü.

“Ve size söylüyorum, Anti-Florür hareketinin erkek ve kız kardeşleri, bugün temizlik adına asla geri çekilmeyeceğimiz bir darbe vurduk.... Dışarıya diyorum, pis yabancı florürler! Bu temiz ülkeyi, genç bir oğlanın gergin böğrü gibi tatlı ve temiz bir hale gelene kadar süpüreceğiz.... Şimdi sizi tema şarkımız *Eski Meşe Kova*’ya yönlendireceğim.”
Lider, çirkin jetonlu otomatik pikap renkleriyle üzerinde dans eden floresan lambalarla aydınlatılmıştır. Anti-Florürler, her biri meşe kovadan bir içecek doldurarak iyi şarkı söyleyenin önünden tek sıra halinde geçiyorlar....
“Eski meşe kova, altın meşe kova
Glublthulunnubbeth...”
A.J. dişetlerini lapaya çeviren bir Güney Amerika şarabı koyarak suyun bozulmasına yol açmıştı.
(Bu şarabı Pasto, Columbia’da üreminden ölmekte olan yaşlı bir Alman maden arayıcısından duymuştum. Putumayo bölgesinde yetiştiği sanılıyor. Asla herhangi birinin yerini saptayamadım. Çok fazla da çabalamadım.... aynı vatandaş bana, Xiucutil olarak tanınan, büyük bir çekirgeye benzer bir böcekten de bahsetti: “Öyle güçlü bir afrodizyak ki eğer birisi sana uçurursa ve derhal bir kadın bulamazsan ölürsün. Yerlileri, bu hayvanla temastan kaçınmak için koşuştururken gördüm.” Ne yazık ki hiç Xiucutil ile sayı alamadım....)
New York Metropolitan’ın açılış gecesinde A.J. böcek savıcılarla korunarak bir Xiucutil sürüsünü serbest bıraktı.
Bayan Vanderbligh bir Xiucutil’e vururken: “Oh ... Oh!... OOOOOOOOOH!!!” Çığlıklar, kırılan camlar, yırtılan elbiseler. Homurtu, tiz sesler, inilti, sızlanma ve soluğu kesilmenin yükselen bir kreşendosu.... Meninin ve yarıkların ve terin ve gerilmiş rektumların küflü kokusunun oluşturduğu kötü koku.... Elmaslar ve kürk parçaları, gece elbiseleri, orkideler, takım elbiseler ve iç çamaşırları, kıvranan, çıldırmış, inip kalkan çıplak gövdeler kütlesiyle kaplanmış zemine yayılmıştı.

A.J. bir yıl sonrasında bir keresinde, dev, buz gibi bir gurmenin dünyanın en büyük mutfağının üzerine kuluçkaya yattığı *Chez Robert*’de bir masa ayırttı. Gözünü dikip bakışıyla o kadar öldürücü ve küçültücüydü ki, bu solduran bakış altında birçok kereler müşterinin biri yere yuvarlanmış ve sarsıntılı kendisini sevdirme çabaları içinde her tarafına işemişti.

Derken, A.J. yemek arasında koka yapra ğı çiğneyen altı Bolivya Yerlisi ile geldi. Ve Robert, tüm gurme haşmetiyle masayı sıkıştırdığında, A.J.

başını kaldırıp haykırdı: “Hey oğlum! Bana biraz ketçap getir.”

(Seçenek: A.J. bir şişe ketçapı kamçı gibi sallar ve tüm mutfağı ketçap içinde bırakır.)

Otuz gurme bir anda çiğnemeyi keser. Bir *souffle*’nin düştüğünü duyabilirdiniz. Robert’e gelince o, yaralı fil gibi bir öfke bağırtısı salar, mutfağa koşar ve bir et satırı ile silahlanır. Sommelier, yüzü garip yanardöner bir mora dönerek, iğrenç bir biçimde hırlar.... Bir Brut Champagne şişesini parçalar.... ’26.... Başgarson Pierre, bir et bıçağı kapar. Her üçü A.J.’yi bozuk, insani olmayan öfke çığlıklarıyla restoran boyunca kovalarlar.... Masalar devrilir, kaliteli şaraplar ve eşsiz gıdalar zemine çarpar.... “Linç edin!” çığlıkları havada çınlar. Bir mandrilin kan çanağına dönmüş anlamsız gözleriyle yaşlı bir gurme, kırmızı kadife perde kordonuyla bir cellat düğümüne şekil veriyordur.... Kendisini köşeye sıkıştırılmış ve en azından uzuvlarının kesilmesi tehlikesiyle karşı karşıya bulunca, A.J. kozunu oynar.... Kafasını geriye atıp ve bir domuz çağrısı fırlatır ve yakınlara yerleştirdiği yüz acıkmış domuz işeyerek ve sıçarak restorana dalar, görkemli mutfağı dağıtırlar. Robert dev bir ağaç gibi tek bir vuruşla, domuzlar tarafından yendiği zemine düşer: “Zavallı piçler onu, gereken değeri verecek kadar tanımıyorlar” der, A.J.

Robert’in kardeşi Paul, çekildiği yerel bir tımarhaneden geri döner ve “Deneyüstü Mutfak” olarak adlandırdığı bir şeyi hazırlamak için restoranı devralır.... Yiyeceklerin kalitesi sonunda tam anlamıyla çöp sunmaya başlayınca, müşteriler Chez Robert’in ününü protesto edecek kadar rahatsız olana kadar düşer.

Örnek Menü:

Kaynatılmış Toprak Kurtlu Berrak Deve Sidiği Çorbası

Üzerine kolonya dökülmüş ve ısırganotu garnitürlü Güneşte olgunlaşmış Dikenli Vatoz Filetosu

Sızdırılmış krank yatağı yağında pişirilmiş, mayhoş çürümüş yumurta sarısı ve ezilmiş tahtakurusu sosuyla sunulan Plesenta Supreme de Boeuf

Diyabetik idrar terbiyeli, Kutulanmış Rengârenk Limburger Peynir şekeri

Böylece mü şteriler yavaş yavaş gıda zehirlenmesinden ölüyorlar.... Ardından A.J., yanına Ortadoğulu Arap mültecilerden oluşan kafilesi ile döner. Bir ağız dolusu alır ve çığlık atar:

“Çöp, Allah kahretsin. Bu ukala vatandaşı kendi suyunda pişirin!”

Ve böylece esprili, sevilen alı şılmadık A.J.’nin efsanesi büyüdü ve büyüdü.... Yavaş yavaş kararарak, Venedik.... Gondolcuların şarkıları ve patetik çığlıklar, San Marco ve Harry’s’den yükseliyor.

Bu köprü hakkındaki büyüleyici eski Venedik anekdotu, bazı Venedikli denizciler dünyanın çevresini dolaşırlar ve hepsi ibne olur, kamarotu çoktan düzmüşlerdir, sonra Venedik’e döndüklerinde kadınların, bu şüpheli vatandaşların şehvetlerini uyandırmak için ciğerleri dışarıya sarkarak bu köprünün üzerinden geçmeleri gerekir. Sonra, şok askerlerinden bir taburu çok çabuk San Marco’ya kadar götürmeniz gerekir.

“Kızlar, bu bir H.B.O., Hepsini Bitirme Operasyonu’dur. Memeleriniz onları durduramazsa yarıklarınızı getirin ve bu ibneleri allak bullak edin.”

“Ah Gertie, bu doğru. Tamamen doğru. Heyecanlandıran bir şeyden çok iğrenç yarıkları var.”

“Bununla yüzleşemem.”

“Bir gövdeyi taşa çevirmek için yeterli.”

Paul, erkeklerin uygunsuz olanı yaparak erkeklerle yattığından bahsettiğinde gerçekten yaşlı kötü bir bok olduğunu bilmesinden daha akıllıca konuştu. Sözcük, uygunsuzdu. Öyleyse kim bir kamışın üzerinden bir yarığa yolculuk yapmak ister ve bir vatandaş bir yarığa vurma tutkusuna kapıldığında, kötü bir yabancı içeri dalar ve kıçına uygunsuz olanı yapar.

A.J., güvercinleri bir pala ile doğrayarak San Marco’da koşturuyordu: “Piçler! Orospu çocukları!” diye çığlıklar attı.... Mor kadifeden yelkenleri olan yaldızlı, pembe, mavi renklerde dev gibi iğrenç bir yapısı olan mavnasının güvertesinde yalpalar. Şeritler, kurdeleler ve madalyalarla kaplı, kirli ve yırtık, ceketinin düğmeleri yanlış iliklere geçirilmiş inanılmaz bir denizci üniforması giymişti.... Tepesinde, organı kalkmış bir çocuğun altın heykeli bulunan dev bir Yunan urn’u[1] taklidine yürüdü. Çocuğun toplarını burdu ve bir şampanya fışkırtısı ağzına sıçradı. Ağzını silip çevresine bakındı.

“Nubyanlarım[2] nerede, Allah kahretsin?” diye haykırdı.

Sekreteri bir çizgi romandan kafasını kaldırır: “Elektriklenme.... Yarık peşinde”
“Rol yapan kamışemiciler.... Nubyanları olmadan bir adamın yeri neresidir?”
“Bir gondol?” diye çığlık attı, A.J. “Gondolla gezmek için mi kendimi zahmete soktum? Yelkeni çekin ve kürekler geriye, Bay Hyslop.... Ben yardımcıları idare ederim.” Bay Hyslop ilgisizce omuz silker. Bir

[1] Urn: Ayaklı kavanoz ya da vazo; ceset külü koyacağı.

[2] Nubyan: Eski çağlarda, şu anki Sudan’ın başkenti olan Hartum’dan Asuan’a dek, Nil’in iki kıyısı boyunca uzayan bir Kuzey Afrika ülkesi olan Nubia’da yaşamış Zenci ırktan bir halk. y.h.n.

parma ğıyla bir kontrol paneline vurmaya başlar.... Yelkenler düşer, kürekler geminin alt güvertesine çekilir.
“Ve parfümü aç, olmaz mı? Kanaldan bir koku esiyor.”
“Gardenya? Sandal ağacı?”
“Yo. Ambrosya.” Bay Hyslop başka bir düğmeye basar ve bir parfüm bulutu mavnanın üzerine yerleşir. A.J. bir öksürük nöbetine kapılır....
“Fanları çalıştır!” diye haykırır. “Boğuluyorum!” Bay Hyslop bir mendile öksürüyor. Bir düğmeye basar. Fanlar döner ve ambrosyayı inceltir. A.J. yükseltilmiş bir kürsünün üzerindeki dümene geçti. “Kontak!” Mavna titremeye başladı. “Avanti, Allah kahretsin!” diye bağırdı A.J. ve mavna, turistlerle dolu olan gondolları devirerek, motoscafiyi santimlerle sıyırarak, kanalın bir yanından diğerine dönerek (dümen suyu yoldan geçenleri sırılsıklam ederek kaldırımları yıkar), kıyıya bağlanmış bir gondol filosunu paramparça ederek büyük bir hızla kanal boyunca yola çıktı ve sonunda bir iskeleye çarptı, hızla dönerek kanalın ortasına gitti.... Bir su kolonu, teknenin dibindeki bir delikten altı ft havaya yükseldi.
“Pompalara adam ver, Bay Hyslop. Gemi su alıyor.” Mavna, A.J.’yi kanala doğru fırlatan ani bir sarsıntı geçirdi.
“Gemiyi terk edin, Allah kahretsin! Herkes başının çaresine baksın!” Yavaş yavaş kararma, mambo müziği’ne.

Latin Amerika kökenli suç i şlemiş oğlanlar için A.J. tarafından bağışta bulunulan bir okul olan Escuela Amigo’nun açılış töreni, Fakülteli oğlanlar

ve basın katılıyor. A.J. Amerikan bayraklarıyla örtülmüş bir yükseltiye sendeleyerek çıkar.

“Peder Flanagan’ın ölümsüz sözleriyle, kötü bir o ğlan gibisi yoktur.... Heykel nerede, Allah kahretsin?”

TEKNİSYEN: “Şimdi mi istiyorsun?”

A.J.: “ Burada ne yaptığımı sanıyorsun, İsa aşkına? O orospu çocuğunun *gıyabında* mı örtüsünü açmalıyım?”

TEKNİSYEN: “Tamam.... *Tamam*. Hemen geliyor.” Heykel bir Graham Hymie traktörü ile çekilerek getirilir ve yükseltinin önüne yerleştirilir. A.J. düğmeye basar. Türbinler, yükseltinin altında çalışmaya başlayarak sağır edici bir uğultuya yükselir. Rüzgâr, kırmızı kadife örtüleri heykelden söker. Ön sıradaki Fakülte üyelerinin çevresinde dolanırlar.... Toz ve döküntü bulutu izleyicilerin arasında kamçılanır. Sirenler yavaşça diner. Fakülte kendisini örtülerden kurtarır.... Herkes heykele nefeslerin tutulduğu bir sessizlikle bakıyor.

PEDER GONZALES: “Tanrının Anası!”

Time’ın ADAMI: “*İnanmıyorum*.”

Daily News: “İbnelikten başka bir şey değil.”

Oğlanlardan ıslık korosu.

Parlak pembe taştan bir anıtsal yaratı, toz yatışırken ortaya çıkar. Çıplak bir oğlan, flütle uyandırma

üzerine eğiliyor. Bir eli uyuyanın

açık eğilimiyle uyuyan yoldaşın belinin üzerine örtülmüş kumaş parçasına uzanırken diğer eli flütü tutuyor. Giysi açık saçık imada bulunarak bel veriyor. Her iki oğlan kulaklarının arkasına çiçek takmışlar, aynı ifadeler, hülyalı ve yabani, ahlakı bozuk ve masum. Yaratı, üzerinde

–pembe, mavi ve altın rengi– porselen mozaik harflerle okulun mottosunun yazılı olduğu kireçtaşından bir piramidin tepesinde duruyor: “Onunla beraber ve onun için.”

A.J. Öne doğru yalpalar ve oğlanın gergin poposunda bir şampanya şişesini kırar.

“Ve hatırlayın, çocuklar, şampanyanın geldiği yer burası.”

Manhattan Serenatı. A.J. ve beraberindekiler, New York gece kulübüne doğru yola çıkarlar. A.J., altın bir zincirin ucunda mor kıçlı babununu beraberinde götürüyor. A.J. ekose ketenden golf pantolonu ve kaşmir ceket giymiş.

MÜDÜR: “*Bekleyin* bir dakika. Bekleyin *bir dakika*. Bu ne?” A.J.: “Bu bir İllirya kanişi. Birinin elde edebileceği en seçkin hayvan.

Bu sizin tezgâhınızın niteli ğini yükseltecek.”
MÜDÜR: “Bunun bir mor kıçlı babun olmasından kuşkuluyum ve dışarıda kalıyor.”
YARDAKÇI: “Onun kim olduğunu bilmiyor musun? Bu A.J., ulu zaman geçiricilerin sonuncusu.”
MÜDÜR: “Bu mor kıçlı piçini alsın ve ulu zamanını başka yerde geçirsin.”
A.J. başka bir kulübün önünde durur ve içeri bakar. “Zarif ibneler ve yaşlı yarıklar. Allah kahretsin! Doğru yere geldik. Avanti, ragazzi!” Yere altın bir kazık çakar ve babunu bağlar. Zarif bir ses tonuyla konuşmaya başlar, yardakçıları arayı doldururlar.
“Harika!”
“Muazzam!”
“Tam cennet!”
A.J. ağzına uzun bir ağızlık yerleştirir. Ağızlık, iğrenççe esnek bir malzemeden yapılmıştır. Tiksindirici sürüngen yaşamının bahşettiği bir şeymiş gibi sallanıyor ve dalgalanıyordu.
A.J.: “Böyle otuz ft yüksekte karnımın üzerinde dümdüzdüm.” Yakındaki birkaç ibne, tehlike koklayan hayvanlar gibi kafalarını kaldırırlar. A.J., anlaşılmaz bir hırlama ile ayağa fırlar.
“Seni mor kıçlı kamışemici!” diye çığlık atar. “Sana yere sıçmayı öğreteceğim!” Şemsiyesinden bir kırbaç çıkarır ve babunun kıçını boylu boyunca keser. Babun çığlık atar ve kazığı yerinden söker. Yanındaki masanın üzerine sıçrar ve anında kalp yetmezliğinden ölen yaşlı bir kadının üzerine tırmanır.
A.J.: “Üzgünüm, bayan. Bilirsiniz, disiplin.”
Bir cinnet içinde babunu barın bir ucundan diğerine kadar kamçılar. Babun, çığlık atarak hırlayarak ve korku içinde sıçarak müşterilerin üzerine çıkar, barın üzerinde aşağı yukarı koşar, perdeler ve avizelerden sarkar....
A.J.: “Kendini düzeltir ve doğru sıçarsın ya da şöyle ya da böyle sıçacak durumda olmayacaksın.”
YARDAKÇI: “Sana tüm yaptıklarından sonra A.J.’nin keyfini

bozduğun için utanç duymalısın.”
A.J.: “Nankörler! Her biriniz nankörsünüz! Yaşlı bir ibneye inanın.” Tabii ki kimse bu kapak öyküsüne inanmıyor. A.J., “Kendi işinle
uğraş” diyecek bir “özgür” olduğunu iddia ediyor. Artık kimse özgür
değil.... Bölge her çeşit avanakla kaynıyor ama burada hiç tarafsız yok.
A.J.’nin düzeyindeki bir tarafsız tabii ki düşünülemez....
Hasan adı çıkmış bir Sıvılaştırıcı ve gizli Vahiyci şüphelisiydi
–“önemsiz, çocuklar” der silahsızlandırıcı bir sırıtışla, “Sadece filizlenen
eski bir kanserim ve silahsızlanmam gerekiyor.” Dallaslı yasadışı viski
üreticisi Kuru Delik Dutton’a uyan bir Teksas aksanı yakalar, kovboy
botları ve içerde ya da dışarıda her zaman kafasında olan on galonluk bir
kovboy şapkası vardır.... Gözleri kara gözlüklerin arkasında görünmez,
yüzü, tamamen üzerinde büyük rakamlar yazan zamanı gelmemiş kâğıt
paralardan yapılmış iki kesimli elbisenin üzerinde balmumu gibi yumuşak
ve boştu. (Kâğıt paralar aslında nakitti
zamanlarının gelmesi gerekiyordu... Kâğıt
istiridyeye kadar yükseliyordu.)
ancak kullanılmadan önce paralar, tanesi bir milyon

“Her yanımdan çıkmayı sürdürüyorlar” diyor utangaçça... “Bu şeye benziyor, tanrım, nasıl söyleyeceğimi bilemiyorum. Sanki bu yavru kâğıt paraları kendi sıcak gövdesinin etrafında taşıyan ve büyüdüklerini hisseden bir Ana akrep gibiyim.... Hay Allah umarım sizi bütün bunlarla sıkmıyorum.”

Arkada şları tarafından –her zaman etrafında birkaç “arkadaş” bulundurur ve onlara saat başına ödeme yapar– Sally olarak bilinen Salvador, İkinci Dünya Savaşı’nda slunk işinde tedavi oldu. (Tedavi olmak zengin olmak
tarafından kullanılır.)
anlamına gelir. Bu tanım, Teksas petrolcüleri Saf Gıda ve İlaç Dairesi, resmini dosyasında

bulunduruyor; yumuşak, parlak ve pürüzsüz derisinin altına parafin enjekte edilmiş gibi mumyalanmış görünümde ağır yüzlü bir adam. Bir gözü ölü gri renkte, misket gibi yuvarlak, kusurlu ve donuk benekli. Diğeri siyah ve parlak, yaşlı, gözünü kırpmayan bir böcek gözü.

Gözleri normal olarak kara gözlüklerinin ardında görünmez. Larva halindeki bir devletin gizli polisi gibi uğursuz ve anlaşılmazdır –jest ve

davranış biçimleri henüz kavranabilir değildir.

Heyecanlandı ğı anlarda Salvador, bozuk bir İngilizceye geçer. Bu anlardaki aksanı İtalyan kökenini akla getirir. Etrüsk dilinde okur ve yazar.

Bir muhasebe müfetti şleri ekibi, Sal'ın uluslararası evrak dosyası üzerinde bir ömürlük iş yaptı... Faaliyetleri, içinden çıkılmaz, birbirine aktarma yapan alt kuruluşlar, cephe şirketleri ve paravan şirketler ağıyla dünya çapına yayılır. 23 pasaportu olmuş ve 49 kez sınırdışı edilmiş –sınırdışı mahkemeleri Küba, Pakistan, Hong Kong ve Yokohama'da sürüyor.

Tam on be ş evrak dosyası boyunca Salvador Hasan O'Leary, namı diğer Ayakkabıcı Çocuk, namı diğer Ters Yön Marv, namı diğer Plasenta Juan, namı diğer K.Y. Ahmed, namı diğer El Chinche, namı diğer El Culito, vb. vb.; yasa ile ilk olarak Brooklyn polisince Ağlak Wilson olarak tanınan ve ayakkabı dükkanlarında fetişistleri yontarak ahmak hapları için para çıkaran birisiyle yolculuk ederken NYC'de karşı karşıya geldi. Hasan üçüncü dereceden haraç alma ve bir polis memurunu taklit etme komplosuyla suçlandı. Aşırıcının Bir Numaralı kuralını öğrenmişti: T.K. Tenekeyi Kaz –ki bu pilotların UHK'sına- Uçuş Hızını Koru'ya karşılık düşer... Kabadayı'nın ifade ettiği gibi: "Gurultun olduğunda oğlum, yutman gerekiyorsa tenekeyi ince kes." Böylece onu ibne damgasıyla tutuklamadılar. Hasan, Tanımsız Ceza çeken Wilson'ın aleyhine ifade verdi (Tanımsız Ceza, New York yasalarına göre yanlış davranış suçlamasında mümkün olan en uzun süre. Nominal olarak bir tanımsız ceza, Riker's Adası'nda üç yıl anlamına gelir). Hasan'ın davası için takipsizlik kararı verildi. "Beş sente halledecektim" dedi Hasan, "namuslu bir polise rastlamasaydım." Hasan her düştüğünde namuslu bir polisle karşılaştı. Evrak dosyası, yasayla işbirliği yapma, polislerin deyimiyle "top oynama" eğilimini gösteren üç sayfa lakap içeriyor. Diğerleri buna başka bir ad veriyorlar: Polis Sevgilisi Ab, İşbirlikçi Marv, Mırıldanan Hebe[1], Tabure Ali, Terso Sal, Sulugöz Spic, Parlak Soprano, Bronx Opera Binası, Polis'in Cini, Cevap Servisi, Ciyaklayan Suriyeli, Ötücü Kamışemici, Müzikli İbne, Terso Göt, İbne İşbirlikçi, Narkotik Ajanı Leary, Seken Leprechaun[2]... Otlu Gert.

Yokohama'da bir seks dükkanı açtı, Beyrut'ta junk sattı, Panama'da pezevenklik yaptı. II. Dünya Savaşı sırasında yükseldi, Hollanda'da bir

mandırayı devraldı ve yağın fiyatını kullanılmış aks yağıyla düşürdü, Kuzey Afrika'daki K.Y. piyasasını ele geçirdi ve sonunda sinsiliklerle potu vurdu. İndirimli ilaçlar ve her çeşit ucuz taklit mal ile dünyayı doldurarak zenginleşti ve çoğaldı. Yabancı madde ile karıştırılmış köpekbalığı uzaklaştırıcı, indirimli antibiyotikler, kullanımı yasaklanmış paraşütler, bayat panzehirler, etkisiz serumlar ve aşılar, su alan kurtarma sandalları.

İ ki eski zaman vodril dansörü olan Clem ve Jody, tüm işlevleri sevilmeyen bir ışık altında ABD'yi temsil etmek olan Rus ajanları görünümüne bürünürler. Endonezya'da oğlancılıktan tutuklandıklarında, Clem soruşturmayı yürüten sulh yargıcına:

"İbnelik gibi değildi. Nihayetinde hepsi sadece Vıcık Pislik."

Siyah stetson'lar ve kırmızı pantolon askıları ile Liberya'da ortaya çıktılar:
"Böylece o yaşlı zenciyi vurdum ve bir ayağı havada seğirterek yanına devrildi."

[1] Tanrıların sakisi olan gençlik ve bahar tanrıçası, ç.n. [2] Leprechaun: İrlanda hikâyelerinde adı geçen büyük hazineye sahip ve kısa boylu ayakkabıcı cin. y.h.n.

"Ya, peki hiçbir zenciyi yaktın mı?"

Her zaman dev purolar içerek Teneke mahallelerinin etrafında dolaşıyorlardı:
"Buraya birkaç buldozer getirmemiz gerekiyor Jody. Tüm bu döküntüleri temizlemeli."
İğrenç kalabalıklar, üst düzey Amerikalı öfkesine şahit olmayı umarak onları çevrede takip ediyorlardı.
"Gösteri işinde otuz yıl ve asla böyle bir rutinle uğraşmadım. Bir Teneke mahallesini istimlak etmem, kendime bir E vuruşu yapmam, Kâbe'ye işemem, domuz elbisemi giymiş olmama karşın Ezan'a uymam, Leasing işlerini iptal etmem ve aynı zamanda kıçımdan düzülmem gerekiyor... Ne bu, şimdiden ahtapot mu oldum?" Clem şikayet eder.

Kâbe’yi helikopterle çalma ve yerine bir domuz ağılı koyma komplosu kuruyorlar ve hacılar ortaya çıktığında Bronx şamatasını yapacak domuzlar.
“Bu ciyaklayan piçlere ‘Kırmızı Beyaz ve Mavi için üçlü çekme’ şarkısını söylemeyi öğretmeye çalışıyoruz ama bu yapılamıyor....”
“Şu buğday için Panama’daki Ali Wong Chaputepec ile bağlantı kuruyoruz. Bize Finli kaptanın yerel bir batakhanede ölmesinin ve yükü madama bırakmasının çok iyi bir bok olduğunu söylüyor... ‘Benim için bir anne gibiydi’ demiş ve bunlar onun son sözleriydi... Böylece bunu büyük bir sadakat göstergesi olarak yaşlı yarıktan satın alıyoruz. Üzerine 10 parça E koyduk.”
“E de iyi. İyi Halep E’si.”
“Gücü yerinde tutmak için yeterince laktoz.”
“Beleş atın kıçına bakılmaz?”
“Hasan’a ulaştığında Kayd için bir ziyafet verdiğin ve buğdaydan yapılmış kuskus ikram ettiğiniz doğru değil mi?”
“Tabii ki yaptık. Ve bu insanları bilirsin marihuana ile öylesine yüklenmişlerdi ki ziyafetin göbeğinde hepsi uçup gitmişlerdi... Ben, ben sadece ekmek yedim ve süt içtim... ülser biliyorsun.”
“Aynı şekilde.”
“Böylece hepsi yanıyorum diye çığlık atarak çevrede koşuştular ve büyük bölümü ertesi sabah öldü.”
“Ve kalanı da bir sonraki sabah.”
“Kendilerini Batılı kötü bekledikleri gibi?”
“Bu vatandaşların hepsinin düşmesi komik bir şey.”
“Marihuana bağımlılığının korkunç sonucu.”
“Çok benzer bir şey benim de başıma geldi.”
“Sonra doğrudan, Latah olduğu iyi bilinen yaşlı Sultan ile anlaşıyoruz. Bunun ardından her şey sütliman oldu diyebiliriz.”
“İnanmayacaksınız ama bazı canı sıkılmış unsurlar gemimize kadar bizi takip ettiler.”
“Bacaklarımızın yokluğundan bir ölçüde kötürümleşmiş.”
“Ve kafadaki bir durumdan.”
(Çavdar mahmuzu, bozuk buğdayda gelişen bir küf hastalığıdır. Ortaçağ boyunca Avrupa, St. Antuan’ın Ateşi olarak adlandırılan Çavdar Mahmuzu Hastalığı’nın ortaya çıkışlarıyla belirli aralıklarla büyük miktarda ölümlere sahne oldu. Kangren, sıklıkla art arda gelir, bacaklar kararır ve düşer.)

Ekvator Hava Kuvvetleri’ne bir kullanılmaz paraşüt sevkiyatını gerçekleştirdiler.
patlak kaputlar
Tatbikatlar: Çocuklar dimdik çakıldılar, paraşütleri gibi dalgalanarak; kanlarını belleri vazo gibi kalın alışkanlıklarla çürüttüklerinde zaten

tamamen kararması ve bacaklarının

generallerin üzerine sıçratarak.... Clem ve Jody bir jetin içinde kaçarak Andların arasında kaybolurken sesin camları kıran uyanışı...

İ slam AŞ’nin kesin amaçları karanlıktır. İlgili herkesin farklı bir bakış açısının bulunduğunu ve çizginin üzerindeki daha yüksek bir yer için bir diğerini geçme eğiliminde olduğunu söylemeye gerek yok.
A.J. İsrail’in ortadan kaldırılması için ajitasyon yapıyor: “Batı’ya karşıt olan tüm bu duygularla bir adamın, genç Arap konforu açısından sıkıcı bir noktası bulunur... Durum, dayanılmazdan biraz aşağıdır... İsrail, tam bir uygunsuzluk oluşturuyor.” Tipik A.J. kapak öyküsü.
Clem ve Jody, Venezuela’daki holdinglerinin de ğerini yükseltmek için Yakın Doğu petrol havzalarının tahrip edilmesiyle ilgilendiklerini itiraf ediyorlar.

Clem “Crawdad”in (Big Bill Broonzy) ezgisinde bir söz yazıyor.

Ne yapacaksın petrol kuruyunca?

Oturacağım orada ve seyredeceğim Arapların ölmesini.

Salvador, Sıvılaştırıcı faaliyetlerini en azından alt kademelerden gizlemek için uluslararası finansın kalın bir perdesini yayıyor... Ama birkaç sert yagenin ardından arkadaşlarının arasında eteğindeki taşları döküyor.
“ İslam zaten pelteleşmiş bir et suyu çorbası,” der Sıvılaştırıcı Cig dansını yaparken.... Ve ardında da kendisini tutamayarak iğrenç bir kafa sesiyle şarkıya başlar:

Titriyor uçurumun kenarında
Bir itiş ve başlayacak batmaya
Hey, Anne, maskemi hazırlayın.

“ İşte bu vatandaşlar, kendisini kıçından, Muhammed’in ikinci gelişi olarak adlandıran bir Brooklyn Yahudisi’nin hizmetleriyle ilgileniyorlar... Aslında Doktor Benway onu, Mekke’deki bir Kutsal Adam’dan Sezar’a ait bir geçit sayesinde getirdi...

“Ahmet ortaya çıkmayacaksa... Biz girer onu alırız.”

Bu utanmazca dümen, kolay aldatılabilir Araplar tarafından sorgusuzca kabul edilir.

“İyi adamlar, bu Araplar... İyi cahil adamlar” der Clem.

Böylece bu düzenbazlık radyoda günlük Surelerle ortaya konulur: “Şimdi radyo dinleyicisinin arkadaşları, dost peygamberiniz Ahmed konuşuyor... Bugün titiz olmanın önemi ve öperken her zaman tazeliği yakalama konusunda konuşmak istiyorum... Arkadaşlar, Jody’nin klorofil tabletlerini kullanın ve emin olun.”

Ş imdi Arabölgenin partileri ile ilgili birkaç söz...

Sıvılaşma partisinin, bir adam dışında, kimin kimin enayisi olduğu sonuna kadar belli olmayacak şekilde tamamen ortaya çıkacaktır.... Sıvılaştırıcılar, sadomazoşist uygulamalar başta olmak üzere her türlü sapkınlığa oldukça yatkındırlar.

Sıvılaştırıcılar genel olarak neyin başarı olduğunu bilirler. Öte yandan Vahiyciler, doğa ile vahyin alınması durumu konusundaki cehaletleri, barbarca ve kendini üstün gören tavırları ve herhangi bir gerçekten duydukları kuduzdan duyulana benzer korku nedeniyle adları çıkmıştır. Vahiycilerin Einstein’i bir enstitüye koymalarını ve kuramını tahrip etmelerini engelleyen sadece Gerçekçilerin müdahalesiydi. Sadece çok az sayıda Vahiycinin ne yaptıklarını bildikleri ve bu üst düzey Vahiycilerin dünyadaki en tehlikeli ve kötü adamlar oldukları söylenebilir.... Vahiy gönderme teknikleri başta derme çatmaydı. Yavaş yavaş kararma ve Chicago’daki Ulusal Elektronik Konferansı.

Katılımcılar paltolarını giyiyorlardı.... Konuşmacı düz bir tezgâhtar kız tonuyla konuşuyor:

“Kapatırken bir uyarı sözünü söylemek istiyorum.... Ansefalografik

araştırmaların mantıksal uzantısı biyokontroldur; yani fiziksel hareketlerin, zihinsel süreçlerin, duygusal tepkilerin ve nesnenin sinir sistemine biyoelektrik sinyallerle etkilerin denetimi.”
“Daha sesli ve kayboluyorlar.
“Doğumdan kısa bir süre sonra cerrah beyine gerekli bağlantıları yapabilir. Minyatür bir radyo alıcısı yerleştirilebilir ve nesne Devletdenetimindeki vericilerden kontrol edilebilir.”
daha komik!” enjekte edilen görünür duyumsal

Katılımcılar toz bulutları arasında Dev gibi ve bomboş salonun rüzgârsız havasında toz yatışıyor –sıcak demir ve buhar kokusu; uzakta bir radyatör şarkılar söyler.... Konuşmacı notlarını toplar ve üzerlerindeki tozu üfürür....

“Biyokontrol aygıtları tek yönlü telepatik kontrolün prototipidir. Nesne, aygıt yerleştirilmeden de ilaçlar ya da diğer süreçlerle kolaylıkla etkilenir kılınabilir. En sonunda Vahiyciler telepatik iletimi tam olarak kullanacaklardır.... Maya el yazmalarını hiç anladınız mı? Ben şöyle anlıyorum: rahipler –nüfusun yaklaşık yüzde biri– işçileri ne zaman ve ne hissedeceklerini açıklayan tek yönlü telepatik yayınlar ile idare ettiler.... Bir telepatik vahiycinin her zaman bir şeyler göndermesi gerekir. Asla bir şey alamaz, çünkü alışa geçerse bu, kendi duygularına sahip birinin kendi sürekliliğini gevşetebilecek olması anlamına gelir. Vahiyci her zaman göndermek zorundadır, ama kendisini temas yoluyla yeniden yükleyemez. Er ya da geç geride gönderecek duygusu kalmaz. Tek başınızayken duygularınız olamaz. Vahiycinin yalnız olduğu gibi yalnızken değil ve bir uzay-zamanda sadece tek bir Vahiyci olabileceğini düşünürsün.... En sonunda perde kalkar... Vahiyci dev bir çıyana dönüşmüştür.... Böylece işçiler kendilerine gelir, çıyanı yakar ve genel isteğe göre uygun bir uzlaşmayla yeni bir Vahiyci seçerler.... Mayalar, yalıtılmışlıklarıyla sınırlıydılar.... Şimdi bir Vahiyci gezegeni kontrol edebilir.... *Görüyorsunuz kontrol asla uygulamada bir sonun aracı olamaz.... Asla daha fazla kontrolden başka bir şeyin aracı olamaz.... Junk gibi....*” Bölünmeciler bir orta yolcu durumuna sahipler, aslında ılımlılar olarak a d l a n d ı r ı l a b i l i r l e r . . . . Bölünmeciler olarak adlandırılıyorlar, çünkü gerçekten bölüyorlar. Etlerinden küçük parçalar kesiyor ve cenin sıvısında kendilerinin tam kopyalarını büyütüyorlar. Bölme süreci durdurulmadıkça, sonunda gezegende bir cinsten tek bir kopyanın kalması olası görünüyor:

dünyada milyonlarca ayrık gövdeyle tek bir insan… Bu gövdeler aslında özgür mü ve zamanla farklılaşmış özellikler geliştirebilir mi? Bundan kuşkuluyum. Kopyaların belirli aralıklarla Ana Hücre ile yeniden yüklenmeleri gerekir. Bir kopya devriminin korkusuyla yaşayan Bölünmecilerde bu bir sadakat koşuludur…. Bazı Bölünmeciler, bir kopyanın nihai tekelleşmesinin öncesinde sürecin durdurulabileceğini düşünüyorlar. Diyorlar ki: "Bari birkaç kopyamı daha çevreye saçayım, böylece yolculuk ettiğimde kendimi yalnız hissetmem… Ve İstenmeyenler'in bölünmesini de sıkı bir biçimde kontrol etmeliyiz…." Kendinizinki dışında her kopya er geç "İstenmeyen" olur. Tabii ki, birisi bir bölgeyi Özdeş Kopyalar ile doldurmaya başlarsa, herkes ne olduğunu bilir. Diğer vatandaşlar, bir "Schluppit (belirlenebilir kopyaların tümünün imhası) ilan etme durumunda
vatandaşlar
kalırlar. Kopyaların yok edilmesini engellemek için

bunları boyar, biçimini bozar, yüz ve gövde biçimlendirmeleriyle değiştirirler. Sadece en fazla ahlaksız ve utanmaz karakterler ÖK'larını -Özdeş Kopya- üretmek için girişimde bulunurlar.

Baskın olmayan genlerin uzun bir dizisinin ürünü olan (siyah tüylerle çevrelenmiş ince dişsiz bir ağız, dev bir yengecin gövdesi, kollar yerine pençeler, sapların üzerindeki gözler) ebleh bir albino olan Caid 20.000 ÖK topladı.

"Gözün gördü ğü kadarıyla, kopyalardan başka bir şey yok" diyor, terasında emekleyerek sağa sola gidip, garip böcek cırıltılarıyla konuşarak. "Lağım çukurunda kopyalar yetiştiren, bunları tesisatçı ve kurye kılığında sessizce gönderen adi bir puşt gibi çevrede hırsız gibi dolanmam gerekmiyor…. Kopyalarımın şaşırtıcı güzellikleri plastik cerrahi, barbarca boyama ve ağartma işlemleriyle mahvedilmiş değil. Gövde, yüz ve ruhlarının akkor sevimliliği içinde herkesin görmesi için güneşin altında çıplak öne çıkarlar. Onları kendi imgemden yaptım ve dünyayı miras alacak olduklarından artmalarını ve geometrik olarak çoğalmalarını emrettim."

Bir profesyonel cadı, Şeyh Aracknid'in kopya kültürlerini ebediyen steril etmek üzere çağrıldı… Cadı, b,r anti-orgon patlamsı gerçekleştirmeye hazırlanırken Benway ona şöyle dedi: "Kendini yıkma. Friedrich'in kaslarının koordinasyon bozukluğu, o kopya yuvasını temizleyecektir. Profesör Fingerbottom'ın yanında Viyana'da nöroloji okudum… ve o senin

vücudundaki her siniri bilir. Harika yaşlı şey… zor bir sonu oldu…. Aşağıya doğru basuru Dük de Ventre'nin Hispano kopya üretimi suçlarını kontrol etme çabasından Bölge'nin, yasadışı üreticilerin yuvalandığı dağlık öncesi baskınları düzenler ve dev kopa kültürlerini imha ederler. büyüleme tamam çınlayan karışıklık genellikle kara büyü uygulamalarıyla çok ilgililer ve Protoplazma Baba olarak da bilinen Ana Hücre'yi ele geçirilen bir kopyaya işkence yaparak ya da onu öldürerek tahrip etmek için farklı etkilerde sayısız formüle sahipler…. Otoriteler sonunda Bölünmeciler arasında cinayet ve izinsiz

vazgeçtiler. Ama kesimlerine seçim Suiza'sında havaya uçtu ve arka tekerleğe sarıldı. Bağırsakları, zürafa derisi döşemenin üzerinde oturan boş bir kabuk bırakarak tamamen döküldü…. Gözler ve beyin bile korkunç bir şlup sesiyle gitti. Dük de Ventre, bu korkunç şlup sesini mezarına kadar taşıyacağını söyler."

Kılık değiştirmiş bir kopyayı belirlemek için kesin bir yol bulunmadığından, (her Bölünmecinin hatasız kabul ettiği bir yönteminin bulunmasına rağmen) Bölünmeciler histerikçe paranoittirler. Eğer bir vatandaş, liberal görüşünü açıklamaya girişirse, diğer bir vatandaş her zaman her şeyi karıştırır: "Sen nesin? Kokan bir Zenci'nin ağartılmış kopyası mı?"

Bar kavgalarındaki yaralanmalar hayrete dü şürüyor. Aslında –sarışın ve mavi gözlüZenci kopyalardan duyulan korku, tüm bölgelerin boşalmasına yol açmıştı. Bölünmeciler, potansiyel ya da açık homoseksüeldir. Kötü düşünceli yaşlı ibneler genç oğlanlara şöyle derler: "Bir kadınla birlikte olursanız kopyalarınız büyümez." Ve vatandaşlar başka birinin kopya kültürüne her zaman büyü yaparlar. "Kültürümü

mı, Bahisçi Blair!" çığlıkları, meydanda sürekli efektleri tarafından takip edildi…. Bölünmeciler,

Bir kopyayla olarak uygulanır. kalktığı ibne barları vardır. seks, şiddetle yasaklanmıştır ve neredeyse evrensel

Utanmaz vatandaşların kopyalarıyla açıkça düşüp Ev dedektifleri kafalarını otel odalarına uzatarak şöyle derler: "Burada bir kopyaya sahip misiniz?"

Dü şük sınıftan kopya âşıklarla doldurulmuş barlar, denden işaretleriyle tabelalar koyarlar:˝ ˝ ˝ ˝lar Burada Sunulmaz… Ortalama Bölünmecinin, Vahiycilerin kendini üstün gören hoşnutluklarını ya da Sıvılaştırıcıların gevşemiş ahlak bozukluğunu başaramayacak korku ve öfkenin bitimsiz krizinde yaşadığı söylenebilir…. Ancak partiler uygulamada ayrı değil, tüm bileşimleriyle karmaydılar.

Gerçekçiler, Anti-Sıvılaştırıcı, Anti-Bölünmeci ve hepsinin üzerinde Anti-Vahiyci'dirler.

Tutarlı Gerçekçiler'in kopyalar konusundaki Bülteni: "Gezegeni 'isteyen kopyalar' ile doldurma kolay çözümünü reddetmeliyiz. İstenen kopyalar olduğu büyük ölçüde kuşkuludur, böyle yaratıklar sürece çomak sokmak ve değişmek isterler. En zeki ve genetik olarak mükemmel kopyalar bile her olasılıkta bu gezegendeki yaşama anlatılamaz bir tehdit yaratacaklardır…"

T.B.-Taslak BültenSıvılaştırma: "Her zaman, sıvılaştırmanın bataklığına düşmeden azami esnekliği korumaya çalışarak, protoplazmik çekirdeğimizi ret ya da inkar etmekten kaçınmalıyız…."

Taslak ve Tamamlanmamış Bülten: "Israrla söyleyelim, telepatik araştırmaya karşı değiliz. Aslında, uygun biçimde kullanılan ve anlaşılan telepati,
tarafında
baskı guruplarının ya
her biçimdeki örgütlü
da bireylerin
zorlama veya
kontrol bağımlılarının
despotlu ğa karşı asıl savunma olabilir. Nükleer savaşa karşı olduğumuz gibi, bu tür bilginin bir diğer canlı varlığın bireyselliğini kontrol etmek, baskı altında tutmak, temelsizleştirmek, sömürmek ya da yok etmek için kullanımına da karşıyız. Telepati: doğası gereği, tek yönlü bir süreç değildir. Tek yanlı bir yayın kurmaya çalışmak, mutlak kötülük olarak değerlendirilmelidir…."

B.B.-Belirleyici Bülten: "Vahiyci olumsuzluklarla tanımlanacaktır. Bir düşük basınç alanı, emen bir boşluk. Aşırı derecede meçhul, yüzsüz, renksiz

olacaktır. O, -belki de- göz yerine yumuşak deri diskleriyle doğmuş olacaktır. O, bir virüsün bildiği gibi her zaman nereye gittiğini bilir. Onun gözlere ihtiyacı yoktur.”

“Birden çok Vahiyci olamaz mıydı?”

“Ah evet, başlangıçta birçok. Ama uzun süre değil. Bazı cıvık vatandaşlar, vahiy göndermenin kötü olduğunun farkına varmadan, ahlakı düzeltici bir şey gönderebileceklerini düşünecektir. Bilim adamları şöyle diyecektir: ‘Vahiy gönderme nükleer enerji gibidir…. Uygun biçimde kullanılırsa.’ Bu noktada bir anal teknisyen bir soda bikarbonatını karıştırır ve dünyayı kozmik toza indirgeyen kolu çeker. (‘Geğirti… Bu osuruğu Jüpiter’den duyacaklar.’)… Sanatçılar vahiy göndermeyi yaratma ile karşılaştıracaklar. Kendi kredileri düşene kadar, ‘Yeni bir araç’ diye ciyaklayarak çevrede kamp kuracaklar…. Filozoflar, *vahiy göndermenin, Junk gibi, daha fazla vahiy göndermeden başka bir şeyin aracı olmadığını* bilmeden sınırlar ve araçlar tartışmasının etrafında aylak aylak dolaşacaklar. Junk’ı farklı bir şeyin aracı olarak kullanmayı dene.... ‘Coca Cola ve Aspirin’ ile kontrol edilen alışkanlıkları olan bazı vatandaşlar, vahiy göndermenin kötü çekiciliği ile ilgili konuşuyor olacaklar. Ama hiç kimse bir şey hakkında çok uzun süre konuşmaz. *Vahiyci*, konuşmayı sevmez o.”

Vahiyci, bir insan birey de ğildir…. İnsan virüstür. (Tüm virüsler, asalak bir varoluşu sürdüren bozulmuş hücrelerdir…. Ana Hücre ile belirgin benzerlikleri vardır; bunun sonucunda bozulmuş karaciğer hücreleri, hepatitin evini tercih ederler, vb. Böylece her türün bir Master Virüs’ü olur: O türün Bozulmuş İmgesi.)

İ nsanın kırılmış imgesi, dakika dakika ve hücre hücre yerleşir…. Yoksulluk, nefret, savaş, polis-suçlular, bürokrasi, delilik, İnsan Virüs’ün tüm semptomları.

İ nsan Virüs artık yalıtılabilir ve tedavi edilebilir.

ilçe sekreteri

İ lçe sekreteri’nin bürosu Eski Mahkeme Binası olarak bilinen kırmızı tuğladan devasa binadır. Vatandaşlarla ilgili davalar, aslında, yargılama taraflar ölene ya da davadan vazgeçene kadar acımasızca uzatılarak burada görülür. Bu sadece, İlçe Sekreteri ve onun yardımcıları dışında kimse bulamasın diye her biri yanlış yerde dosyalanmış, neredeyse her şeye ait

olan, büyük sayıdaki kayıtlardan kaynaklanmaktadır ve kendiside genellikle araştırma için yıllar harcar. Aslında, hâlâ, 1910 yılından kalma karara bağlanmamış bir hasar davası ile ilgili belgeleri aramaktadır. Eski Mahkeme Binası'nın büyük bölümü harabeye dönmüştür ve ayakta kalan yerler de sık oyuklara bağlı olarak büyük ölçüde tehlikelidir. İlçe Sekreteri, daha tehlikeli görevleri, birçoğu görev başında yaşamını yitirmiş olan yardımcılarına verir. 1912'de iki yüz yedi yardımcısı, Kuzey-Kuzeydoğu kanadının yıkılmasıyla yaşamlarını yitirmiştir.

Bölge'deki birisine dava açıldığında, avukatları davanın Eski Mahkeme Binası'na aktarılmasını sağlamak için komplo kurarlar. Bir kere bu gerçekleştiğinde, davacı kaybetmiştir; bu yüzden, Eski Mahkeme Binası'nda görülen davalara gidenler aslında, sadece en çaresiz haber açlığının bir muhabiri Eski Mahkeme Binası'na nedeniyle, seyrek elde ettikleri "kamuya açık paranoitlerin ve zıpırların kışkırttıkları oluyordu. getirecek olması

oturumu" isteyen

Eski Mahkeme Binası, kent alanının dışındaki Güvercin Deliği kasabasında yer almaktadır. Bu kasabanın ve onu çevreleyen bataklık ve ağır kereste bölgesinin sakinleri, o kadar büyük bir aptallığın ve o kadar barbarca uygulamaların insanlarıydı ki İdare onları, demir tuğlalardan radyoaktif bir duvar ile çevrelenmiş bir toplama kampında karantina altında tutmayı uygun görmüştü. Buna misilleme olarak Güvercin Deliği'ndeki vatandaşlar, kasabalarına şöyle ilanlar yapıştırmışlardı: "*Şehirli, Güneş Battıktan Sonra Burada Durma*"; acil işler dışında hiçbir şey bir şehirliyi Güvercin Deliği'ne götüremeyeceği için gereksiz bir uyarı.

Lee'nin davası aceleydi. Kirayı ödemeden on yıl i şgal ettiği evden tahliye edilmeyi engellemek için hıyarcıklı veba çektiğine ilişkin acil yeminli ifade vermesi gerekiyor. Sürekli karantina altında bulunuyordu. Böylece yeminli ifadelerini, dilekçelerini, ihtarnamelerini ve sertifikalarını çantasına koyarak Sınıra giden bir otobüse bindi. Şehirli gümrük müfettişi onu boydan boya süzdü: "Umarım çantanda bir atom bombası vardır."

Lee bir avuç sakinle ştirici hap yuttu ve Güvercin Deliği gümrük kulübesine girer. Müfettişler, düzenlemelerle ilgili tozlu kitaplara ve "Ve 666 sayılı yasa altında para ve hapis cezasına konu olduğu gibi" biten anlaşılmaz ve uğursuz parçaları okudukları şartnamelere başvurarak belgelerini gözden geçirmek için üç saat harcadılar. Ona anlamlı anlamlı bakıp durdular.

Bir büyüteçle belgelerini gözden geçiriyorlardı.

"Bazen satırların arasına pis şiirler sızdırıyorlar."

"Belki onları tuvalet kâğıdı olarak satmayı düşünüyor. Bu saçmalık kendi kişisel kullanımı için mi?"

“Evet.”
“Evet diyor.”
“Peki, bunu nasıl bilebiliriz?”
“Yeminli ifadem var.”
“Ukala. Elbiselerini çıkar.”
“Evet. Belki pis dövmeleri vardır.”

Kıçında kaçak mal arayarak ve e şcinsel ilişki işaretleri araştırarak gövdesinin her yerine el atarlar. Saçlarını bir sıvıya batırırlar ve çıkan suyu analiz için dışarıya gönderirler. “Belki saçında uyuşturucu vardır.”

Sonunda çantasına el koyarlar ve elli poundluk evrakla kulübeden yalpalayarak çıkar.

Bir düzine kadar Kayıtçı, Eski Mahkeme Binası’nın çürümü ş tahta basamaklarında oturuyorlar. Gövdesini merdivenden yukarıya ve kapıdan dışarıya çıkarmasını izlemek için, kırışık boyunlarının üzerinde (kırışıklıklar tozla doluydu) kafalarını yavaşça çevirerek donuk mavi gözleriyle yaklaşmasını izlediler. İçeride; toz, tavandan süzülerek ve o yürüdükçe bulutlar halinde zeminden yükselerek sis gibi havada asılı duruyordu. Çok tehlikeli bir merdivenin başına geldi -1929’da kullanılması yasaklanmıştı. Bir kere ayağı içine geçti ve kuru kıymıklar bacağının etini yırttı. Merdiven, toz içindeki bir mesafede neredeyse görünmez olan bir kirişe tutturulmuş bir yapı iskelesinde sona erdi. Kendisini dikkatlice yukarıdaki bir dönme dolap kabinine çekti. Ağırlığı hidrolik makineleri harekete geçirdi (akan su sesi). Dolap yumuşak ve sessizce hareket etti, sağda solda giyilip yıpranmış eski bir ayakkabı tabanı gibi duran paslı demir bir balkonun önünde durdu. Birçoğu çivilenmiş ya da tahta çakılarak kapatılmış kapıların dizildiği uzun bir koridordan aşağı yürüdü. Yeşil pirinç bir plakanın üzerinde *Yakın Doğu Züppelikleri* yazan bir büroda, bir Bağımsız uzun siyah diliyle akkarıncaları yakalıyor. İlçe Sekreteri’nin bürosunun kapısı açıktı. İlçe Sekreteri, altı yardımcısı ile çevrelenmiş biçimde zamk koklayarak içerde oturuyordu. Lee kapının ağzında dikildi. İlçe Sekreteri başını kaldırmadan konuşmayı sürdürdü.

“Ertesi gün Ted Spigot’a rastladım… o da eski sıkı o ğlanlardan. Bölge’de Ted Spigot’tan daha iyi bir adam yok….şimdi, bir Cuma günü olduğunu hatırlıyorum çünkü Yaşlı Bayan adet kramplarıyla yatağa

düşmüştü ve ben Doktor Parker'ın, Dalton Sokağı'ndaki eczanesine gittim, eskiden tam Jed'in eski, kiralık at ahırının bulunduğu yerdeki Ma Green'in Ahlaklı Masaj Salonu'nun tam karşısındaki… Şimdi Jed'in soyadını hemen hatırlayacağım, sol gözünde şaşılık vardı ve karısı doğuda bir yerden gelmişti, sanırım Cezayir'di ve Jed'in ölümünün ardından yeniden evlendi ve Hoot'un çocuklarından biriyle evlendi, hafızam yardım ederse Clem Hoot'tu, eski sıkı oğlanlardan biri daha, şimdi, Hoot yaklaşık elli dört elli beş yaşlarındaydı o zamanlar…. Sonra Doktor Parker'a şöyle dedim: "Benim yaşlı hanımım adet kramplarıyla yatağa düştü. Bana iki ons paregorik sat."

"Doktor, 'Tamam Arch, defteri imzalaman gerekir. İsim, adres ve satışın tarihi. Yasa böyle.' Dedi.

"Doktor'a hangi günde olduğumuzu sordum ve 'Cuma, ayın 12'si' dedi."

"Sonra, 'Sanırım şimdiden benimkini aldım' dedim.

" 'Öyle' dedi Doktor, 'sabah burada bir adam vardı. Şehirli bir adam. Çarpıcı giyinmişti. Kendisine RX karşılığında bir mason kavanozu morfin aldı…. Tuvalet kağıdı üzerine yazılmış bir tür komik görünüşlü reçete…. Ve ona çekinmeden şöyle dedim: "Bayım, bir uyuşturucu bağımlısı olduğunuzdan kuşkulanıyorum." '

" 'İçeriye doğru büyüyen ayak tırnaklarım var, Baba. Istırap çekiyorum.' Dedi.

" 'Peki' dedim, "Dikkatli olmam gerek. Ama me şru bir durumun olduğuna göre ve sertifikalı bir gerçek Td'den RX'in bulunduğuna göre, sana hizmet etmekten şeref duyarım." '

" 'Bu doktor gerçekten sertifikalı' dedi…. Pekala, ona yanlı şlıkla bir kavanoz Saniflush verdiğimde bir elim diğerinin ne yaptığını bilmiyordu sanırım…. Böylece onunda kendisininkini bulduğunu sanıyorum."

"Bir adamın kanını temizleyecek şey."

“Bilirsin, bu bana da öyle geldi. Sülfür ve Meles[1]’tan daha iyi bir görüntü olmalı…. Şimdi, Arch, başkasının işine burnumu sokan biri olduğumu düşünme; ama bir adamın Tanrı’dan ve eczacısından saklayacağı sırrı olmaz derim hep…. Hâlâ Yaşlı Gri Kısrağı yiyor musun?”

“Neden, Doktor Parker…. Bir aile babası ve İlk Mezhepsel Cinsellikçi Olmayan Kilise’de Kıdemli olduğumu ve beraber geçirdiğimiz çocukluğumuzdan beri bir parça kıça sahip olmadığımı bilmeni isterim.”

“Asıl günler onlardı Arch. Kaz ya ğını hardal ile karıştırdığım zamanı hatırlıyor musun, Arch? Her zaman yanlış kavanozu alacak biri bulunur derler. Yarık Yalama Kasabası’nda, çıkardığın tiz sesleri duymuş olabilirlerdi, tam olarak topları kesilmiş bir kakım gibi ince sesler.”

“Yanlış deliktesin Doktor. Hardalı alan sendin ve soğuyana kadar bekleyende ben.”

[1] Melas: Fr. Şeker üretiminde, billurlaşan şeker alındıktan sonra geri kalan; içinde belli oranda şeker bulunan, hayvan yemi, gübre vb. de kullanılan posa.

“Özlemli dü şünüş Arch. Bunun hakkında bir keresinde, istasyonun arkasındaki otların bürüdüğü evdeki bir dergide bir şeyler okumuştum…. Şimdi biraz önce söylediğimde, Arch, beni doğru anlamadın…. Ben senin karına Yaşlı Gri Kısrak diye hitap ettim…. Kastettiğim artık eskisi gibi değil; tüm bu çıbanlar, kataraktlar, egzama, hemoroit ve aftosa ile.”

“Evet Doktor, Liz gerçekten hasta. Onbirinci dü şüğünün ardından asla aynı olmadı…. Bununla ilgili gerçekten garip bir şey vardı. Doktor Ferris bana çekinmeden söyledi, şöyle dedi: “Arch, bu yaratığı görmek zorunda olman doğru değil.” Ve bana etimi karıncalandıran uzun bir bakış attı…. Pekâlâ, eminim doğru söyledin doktor. Eskiden olduğu gibi değil. Ve senin ilaçların onun durumunu düzeltir görünmüyor. Aslında, geçen ay ona sattığın göz damlalarını kullandığından beri geceyi gündüzünden ayıramıyor… Ama Doktor, ölü canavarlarımın analarına saygısızlık kastetmeyerek, yaşlı inek Liz’i yemeyeceğimi bilmen gerekir. O benim sahip olduğum tatlı, küçük, sevimli, on beş yaşındaki değil…. Zenci kasabasındaki, Mary Lou’nun Saç Düzeltme ve Ten Beyazlatma Salonu’nda eskiden çalışan o amigo kızı biliyorsun.”

“O esmer piliç etini elde etmek mi, Arch? O zenci ekmeği elde etmek mi?”

“Düzenli olarak elde etmek Doktor. Düzenli olarak elde etmek. Pekâlâ, görevin bana parmak attığını söylüyor. Eski krank kutusuna dönmek gerekiyor.”

“Bahse girerim, onun en kötüsünden bir yağlamaya ihtiyacı var.” “Doktor, eminim o kuru bir delik…. Pekâlâ. Paregorik için teşekkürler.”

“Ve alı şveriş için teşekkürler Arch…. He he he…. Söyle, Archy oğlum, bazı geceler paslı yük ile yetersiz kaldığında buraya düş ve benimle bilikte Yohimbine iç.”

“Bunu yapacağım Doktor, elbette yapacağım. Eski zamanlardaki gibi olacak.”

“Böylece evime döndüm, biraz su ısıttım ve biraz paregorik ile sarımsağı, tarçını ve sassafrası karıştırdım, bu onu biraz rahatlattı sanırım. En azından beni kötüleştirmeyi bıraktı…. Pekâlâ, daha sonra kendime kaput almak için yeniden Doktor Parker’ın yerine gittim…ve tam ayrılacakken Roy Bane’e rastladım, o da eski sıkı oğlanlardandır…. Bu Bölge’de Roy Bane’den daha iyi adam yok…. Bana söyledi, şöyle dedi: ‘Arch, orada o boş arsadaki yaşlı zenciyi görüyor musun? Pekâlâ, bok ve vergiler kadar eminim, her gece oraya o kadar dakik geliyor ki saatini ona göre ayarlayabilirsin. O ısırgan otlarının arkasında görüyor musun? He gece sekiz buçuk civarında oradaki o arazi parçasına gider ve bulaşık teliyle kendini becerir…. Vaizci Zenci, öyle dediler bana.”

“Böylece ayın 13’ü Cuma’da saati az çok şöyle biliverdim ve bundan yirmi dakika ya da yarım saatten daha sona değildi ki, Doktor’un dükkânından biraz İspanyol Sineği aldım ve Zenci kasabasına gitmek üzere yolumun üzerindeyken Grennel Bataklığı yakınında etkisini göstermeye başladı…. Pekala, bataklık bir dönüş yapar, geçmişte orada zenci kulübesi vardı…. O yaşlı zenciyi Yarık Yalama’da yaktılar. Zenci aftosoya yakalandı ve bu onu taş gibi kör hale getirdi…. Derken bu Texarkanalı beyaz kız gıcırdadı:

‘Roy, bu yaşlı zenci bana çok pis bakıyor. Vatan aşkına her tarafımı kirlenmiş hissediyorum.’

‘Şimdi Tatlı Şey, kendini üzme. Ben ve çocuklar onu yakalarız.’ ‘Ağırdan al, Bal Yüzlü. Ağırdan al. O, bende hastalıklı bir baş ağrısı yaratıyor.’ ”

“Böylece zenciyi yaktılar ve o eski o ğlan karısını aldı ve benzinin pasını vermeden Texarnaka’ya geri döndü ve servis istasyonunu işleten yaşlı Fısıldayan Lou, tüm güz boyunca bundan başka bir şeyden bahsedemedi: “Bu şehir adamları buraya iniyor, bir zenciyi yakıyor ve benzin borçlarını bile ödemiyor.”

“Pekâlâ, Chester Hoot, o zenci kulübesini yıktı ve Bled Vadisi’ndeki evinin akasında yeniden inşa etti. Tüm pencereleri siyah kumaşlarla kapladı ve oraya girenler, haklarında konuşmaya uygunsuz düşer…. Şimdi Chester’ın gerçekten bazı garip yöntemleri var…. Pekala, tam Eski Çay’ın her bahar taştığı yerin karşısı eskiden zenci kulübesinin olduğu yerdi, sadece, sadece o zaman Çay yeri değildi…. Scranton adında bir adama aitti. Şimdi bu kara parçası 1919 yılına kadar araştırılmıştı…. Sanırım bu işi de o adamın yaptığını biliyorsun…. Hump Clarence adındaki adam yamaçtaki kuyulara büyü yapıyordu…. Eski sıkı oğlanlardandır o da, Bölge’de Hump Clarence’tan daha iyi adam yok…. Pekâlâ, tam oralarda bir yerlerdeydi ki çamurdan bir bebeği beceren Ted Spigot’a rastladım.”

Lee boğazını temizledi. Sekreter gözlüklerinden yukarıya baktı. “Şimdi, eğer ben anlattığımı bitirene kadar beklersen genç adam, senin işine eğileceğim.”

Ve bir inekten kuduz kapan bir zenci ile ilgili anekdota daldı.

“Derken babam bana şöyle der: ‘Ufak tefek ev işlerini bitir oğlum ve gidip zenci deliye bakalım….’ O zenciyi yatağa zincirlemişlerdi ve bir inek gibi bağırıyordu…. Kısa bir süre sonra o zenci ile ilgili olarak alacağımı aldım. Pekâlâ, eğer hepiniz beni affederseniz, Kralın Özel Meclisi’nde işlerim var. He he he!”

Lee üküntü içinde dinledi. İlçe Sekreteri çoğunlukla, akrepler ve Montgomery Ward kataloglarına bakarak kişisel yaşamında haftalar

geçiriyordu. Birkaç keresinde yardımcıları kapıyı zorlamışlar ve kendisini ileri yetersiz beslenme durumunda dışarıya taşımışlardı. Lee son kartını oynamaya karar verdi.

“Bay Anker” dedi, “Size, bir Bıçak Sırtı’nın di ğerine yaptığı gibi başvuruyorum.” Ve onun sarhoş-soyduğu gençliğinin bir anısı olan Bıçak Sırtı kartını çıkardı.

Sekreter ku şkuyla kartına baktı: “Bana kemikleri besleyen palamut ile beslenmiş bir Bıçak Sırtı[1] gibi görünmüyorsun…. hakkında ne düşünürsün…?”

“Pekala, bir şehir adamı için gerçekten anlamlı İstediğini bulun ve onunla ilgilenin… O, eski sıkı oğlanlardan.” Yahhhhhhudiler

konuşuyorsun….

ara bölge

Arabölge’nin ne ibne ne de elde edilebilir olan tek yerlisi, Andrew Keif’in kendisi için ne sevgi ne de huzursuzluk olan ama görmek istemediği birisiyle ilişkilerini koparmak için geçerli bir bahane olarak kullandığı şoförüydü: “Dün gece Aracknid’e asıldınız. Sizi bir daha eve alamam.” İçsinler ya da içmesinler, Bölge’deki insanlar her zaman geçici olarak bilinçlerini kaybederlerdi ve hiç kimse kendinden emin olarak Araknaid’in iştah kapatan vücuduna asılmadığını söylemiyordu.

Aracknaid, araba kullanmayı çok az bilen de ğersiz bir şofördür. Bir keresinde, sırtına mangal kömürü yüklenmiş olarak dağlardan inen hamile bir kadını ezmişti ve kadın; kanlı, ölü bir bebeği caddede düşürdü, Keif arabadan indi ve polis Aracknid’i sorguya çekip, sonunda kadını Sağlık Yasası’nı ihlal etmekten tutuklarken, bir sopayla kanı karıştırarak kaldırımın kenarında oturdu.

Aracknaid, garip, arduvaz mavisi rengindeki uzun yüzüyle korkunç derecede çekicilikten uzak genç bir adamdır. Büyük bir burnu ve bir at gibi kocaman sarı dişeri vardır. Herkes çekici bir şoför bulabilir ancak sadece Andrew Keif, Aracknid’i bulabilirdi; Yerli Semti’ndeki kırmızı ışık

bölgesinde yeniden biçimlendirilmiş bir tuvalette yaşayan parlak, çökmüş genç romancı Keif.

[1] Bıçak Sırtı (Razor Back): ABD'nin Güney'inde bulunan, ince yapılı, uzun bacaklı, yarı vahşi bir domuz türü.
Palamut, kayın kozalağı, kestane yemişi gibi şeyler özellikle domuzlara yem olarak verilir. yhn

Bölge, tek, geni ş bir binadır. Odalar, insanlara eşlik etmek için bel veren bir plastik çimentodan yapılmıştır ama tek bir odaya çok fazlası doluşan hafif bir cuplama olur ve birisi duvardan yandaki eve sızar, yandaki yatağa yani, çünkü odalar çoğunlukla Bölge'nin işlerinin görüldüğü yataklardır. Bir seks ve ticaret faaliyeti Bölge'yi dev bir arı kovanı gibi sallar:

"Yüzde birin üçte ikisi. Bu rakamdan kımıldamam; dangalaklarım için bile."

"Ama yükleme belgeleri nerede, a şkım?"
"Baktığın yerde değil gözdem. Bu çok açık."
"İçten vatkalı bir balya levis. Hollywood malı."
"Hollywood, Siyam."
"Pekâlâ, Amerikalı *tarzı*."
"Komisyon nedir?...Komisyon… Komisyon."

"Evet, altın külçem, Güney Atlantik'te gerçek balina atığından yapılmış bir gemi dolusu K.Y. şu anda Tierra del Fuego'da Sağlık Kurulu tarafından karantina altına alınmış durumda. Komisyon, sevgilim! Bunu çekebilirsek zengin oluruz." (Balina atığı, bir balinanın kesilmesi ya da kaynatılması işlemi sırasında toplanan atık maddedir. Kilometrelerce öteden kokusunu alabileceğiniz, korkunç, balık kokan bir pisliktir. Hiç kimse bunun için bir kullanım alanı bulmamıştır.)

Marvie ile Şanssız Leif'den oluşan Arabölge Sınırsız İthalat, K.Y. anlaşmasına ulaşmışlardı. Aslında eczada uzmanlaşmışlardı ve yan bir iş olarak altı yollu sigortalı 24 saat açık bir Fahişe merkezi işletiyorlardı. (Günümüze kadar altı zührevi hastalık tanımlanmıştır.)

Anla şmaya daldılar. Spastik bir Yunan nakliyat aracısı ve Gümrük müfettişlerinin tam bir vardiyası için ağza alınmaz hizmetler oluşturdular. İki ortak birbirine düştü ve sonunda, Bunu Duymak İstemiyoruz Dairesi'ne

havale edildikleri Konsolosluk'ta birbirlerini ihbar ettiler ve bir arka kapıdan, bok tüten, akbabaların balık kafaları için kavga ettiği boş bir araziye çıkarılırlar. İsterikçe bir birlerine vurdular.

"Beni kendi komisyonumdan siktir etmeye çalı şıyorsun!" "*Senin* komisyonun! Bu güzel şeyin kokusunu ilk başta kim aldı?" "Ama benim yükleme belgem var."

"Canavar! Aça çek benim adıma hazırlanacak."

"Piiç! Benim payım hesabıma yatırılana kadar asla yükleme belgesini görmeyeceksin."

"Pekâlâ, öpüşüp sorunu çözebiliriz. Benim için kötü ya da önemsiz bir şey yoktur."

İ steksizce el sıkışırlar ve birbirlerini yanaklarından gagalarlar. Anlaşma aylar alır. Bir Hızlandırıcının hizmetine başvururlar. Sonunda Marvie, Güney Amerika'nın bilinmeyen bir bankasına, Amsterdam'da aklanmak üzere, 42 Türkistan kürdü'lük yazılmış bir çekle ortaya çıktı, yaklaşık onbir aylık bir işlem.

Ş imdi Meydan'ın kafelerinde rahatlayabiliriz. Çekin fotostatik bir kopyasını gösterir. Kıskanç bir vatandaş imzanın üzerine mürekkep silici püskürtmesin ya da başka bir şekilde çeki bozmasın diye gerçeğini asla göstermeyecektir tabii ki.

Herkes ondan içki almasını ve kutlamasını ister ama o ne şelice güldü ve şöyle dedi: "Gerçek, kendime bir içki satın almaya gücüm yetmiyor. Şimdiden her kürdünü Ali'nin belsoğukluğu için Penstrep almaya harcadım. Bu onu durmaksızın kahrediyor. Küçük piçi duvardan öbür yatağa tekmeleme noktasına geldim. Ama hepiniz benim ne kadar duygusal bir moruk olduğumu bilirsiniz."

Marvie, ön cebinden masanın üzerine kararmış bir madeni para çıkararak kendisine bir atımlık bardak bira ister. "Üstü kalsın." Garson parayı toz kabına süpürür, masaya tükürür ve uzaklaşır.

"Bozuk kafa! Çekimi kıskanıyor."

Marvie, kendi deyimiyle “birinden önceki seneden beri” Arabölge’deydi. “Servisin iyiliği için” Dışişleri Bakanlığı’ndaki belirsiz bir mevkiden emekli edilmişti. Açıkça bir zamanlar asker tıraşlı üniversite çocuğu tipinde oldukça iyi görünümlüydü ama yüzü sarkmış ve çenenin altında eriyen parafine benzer topaklar oluşturmuştu. Kalçalarının etrafı giderek ağırlaşıyordu.

Ş ansız Leif, yüzü kalıcı, kendini sevdiren bir sırıtışla donmuş, bir gözünün üzerinde bant olan, uzun boylu ince yapılı bir Norveçliydi. Arkasında başarısız girişimlerin epik bir destanı yatıyordu. Kurbağa, çinçila, Siyam dövüşçü balığı, rami ve kültür incisi üretme işinde başarısız olmuştu. Çeşitli biçimlerde ve başarısız olarak İkisi Bir Mezarda Muhabbetkuşu tanıtımı yapmayı, kauçuk yokluğu sırasında kaput piyasasını ele geçirmeyi, posta siparişli bir genelev işletmeyi, patentli ilaç olarak penisilini yayımlamayı denemişti. Avrupa’nın kumarhanelerinde felaket getiren bahis sistemlerini ve A.B.D’nin yarış pistlerini izlemişti. İş hayatındaki terslikleri özel hayatının akıl almaz talihsizlikleriyle yarışıyordu. Ön dişleri Brooklyn’de vahşi Amerikalı denizciler tarafından dökülmüştü. Akbabalar, yarım litre paregorik içip bir Panama City parkında sızdığında bir gözünü yemişlerdi. Yağ yakıcı bir junk alışkanlığıyla beş gün boyunca bir asansörde katların arasında mahsur kalmıştı ve küçük bir sandıkta kaçak yolculuk ederken D.T[1].’nin saldırısına uğramıştı. Bunun ardından, Kahire’de tıkanmış bağırsakları, kanayan ülseri ve karınzarı iltihabı ile çöktüğü zaman vardı ve hastane o kadar kalabalıktı ki onu tuvalete yatırdılar, Yunan cerrah, aptalca bir hata yaptı ve içine canlı bir maymun dikti, Arap görevlilerin tamamı tarafından düzüldü ve hastane hademelerinden biri Saniflush’ın yerine geçen penisilini çaldı, kıçı belsoğukluğu kaptığında ve böbürlenen bir İngiliz doktor onu sıcak, sülfürik asidin bir lavmanı ile tedavi etti, bir Alman Teknolojik Tıp pratisyeni paslı bir konserve kutusu açacağı ve bir çift teneke makası ile apandisitini aldı (mikro teorisini “anlamsızlık” olarak niteliyordu). Başarının verdiği heyecanla dolmuş olarak görünürdeki her şeyi kesmeye başladı: “İnsan vücudu geveksiz parçalarla dolu. Tek böbvekle idave edebilivsin. Niyev iki olsun ki? Evet bu biv böbvek…. İçerideki pavçalar bu kadar kalabalık biçimde sıkıştırılmış olmamalı. Anavatan gibi Yaşam Alanına gerek duyarlar.”

[1] D.T.: Delirium Tremens: içki alışkanlığından kaynaklanan titremeli hezeyan. yhn.

Hızlandırıcı'ya henüz ödeme yapılmamı ştı ve Marvie, çekle ilgili işlemler tamamlanana kadar on bir ay boyunca onu geciktirme olasılığıyla karşı karşıyaydı. Hızlandırıcı'nın Bölge ile Ada arasındaki feribotta doğduğu söyleniyordu. Mesleği, maslın teslimatını hızlandırmaktı. Hiç kimse hizmetlerinin bir işe yarayıp yaramadığını bilmiyordu ve adını anmak her zaman tartışmaya neden oluyordu. Mucizevî verimliliğini ve mutlak değersizliğini kanıtlamak için vakalardan alıntılar yapılıyordu.

Ada, Bölge'nin tam karşısındaki bir Britanya Askeri ve Deniz üssüydü. İngiltere, Ada'yı yıllık kirasız lease ile tutuyordu ve lease ile ikamet izni her yıl formalite gereği yenileniyordu. Nüfusun tümü üretim yapıyor, işle uğraşma zorunludur ve kalabalık belediye çöplüğündedir. Ada'nın Başkanı'nın geleneksel olarak karnının üzerinde çöplük boyunca sürünmesi ve Ada'nın tüm vatandaşları tarafından imzalanan İkamet İzni'ni ve Lease Yenilemesi'ni merasim üniforması içinde görkemli bir biçimde duran Vali'ye ulaştırması gerekir. Vali, İzni alır ve ceket cebine sokar:

"Pekâlâ" der gergin bir gülümseyişle, "böylece bir sene daha oturmamıza izin verdiniz, değil mi? Çok iyisiniz. Ve herkes bundan memnun?... Bundan memnun olmayan birisi var mı?"

Jeeplerin içindeki askerler, kurulmuş makineli tüfeklerini; yavaş, araştıran bir hareketle kalabalığın üzerinde ileri ve geri çevirirler.

"Herkes memnun. Pekâlâ, bu iyi." Neşelice ayağına kapanmış Başkan'a döner. 'sorunla karşılaşmam durumuna karşı kâğıtlarını saklayacağım. Hah hah hah.' Yüksek, metalik gülüşü çöplükte çınlar ve kalabalık araştıran silahların altında kendisiyle beraber güler."

Demokrasinin biçimleri Ada'da kusursuzca uygulanır. Yetkileri olan yegâne iki konuda, çöplerin uzaklaştırılması ve evönü kontrollerini tartışarak son bulmayan oturumlar gerçekleştiren bir Senato ve Kongre vardır. Ondokuzuncu yüzyılda kısa bir süre için, Babun Bakımı Dairesi'ni kontrol etmelerine izin verildi ancak bu ayrıcalık, Senato'daki devamsızlık nedeniyle geri alındı.

Mor kıçlı Trablus babunları, 17. yüzyılda korsanlar tarafından Ada'ya getirilmişlerdi. Babunlar terk ettiğinde Ada'nın batacağına dair bir efsane vardı. Kime ne şekilde olacağı belirli değildir ve bu hayvanlarının davranışlarının vatandaşları dayanmanın ötesinde rahatsız etmesine karşın bir babunu öldürmek idam cezası gerektiren bir suçtur. Bazen birisi öfkeden çılgına döner ve birkaç babunla birlikte kendisini öldürür.

Ba şkanlık makamı her zaman zararlı ve sevilmeyen bir kişiye yüklenir. Başkan seçilmek, bir Adalıya düşebilecek en büyük şanssızlık ve utançtır. Aşağılamalar ve rezalet öyledir ki, çok az sayıda Başkan görev süresinin sonuna ulaşabilir; genellikle birkaç yıl sonra moral bozulmasından dolayı ölürler. Hızlandırıcı, bir keresinde Başkan olmuştu ve görev süresi olan beş yılın tamamında hizmet etti. Sonrasında, utancının anılarını olabildiğince gizlemek için adını değiştirdi ve estetik ameliyat oldu.

"Evet, tabii… sana ödeme yapacağız" diyordu Marvie, Hızlandırıcı'ya."

"Ama sakin ol. Bu şimdilik biraz zaman alabilir…." "Sakin ol! Bir süre!... Dinle."

"Evet, hepsini biliyorum. Finans şirketi karının yapay böbreğini geri alıyor…. Büyükanneni yapay solunumdan çıkarıyorlar."

"Bu oldukça tatsız, eski dost…. Samimice, kendimi asla bu meseleye bulaştırmamış olmayı isterdim. Kanlı yağ, içinde çok fazla karbolik bulunduruyor. Geçen hafta bir gün gümrüğe inmiştim. Bir süpürge sapını bir varile soktum ve yağ derhal ucundan çıktı. Bunun yanı sıra pis koku, bir adamı kanlı kıçının üzerine devirmeye yeter. Limanda bir yürüyüş yapman gerekiyor."

"Böyle bir şey yapmayacağım." Diye gıcırdadı Marvie. Bölge'de bu, sattığına değmemesi ve hatta yaklaşmaması gereken bir kast işaretidir. Böyle yapmak, perakende satış söylentilerine, yani sıradan bir sokak satıcısı olma kuşkusuna yol açar. Bölge'deki malın önemli bir bölümü, sokak satıcıları aracılığıyla satılır.

"Bütün bunları bana neden anlattın? Çok fazla iğrenç! Bırak bunun için perakendeciler endişelensin."

“Ah, hepsi siz adamlar için çok iyi, siz saman altından su yürütebilirsiniz. Ama benim korumam gereken bir itibarım var…. Bununla ilgili bir rahatsızlık noktası olacak.”

“Bu operasyonla ilgili *gayri meşru* bir şey olduğunu mu düşünüyorsun?”

“Tam olarak *gayri meşru* değil. Ama tapon. Bariz tapon.” “Aah, batmadan Ada’na geri dön! Biz seni mor kıçını Meydan’ın tuvaletlerinde beş pesetaya zar zor satarken tanıyorduk.”

“Ve pek fazla alıcı da yoktu” diye Leif lafı soktu. Bu ‘da’yı ‘dah’ gibi söyledi. Adalı kökenine bu gönderme, Hızlandırıcının kaldırabileceğinden fazlaydı…. Bir İngiliz aristokratının en soğuk taklidini seferber ederek, buz gibi, hızla çıkan bir “ezici” sunmaya hazırlanırken bunun yerine ağzından sadece inleyen, sızlayan, tekme yemiş bir köpek hırıltısı çıkararak yaklaştı ve durdu. Ameliyat öncesi yüzü, akkor öfkesinin ark ateşi altında ortaya çıktı…. Ada lehçesinin iğrenç, bastırılmış ağızlarında küfürler saçmaya başladı.

Adalıların tümü bu lehçeyi bilmediklerini iddia ederler ya da düz bir biçimde varlığını inkâr ederler. “Biz Bretanyalıyız” derler. “Bizim Allah’ın belası bir lehçemiz yok.”

Hızlandırıcı’nın a ğzının kenarlarında köpükçükler toplandı. Pamuk parçaları gibi küçük salya topları püskürtüyordu. Ruhsal iğrençliğin pis kokusu, yeşil bir bulut gibi çevresindeki havada asılıyordu. Marvie ile Leif, dehşet içinde kıs kıs gülerek geri çekildiler.

“ *Delirdi* ” diye yutkundu Marvie. “Buradan *çıkalım*.” Kış aylarında soğuk bir Türk Hamamı gibi Bölge’yi kaplayan siste el ele sekerek uzaklaştılar.

sınav

Carl Peterson posta kutusunda, saat ondaki randevusunda, Zihinsel Sağlık Bilgisi ve Hastalıktan Korunma Bakanlığı’nda Doktor Benway’e rapor vermesini rica eden bir posta kartı buldu….

“Dünyada benden ne isteyebilirler ki?” diye dü şündü, rahatsızca…. “Bir hata olmalı.” Ama hata yapmadıklarını biliyordu…. Kesinlikle kimlik

hataları yapmıyorlardı….

Orada boy göstermemek ceza gerektirmedi ği halde randevuyu dikkate almamak Carl'ın aklına gelmedi…. Özgürülke bir refah ülkesiydi. Eğer bir vatandaş bir miktar kemik tozundan bir cinsel ilişki ortağına kadar herhangi bir şey isterse, bir daire etkin yardım sağlamaya hazırdı. Bu kuşatan cömertlikte saklı olan tehdit, isyan kavramını boğuyordu….

Carl, Kasaba Meclisi Meydanı boyunca yürüdü…. Pirinçten cinsel organlarıyla altmış ft yüksekliğindeki nikelden çıplak heykeller parıldayan yağmurun altında sabunlanıyordu…. Kasaba Meclisi'nin cam tuğla ve bakır kubbeciği gökyüzüne çarpıyordu.

Carl, Leica'sının ışık filtreleriyle oynayan eşcinsel Amerikalı turiste bakışlarını iade etti….

Carl, Bakanlık'ın parlatılmış çelik labirentine girdi, bilgilendirme masasına yürüdü…ve kartını verdi.

"Beşinci kat… Yirmi altı numaralı oda…"

Yirmi altı numaralı odada bir hemşire soğuk deniz dibi gözleriyle ona baktı.

"Doktor Benway sizi bekliyor" dedi gülümseyerek. "Doğruca içeri girin."

"Sanki beni beklemekten başka işi yokmuş gibi" diye düşündü Carl…. Büro tamamen sessiz ve süt beyazı ışıkla doluydu. Doktor, gözlerini genç adamın göğsünde tutarak Carl'ın elini sıktı….

"Bu adamı daha önce gördüm" diye düşündü Carl…. "Ama nerede?"

Oturdu ve bacak bacak üstüne attı. Masanın üzerindeki kül tablası gözüne çarptı ve bir sigara yaktı…. Doktora döndü; içinde bir tutam kıskançlıktan çok daha fazlası olan sabit soran bir bakışla.

Doktor rahatsız olmuş göründü…. Kımıldandı ve öksürdü…ve kâğıtlarını karıştırdı….

“Hırk” dedi sonunda…. “Adın Carl Peterson sanırım….” Akademik tarzın taklidi olarak gözlükleri burnuna düştü…. Carl sessizce başını salladı…. Doktor ona bakmadı ama yinede kabul edişi kaydetmiş göründü…. Bir parmağıyla gözlüğünü eski yerine itti ve beyaz emaye masada bir dosyayı açtı.

“Hımmmmmmm. Carl Peterson” ismi okşarcasına tekrar etti, dudaklarını büzdü ve birkaç kez başını salladı. Beklenmedik şekilde yeniden konuştu: “Denediğimizi biliyorsun şüphesiz. Hepimiz deniyoruz. Tabii ki bazen başaramıyoruz.” Sesi inceydi ve belli belirsiz uzaklaşıyordu. Bir elini alnına koydu. “Devleti -basitçe bir aygıt olarak- her vatandaş bireyin gereksinimlerine göre ayarlamak.” Sesi beklenmedik bir biçimde o kadar derinden ve gürültülü patladı ki Carl irkildi. “Bizim gördüğümüz biçimde bu, tamamlanmış değil elbette” “Örneğin…örneğin…cinsel sapma konusunu eee ele alalım.” Doktor, geriye ve öne kaykıldı. Gözlükleri burnunun üzerine kaydı. Carl aniden kendini rahatsız hissetti.
devletin biricik işlevidir. Bilgimiz… hafif bir önemsizleştirme jest yaptı….

“Bunu şanssızlık olarak değerlendiriyoruz… bir hastalık… kesinlikle şeyden daha fazla sansür edilecek ya da kısalacak bir şey değil… tüberküloz…. Evet” sanki Carl itiraz etmiş gibi kararlıca tekrar etti…. “Tüberküloz. Öte yandan *herhangi bir* hastalığın belirli, *yükümlülükleri* diyelim, olduğunu kolayca görebilirsiniz; kamu sağlığı ile ilgili otoriteler üzerinde prolifaktik doğada belirli gereklilikler, söylemeye gerek yok, kendi hatası dışında eee bulaştırılan şanssız bireye asgari rahatsızlık ve zorluk vererek kabul ettirilmesi gereken türden eee gereklilkler…. Bu, doğal olarak, o ölçüde bulaştırılmamış olan diğer bireylere uygun koruma ile uyumlu asgari zorluk demek…. Çiçek hastalığı için zorunlu aşılamayı gereksiz bir önlem olarak görmüyoruz. Ne de belirli bulaşıcı hastalıklar için yalıtmayı…. Eminim, Fransızların “les malades gallants” olarak adlandırdıkları ıkınmaya yakalanan heh heh heh bireylerin, gönüllü olarak bildirmezlerse tedavi Doktor mekanik bir sallanmayı sürdürdü…. Carl bir şeyler söylenmesinin beklendiğini fark etti.

“Bu mantıklı görünüyor” dedi.

Doktor kıkırdamayı kesti. Birden hareketsiz kaldı. “ Şimdi bu eee cinsel sapma meselesine dönersek. Samimice, bazı erkek ve kadınların kendi cinslerinden bir cinsel ilişki ortağını eee tercih ettiklerini -en azından tam olarak değil- anlar görünmeye çalışmıyoruz. Olgunun eee yeterince yaygın ve bazı belirli koşullarda bu daire için eee kaygı sebebi olduğunu biliyoruz.”

Doktorun gözleri Carl’ın yüzünde ilk kez kıpırdadı. Carl’ın asla kendisinde denemediği ve başkasında görmediği, bir anda soğuk veya yoğun, yırtıcı ya da aldırışsız olabilen sıcaklık ya da nefret ya da herhangi bir duygu izi olmayan gözler. Carl aniden, bu odanın sessiz su altı mağarasında, tüm sıcaklık ve kaynaklarından mahrum tuzağa kısılmış hissetti. Kendisiyle ilgili canlandırdığı resim, terbiyeli bir küçümseme iziyle uyarılmış olarak orada sakin oturması, canlılık odanın süt grisi ortamıyla karışmak üzere kendisinden çekiliyormuşçasına sönükleşti. görmeye oyuncak zorlanmalarını kabul edeceksinizdir.” gibi sandalyesinde kıkırdanmayı ve

“Bu bozuklukların tedavisi, aynı zamanda hıırk belirtilerine ba ğlı.” Doktor birden kendisini sandalyesinden geriye attı ve metalik kahkaha sağnağına başladı. Carl afallamış olara onu izledi…. “Adam deli” diye düşündü. Doktorun yüzü bir kumarbazınki gibi ifadesizleşti. Carl, bir asansörün aniden durmasında olduğu gibi, midesinde garip bir duygu hissetti.

Doktor önündeki dosyayı inceliyordu. Biraz lütufkâr bir eğlence tonuyla konuştu:

“Bu kadar korkmu ş görünme genç adam. Sadece mesleki bir şaka bu. Tedavinin belirtilere bağlı olması demek, hastayı olabildiğince rahat ettirmenin dışında bir şey bulunmaması demektir. Ve bu da tam olarak, bu durumlarda yapmaya çalıştığımız.” Carl, bir kez daha o soğuk ilgiyi yüzünde hissetti. “Bu, endişeleri gidermek gerektiğinde endişeleri gidermek demektir… ve doğal olarak, benzer eğilimlere sahip olan diğer bireylerle uygun ilişkiler. Hiçbir yalıtım gösterilmez… durum kanserden daha fazla bulaşıcı değildir. Kanser, ilk aşkım.” Doktorun sesi kısıldı. Boş gövdesini masada oturur bırakarak, aslında görünmeyen bir kapıdan çıkıp gitmiş görünüyordu.

Birden gevrek bir sesle yeniden konu ştu: “Be benim işim değil… benim merak ettiğim, neden buraya gelmemi istediğiniz ve bütün bunları bana neden anlattığınız…bu…”

“Anlamsız?”

Carl, yüzünün kızardığını fark edince rahatsız oldu.

Doktor arkasına yaslandı ve parmaklarının uçlarını bitiştirdi:

“Gençler” dedi, ho şgörülüce. “Her zaman acelecidirler. Bir gün belki sabrın anlamını öğreneceksin. Hayır Carl…. Sana Carl diyebilir miyim? Sorunu yanıtlamaktan kaçmıyorum. Tüberküloz şüphesi vakalarında biz
-yani uygun dairebirisinin floroskopik muayene için gelmesini isteyebiliriz, hatta *rica edebiliriz*. Bu rutindir, anlıyor musun? Bu tür muayenelerin çoğu negatif çıkar. Yani sen buraya, diyeyim ki psişik floroskop için çağrıldın???? Şunu ekleyeyim ki seninle konuştuktan sonra, sonucun, uygulamayla ilgili amaçlarla, negatif olacağına *hemen hemen* eminim….”

“Ama tüm bunlar gülünç. Her zaman sadece kızlarla ilgilendim. Şimdi düzenli olarak takıldığım bir kız var ve evlenmeyi planlıyoruz.” “Evet Carl, biliyorum. Ve burada olmanın nedeni bu. Evliliğin öncesinde bir kan testi, bu anlamlı, hayır?”

“Lütfen Doktor, dolaysız konuşun.”

Doktor duymamı ş göründü. Sandalyesinden yavaşça kalktı ve sesi rüzgârlı bir sokaktaki müzik gibi ağır ve kesik kesik Carl’ın arkasında yürümeye başladı.

“Sana en sa ğlam güvenle söyleyebilirim ki ırsi etkenin belirgin kanıtı var. Toplumsal baskı. Gizli ya da açık birçok eşcinsel, ne yazık ki evleniyorlar. Bu tür evliliklerin sonucu genellikle şu oluyor… Çocukluk çevresi etkeni.” Doktorun sesi sürdü ve sürdü. Şizofreni, kanser ve hipotalamusun ırsi işlev bozukluğundan bahsediyordu.

Carl uyuklamaya ba şladı. Yeşil bir kapıyı açıyordu. Korkunç bir koku ciğerlerini sardı ve şokla uyandı. Doktorun sesi garip bir biçimde düz ve cansız, fısıldayan junky sesi:

“Kleiberg-Stanislouski meni pıhtılaşma testi…bir teşhis aracı…en azından negatif anlamda belirleyici. Belirli vakalarda -resmin bütününün

parçası olarak alındığında- yararlı…. Belki de eee *koşullar* altında." Doktorun sesi patik bir çığlığa yükseldi. "Hemşire eee örneğinizi alacak."

"Buradan lütfen…" hemşire çıplak beyaz duvarlı bir odacığın kapısını açtı. Ona bir kavanoz uzattı.

"Bunu kullanın lütfen. Hazır olduğunuzda seslenin."

Cam bir raf üzerinde bir kavanoz K.Y. vardı. Carl, annesi ona bir mendil uzatmış gibi utandı. Şuna benzer mahcup bir mesaj üzerine iliştirilmişti: "Ben bir yarık olsaydım bir manifatura dükkanı açabilirdik."

k.Y.'yi görmezden gelerek, kavanozun içine bo şaldı, cam tuğla bir duvara dayayarak hemşireyi soğuk vahşice bir düzüş. "Yaşlı Cam Yarık" diye dudağını büktü ve Kuzey Işıkları'nın altında renkli cam kırıklarıyla dolu bir yarık gördü.

Penisini yıkadı ve pantolonunu düğmeledi.

Bir şey, soğuk, dudaklarını kasan bir öfkeyle her düşüncesini ve hareketini izliyordu; taşaklarının kımıldamasını, rektumunun kasılmalarını. Yeşil ışıkla dolu bir odadaydı. Lekeli tahtadan iki kişilik bir yatak, boydan boya aynalı siyah bir gardırop vardı. Carl yüzünü göremiyordu. Siyah bir otel sandalyesinde birisi oturuyordu. Göğüs bölgesi sert, beyaz bir gökle giymişti ve kirli ince bir kravat takıyordu. Yüz şişmiş, kafatası yok, gözler yanan irin gibi.

"Yanlı ş bir şey mi var?" dedi hemşire ilgisizce. Ona bir bardak su uzatıyordu. İçişini soğuk bir aşağılama ile izledi. Döndü ve açık bir hoşnutsuzlukla kavanozu aldı.

Hem şire ona döndü: "Özel bir şeyler mi bekliyorsun?" diye tersledi. Carl, erişkin yaşamında böyle bir konuşmayla karşılaşmamıştı. "Neden hayır…" "O zaman gidebilirsin" deyip yeniden kavanoza döndü. Küçük bir tiksinme ünlemiyle bir parça meniyi elinden sildi. Carl odayı geçti ve kapıda durdu.

"Başka bir randevum var mı?"

Hem şire, doğru bulmayan bir şaşkınlıkla ona baktı: “Bu size bildirilecek, *tabii ki*.” Hemşire odacığın kapı ağzında durdu ve dış büro boyunca yürümesini ve kapıyı açmasını izledi. Carl döndü ve şık bir biçimde el sallamayı denedi. Hemşire hareket etmedi veya ifadesini değiştirmedi. Merdivenden inerken kırgın yalancı gülümseme yüzünü yakıyordu. Bir eşcinsel turist ona baktı ve kaşını bilgiçce kaldırdı. “*Yanlış* bir şey mi var?”

Carl bir parkta koştu ve büyük zilli bir bronz faun’un[1] yanında boş bir bank buldu.

“Resmiyeti bırak, rahatla piliç. Kendini daha iyi hissedersin.” Kamerası, Carl’ın yüzünün önünde sallanan dev bir meme ucu gibi oynayarak Turist üzerine abanıyordu.

“Defol git!”

Carl, ibnenin kısırlaştırılmış hayvansı kahverengi gözlerinde yansıyan bayağı ve iğrenç bir şey gördü.

“Ah! Senin yerinde olsam bir şey seçmezdim, piliç. Sen de yakalanmışsın. Seni Enstitü’den gelirken gördüm.”

“Bununla ne kastediyorsun?” diye açıklama istedi Carl.
“Ah hiçbir şey. Hiçbir şey.”
“Pekâlâ, Carl” diye ba şladı doktor, gülümseyerek ve gözlerini Carl’ın ağız hizasında tutarak. “Senin için iyi haberlerim var.” Masadan uzunca bir mavi kâğıt parçasını aldı ve gözlerini onun üzerine odaklamanın ayrıntılı bir pantomimini tamamladı. “Eee testiniz…Robinson-Kleiberg pıhtılaşması testi…”

“Blomberg-Stanlouski testi sanıyordum.”

Doktor kıkırdadı. “Ah canım hayır…. Benden ileriye gidiyorsun, genç adam. Yanlış anlamış olabilirsin. tamamen farklı türden bir test. kıkırdadı:

“Hoş bir şekilde sözüm kesilmeden önce söylediğim gibi… benim hıırk öğrenmiş genç meslektaşım tarafından. Senin K.S. öyle görünüyor ki…” uzun kâğıdı kol uzaklığında tuttu. “…tamamen eee negatif. Böylece belki seni artık rahatsız etmeyeceğiz. Ve böylece…” uzun kâğıdı dikkatlice bir dosyaya yerleştirdi. Dosyanın sayfalarını çevirdi. Sonunda durdu, esnedi ve dudaklarını büzdü. Dosyayı kapattı, elini dümdüz üzerine koydu ve öne doğru eğildi.

Blomberg-Stanlouski, pekâlââ, bu *Umarım*…gerek yoktur….” Yeniden [1]
Faun: Yarısı keçi, yarısı insan şeklinde bir tanrı. yhn.

“Carl, askerli ğin sırasında… Böyle olması gerek…aslında kendini eee teselliden ve eee zayıf cinsin *hizmetinden* mahrum bulduğun uzun süreli dönemler *oldu*. Bu kuşkusuz yorucu ve zor dönemler boyunca belki de duvara iğnelediğin bir kız resmi vardı?? Ya da daha da olası, bir duvar resimleri haremi?? Heh heh heh…”

Carl, açık hoşnutsuzlukla doktora baktı. “Evet, tabii ki” dedi. “Hepimizin vardı.”

“Ve şimdi Carl, sana duvara iğnelenecek bazı kız resimleri göstermek istiyorum.” Çekmeceden bir zarf çıkardı. “Ve sana, lütfen en fazla eee yapmak heh heh heh istediğini soracağım….” Fotoğrafları Carl’ın yüzüne yelpazeleyerek aniden öne uzandı. “Bir kız seç, herhangi birini, herhangi birini!”

Carl, uyu şmuş parmaklarıyla uzandı ve fotoğraflardan birine dokundu. Doktor fotoğrafı yeniden destenin içine koydu, karıştırdı ve kesti, desteyi Carl’ın dosyasının üzerine koydu ve kurnazca, eliyle vurdu. Fotoğrafları yüzleri yukarda Carl’ın önüne yaydı. “Orada mı?”

Carl başını salladı.

“Tabii ki de ğil. O, ait olduğu yerde burada. Bir kadının yeri ne???” dosyayı açtı ve kızın Rorschach[1] plakasına iliştirilmiş fotoğrafını ileri sürdü.

“Bu o mu?”
Carl, sessizce başını salladı.

“ İyi bir zevkin var oğlum. En büyük güvenle söyleyebilirim ki, bu kızların bazıları…” kumarbaz parmaklarıyla, Bul Karayı Al Parayı gibi, fotoğrafların yerini değiştirir –“aslında *oğlan*. Eee, sanırım sözcük, *sıkıcı*???” Kaşları inanılmaz bir hızla kalkıp iner. Carl, alışılmadık bir şey gördüğünden emin olamıyordu. Doktorun karşısındaki yüzü, tamamen hareketsiz ve ifadesizdi. Bir kez daha, Carl, ani bir asansör duruşunun midesinde ve üreme organlarında dalgalanan duyumunu hissetti.

[1] Herman Rorschach: İsviçreli akıl ve sinir hastalıkları doktoru. (1884–1922). Yarattığı lekeli kâğıtlardan oluşan test, bugün bile yaygın olarak kullanılmaktadır. yhn.

“Evet Carl, küçük engelli parkurumuzu uçu şan renklerle koşuyor gibisin…. Sanırım şimdi bunun tamamen oldukça saçma olduğunu düşünüyorsun, değil mi…???”

“Pekâlâ, gerçeği söylemek gerekirse…Evet…”

“Samimisin Carl…. Bu iyi…. Ve şimdi… carl…” İsmi, tatlı bir yandaş dedektif sana Eski Altın sunmak – (bir polisin her nasılsa Eski Altın içmesi gibi) ve harekete geçmek üzereymiş gibi okşarcasına uzattı….

Yandaş dedektif biraz dans adımları atar.

“Adam’a neden bir öneride bulunmuyorsun?” her zaman üçüncü şahıs olarak “Adam” ya da “Teğmen” olarak hitap edilen, ters bakışlı süperegosuna doğru başını salladı.

“Bu Te ğmen’in tarzı, onunla dürüst oyna, o da seninle dürüst oynar…. Senin üzerine fazla gitmek istemiyoruz…. Bize bir biçimde yardım edebilirsen.” Sözleri, kafeteryalar ve sokak köşeleri ve büfelerin terk edilmiş çöplerine açılıyordu. Junky’ler, kek yiyerek diğer tarafa bakıyorlar.

“Homo, yanlış[1] oldu.”

Homo, dili dışarı sarkarak ahmak haplarından nakavt olmuş halde bir otel koltuğuna devrildi.

Ahmak haplarının sarhoşluğuyla ayağa kalktı, ifadesini değiştirmeden, ve dilini içeri çekmeden kendini astı.

Detektif birini sorguluyor.
“Marty Steel’i tanıyor musunuz?”
“Evet.”
“Ondan sayı alabilir misin?”
“O kuşkucudur.”
“Ama sayı alabilirsin. Ondan geçen hafta aldın değil mi?” “Evet.”
“Pekâlâ bu hafta ondan alabilirsin.”…”Ondan bugün alabilirsin.” “Hayır! Hayır! Olmaz!!”

[1] Yanlış (Wrong): Jargonda polise bilgi verenleri, ispiyoncuları tanımlamak için kullanılır. yhn.

“Şimdi bak, işbirliği yapacak mısın” -üç sert sarsış- “yoksa o… Adam seni oysun mu???” bir kaşını kaldırır.

“Ve böylece Carl lütfen bana kaç kere ve hangi ko şullar altında eee eşcinsel ilişkiye teslim olduğunu anlatma iyiliğinde bulunur musun???” sesi uzağa sürüklenir. “Eğer hiç böyle yapmadıysan, senin bir tür tipik olmayan genç adam olduğunu düşünme eğilimine gireceğim.” Doktor çekingence tembih eden bir parmak kaldırır. “Ne olursa olsun…” dosyaya hafifçe vurdu ve iğrenç bir yan bakış fırlattı. Carl dosyanın yirmi santim

Aslında odaya girdiğinden beri müthiş kalınlığında olduğunu fark etti. kalınlaşmış görünüyordu.

“Pekâlâ, askerlik hizmetimi bulunurlardı ve bazen…boş olduğumda…”

“Evet, tabii Carl” diye Doktor yürekten anırdı. “Senin durumunda ben de aynısını yapardım, bunu sana söylemekte sakınca görmüyorum heh heh heh…. Pekâlâ, sanırım eee bu *maliyeyi* yeniden doldurmanın anlaşılabilir eee yollarını ilgisiz bularak, eee reddedebiliriz. Ve şimdi Carl, belki de” -bir parmak, hafif bir küflü suspansuar ve klor kokusu yayan dosyaya

yumuşakça vurdu- “fırsatlar vardı. Hiçbir eee ekonomik etkenin karışmadığı.”

Carl’ın beyninde ye şil bir alev patladı. Hans’ın ince esmer bedenini gördü –kendisine doğru eğiliyor, omzunda hızla soluması. Alev söndü. Dev bir böcek elinde kıpırdanıyordu.

yaparken… bu ibneler, bana öneride Tüm benliği, tiksinmenin bir elektrik kasılmasıyla silkindi.

Carl, öfkeden titreyerek aya ğa kalktı.

“Oraya ne yazıyorsun?” diye sordu.

“Sıkça böyle uyuya kalır mısın? Bir konuşmanın ortasında….?”

“Hepsi şu ki, *bunun tamamı* gerçek dışı…. Ben şimdi gidiyorum. Umurumda değil. Beni kalmaya zorlayamazsın.”

Oda boyunca kapıya doğru yürüyordu. Uzun süredir yürümeyi sürdürüyordu. Sarılan bir uyuşukluk bacaklarını yakaladı. Kapı geri çekiliyor gibi görünüyordu.

“Nereye gidebilirsin Carl?” Doktorun sesi büyük bir mesafeden ona ulaşıyordu.

“Dı şarıya… Uzağa… Kapıdan…”

“Yeşil kapı Carl?”

Doktorun sesi güçbelâ duyulabiliyordu. Tüm oda havaya uçuyordu.

pantopon rose’u gördün mü

Queen’s Meydanı’ndan uzak dur oğlum…. Uyuşturucu müptelâsı aşıklarını çığlıklar atarak çağıran aynasızların gezindiği kötü bir noktadır…. Çok fazla düzlük var…. Tuvaletlerden amonyak kokusu gibi polis sıcaklığı yükselir…yanan aslanlar gibi,,,zavallı yaşlı sarhoş işçisinin[1] üzerine çullanırlar, onu kemiklerine kadar paniğe sürüklerler…. Paniği bir hafta kadar sürer ya da NYC’nin itip kakanlar için bedavadan dağıttığı beş-yirmi-dokuz[1]’u yer….

[1] Sarhoş İşçisi (Lush worker): Metrodaki sarhoşları soymakta uzmanlaşmış hırsız türü.

Böylece Homo, Tazı, İrlandalı, Denizci sakınır…. Oraya gitmeden önce aşağı, hat boyunca aşağı bak….

Demirin siyah patlamasıyla metro geçer…

-Queen’s Meydanı, sarho ş işçileri için kötü bir noktadır….çok fazla düzlük ve metro polisinin gizlenebileceği çok fazla yer var ve elinizi sarhoşun cebine koyduğunuz zaman kendinizi gizlemeniz imkânsız….

Be ş ay ve yirmidokuz gün: bu, “itip kakmak”, açık söylemiyle kasıtlı olarak bir düşmüşe[2] dokunmak için verilen ceza…. Masum insanlar cinayet ile suçlanabilir ama itip kakmakla suçlanmaz.

Homo, Tazı, İrlandalı, Denizci, eski zamanlar, tanıdığım junky’ler ve sarhoş işçileri…. Eski 103. sokak ekibi….

Denizci ve İrlandalı kendilerini astılar…. Tazı aşırı dozdan öldü ve Homo yanlış oldu….

“Pantopon Rose’u gördün mü?” dedi ya şlı junky… Siyah paltonu giydi ve meydana çıktı…. Kenar mahalleden Market Caddesi Müzesi’ne iniş her tür mastürbasyon ve kendini aşağılamaya sahne oluyordu. Genç oğlanların buna özellikle ihtiyacı olur….

Betona gömülmüş gangster nehir kanalından aşağıya yuvarlandı…. Onu buhar odasında kovboylamışlardı…. Bu Havlucu Kiraz Kıçlı Gio ya

[1] Beş-yirmi-dokuz (Five-twenty-nine): “İtip kakmak”tan -elleriyle araştırmak- yakalanmış bir sarhoş işçisine verilen ceza. Eğer polis, bir sarhoş işçisini, bir sarhoşa yaklaşır ya da dokunurken görürse, onu ‘itip kakmak’la suçlar.

[2] Düşmüş (Flop): Metro istasyonlarının banklarında kendinden geçmiş yatan sarhoş. yhn.

da Westminster Sarayı'nın Yaşlı Teyzeciği Gillig Ana mı? Braille'in[1] sadece ölü parmakları konuşuyor.

Mississippi büyük kireçtaşsı kayaları sessiz ara sokağa sürüklüyor… "Ani çıkanları darmadağın edin!" diye bağırdı, Kayan Toprağın Kaptanı….

Mide seslerinin uzaktan gelen gurultusu…. Kuzey Işıkları'ndan zehirlenmiş güvercinler yağıyor…. Su depoları boş…. Geniş ve açık şehrin aç meydanlarında ve ara sokakları boyunca pirinç heykeller parçalanıyor…

Junk hastası bir sabahta damar arayı şı….
Kesinlikle öksürük şurubundan….

Bin junky, kristal bel kemiği kliniklerine hücum ediyor, Gri Bayanları mahvediyorlar….

Kireçta şsı mağarada bir şapka kutusunda Medusa'nın başı ile karşılaştı ve "Dikkatli Ol" dedi, Gümrük Müfettişine…. İğreti zeminden bir inç yukarıda sonsuza dek donmuş el…

Vitrinciler istasyon boyunca ba ğrışıp, eşcinsel tırtıklayıcı kasiyerlerini dövüyorlar… (Hype, parayı eksik veren suçludur… Fatura olarak da bilinir….)

"Çok noktalı kırık" dedi büyük fizikçi…. "Ben çok tekniğim…" Koch tükürüşüyle kayganlaşmış revaklarda, gözle görülür bir tüketim yaygındır….

Çıyan, milyonlarca ibnenin idrarıyla siyah bir kâğıt gibi incelmiş paslı demir kapıya sokulur….

Be zengin anne yükü değil, bozulmuş tozdur, ikinci defa kullanılan pamuk bir vuruşun iskeletini işaretler….

[1] Kör bir öğretmen olan Louis Braille, körlerin parmaklarının ucuyla okuduğu yazıyı bulmuştur. ç.n

kokain böcekleri

Denizci'nin gri fötr şapkası ve siyah paltosu, gıdasızlıktan körelmiş tutku-bekleyişinde çarpıkça asılıydı. Sabah güneşi Denizci'nin, junk'ın turuncu-sarı alevinde siluetini çiziyordu. Kahve fincanının altında bir Kâğıt peçete vardı –dünyanın meydanları, lokantaları, terminalleri ve bekleme odalarında kahve karşısında uzun süre oturanların işareti. Bir junky, Denizci'nin düzeyinde de olsa, Junk Zamanı'nı yaşar ve Diğerlerinin Zamanı'na ısrarlı istilasını yaptığında, tüm talep edenler gibi onun da beklemesi gerekir. (Bir saatte kaç kahve?)

Bir o ğlan girdi ve uzun, hasta junk bekleyişinin kesik hatlarıyla tezgâha oturdu. Denizci ürperdi. Yüzü, ürperten kahverengi bir sis içinde odakta bulanıklaştı. Parmakları, oğlanın Braille'ini okuyarak masanın üzerinde hareket etti.
boynundaki kahverengi
daireleri izledi.
Gözleri: ağır, arayan hareketlerle oğlanın saç halkaları takip ederek küçük çukur ve

Oğlan kımıldadı ve boynunun arkasını kaşıdı: "Bir şey beni ısırdı Joe. Ne tür boktan bir batakhane işletiyorsun burada?"

"Kokain böcekleri o ğlum" dedi Joe, yumurtalarını ışığa tutarken. "Irene Kelly ile yolculuk ediyorum ve o spor yapan bir kadındı. Montany eyaletindeki Butte'de kokain dehşetine kapıldı ve Çinli polislerin kendisini satırlarla kovaladığını bağırarak otelde koşturup durdu. Chi'de kokain çeken o polisin kristalleştiğini, mavi kristaller şekline girdiğini biliyordum. Derken çıldırdı ve Federallerin arkasında olduğu çığlıklarını atmaya başladı ve sokaktan aşağı koşup kafasını çöp tenekesine soktu. Ona 'Ne yaptığını

sanıyorsun?’ dedim, ‘Defol yoksa seni vururum. Kendimi iyi bir yere sakladım’ dedi. Sıramız geldiğinde orada olacağız, doğru değil mi?”

Joe, Denizci’ye baktı ve junky’lerin omuz silkme biçimiyle ellerini açtı.

Denizci, sözcükleri so ğuk parmaklarla heceleyerek, kafanın içinde yeniden bir araya gelen hissetme sesiyle konuştu: “Bağlantın koptu oğlum.”

O ğlan ürktü. Junk’ın kara izleri ile yırtılmış sokak çocuğu yüzü: vahşi, kırılmış bir masumiyet takındı: korkunun gri karmaşık bezemelerinin arasından dikkatle bakan ürkek hayvanlar.

“Seni anlıyorum Jack.”

Denizci keskin, junky oda ğına sıçradı. Ceket yakasını, küf ve bakır yeşili ile kaplı paslı pirinç bir iğne göstererek geri çevirdi. “Servisin iyiliği için emekli…. Otur ve masraf yazılacak bir çayüzümü parçalı turta ye. Maymunun onu sever…. Kürkünü parlatıyor.”

O ğlan, sekiz ft’lik sabah yemeği odasının öbür ucundan koluna bir dokunuş hissetti. Aniden sifon borusuyla bir standa emilerek duyulmayan bir cuplamayla indi. Denizci’nin gözlerine baktı, soğuk mavi akımlarla karışmış yeşil bir evren.

“Siz ajan mısınız bayım?”

“Şu sözcüğü tercih ederim… taşıyıcı.” Sesli gülüşü oğlanın özü boyunca titreşti.

“Malın var mı ahbap? Bende ekmek var….”

“Senin paranı istemiyorum Balım: Senin Zamanını istiyorum.”

“Anlamıyorum.”

“Doz istiyor musun? Doğrudan istiyor musun? Mal istiyor musun?” Denizci pembe bir şey salladı ve odaktan dışarı çıktı.

“Evet.”

“Independent’a gideceğiz. Kendi özel polisleri var, silahları yok, aptallar. Hatırlıyorum, bir keresinde ben ve Homo, Queens Meydanı’na düşmüştük. Queens Meydanı’ndan uzak dur oğlum… kötü yer… polisler

gezinir. Çok fazla düzlük var. Tuvaletlerden amonyak kokusu gibi polis sıcaklığı yükselir…yanan aslanlar gibi,,,zavallı yaşlı sarhoş işçisinin üzerine çullanırlar, onu kemiklerine kadar paniğe sürüklerler…. Paniği bir hafta kadar sürer ya da NYC'nin itip kakanlar için bedavadan dağıttığı beş-yirmi-dokuz'u yer….Böylece Homo, Tazı, İrlandalı, Denizci sakınır…. Oraya gitmeden önce aşağı, hat boyunca aşağı bak….

Demirin siyah patlamasıyla metro geçer…

yok edici iyi iş yapar

Denizci, boyanmı ş meşen şekillerini ağır dönüşlerle izleyip belirsiz, yanardöner sümük kıvrımları bırakarak kapıya hafifçe dokundu. Kolu, dirseğine kadar içeri girdi. Bir iç sürgüyü geri çekti ve oğlanın girmesi için kenara çekildi.

Ölümün ağır renksiz kokusu odayı doldurmuştu.

"Yokedici[1] kokain böceklerine karşı buharda dezenfekte ettiğinden beri havalandırılmadı" dedi Denizci, özür dilercesine.

O ğlanın sıyrılmış duyuları, çılgın bir araştırma içinde çevreye hamleler yapıyordu. Sessiz hareketlerle titreyen ucuz apartman dairesi, demir yolu dairesi. Mutfağın bir duvarı boyunca madeni bir oluk -tam olarak metal miydi?- yarı saydam yeşil bir akışkanla yarı dolu bir tür akvaryuma ya da tanka uzanıyordu. Bilinmeyen hizmetler sırasında aşınmış küflü nesneler, zemini kaplıyordu: düz, yelpaze şekilli, kırılgan bir organı korumak için tasarlanmış bir suspansuar; çok tabakalı kasık bağları, destekler ve sargılar; gözenekli pembe taştan, geniş U şekilli bir boyunduruk; bir uçları kesilmiş küçük kurşun tüpler.

[1] Yokedici: haşere ilaçlayıcısı.

İ ki gövdeden çıkan hareket akımları, durgun koku birikintilerini karıştırdı; tozlu ambarların besisizlikten körelmiş oğlan, yüzme havuzu

kloru, kurumuş meni kokusu. Diğer kokular, bilinmeyen kapılara dokunarak, pembe kıvrımlardan büküldüler.

Denizci lavabonun altına uzandı ve lime lime olup parmaklarının arasından sarı toz olarak dökülen paket kâğıdına sarılı bir paket çıkardı. Damlalık, iğne ve kaşığı; kirli tabak çanaklarla kaplı masanın üzerine yerleştirdi. Ama hiçbir hamamböceği anteni karanlığın kırıntılarını araştırmadı.

“yok edici iş yapar” dedi Denizci. “Bazen de aşırı iyi.”

Kare şeklinde sarı renkli bir pirekapan tozu tenekesine elini soktu ve kırmızı ve altın rengi Çin kâğıdına sarılı düz bir paket çıkardı.

“Bir kâ ğıt fişek paketi gibi” diye düşündü oğlan. On dört yaşındayken iki parmağını kaybetmişti…. Dört Temmuz havai fişek kazası… daha sonra hastanede, junk’ın ilk sessiz, tescilli dokunuşu.

“Buradan çıkıyorlar oğlum.” Denizci bir elini kafasının arkasına koydu. Katların ve üst üste binişlerin karmaşık bir düzenlemesi olan paketi açarken, açık saçık adilik yaptı.

“Saf, yüzde yüz E. Az bulunur bir şey… ve hepsi senin.” “Peki, benden ne istiyorsun?”

“Zaman.”

“Anlamıyorum.”

“Senin istedi ğin bir şeye sahibim” eli pakete dokundu. Sesi uzaktan ve belirsiz bir şekilde gelerek ön odaya süzüldü. “Sen benim istediğim bir şeye sahipsin… burada… beş dakika… başka bir yerde bir saat… iki… dört… sekiz… Belki de kendim aşıyorum…. Her gün biraz öl…. Bu Zaman’ı alıyor….”

Yeniden mutfa ğa geldi, sesi yüksek ve duru olarak : “Parça başına beş yıl. Sokakta kimse daha iyi bir teklif yapmaz.” Çocuğun burnunun altındaki bölme hattına bir parmağını koydu. “Ortasından tam aşağıya”

“Bayım, neden bahsetti ğinizi bilmiyorum.”

“Olacak bebek… zamanla.”

“Okey. Peki, ne yapayım?”

“Kabul ediyor musun?”
“Evet, şey…” pakete göz attı. “Her neyse… Kabul ediyorum.”

O ğlan etinin üzerine düşen sessiz bir şıngırtı hissetti. Denizci, bir elini oğlanın gözlerine koydu ve nabız gibi atan kapalı bir gözle pembe bir taşak yumurtası çıkardı. Yumurtanın yarı saydam etinin içinde siyah tüyler kaynadı.

Denizci, açıkça insan dı şı ellerle -kara, pembe, ince, lifli, kısaltılmış parmak uçlarından uzanan uzun beyaz asma filizleri- yumurtayı okşadı. Ölüm korkusu ve ölüm karşısındaki güçsüzlük, nefesini keserek, kanını dondurarak oğlana çarptı. Yavaşça, esneyen bir duvara yaslandı. Tekrar junk odağına kilitlendi.

Denizci bir çakı ş pişiriyordu. “Sıramız geldiğinde orada olacağız, doğru değil mi? Dedi, oğlanın damarını elleri ile yoklayarak, nazik bir yaşlı kadının parmaklarıyla sivilceleri silerek. İğneyi içeri kaydırdı. Damlalığın dibinde kızıl bir orkide açtı. Denizci; çözeltinin, kanın sessiz susuzluğu tarafından emilerek oğlanın damarına dalmasını izleyerek ampulü bastı.

“İsa!” dedi oğlan. “Daha önce bunun gibisini hiç çakmamıştım.” Bir sigara yaktı ve şeker gereksinimi seğirmesi içinde etrafına baktı. “Siz yolculuğa çıkmıyor musunuz” diye sordu.

“Bu laktoz bokuyla mı? Junk tek yönlü bir yoldur. U dönüşü olmaz. Artık geri dönemezsin.”

Bana yok edici derler. Kısa bir kesi şme noktasında işlevi uyguladım ve sarı pirekapan tozunda boğulan hamamböceklerinin göbek dansına tanık oldum (“Şimdi elde etmesi zor bayan… savaş sürüyor. Biraz alın… İki dolar.”). Kuzey Clark’ta ki eski püskü abartılı otellerde gül rengi duvar kâğıtlarından şişman tahtakurularını silip süpürdüm ve ara sıra insan bebeklerinin yiyicisi olan maksatlı Fare’yi zehirledim. Yapmaz mıydın?

Ş u andaki görevim: Canlı olarak bul ve *yok et*. Gövdeleri değil “kalıpları” anlıyor musun –ama anlayamadığını unutuyorum. Birkaç tanesi dışında hepsine sahibiz. Ama bir tanesi bile yemek tepsimizi devirebilir. Tehlike her zaman olduğu gibi, iltica etmiş ajanlardan geliyor: A.J., Kabadayı, Kara Armadillo (Chagas taşıyıcılarının kuryesi, 35’de ki Arlantin

salgınından beri yıkanmadı, hatırlıyor musun?) ve Lee ve Denizci ve Benway. Ve orada bir Ajanın karanlığın içinde beni aradığını biliyorum. Çünkü bütün Ajanlar iltica eder ve tüm Direnenler satar….

gereksinim cebiri

Ölümcül "Şişko", hemen yenen tarafından iptal edilen açık yaşam püskürttüğü Kent Basınç Tanklarından geldi….

Çok azı, Tankların, akci ğerleri dağlayan ve mideyi çarpık düğümlerle tutan zehir tabakası, kir, et çürümesi, mantar ve yeşil kokunun savunmaları ile silahlanmış varoluş biçimlerini taşıyan bir gelgit nehrini boşalttığı nokta olan Meydan'a ulaşır….

Çünkü " Şişko"nun sinirleri eğitilmemiştir ve milyon soğuk vuruşun kasılmalarını hissetmek için derisi soyulur…. "Şişko" Gereksinimin Cebiri'ni öğrendi ve varlıklarını sürdürdü….

Bir Cuma "Şişko" kendisini Meydan'a akıttı; ceninsi maymun, yarı saydam-gri küçük yumuşak pembe-gri ellerinde emiciler ve Junk'ın yara yiyenleri kara zaman polisleri

fıskiyelerinin bir milyon biçimi örneklerini arayan oyuk, kara kalkık dişlerin dizildiği soğuk, gri kıkırdaklı bir lamprey[1] ağzı….

Ve zengin bir adam geçti ve canavara baktı ve " Şişko" korku içinde işeyip sıçarak ve bokunu yiyerek yuvarlandı, adam kudretli bakışının takdir edilmesinden duygulandı ve Cuma sadakasından madeni bir para attı (Cuma, zenginlerin sadaka dağıtmaları gereken Müslüman Pazar'ıdır).

Böylece "Şişko", Kara Et'e hizmet etmeyi öğrendi ve şişman bir vücut akvaryumu yetiştirdi….

Ve boş periskop gözleri dünyanın yüzeyini taradı… Bağımlıları uyandırışında, yarı saydam gri maymunlar balık zıpkınları gibi junk Hedef'ine çakıyor ve orada emilerek asılı duruyor ve hepsi "Şişko"ya emiliyorlardı; böylece onun maddi varlığı dünyanın meydanlarını, restaurantlarını gri junk sızıntısıyla doldurarak büyüyor ve büyüyordu.

Parti Genel Merkezi'nden gelen bültenler, hebepreniklerin, Latahların ve kuyruksuz maymunların müstehcen sessiz sinema oyunlarında ayrıntılarıyla açıklanıyor, Sollubiler kodu osuruyor, Zenciler altın dişleriyle mesajları ışıkla göndermek için ağızlarını açıp kapıyor, Arap göstericiler bir çöp yığınının benzin ateşlerinin üzerine büyük yağlı hadımları -kara ve bok yoğunluğunda havada asılı kalan en iyi dumanı bunlar yapıyoratarak duman işaretleri gönderiyorlar, melodilerin mozaiği, kambur dilencileri hüzünlü pan flütleri, soğuk rüzgâr kartpostal Chimborazi'sinden aşağı eser, Ramazan'ın flütleri rüzgârlı bir caddeden aşağı gelen piyano müziği, önemli kısımları duyulmayan polis anonsları, reklâm broşürü SOS çekilen sokak kavgasıyla eş zamanlı olur.

İ ki ajan, yabancı mikrofonları yanıltan cinsel alışkanlıklarıyla kendilerini birbirlerine tanıttılar; karmaşık formüllü nükleer sırları ileri geri o kadar karmaşık düzüyorlardı ki dünyada sadece iki fizikçi bunu anlar geçiniyordu ve her biri diğerini kategorik olarak inkâr ediyordu. Daha sonra alıcı ajan, bir suç olarak sinir sistemine sahip olmaktan suçlu bulunarak asıldı ve penisine bağlanan elektrotlardan iletilen orgazm kasılmalarında mesajı geri verdi.

[1] Lamprey: Kuzey Amerika, Avrupa ve Kutup sularında yaşayan bir tatlı su omurgalısı. Günümüze kadar gelen en ilkel omurgalı olarak bilinir. Yılan balığına benzer bir balık. Ayrıntılı bilgi için ansiklopedilere bakabilirsiniz. yhn.

Ya şlı kalbin nefes alam ritimleri, göbek dansçısının vuruşları, yağlı sular boyunca bir deniz motorunun pat pat patı. Garson, *saptandığını* bilerek 6.12'ye dayak atan Gri Pazen Elbiseli Adam'ın martinisinin bir damlasını döker. Junky'ler, El *gurultu* geçmişi gibi chop suey batakhanelerinin tuvalet penceresinden tırmanarak çıkarlar. Waldorft'ta kovboylanmış olan Kaytan, bir *batınlık fareye* döl verir. (Kovboylanmak: New York gangster konuşmasında, "bulduğun yerde orospu çocuğunu öldürmek" anlamına gelir. Bir fare faredir faredir faredir. Bir ihbarcıdır.) aptal bakireler, mızrağında çığlık atan bir *pekkari*[1] sallayarak at üzerinde geçen bir İngiliz albayı önemserler. Zarif ibne, damar düğümlerinde yaşamını sürdüren Ölü Ana'dan bir bülten almak için mahallenin barında müşterilik eder ve heyecanlandırıcı Dadı Döver[2]'i uyandıracaktır. Okul tuvaletinde otuzbir çeken oğlanlar, birbirlerini X Galaksisinden gelen

ajanlar olarak tanırlar ve Düşman Vahiycisi olmasından şüphelenilen mavi gözlüklü bir hip Arap olan tenor saksafoncuyu şaşırtmak için üzüm sirkesi içerek ve limon yiyerek hırpani ve meşumca oturdukları ikinci sınıf bir gece kulübüne geçerler. Kokuşmuş bir sperm ipine ayarlanmış dünya junky'ler şebekesi… mobilyalı odalarda bağlanan… hasta sabahta titreşen… (Yaşlı serseriler, Çinli çamaşırhanelerinin arka odalarında kara dumanı emerler. Melankolik Bebek zamanın aşırı dozundan ya da krizde nefesinin kesilmesiyle ölür -Arabistan'da -Paris'te -Mexico City'de -New York'ta -New Orleans'ta-) Yaşayanlar ve ölüler… hastalıkta veya mal yüklü… müptela olmuş ya da bırakmış ya da yeniden müptela olmuş… junk ışığına gelirler ve Bağlantı Dolares Caddesi'nde chup suey yiyor…

[1] Pekkari: Güney Amerika'ya mahsus domuza benzer bir hayvan. [2] Dadı Döver(Nanny Beater): Jargonda vurucu ibne anlamında kullanılır.

Bickfords'ta kekini banıyor… Teslimat Yeri'nde, uluyan bir Halk sürüsü tarafından avlanırlar. Dünyanın sıtmalıları ürperen bir protoplazma olarak birleşiyor. Korku, bir çivi yazısı anlatımıyla boktan mesajı mühürlüyor. Kıkırdayan göstericiler, yanan bir Zencinin çığlıklarıyla çiftleşirler. Yalnızca kütüphaneciler pis kokulu soluğun içten öpüşünde birleşirler. O saran duygulu birader? Sıcak öğle sonrası
kışkırtıcı ağrılı boğaz? Uluslararası Frengi
rüzgârı kadar ısrarlı ve Tekkesi'ne hoş geldiniz

-"Metodit Epitcopal Allah Kahretsin" (hafif felce özgü konuşma bozukluğu testinde kullanılan kalıp) ya da frengi çıbanının ilk sessiz dokunuşu iyi duruşlu bir üye haine getirebilir. Derin orman ve orgon akümülatörlerinin titreşen evinden işine gidenlerin engellediği şehirlerin ani sessizliği. Orgazm parlaması işaretleri dünyanın her yanına patlar. Bir çaykafa "Korkuyorum!" diye çığlık atarak ayağa sıçrar ve dünyanın arka beyinlerini indirerek Meksika gecesine dalar. İnfazcı, suçlu bulunmuş adamı görür görmez dehşet içinde sıçar. İşkenceci, amansız kurbanının kulağına çığlık atar. Bıçak dövüşçüleri adrenalin içinde kucaklaşırlar. Kanser, bir Şarklı Telgrafla kapının ağzındadır…

her gün evinden işine gidenlerin vızıltıları bile bağlantının kolesterol hatlarını engelliyor.

sessiz hırıltısı, junky polisler ve her gün vızıltılarının bağlantının kolesterol hatlarını

hauser ile o'brien

o sabah saat 8'de içeri girip bana do ğru geldiklerinde son şansım olduğunu, tek şansım olduğunu biliyordum. Ama onlar bilmiyordu. Nasıl bilebilirlerdi ki? Sadece rutin bir avlanacak keklik. Ama o kadar da rutin değil.

Te ğmen aradığında Hauser kahvaltı ediyordu: "Senin ve ortağının Lee adında birini getirmenizi istiyorum, William Lee, şehir merkezine gidin. Lamprey Otel'inde. Broadway'in hemen dışında 103'üncü." "Evet, nerde olduğunu biliyorum. Onu hatırlıyorum da."

" İyi, oda 606. getirin yeter. Mekânı alt üst etmekle zaman geçirmeyin. Yalnız bütün kitaplarını, mektuplarını, el yazmalarını getirin. Basılı, daktilo edilmiş ya da yazılmış *her şeyi*. Tamam?"

"Tamam. Ama mesele ne…. Kitaplar…"
"Sadece yap." Teğmen kapatır.

Hauser ile O'Brien. 20 yıldır Şehir Narkotik Ekibi'ndeydi. Benim gibi eskilerden. 16 yıldır junk'la ilgiliydim. Yasalar işlediği sürece kötü değildiler. En azından O'Brein değildi. O'Brein yandaştı ve Hauser da sert adam. Bir vodvil ekibi. Hauser'in bir şey söylemeden önce tamda kabuğunu kırmak için bir vuruş biçimi vardı. Ardından O'Brein sana bir Altın Öğüt verir -aynen polisin bazen Eski Altınları tüttürmesi gibi… gerçekten uygun şişelenmiş bir yandaş polisi oynamaya başlar. Kötü bir adam değildi ve bunu yapmak istemedim. Ama bu tek şansımdı.

Binanın tüm kapılarını açan anahtarla içeri girdiklerinde sabah vuruşum için kolumu bağlıyordum. Anahtarları, kapı içerden kilitli ve üzerinde anahtar varken kullanabildiğiniz özel bir tipteydi. Önümdeki masada bir paket junk, iğne şırınga -Meksika'da düzenli şırınga kullanma alışkanlığı edinmiştim ve bir daha damlalık kullanmaya dönmedim- alkol, pamuk ve bir bardak su vardı.

"Pekâlâ, Pekâlâ," dedi O'Brien…. "Uzun zamandır görüşmüyorduk ha?"

“Ceketini giy Lee,” dedi Hauser. Tabancasını çıkarmıştı. Birini kıstırdığında, psikolojik etki yapsın ve tuvalet lavabosu ya da penceresine koşmasını engellesin diye her zaman çıkarırdı.

“Önce bir çakabilir miyim çocuklar” diye sordum…. “Burada kanıt olarak çok var….”

Hayır derlerse bavuluma nasıl uzanacağımı merak ediyordum. Bavul kilitli değildi ama Hauser’in elinde tabanca vardı.

“Bir vuru ş istiyor” dedi Hauser.
“Şimdi bunu yapamayacağını biliyorsun” dedi O’Brein, tatlı yandaş sesiyle ismimi yağlı, imalı bir bildiklikle, merhametsiz ve iğrençce uzatarak.
Tabii ki, kastetti ği “*Bizim* için ne yapabilirsin Bill?”di. bana baktı ve gülümsedi. Gülümseme orada çok uzun kaldı, iğrenç ve çıplak, O’Brein’ın iki yanlı işlevinin tüm olumsuz kötülüğünü toplayan boyanmış yaşlı bir sapığı gülümsemesi.

“Sizin için Marty Steel’i ayarlayabilirim” dedim.

Marty’ye fena halde ihtiyaçları olduğunu biliyordum. Beş yıldır satıcılık yapıyordu ve ona birini takamamışlardı. Marty eski topraktı ve kime hizmet ettiği konusunda çok dikkatli. Bir adamı tanıması ve parasını almadan önce çok iyi tanıması gerekirdi. Hiç kimse, zamanlamayı benim üstüme kurduklarını söyleyemez. Namım mükemmeldir ama yine de Marty bana hizmet etmezdi çünkü yeterince uzun süredir tanımıyordu. Marty, işte bu kadar kuşkucuydu.
“Marty!” dedi, O’Brien. “Ondan sayı alabilir misin?”
“Tabii yapabilirim.”

Kuşkuluydular. Bir adam, hayatı boyunca polis kalamaz. özel bir sezgiler kümesi geliştirmeden

“Okey,” dedi Hauser sonunda “Ama teslim etmen gerekir Lee.” “Tamam, getireceğim, inan bunun değerini biliyorum.”

Ellerim istekle titreyerek vuruşum için bağladım, uyuşturucu bağımlılığının ilk örneği.

“Sadece eski bir junky çocuklar, zararsız, yaşlı, titrek bir junky enkazı.” Bu onları sakinleştirme yolumdu. Umduğum gibi, bir damar aramaya başladığımda Hauser başka yana baktı. Oldukça sevimsiz bir manzaradır.

O’Brien bir Eski Altın tüttürerek, emekli ikramiyemi alınca ne yapacağım hülyalı bakışıyla camdan dışarı bakarak bir sandalyenin kenarında oturuyordu.

Derhal bir damara vurdum. Bir kan sütunu, kırmızı bir sicim gibi, keskin ve katı olarak bir an için şırınganın içine hızla yükseldi. Junk’ın, milyonlarca junk’a acıkmış hücreyi beslemek, her damar ve kasa güç ve uyanıklık getirmek için damarlarıma bastırmasını hissederek şırınganın piston sapını başparmağımla bastırdım. Beni izlemiyorlardı. Şırıngayı alkol ile doldurdum.

Hauser, züppe dedektifin özel silahı olan Colt ile el çabuklu ğunu gösteriyor ve oda da etrafına bakınıyordu. Bir hayvan gibi, tehlikenin kokusunu alabiliyordu. Sol eli ile gömme dolabın kapısını açtı ve içine göz attı. Midem kasıldı. “Bavulumun içine bakarsa işte o zaman bittim.”

Hauser, birden bire bana döndü. “Hâlâ bitmedi mi?” diye hırladı. “Bize Marty konusunda sıçmaya çalışmazsan iyi edersin.” Sözcükler o kadar çirkin çıktı ki şaşırdı ve kendinden dehşete düştü.

Sıkı olduğunu kontrol etmek için iğnesini çevirerek alkol dolu şırıngayı aldım.

“İki saniyecik” dedim.

Ş ırınganın yanlara sallanışıyla gözlerinin bir taraftan diğerine ince bir alkol izi fışkırttım. Bir acı böğürtüsü çıkardı. Bavuluma ulaşmak için bir dizimin üzerinde yere çökerken görünmez bir bandajı yırtar gibi sol eliyle gözlerini pençelediğini görebiliyordum. Bavulu açtım ve sol elim tabancanın kabzasının üzerine kapandı –sağ elimi kullanırım ama sol elimle ateş ederim. Duymadan önce Hauser’ın atışının sarsıntısını hissettim. Kurşunu arkamdaki duvarda patladı. Yerden ateş ederek, Hauser’ın,

yeleğinin, beyaz gömleğinin birkaç santimini göstererek yukarı çıktığı karnına iki hızlı atış yapıştırdım. Hissedebildiğim bir şekilde homurdandı ve öne doğru ikiye kıvrıldı. Panikle kasılmış bir şekilde O'Brein'ın eli, omuz kılıfındaki tabancaya asılıyordu. Uzun çekiş için sabitleştirmek üzere diğer elimi tabancalı bileğime tutturdum –ve onu gümüş saç hattının altı santim altında kırmızı alnının ortasında vurdum. Onu son gördüğümde saçları griydi. Bu yaklaşık 15 yıl önceydi. İlk tutuklanışım. Gözleri söndü, yüzükoyun sandalyeden düştü. Ellerim şimdiden ihtiyacım olana uzanıyor; çalışmalarım, junk ve bir kutu ampulle birlikte defterlerimi bir valize süpürüyorlardı. Tabancamı belime takarak ceketimi giydim ve koridora çıktım.

Resepsiyonist ile kominin merdivenleri patırtıyla çıktıklarını duyabiliyordum. Görevlisiz asansörle aşağı indim, boş lobiden geçerek sokağa çıktım.

Güzel bir Pastırma Yazı günüydü. Fazla şansım olmadığını biliyordum ama herhangi bir şans hiç olmamasından, ST(6)'da, ya da kısaltması her neyse bir deney nesnesi olmaktan daha iyiydi.

Hızla büyük miktarda junk satın almalıydım. Havaalanları, demiryolu istasyonları ve otobüs terminalleriyle birlikte tüm junk bölge ve bağlantılarını kapatacaklardı. Washington Meydanı'na kadar bir taksi tuttum, indim ve bir köşede Nick'i görene kadar 4.Cadde boyunca yürüdüm. Satıcıyı her zaman bulabilirsin. Gereksinimin onu, bir hayalet gibi çağırır. "Dinle Nick" dedim, "Kenti terk ediyorum. Bir parça E almak istiyorum, hemen sağlayabilir misin?"

4.Cadde boyunca yürüyoruz. Nick'in sesi, bilincime belirli olmayan bir yerden süzülür görünüyor. Esrarengiz, bedenden ayrılmış bir ses. "Evet, sanırım yapabilirim. Banliyöye kadar gitmem gerekecek."

"Bir taksi tutabiliriz."

"Okey, seni adamın yanına götüremem, anlıyor musun?" "Anlıyorum. Gidelim."

Taksinin içinde Kuzey'e gidiyorduk. Nick vurgusuz, ölü sesiyle konuşuyordu.

"Son zamanlarda komik şeyler alıyoruz. Tam olarak zayıf değil…. Bilmiyorum…. Farklı. Belki içine sentetik boklar koyuyorlar…. Dolly ya

da bir şeyler…”
“Ne!!! Şimdiden mi?”

“Ha? … Ama sana şimdi getireceğim tamamdır. Aslında bu çevrede bildiğim en iyi mal…. Burada dur.”

“Lütfen çabuk ol” dedim.

“Malı bitmemişse ve gidip gelmesi gerekmezse on dakikalık iş olmalı…. En iyisi şurada otur ve bir fincan kahve iç…. Burası misafirperver bir semttir.”

Tezgâha oturdum ve kahve söyledim ve plastik bir kapa ğın altındaki bir Danimarka hamur tatlısını işaret ettim. Sadece bu kerelik, lütfen Tanrım, şimdi yapsın ve adamın mallarının tamamen tükenmiş olduğunu ve Doğu Orange ya da Greenpoint’e gitmek zorunda olduğunu söylemek için geri gelmesin diye dua ederek bayat lastiksi keki başta aşağı kahve ile yıkadım.

İş te gelmiş, arakamda duruyordu. Sormaya korkarak ona baktım. Komik, diye düşündüm, gelecek 24 saati yaşama şansım belki yüzde bir olarak burada oturuyorum –teslim olmaya, gelecek üç dört ayı ölümün bekleme odasında geçirmeye karar vermiştim. Ve bir junk aşlından endişe eder halde buradaydım. Ama yaklaşık sadece beş buruşum kalmıştı ve junk olmadan hareketsizleştirilecektim…. Nick kafasını salladı.

“Onu bana burada verme” dedim. “Bir taksi tutalım.”

Bir taksi tuttuk ve şehir merkezine doğru yola çıktık. Elimi uzattım ve paketi aldım, ardından Nick’in avucuna bir elli dolarlık kaydırdım. Göz attı ve dişsiz bir gülümsemeyle dişetlerini gösterdi: “Çok teşekkürler…. Bu beni temize çıkaracak….”

Zihnimin itelemeden çalışmasına izin vererek arkama yaslandım. Zihnini çok fazla zorla, ve aşırı yüklenmiş bir elektrik paneli gibiişi berbat edecek ya da sana sabotaj yapacaktır…. Ve hiç hata payım yoktu. Amerikalıların özel bir kontrolü bırakma, şeylerin müdahale olmadan kendi hallerinde olmasına izin verme korkuları vardır. Kendi midelerine dalmak ve besini sindirmek ve boku dışarı küremek isterler.

Rahatlamayı ve yanıtı beklemeyi öğrenirsen, zihnin çoğu soruyu yanıtlayacaktır. Şu düşünme makinelerinden biri gibi, sorunu yüklüyor, arkana yaslanıyor ve bekliyorsun….

Bir adı arıyordum. Zihnim isimleri listeliyordu: PA –Polis A şığı, DY –Doğuştan Yanlış, İKTÇ –İyi Kedi Tavuk Çıktı'yı anında ıskartaya çıkarak; yeniden değerlendirmek arayarak.

"Bilirsin, bazen beni yaparım." Nick'in noktalama için kullandığı onaylanmayan küçük bir gülüşü vardı. Bağımlının, sadece miktar faktörünün -Ne kadar $?- sözlü ifade gerektirdiği, telepati kullanılan dünyada konuşmanın bir tür özrü. O da ben de beklemeyle ilgili her şeyi biliyorduk. Her düzeyde ilaç ticareti programsız işler. Kazara olması dışında hiç kimse zamanında teslimat yapmaz. Bağımlı, junk zamanlarına kuruludur. Gövdesi saatidir ve junk bunun içinden bir kum saati gibi akar. Zaman onun için sadece gereksinimiyle ilgili olarak anlam taşır. Ardından diğerlerinin zamanına ani ve nezaketsiz girişini yapar ve tüm Dışarıdakiler, tüm Talepedenler gibi beklemek zorundadır. Eğer junk'sız zamanına girme durumunda değilse.

"Ona ne diyebilirim? Bekleyeceğimi biliyor," diye Nick güldü.

Geceyi, hırıldayan bir İtalyan hademenin karanlıkta gösteren kızılötesi dürbünlerle yatakhaneyi süpürerek güven kırdığı Hep Zorlu Banyolar'da geçirdim –(eşcinsellik, bir ajanın kullanabileceği, en iyi kapak hikâyesidir).

("Kuzey Do ğu köşesinde her şey iyi! Seni görüyorum!" projektörleri yakarak, yerdeki gizli kapılardan ve bir çok kereler bir ibnenin deli gömleğiyle götürüldüğü özel odaların duvarlarından kafasını sokar….)

Tepesi açık odacı ğımda tavana bakarak uzandım… rast gele, kırılmış şehvetin kâbus alacakaranlığında homurtuları ve tiz sesleri ve hırıltıları dinledim….

"Siktirin gidin!"

için kenara ayırarak, eleyerek, adı, yanıtı

üç saat bekletir. Bazen bunun gibi derhal "İki gözlük tak, belli bir şey görebilirsin!"

Sabah çok dikkatli bir şekilde dışarı çıktım ve bir gazete aldım…. Hiçbir şey…. Bir eczanenin telefon kabininden aradım…. Ve Narkotiği istedim:

“Teğmen Gonzales… kim arıyor?”

“O’Brien ile konuşmak istiyorum.” Bir durgunluk anı, hattın asılı kalması, bağlantıların kopması…

“Bu dairede o isimde biri yok…. *Kimsiniz*?”
“Pekâlâ, Hauser ile görüşeyim.”

“Bakın Bayım, bu büroda Hauser de O’Brien da yok. Şimdi, ne istiyorsunuz?”

“Bakın, bu önemli… Gelen büyük bir E sevkiyatıyla ilgili bilgim var…. Hauser ya da O’Brien ile konuşmak istiyorum…. Başkasıyla çalışmam….”

“Bekle…. Seni Alcibiades’e bağlayacağım.”

Daire’de bir Anglo-Sakson isminin kalıp kalmadığını merak etmeye başladım….

“Hauser ya da O’Brien ile konuşmak istiyorum.”

“Sana kaç kere bu dairede Hauser ve O’Brien olmadığını söylemem gerekiyor… Şimdi arayan kim?”

Kapattım ve taksiyle alanın dı şına çıktım…. Takside ne olduğunu fark ettim…. Sargosso’ya giderken yemeyi bıraktığında bir yılanbalığının kıçının tıkanması gibi uzay zamanda tıkanmıştım… Dışarıda kalmıştım…. Asla bir daha Anahtara, bir Kesişme Noktası’na sahip olmayacaktım…. Sıcaklık benden uzaklaşmıştı artık… Hauser ve O’Brien’la birlikte, eroinin onsunun her zaman yirmi sekiz dolar olduğu ve Sioux Şelalelerinin Çinli

Çamaşırhanelerinde yen pox çakabileceğin junk geçmişine gömülmüştü…. Dünyanın aynasının uzak kenarı, Hauser ve O'Brien'la geçmişe giderek… Telepatik Bürokrasilerin, Zaman Tekellerinin, Sakinleştirici İlaçların, Ağır Sıvı Bağımlılarının 'henüz değil'lerine pençe atarak:

"Bunu üç yüz yıl önce düşünmüştüm."

"Planın o zaman gerçekleştirilemezdi ve şimdi de işe yaramaz…. Da Vinci'nin uçma makinesi planları gibi…."

körelmiş giriş yapmaz mıydın?

Bu atık kâ ğıt neden Halk'ı bir yerden başka bir yere sürüklüyor? Belki Okuyucu'yu ani mekân kaymalarının geriliminden kurtarmak onu Şefkatle tutmak için? Ve böylece bir bilet alınır, bir taksi çağrılır, bir uçağa binilir. O (havayolu hostesi tabii ki) çiklet, dramamin, hatta nembutaldan bahsetmek için üzerimize eğildiğinde sıcak şeftali tüylü mağarasına bir bakış fırlatmamıza izin çıkar.

"Paregoriği anlat, Tatlı Şey ki duyayım."

Ben American Express değilim…. Halkımdan biri New York'ta vatandaş kılığında yürür ve sonraki hüküm Timbuktu'da ceylan gözlü bir gence oğlan muhabbeti çekerken görülürse, onun (Timbuktu'nun yerlisi olmayan parti) kendisini oraya alışıldık haberleşme yöntemlerini kullanarak naklettiğini düşünebiliriz…

Ajan Lee (bir çift –dört-sekiz-on altı) junk tedavisi görüyor….uzay zaman yolculuğu bağımlı için junk'la buluşma köşeleri kadar, olağanüstü tanıdıktı… geçmişin ve geleceğin tedavileri hızlandırılmış Zamanın sessiz rüzgârlarında titreşerek düşsel özü boyunca mekik gibi gidip geliyor resimler…. Bir vuruş al…. Herhangi bir vuruş….

Resmi fiskenin ısırması, sınırlanmış hücrede yerde döndüren vuruşlar…. "Bir *Eroin vuruşu* ister misin Bill? Ha Ha Ha."

I şıkta çözülen deneme kabilinden yarım yamalak izlenimler… hasta sabahta öksüren ve tüküren yaşlı bir junky tarafından süpürülen, çürümüş ektoplazma cepleri…

Güne şte buklelenen ve çamur gibi kırılan eski mor kahverengi fotoğraflar: Panama City… Çinli bir eczacıya paregorik için hikâye anlatan Bill Gains.

“Yarı ş köpeklerim var… soylu tazılar… hepsi dizanteriye yakalanmış… tropik iklim… bokları… sen boktan SABE?... *tazıcıklarım ölüyor*….” Diye çığlıklar atıyor…. Gözleri mavi ateşle yandı…. Alev söndü… yanan metal kokusu…. “Bir göz damlası ile idare et…. Yapmaz mıydın? ... Adet kasılmaları… karım… Koteks… Yaşlı Anne… Basur… olgunlaşmamış… kanamalı…” Kasanın karşısında kafasını sallıyordu…. Eczacı ağzından bir kürdan çıkardı, ucuna baktı ve başını salladı….

Gains ve Lee, Daryenli Davut’tan Panama Cumhuriyeti’nde paregorik krizine girdiler…. Bir şuluup sesiyle birbirlerinde ayrı yönlere fırladılar…. Junky’ler tek bir bedene girme eğilimindedirler…. Gains, Mexico City’ye geri döndü…. Kronik junk yokluğunun kodein ve ahmak haplarıyla kaplanmış umutsuz iskelet gülümsemesi… bornozunda sigara delikleri… zeminde kahve izleri… isli gaz sobaları… paslı portakal rengi alev…

Büyükelçilik, Amerikalı Mezarlığı’nda gömülme yerinden başka bir ayrıntı vermeyecektir….

Ve Lee, gerisin geriye cinsellik, acı, zaman ve Amazon’un acı Ruh Şarabı Yage’ye döndü….

Bir keresinde a şırı dozda Macun (yeşil toz şeker kıvamına gelecek şekilde kurutulmuş ve iyice ezilmiş, bir takım şekerlemeler ya da benzeri tatlandırıcılarla karıştırılmış,

Cannabis’tir, şekerlemenin

genellikle tanecikli erik ezmesi tadında seçimi keyfidir…) almanın sonrasını

hatırlıyorum. Lulu ya da Johny ya da Küçük Oğlan’ın Odası’ndan dönüyordum (besinsizlikten körelmiş bebekliğin ve tuvalet eğitiminin pis kokusu) Tanca’nın dışındaki villanın oturma odası boyunca bakıyordum ve

birden nerede olduğumu bilemedim. Belki de yanlış kapıyı açmıştım ve Oraya Sahip Olan Adam, Oraya İlk Gelen Sahip içeri girecek ve çığlıklar atacak:

“*Burada Ne Yapıyorsun? Kimsin Sen?*”

Ve ben orada ne yaptı ğımı bilmiyorum ya da kim olduğumu. Sakin olmaya karar veriyorum ve beklide Sahip göstermeden yönümü bulabileceğim…. “Neredeyim?” diye feryat etmek yerine sakinleşin ve çevreye bakının, tam olarak anlayacaksınız… *Başlangıç* için orada değildin. *Son* için de orada olmayacaksın… Sürmekte olanla ilgili olan bilgin sadece yüzeysel ve görece olabilir…. Ham afyonla yaşayan bu sarı küflenmiş genç junky yüzü hakkında ne biliyorum? Ona söylemeye çalıştım: “Bir sabah karaciğerini eline almış olarak uyanacaksın” ve dümdüz zehir olmaması için ham afyonun nasıl işleneceğini. Ama gözleri kapanıyor ve bilmek istemiyor. Junky’ler de onların çoğu gibidir, bilmel istemezler… Ve onlara bir şey söyleyemezsin…. Bir tüttürücü, tüttürmenin dışında bir şey bilmek istemez…. Ve bir eroin junky’si de aynı şekildedir…. Tam anlamıyla iğne ve diğer rota Nişasta….

Yani sanırım hâlâ bokla ve taşlar ve saman ile dolu Tanca’nın dışındaki 1920 İspanyol villasında ham afyon yiyerek oturuyordur… tüm bunlar bir şeyler kaybedilecek korkusundan….

Bir yazarın hakkında yazabilece ği tek bir şey vardır: *yazma anında duyularının önünde olan nedir*…. Ben bir kayıt aracıyım…. “öykü”, “öykü planı”, “süreklilik” kabul ettirmeye yeltenmem…. Psişik sürecin belirli alanlarının *Doğrudan* kaydını başardığım ölçüde sınırlı işleve sahip olabilirim…. Ben bir eğlendirici değilim….

“Sahip olma” diyorlar buna. Bazen bir varlık gövdenin içinde sıçrar
-sarı turuncu jöle içinde dış hatları titrerve eller kronik iskân yetersizliğini yatıştırma umuduyla yoldan geçen orospunun bağırsaklarını dökmek ya da komşu çocuğu boğazlamak için uzanır. Sanki ben genellikle oradaymışım da tekrar tekrar ahmaklık ediyormuşum gibi…. *Yanlış! Ben asla burada değilim*…. Asla yani tam olarak mülkiyetine alarak değil ama bir biçimde kötü öğütlenmiş hareketlerin önüne geçecek bir konumda…. Devriye gezmek, aslında, benim asıl işim…. Ne kadar sıkı Güvenlik olursa olsun, her zaman emir vererek *Dışarıda*’yım ve yabancı yaratık soruşturmasının

mührüyle damgalanmış olarak, gerilen ve uzanan fakat her hareketin, düşüncenin, itkinin öncesinde kendi şekline dönen bu jöleden deli gömleğinin *İçinde*'yim….

Herhangi bir junky, ölümün kokusunun olmadı ğını söyleyebilirken; yazarlar, ölümün tatlı-hastalıklı kokusundan bahsediyorlar… aynı zamanda nefesi kesen ve kanı donduran bir koku… renksiz - kokusuz ölüm… hiç kimse onu etin pembe büklümleri ve kara kan filtrelerinin arasından soluyamaz ve koklayamaz… ölüm kokusu kuşkusuz bir kokuydu ve kokunun tamamen yokluğu… koku yokluğu ilk olarak burna çarpar çünkü tüm organik yaşam kokuya sahiptir… koklamanın durması gözlere karanlık, kulaklara sessizlik, denge ve yer duyusuna ağırlıksızlığın gerilimi gibidir….

Her zaman onu koklarsın ve junk'ın çekilmesi durumunda di ğerlerinin koklaması için dışarı verirsin…. Krizdeki bir junky ölüm kokusuyla tüm bir apartmanı yaşanamaz kılabilir… ama iyi bir havalandırma bir gövdenin nefes alabileceği şekilde bu yeri kokutabilir…. Bunun kokusunu, zirveye çıkan orman yangını gibi birden geometrik olarak sıçramaya başlayan yağ yakıcı alışkanlıklarından biri boyunca da alırsın….

Tedavi her zaman: *Boş ver! Sıçra!*

Bir arkada şım kendisini bir Marakeş otelinin ikinci katında bir odada çıplak buldu…. (Çocukken ona kız elbiseleri giydiren Teksaslı bir annenin yaptıklarının karşılığıydı bu… Ham ama çocuk protoplazmasına karşı etkin…) Mekândaki diğer insanlar Araplardı, üç Arap… elleri bıçaklı… onu izliyorlar… metal pırıltısı ve karanlık gözlerde ışık noktaları… gliserinin içindeki opal kırmıkları gibi yavaş düşen cinayet parçaları… daha yavaş hayvan tepkileri ona karar vermesi için tam bir saniye tanıdı: Doğrudan camdan dışarı ve canlandırdığı camlar güneşte ışıldarken kayan bir yıldız gibi aşağıdaki caddeye… kırık bir ayak bileği ve budanmış bir omuz ile hayatta kaldı… yarı şeffaf pembe bir perdeyle örtünmüş halde topallayarak Commissariat de Police'e gitti….

Er ya da geç Kabadayı, Ta şralı, Ajan Lee, A.J., Çavdarmahmuzu İkizleri Clem ve Jody, Plasentadan Zengin Hasan O'Leary, Yokedici, Andrew Keif, Ölümcül "Şişko", Doktor Benway, "Parmaklar" Schafer, o kesişme noktasında, uzay zamanda aynı yeri işgal edecek biçimde, aynı sözlerle aynı şeyi söylemeye koyuldular. Aynı kişi olmak için tüm

metabolik aygıtlarıyla tamamlanmış ortak bir ses cihazını kullanarak
-*Algılamayı* açıklamanın en belirsiz yollarından biri: gün ışığında çıpla junky…

Yazar kendisini her zaman oldu ğunca aynaya karşı okurken bulur… Ayrı Hareketlerin Suçunun oluşmamış olduğuna, oluşmadığına, oluşamayacağına kendisini inandırmak için tekrar tekrar kontrol etmesi gerekir….

Aynaya bir kez bakmı ş olan herkes bu suçun ne olduğunu ve yansıma artık itaat etmeyi bıraktığında kontrolüm kaybedilmesi açısından ne anlama geldiğini bilir…. *P o l i s’* i aramak için çok geçtir…

Ben ki şisel olarak, ölümün hammaddelerini satmayı sürdüremeyecek şekilde şimdiki hizmetlerimi sona erdirmeyi umut ediyorum…. Sizinki, efendim, umutsuz bir vaka ve iğrenç biri….

“Bilginin var olan durumunda savunma anlamsızdır,” dedi Savunma, elektron mikroskobundan başını kaldırarak….

İş ini Walgreen’s’e taşı.
Görünürdeki her şeyi çal.
Biz sorumlu değiliz.
Bunu beyaz okuyucuya nasıl iade edeceğimi bilmiyorum.

Hakkında yazabilir, ba ğırabilir ya da mırıldanabilirsin… hakkında resim yapabilirsin… onun için hareket edebilirsin… onu otomobillerde sıçabilirsin… *Gidip bunu yapmadığın sürece....*

Senatörler ayağa fırlar ve virüsün yarattığı arzunun eğilmez otoritesiyle Ölüm Cezası için anırırlar…. Uyuşturucu müptelalarına ölüm, seks ibnelerine (müptelalarını kastediyorum) ölüm, kıvrak hareketlerin kırılmış hayvan masumiyetiyle dövülmüş ve hoş görünmeyen ete saldıran psikopata ölüm….

Ölümün kara rüzgârlı çorabı, ayrı yaşam suçunu yoklayarak, koklayarak, arayarak ülkenin üzerinde dalgalanır, çok geniş bir olasılık eğrisinin altında ürperen korkudan donmuş etin dürtücüleri…

Soykırım oyununun damalarında nüfus blokları ortadan kaybolur…. Herhangi biri oynayabilir….

Liberal Basın ve O Kadar Liberal Olmayan Basın ve Tepkisel Çı ğlık Basını onaylar: “Her şeyin üzerinde, diğer düzeydeki deneyim efsanesi kökünden sökülüp atılmalıdır…” Ve belirli acı gerçekler konusunda karanlık konuşma… aftosalı inekler… hastalıktan korunma….

Dünyanın iktidar gurupları ba ğlantı hatlarını aceleyle keserler…. Gezegen rastgele böcek lanetine sürüklenir….

Termodinamik emekleme hızında kazanmıştır…. Orgon postada takılıp kaldı…. İsa kanadı…. Zaman doldu….

Çıplak Şölen’e herhangi bir kesişim noktasında dalabilirsiniz…. Birçok önsöz yazmışımdır. Bunlar atrofiye uğrar ve Zenci ırkı ile sınırlı bir Batı Afrika hastalığında küçük parmağın kesilip alınması gibi kendiliğinden kesilip alınır, ve geçmekte olan sarışın, kulübün terasında Afgan Tazısı tarafından bulunup getirilmiş bir ayak parmağı, manikürü yapılmış ve ayağa takılmış olarak sıçrarken pirinç ayak bileğini gösterir….

Çıplak Şölen bir tasarıdır, bir Nasıl-yapmalı Kitabı’dır…. Kara böcek arzuları engin, başka gezegen manzaralarına açılır…. Cebir kadar çıplak soyut kavramlar, kara boka ya da bir çift yaşlı kajuna daralırlar….

Nasıl-yapmalı, uzun bir holün ucundaki kapıyı açarak deneyimin düzeyini ilerletir…. Sadece *Sessizlikte* açılan kapılar…. *Çıplak Şölen*, Okuyucudan sessizlik ister. Aksi taktirde, kendi nabzını tutuyordur….

Robert Christie, Cevaplama Servisi’ni biliyordu…. Yaşlı yarıkları öldür….kasık kıllarını madalyonun içinde sakla…. Yapmaz mıydın? Robert Christie, kadınların toplu halde boğucusu -bir papatya zinciri gibi geliyor- 1953’te asıldı.

1890’ların Gerçek Kılıçşörü ve asla pantolonu inik yakalanmayan Karındeşen Jack… Basına bir mektup yazdı.

“Gelecek sefere sadece eğlence için bir de kulak göndereceğim…. Yapmaz mıydın?”

“Ah dikkat et! Bak yine gidiyorlar!” dedi ya şlı ibne, ipi taşaklarını yere saçarak koparken…. “Durdur onları, tamam mı James, seni değersiz yaşlı bok! Orada öyle durup üstadın toplarının kömür teknesine yuvarlanmasına bakma!”

Vitrinciler istasyon boyunca bağrışıp, eşcinsel tırtıklayıcı kasiyerlerini dövüyorlar.

Diladid’i bırakmak beni zayıflatıyor (Diladid, gücü fazlalaştırılmış dehidrat morfindir.)

Siyah yelekli şerif, bir ölüm ilanı yazar: “Yasallaştırmak ve narkotiği muaf tutmak gerekiyor….”

Kamu Sağlığı Yasası 334’ün ihlali… Hile kullanarak orgazm sağlamak….

Johnny dört ayak üzerinde ve Mary onu emiyor ve parmaklarını uyluklarının arasında dolaştırıyor ve toplarının arkasında ışık….

Kırık sandalyenin üzerinde ve adet odasının beyaz badanalı penceresinden dışarıya doğru, nehrin üzerindeki kireçtaşı uçurumda serin bahar rüzgârı esiyor…. Çin mavisi gökyüzünde bir parça dumanlı ay asılı… tozlu zeminde uzun bir sperm hattı boyunca….

Motel… Motel… Motel… kırılmı ş neon bezeme… yalnızlık, gelgitli nehirlerin hâlâ yağlı sularının üzerindeki sis düdükleri gibi tüm kıta boyunca inler….

Kuruyana kadar sıkılan top, limon kabu ğu küfü, -fokur fokur- su borusu için bir parça kuşbaşı kesilmiş bıçak kesikli bir kıçı çevreler; eskiden ben olanı gösterir….

“Irmağa hizmet edildi efendim.”

Ölü yapraklar çeşmeyi doldurur ve sardunyalar nane ile birlikte yayılır, çayır boyunca bir satış otomatı rotasıyla saçılır…

Ya şlı playboy, imzalı 1920 yağmurluğunu giyer, çığlıklar atan karısı ile çöp parçalama ünitesini besler…. Saç, bok ve kan, duvara 1963'te püskürür…. "Evet efendim, çocuklar, bok gerçekten pervaneye '63'te çarptı" dedi can sıkıcı peygamber, sizi sıkıntıdan herhangi bir uzay zaman yönünde işetebilir….

" Şimdi hatırlayabiliyorum çünkü bir Bolivya tuvaletinde geliştirilen bir insan aftosası cinsinin Çinçilya kürkü ortamında serbest kalmasının Teksas'ta bir gelir vergisi davasının sonucunu belirlemesinde sadece iki yıl önceydi…. Ve bir Liz, El Değmeden Gebelik iddiasında bulunur, göbeğinde altı onslık bir örümcek maymunu doğurur…. Doktorun o işe yaramazla birlikte olduğunda maymunu her zaman sırtında tuttuğunu söylüyorlar…."

Ben, William Seward, bu lükse boğulmuş mankafa metronun yüzbaşısı, Loch Ness canavarını alışılmadık hareketlerle yatıştıracağım ve beyaz balinaya çobanlık edeceğim. Şeytan'ı Otomatik İtaat'e indireceğim ve yardımcı zebanileri süblimleştireceğim. Yüzme havuzlarınızı kandiru'ya yasaklayacağım. -El Değmeden Doğum Kontrolü için bir zırva çıkaracağım….

"Bir şeyin oluş sıklığı arttıkça, eşsiz şahaneliği de artar" dedi, trapezin üzerindeki Masonik ev ödevini yapan kendini beğenmiş genç Kuzeyli. "Yahudiler İsa'ya inanmıyor, Clem…. Tüm yapmak istedikleri bir Hristiyan kızı düdüklemek…."

Ergen melekler dünyanın bokhane duvarları üzerinde şarkı söylüyorlar.

"Gel ve Çek…"

"Kaptan laktoz bokunu bastı…." Johny Geçenlerde 1952'de Kendini Astı

(Çürümüş korse takmış tenor, Dany Deever'ı sıkıntıyla söylüyor…) Katırlar bu nezih taşrada ve kül birikintilerinin üzerinde doğurmazlar…. Kamu Sağlığı Yasası 334'ün ihlali.

Öyleyse heykel ve kâr nerede? Kim söyleyebilir? Ben Sözcük'e sahip değilim…. Ev, benim şırınga çantamdır… Kral, bir alev fırlatıcı ve binlerce serserinin protesto için işkence ettiği, kireçtaşı balo avlusuna sıçmak için tırabzandan kayan kral katili ile ahlaksızlık yapıyor.

Genç Dillinger, dosdoğru evden çıktı ve asla arkasına bakmadı. "Asla arkana bakma oğlum…. Yaşlı bir ineğin tuz yalamasına dönersin."

Dar sokakta polis kur şunu… İkarus'un kırık kanatları, yaşlı junky tarafından dumanı çekilen yanan bir oğlanın haykırışları… gözler engin bir düzlük gibi bomboş… (akbaba kantları kuru havada soyuluyor).

Yengeç, Sarho ş İşçileri'nin Başrahibidir, mezarlık vardiyasını kolaçan etmek için kabuklu elbisesini giyer… Çelik kıskaçlarla, ağzı açık uyuyan herhangi bir düşmüşün altın dişerini ya da bozuk paralarını çeker…. Eğer düşmüş kendine gelirse Yengeç, Queen's'in düzlüklerinde kazananı belli olmayan bir savaş çağrısı yapmak için kıskaçlarıyla yakalamaya çalışarak geri çekilir.

Uzun süreli hapishane döneminde düzelen, ödeme yapmaması nedeniyle mezarlıktan çıkarılan Hırsız Oğlan, hadım edilmiş satıcıların IBM şarkısını söyledikleri Çadır Kent'in kara toplarını toplamak için küf bağlamış bir rehin senedi ile hızlı hızlı konuşarak ibne barına gelir.

Yengeçler, orman boyunca oyun oynuyorlardı… melek sertliğiyle bütün gece güreşme, yiğitliğin homo düşüşüne atılış, paslı kireçtaşı mağaraya giden bir arka yola çıkış.

Kara Arzu, hiçbir şeyin, bir adamotunun bile büyümediği tuz çöllerinin üzerine boşalır….

Sıradanların yasaları… Birkaç piliç… Tek ya şam biçimi… "Selam Cash."
"Burada olduğundan emin misin?"
"Tabii ki eminim…. Seninle girdi."

Chi’ye gece treni… Salonda bir kızla tanışma ve uygun olduğunu görüyorum ve nerede düzüşebileceğimizi soruyorum?

“İçeri gir evlat.”

Genç değil ama yapılı bir pilici kastediyorum… “Önce bir doza ne dersin?”

“Aa yok, uygun olmazsın.”

Üç kere tekrar… pencereden giren sıcak bahar rüzgârında hastalıkla titreyerek uyanma, su, gözleri asit gibi yakar….

Kadın, yataktan çıplak çıkar…. Mal, Kobra lambada zulalanmış…. Pişirir….

“Dön…. Sana bunu kıçından verece ğim.”
Kadın, iğneyi derine kaydırır, çıkarır ve göt yanağına masaj yapar…. Parmaktaki bir damla kanı emer.
Adam, junk’ın gri çamurunda kasılmalı bir çözülüşle debelenir.

Bir kokain ve masumiyet vadisinde üzgün gözlü gençler, kayıp bir Danny Boy için inişli çıkışlı bir şarkı söylüyorlar…

Bütün gece çektik ve dört kere yaptık… kara tahtanın altında parmaklar… beyaz kemiği kazıma. Ev, denizden eroin evi ve Para’dan da fuhuş eviydi….

İşportacı, rahatsızca kımıldanır: “Burayla ilgilen, tamam mı oğlum? Bir maymunla ilgili olarak biriyle konuşmam gerekiyor.”

Sözcük, tümü tek bir parça olan ve böylece alınması gereken birimlere bölünmüş ancak parçalara, ilgi çekici bir seks düzenlemesi gibi iler ve geri, içeri ve dışarı önce ve sonra bağlanmış olarak sahip olunabiliyor. Bu kitap

her yönde dökülüyor, manzaraların çiçek dürbünü, melodilerin ve sokak gürültülerinin potpurisi, osuruklar ve gösteri bağırtıları ve ticaretin çarparak kapanan çelik kepenkleri, acı ve acındırma çığlıkları ve düz patik çığlıklar, çiftleşen kediler ve koparılmış boğa kafasının öfkeli bağırtısı, küçük hindistancevizi hipnozunda brujo'nun peygamberce mırıldanmaları, koparılan boyunlar ve çığlık atan adamotları, orgazmın iç çekişleri, susuz hücrelerde şafak kadar sessiz eroin, çılgınca bir tütün mezatı gibi çığlık atan Kahire Radyosu ve gri metro şafağında yeşil bir hışırtı için kırılgan parmaklarıyla araştıran bir Sarhoş İşçisi gibi hasta junky'yi yelpazeleyen Ramazan flütleri….

Bu, sperm antenli 1920 kristal setimde FM olmadan yakalayabildi ğim Vahiy ve Kehanet…. Nazik
kıçlarımızdan görürüz…. Bu
ÇIKAN yol GİREN yoldur….
okuyucu, Tanrıyı orgazmın flaşında deliklerden gövdenizi dönüştürün….

Ş imdi ben, William Seward, sözcük haznemin kilidini açacağım…. Viking kalbim, ormanın alacakaranlığında motorların pat pat pat ettiği ve dallarında
lemurların
dev yılanlarla bütün
sahili seyrettiği ulu
ağaçların yüzdüğü ve hüzünlü gözlü kahverengi nehir üzerinde, Missouri

boyunca (O ğlan pembe bir ok başı bulur) uzak tren ıslıklarıyla beraber yol alır, Tanrının kendisine verdiği kıçı pazarlamayı bilmeyen sokak çocuğu gibi aç, bana geri döner…. Nazik Okuyucu, Sözcük, leopar adamın altın pençeleriyle üzerine sıçrayacak, fırsatçı bir kara yengeci gibi el ve ayak parmaklarını koparacak, anlaşılır bir köpek gibi seni asacak ve spermini yakalayacak, bir çalılık sahibi gibi uyluklarının çevresine sarılacak ve bir vuruşluk kokmuş ektoplazma enjekte edecektir…. Ve neden bir *anlaşılır* köpek?

Ertesi gün, bir Arap o ğlanın siyah beyaz köpeğine arka ayaklarının üzerinde yürümeyi öğrettiğini gördüğümde, eskiden günler boyunca mideden kıça kadar tüm yol boyunca uzanan uzun yemek kuyruğundan dönüyordum… Ve sırnaşık iri bir köpek sevgi görmek için oğlana yaklaştı ve oğlan onu kovdu, sırnaşık köpek havladı, yeni yürüyen küçüğü kaptı ve

dillerin insanî armağanı dışındaki bir hırlayışın sahibi olarak hırladı: “Doğaya karşı bir suç tam orada.”

Böylece sırna şık köpeğe Anlaşılabilir adını taktım…. Ve geçerken söyleyeyim, ve her zaman samimi bir zenci gibi geçerim, ki Anlaşılmaz Doğu’nun sinirini bozmak için bir tuz yığınına ihtiyaç var…. Muharibin günde otuz g M patlatır ve sekiz saat boyunca bok gibi oturur.

“*Ne düşünüyorsun*?” der, kıpırdanan Amerikalı turist….

Ki benim buna yanıtım: “Morfin hipotalamusumu, libido ve duygu yerini zayıflattı ve ön beyin sadece arka beynin uyarması ile hareket ettiğinden, başkasının yerine davranan bir vatandaş olarak sadece arkadan tekme yiyebilir, beyinsel olanın fiil yokluğunu bildirmeliyim. Varlığınızın farkındayım ama bunun benim için etkin bir çağrışımı bulunmadığından, benim sorunumun ödeme yapmamaktan dolayı junk bağlantısının kesilmesi olması nedeniyle, senin yaptıklarınla ilgilenmiyorum… Git ya da gel, sıç ya da kendini bir raspa ya da asp[1] ile düz -bu aferin alır ve bir ibneye uygundur- ama Ölü ile Junky bunu dert etmez…” Onlar *Anlaşılmazdır*.

“Sıraların arasından tuvalete giden yol hangisi?” diye sordum sarışın yer göstericiye.

“Buradan dümdüz efendim…. İçeride birisi için daha yer var.” “Pantapon Rose’u gördün mü?” dedi siyah paltolu yaşlı junky. [1] Latin Amerika’ya özgü küçük bir engerek yılanı, ç.n.

Teksas şerifi, suç ortağı veterineri, at eroini işine karışmış İstikrarsız Browbeck’i öldürmüştür…. Aftosa ile yıkılmış bir at acısını hafifletmek için eroini görmeye gerek duyar ve belki o eroinin birazı yapayalnız düzlükten havalanır ve Washington Meydanı’nda hafifçe kişner…. Junky’ler, “Selam eey Gümüş” diye bağırarak üşüşürler.

“Ama heykeltıra ş nerede?” Bu kemer tipi patos parçası, Meksika, Calle Juarez’deki bambu dekorasyonlu çayhane kokteyl salonunda gıcırdadı… Geride bir köfte tecavüz suçuyla kaybolmuş olarak… bir yarık

pençeleyerek pantolonunu indirir ve o yaşı küçük kıza tecavüz etmeye hazırsındır, kardeş…

Chicago arıyor… girin lütfen… Chicago arıyor… girin lütfen… Ne sanıyorsun, lastiği Puyo'da ki gulaşlar için taşıdığımı mı? Oldukça ıslak bir yer, okuyucu…

"Çıkar! Çıkar!"

Ya şlı ibne diğer yoldan gelen gülünç ergenliğindeki kendisiyle karşılaşır, dizini, Yaşlı Yaşlı Howard'ın hayaletinden çıkarır… kenar mahalleden Market Caddesi Müzesi'ne iniş her tür mastürbasyon ve kendini aşağılamaya sahne oluyor-du… genç oğlanların buna özellikle ihtiyacı olur….

Toplanacak olgunlu ğa gelmişlerdi, aşağıda ötedeki mısır deliğinde unutulmuş halde… küçük zevk ve yanan sapı kırmıklarında kayıp olarak…

Metastazı[1] kör parmaklarla oku.
Eklem hastalığının fosil iletisi…

"Satmak kullanmaktan daha büyük bir alışkanlıktır." -Lola La Chata, Meksika.

[1] Metastaz: Hastalığın bir uzuvdan diğerine yayılması.

İğ ne izlerinden korkuyu emme, gelmekte olan krizin hissiz sinir uyarılarını anlatan sualtı çığlığı, kuduz hastalığının ısırma bölgesinde zonklama…

"Tanrı daha iyi bir şey yapsaydı bunu kendisine saklardı." Derdi Denizci eskiden, iletimi yirmi ahmak hapıyla yuvarlamış olarak. (Gliserin içindeki opal kırmıkları gibi yavaş düşen cinayet parçaları.) Seni izlemek ve tekrar tekrar "Johnny's So Long At the Fair"ini mırıldanmak.

Alışkanlığımızı korumak için küçük miktarda çakış….

“Ve bu alkolü *kullan*” diyorum, bir ispirtoluğu masanın üzerine çarparken.

“Sen, kahretsin; aç junky’lerin her seferinde ka şıklarımı kibritlerle karartmalarını bekleyemezsin…. Bu, hapis için ihtiyacım olan tek şey, polisin evde bulduğu kara kaşık patırtısı….

“Bıraktı ğını sandım… Tedavini düzmekten üzülecektim.” “Bir alışkanlıktan kurtulmak çok uğraştır oğlum.”

Çözülen etteki damarları arama. Junk’ın kum saati son kara tanelerini böbreklere döker….

“Ağır enfeksiyonlu bölge” diye mırıldandı, bağı yukarı kaydırırken.

“Ölüm onların Kültür Kahramanı’ydı” dedi Ya şlı Hanım’ım, Maya el yazmalarından yukarı bakarak… “Ateşleri ve konuşmaları ve ölümün mısır tohumları vardı… Ölüm bir mısır tohumuna dönüşür.”

Ouab Günler üzerimizde

nefret ve talihsizliğin soğuk gümbürtülü rüzgârları

atışı kaçırdı.

“Bu kahrolası pis resimleri buradan al” dedim ona. Eski Zamanların Schemecker’ı, kızışmış ve ahmak haplarından almış olarak bir sandalye arkasından destek alıyordu… kanına bir yüz karası.

“Nesi sen, bu ahmak hapı sanatçılarından bir mi?”

Kenar mahalle şarabının ve tıkanmış karaciğerinin sarı kokuları, elini avucu yukarıda cüppeye doğru uzatarak junky jestini yaptığında elbiselerinde ayrıldı…

biberli evlerin ve rutubetli paltoların ve besinsizlikten körelmiş erbezlerinin kokusu…

Tedavinin tecrübeli, ektoplazmik bıraktığında bir ayda otuz pound dokunuşunda solan yumuşak pembe macun… Oluşumu gördüm… On dakikada kaybolan on pound… orada bir elinde şırıngayla duruyordu… diğer eliyle düşmesin diye paltosunu tutuyordu.

hastalıklı metalin keskin kötü kokusu.

Gökyüzüne kadar yükselen bir çöp yı ğınında yürüyüş… saçılmış benzin ateşleri… duman, rüzgârsız havada dışkı gibi kara ve yoğun asılı kalır… öğle sıcağının beyaz filmini kuruma buluyor… D.L. yanımda yürüyor… dişsiz damaklarımın ve saçsız kafatasımın bir yansıması… hafif soğuk yakmaları tarafından tüketilmiş, çürüyen fosforojen kemiklerin üzerinden kazınmış et… Açık bir benzin kabı taşıyor ve benzin kokusu onu sarıyor… Bir paslı demir tepesini aşarken bir gurup yerliye rastlıyoruz… Çöpçü balıklarının düz, iki boyutlu yüzleri...

"Benzini onların üzerine at ve ate şle…"

ÇABUK…

beyaz parlama… ezilmiş böcek çığlıkları…

Ağzımda metal tadıyla uyanarak ölü olandan geri geldim

renksiz ölüm kokusunu izlerken

etinin arasından bana baktı… cisimleşti… junk'ın ilk sessiz susmuş bir gri maymunun doğum sonrası

bir uzvun-un kesilişinin hayalet sancıları…

"Taki çocukları kullanmak için bekliyor" dedi Eduardo ve aşırı dozdan Madrid'de öldü…

Toz trenleri, şişen etin pembe kıvrımları arasında yanarlar… orgazmın flaşlarını patlatırlar… yakalanmış hareketin küçük fotoğrafları… yumuşak kahverengi kenarları sigara yakmak için kıvrılmış…

Birinin ona verdiği 1920 hasır şapkayla orada duruyordu… karanlık sokakta ölü kuşlar gibi düşen yumuşak tedavi sözcükleri…

“Hayır… Yeter… Hayır patr…”

La ğım gazının çürümüş maden kokusuyla lekelenmiş mor kahverengi alacakaranlıkta hava çekiçlerinin kabaran denizi… karpit lambaların sarı halkalarında odağın dışında titreşen genç işçi yüzleri… ışık alan kırık borular…

“Kenti yeniden in şa ediyorlar.”

Lee dalgınca kafasını salladı… “Evet… Her zaman…”

Her iki yol da Doğu Kanadı’na kötü bir taşınma…

Bilseydim sana söylemekten memnun olurdum…

“İşe yaramaz… no bueno… kendisini satıyor…”

“No glot… C’lom Fliday”

Tanca, 1959

ek

The British Journal of Addiction Vol.53, No.2 BİR ÜSTAT BAĞIMLIDAN TEHLİKELİ İLAÇLAR RAPORU

3 Ağustos 1956

Venedik Sayın Doktor.

Mektubunuz için te şekkürler. Kullandığım çeşitli ilaçların etkileriyle ilgili makaleyi ilişikte gönderiyorum. Yayımlamanıza uygun olup olmadığını bilmiyorum. Adımın kullanılmasına itirazım yok.

İ çmekle ilgili sorunum yok. Her hangi bir ilaç kullanma isteğim yok. Genel sağlık mükemmel. Lütfen Bay…’a saygılarımı iletin. Onun, mükemmel sonuçlar veren günlük egzersizler sistemini kullanıyorum.

Teknikolojik sonuçlarıyla uğraşmak üzere birlikte çalışacak birini bulursam narkotik ilaçlar üzerine bir kitap yazmayı düşünüyorum. Saygılarımla WILLIAM BURROUGHS

Afyon ve afyon türevlerinin kullanımı, sınırları belirlenen “bağımlılık” diye tanımlanan bir duruma yol açar – (Terim, kullanılan ya da istenen bir

şeyi göstermek için yaygın olarak kullanılır. Şeker, kahve, tütün, güzel hava, televizyon, dedektif öyküleri, bulmaca bağımlılıklarından bahsederiz). Böyle yanlış kullanılınca; terim, her hangi bir faydalı anlam kesinliğini kaybeder. Morfin kullanımı morfine metabolik bağımlılığa yol açar. Morfin, su gibi biyolojik bir gereksinim haline gelir ve eğer aniden bundan yoksun bırakılırsa kullanıcı ölebilir. Şeker hastası insülin olmadığında ölecektir ama insüline bağımlı değildir. Onun insülin gereksinimi, insülin kullanımından kaynaklanmamıştır. Normal bir metabolizmayı sürdürmek için insüline gereksinim duyar. Bağımlı, bir morfin metabolizmasını sürdürmek ve böylece dayanılmaz derecede acı veren, normal metabolizmaya dönüşü engellemek için morfine gereksinim duyar.

Ben yirmi yılı aşkın bir sürede “narkotik” ilaçlar kullandım. Bunlardan bazıları yukarıdaki anlamda bağımlılık yapıcıdır. Çoğu değildir:

Afyonlular.- On iki yılı a şkın bir süre boyunca tüttürerek ve ağızdan alarak afyon (Deriye enjeksiyon apselere yol açar. Damara enjeksiyon tatsız ve belki de tehlikelidir.) deriye, damara, kasa enjekte ederek, (hazırda iğne olmadığı zaman) burnuma çekerek: eroin, morfin, diladid, pantopon, ökodol, parakodin, dionin, kodein, demerol, metodon kullandım. Hepsi farklı derecelerde alışkanlık yapıcıdır. İlacın nasıl uygulandığı fark etmez: tüttürülmesi, burundan alınması, enjekte edilmesi, ağızdan alınması, rektal fitiller halinde yerleştirilmesi; nihai sonuç aynı olacaktır: bağımlılık. Ve bir tüttürme alışkanlığını kırmak, damara enjeksiyon alışkanlığındaki
alışkanlıklarının özellikle zararlı olduğu
kadar zordur. Enjeksiyon

görü şü iğnelerden duyulan mantıksız bir korkudan kaynaklanmaktadır – (“Enjeksiyonlar kan akışını zehirler” –sanki kan akışı, mide, akciğer ve sümüksü dokudan emilen maddelerle daha az zehirleniyormuş gibi). Demerol, galiba morfine nazaran daha az bağımlılık yapıcıdır. Bağımlı için daha az tatmin edici ve ağrı kesici olarak da daha az etkilidir. Demerol alışkanlığının kırılması morfin alışkanlığının kırılmasından daha kolayken demerol sağlık açısından ve özelliklede sinir sistemi açısından kesinlikle daha zararlıdır. Bir keresinde üç ay boyunca demerol kullanmıştım ve bir dizi endişe verici belirti ortaya çıkmıştı: titreyen eller (morfinle ellerim her zaman sağlamdı), giderek şiddetlenen uyum bozukluğu, kaslarda kasılma, paranoit takıntılar, delirme korkusu. Sonunda demerol için tam zamanında

bir hoşgörüsüzlük geliştirdim -hiç kuşkusuz bir kendini koruma önlemi- ve metodona döndüm. Birdenbire tüm belirtilerim ortadan kalktı. Demerolun neredeyse morfin kadar kabızlık yapıcı olduğunu, iştah ve cnsel işlevler üzerinde daha da kapatıcı bir etki yaptığını, buna karşı gözbebeklerini küçültmediğini ekleyebilirim. Kendime, yıllar süren bir dönemde steril olmayan -aslında kirliiğnelerle binlerce enjeksiyon yaptım ve demerol kullanana kadar asla bir enfeksiyona uğramadım. Ardından, birinin yarılması ve kurutulması gereken bir dizi apse oluştu. Kısacası demerol bana morfinden daha tehlikeli bir ilaç olarak görünür. Metodon, bağımlı için tamamen tatmin edicidir; mükemmel bir ağrı kesici, sadece morfin kadar bağımlılık yapıcı.

Ş iddetli ağrı için morfin almıştım. Ağrıyı kesen herhangi bir opiat, çekilme belirtilerini de aynı ölçüde ortadan kaldırır. Sonuç açıktır: Ağrıyı kesen, bir opiat alışkanlık oluşturucudur ve ağrıyı kesmedeki etkinliği arttıkça alışkanlık olma özelliği de artar. Morfinin ağrı kesici molekülü ve alışkanlık yapıcı molekülü aynıdır ve morfinin ağrıyı kestiği işlem, dayanma ve bağımlılığa yol açanla aynı işlemdir. Alışkanlık yapmayan morfin, Ahir Zaman Filozof Taşı olarak görünür. Öte yandan apomorfinin çeşitlemeleri, çekilme belirtilerinin tümünü kontrol etmekte son derece etkin çıkabilir. Ama bu ilacın aynı zamanda iyi bir ağrı kesici olmasını beklememeliyiz.

Morfin ba ğımlılığı olguları iyi biliniyor ve burada tekrarlamak için hiçbir neden yok. Birkaç nokta bana öyle geliyor ki yeterli ilgiyi görmemiş: morfin ile alkol arasındaki metabolik geçimsizlik gözlemlenmiş fakat bildiğim kadarıyla hiç kimse bir açıklama getirmemiş. Bir morfin bağımlısı alkol içerse hiçbir hoş ya da aşırı zindelik duyumsamalarıyla karşılaşmaz. Ağır ağır artan bir rahatsızlık duygusu ve bir diğer enjeksiyona ihtiyaç vardır. Alkol, beklide karaciğerde kısa devreye uğrar görünür. Bir kesrinde, bir sarılık krizinden tam olarak çıkmamışken alkol almayı denedim (o zaman morfin kullanmıyordum). Metabolik duyumsama eşti. Bir durumda karaciğer sarılıktan dolayı kısmen faaliyet dışıydı, diğeri de morfin metabolizması tarafından tamamen meşgul ediliyordu. Bir alkolik, morfin bağımlısı olursa, morfin her zaman ve tam olarak alkolün yerini alır. Morfin kullanmaya başlayan bazı alkolikleri tanımıştım. Derhal, kötü etkileri olmadan yüksek dozlarda morfine dayanabilir hale geldiler (bir vuruşta bir g) ve birkaç gün içinde alkol almayı kestiler. Tersi asla olmaz. Morfin

bağımlısı morfin kullanırken ya da morfin çekilmesinin acısını çekerken alkole dayanamaz. Alkole dayanma yeteneği, zehirlenmemenin[1] kesin bir işaretidir. Buna bağlı olarak alkol, asla morfinin yerine geçemez. Tabii ki, zehirlenmemeye uğramış bir bağımlı, içmeye başlayabilir ve alkolik olabilir.

Çekilme sırasında ba ğımlı, çevresinin keskin bir biçimde farkındadır. Duyum etkilenimleri, sanrı noktasına kadar keskinleştirmiştir. Tanıdık nesneler, kıvranan sinsi yaşamla kımıldanır. Bağımlı, dışsal ve içsel duyumsamaların baraj ateşiyle karşılaşır. Güzellik ve geçmişe özlem parlamaları yaşayabilir ama tümel etki son derece acı vericidir –(Belki de bu duyumsamaları, yoğunlukları nedeniyle acı vericidir. Zevk verici bir duyumsama, belirli bir yoğunluğa ulaştıktan sonra dayanılmaz olabilir).

Erken çekilmenin iki özel tepkisi dikkatimi çekti: (1) Her şey tehditkâr görünüyor, (2) Hafif paranoya. Doktorlar ve hemşireler, kötülüğün canavarları gibi görünür. Bir çok tedavinin akışı içinde, kendimi tehlikeli delilerle kuşatılmış hissettim. Dr. Dent'in, pethidin alışkanlığı nedeniyle, yakın zamanda arındırmadan geçirilmiş hastalarından biri ile konuştum. O da tamamen benzer bir deneyimi anlattı; 24 saat boyunca hemşireler ve doktorun "vahşi ve tiksindirici göründüğünü" söyledi. Ve her şey mavi görünüyordu. Ve aynı tepkileri yaşayan başka bağımlılarla da konuştum. Şu anda, çekilme sırasındaki paranoit düşüncelerin psikolojik temeli açık. Bu tepkilerin belirgin benzerliği ortak bir metabolik kökeni gösteriyor. Çekilme olgusuyla ilaç sarhoşluğunun benzerlik, çarpıcı. Esrar, Bannisteria (Mescalin), sanrı oluşturucu bakış açılarını içeren keskin duyumsama durumları yaratıyorlar. Her şey canlı görünüyor. Paranoit düşünceler sık. Bannisteria Capi sarhoşluğu özellikle çekilme durumunu çoğaltıyor. Her şey tehditkâr görünüyor. Paranoit düşünceler özellikle aşırı dozun işaretini taşır. Bannisteria
yardımcısının beni
Caapi aldıktan sonra, Büyücü Doktor'un ve öldürmeyi planladıklarına ikna oluştum. Vücudun

metabolik durumlarının, çe şitli ilaçların etkilerini üretebildiği görünüyor. belirli durumları arasındaki Caapi (Harmalin), Peyote A.B.D'de eroin bağımlıları, mallarını süt, şeker ve barbituratlarla

[1] Zehirlenmeme: sarhoş olamama, dezentoksikasyon. çn

giderek seyrelten satıcılar yüzünden istekleri dı şında bir azaltma tedavisi görüyorlar. Bunun sonucunda tedavi isteyen bağımlılardan birçoğunun bağımlılığı hafif oluyor ve bunlar kısa bir sürede (7–8 gün) tamamen arındırılabiliyorlar. İlaç tedavisi olmadan hızla kurtuluyorlar. Bu arada herhangi bir sakinleştirici, alerji giderici ya da sakinleştirici ilaç biraz rahatlama sağlayabiliyor; özellikle enjekte edildiğinde. Yabancı bir maddenin kendi kan akışı içinde yol aldığını bildiğinde, bağımlı kendisini daha iyi hisseder. Tolserol, Torazin
barbituratın her çeşitlemesi, Kloral
ve bu türden “sakinleştiriciler”,

ve Paraldehid, antihisteminler, kortizon, reserpin ve hatta şok, (lobotomi fazla geride kalabilir mi?) genellikle “cesaret verici” olarak tanımlanan sonuçlarla kullanıldı. Kendi deneyimim, bu sonuçların biraz ihtiyatlı karşılanması gerektiğini gösteriyor. Tabii ki belirtilere bağlı tedavi gerekiyor ve tüm bu ilaçlar (en yaygın kullanılan ilacın muhtemel istisnasıyla: barbituratların) çekilme belirtilerinin bütününün tedavisinde yerleri vardır. Ama bu ilaçların hiçbiri, kendi başına çekilmeye yanıt değildir. Çekilme belirtileri, bireylerin metabolizmalarına ve fiziksel tiplerine göre değişir. Kabarık göğüslü, saman nezlesi ve astıma kolay yakalanan bireyler çekilme sırasında alerjik belirtilerden çok çekerler: akan burun, hapşırık, sancı, gözlerde sulanma, nefes alma güçlüğü. Böyle zamanlarda kortizon ve antihistaminler belirgin bir rahatlama sağlayabilir. Kusma, torazin gibi bulantı giderici ilaçlarla kontrole edilebilir.

Bu ilaçların tümünün kullanıldığı on “tedavi”den geçtim. Hızlı azaltmalar, yavaş azaltmalar, uzatılmış uyku, apomorfin, antihistaminler, “amorfin” olarak bilinen yararsız bir ürünü içeren bir Fransız sistemi; şok dışında her şeyi aldım. (Başka birisi üzerinde şok tedavisiyle ilgili daha ileri deneylerin sonuçlarını duymak isterim.) Herhangi bir tedavinin başarısı, bağımlılığın derecesi ve süresine, çekilmenin aşamasına (geç ya da hafif çekilmede etkin olan ilaçlar, şiddetli evrede yıkıcı olabilir), bireysel belirtilere, sağlık, yaş vb. şeylere bağlıdır. Bir tedavi yöntemi bazen tamamen etkisiz olurken başka birinde mükemmel sonuçlar verebilir. Ya da bana yaramayan bir tedavi başkasını yarayabilir. Nihai yargılara ulaşmaya değil, sadece çeşitli ilaçlara ve tedavi yöntemlerine verdiğim yanıtları bildirmeyi hedefliyorum.

Azaltma Tedavileri.- Bu en yaygın tedavi biçimidir ve a ğır bağımlılık durumunda, bulunan hiçbir yöntem bunun yerini tam olarak alamaz. Hasta bir miktar morfin almalıdır. Tüm bağımlılık vakalarına uygulanabilecek tek bir kural varsa, o da budur. Ama morfin olabildiğince çabuk çekilmelidir. Yavaş azaltma tedavileri gördüm ve her seferinde sonuç cesaretin kırılması ve geri dönüştü. Belli belirsiz azaltma, sonsuza azaltma olmaya uygundur. Bağımlı tedavi ararken, birçok olayda çekilme belirtilerini pek çok kez yaşamış durumdadır. Kendisini bekleyen nahoş sıkıntıyı karşılamaya hazırdır. Ama çekilmenin acısı on gün yerine iki aya yayılırsa, buna katlanamayabilir. Direnme isteğini kıran, acının yoğunluğu değil süresidir. Bağımlı, geç çekilmenin zayıflığını, uykusuzluğunu, sıkıntısını, yorgunluğunu bastırmak için, ne kadar küçük olursa olsun afyonlu bir ilacın herhangi bir miktarını alışkanlık olarak alırsa, çekilme belirtileri belirsiz bir süreyle uzatılacak ve tam olarak kötü duruma dönüş neredeyse kesin bir hale gelecektir.

Uzatılmı ş Uyku.- Kuram iyi görünüyor. Uykuya dalıyor ve tedavi edilmiş oluyorsun. Kloral hidrat, barbituratlar, torazinin sanayiye dozları, yarı uyanıklığın kâbus durumunu yarattı sadece. Yatıştırmanın çekilmesi, 5 günden sonra, şiddetli bir şoka neden oldu. Şiddetli morfin yoksunluğunun belirtileri ortaya çıktı. Nihai sonuç, benzeri olmayan korkunun birleşik belirtilerinin tümüydü. Olduğum hiçbir tedavi, acısız olduğu iddia edilen bu yöntem kadar acı verici değildi. Uyku ve uyanıklık çevrimi, çekilme sırasında her zaman derinden bozulur. Bunun şiddetli yatıştırma ile daha bozulması en azından tedavinin doğru olmadığını gösterir. Morfin çekilmesi, barbituratların çekilmesi eklenmeden de yeterince sancılıdır. Hastanede iki haftanın ardından (beş gün yatıştırma, on gün “dinlenme”) hâlâ, o kadar zayıftım ki küçük bir yokuşu çıkmaya kalkıştığımda bayılıyordum. Uzatılmış uykuyu, çekilme tedavisinin olası en kötü yolu olarak değerlendiriyorum.

Antihistaminler.Antihistaminlerin kuramına dayandırılır. Morfinin ani alerjik belirtilerle histaminin aşırı üretimini hızlandırır. (Şiddetli acı veren sarsıntılı yaralanmadan kaynaklanan şokta, kana büyük miktarlarda histamin bırakılır. Bağımlılıkta olduğu gibi şiddetli acıda da zehirlenmeye neden olacak dozda morfine dayanılır. Kanlarında yüksek histamin içeriği bulunan tavşanlar, morfine aşırı derecede

histaminlerle deneyimim sonuç verici olmadı.
dirençlidirler.) AntiBir kesrinde, sadece

antihistaminler içeren bir tedavi gördüm ve sonuçlar iyiydi. Ama o zamanlar hafif bir bağımlılığım vardı ve tedavi başladığında 72 saat boyunca morfinden uzak kalmıştım. Onsan sonra çekilme belirtileri için hayal kırıklığı yaratan antihistaminleri sıkça kullandım. Aslında bunlar, benim moral bozukluğumu ve asabiyetimi arttırıyorlar. (Tipik alerjik belirtiler çekmiyorum.)

Apomorfin.Apomorfin, çekilme tedavisi yöntemleri arasında denediklerimin kesinlikle en iyisiydi. O, çekilme belirtilerini tamamen ortadan kaldırmaz ama bunları dayanılır bir düzeye indirir. Mide ve bacak krampları, çırpınmalı ve çılgın durumlar gibi şiddetli belirtiler tamamen kontrol edilir. Aslında apomorfin tedavisi, azaltma tedavisinden daha az rahatsızlık içerir. Düzelme daha hızlı ve daha tamdır. Apomorfin tedavisi görene kadar morfini çok istemekten asla kurtarılamadığımı düşünüyorum. Belki de hiç de psikolojik olmayıp sadece metabolik bir tedavinin ardından varlığını Apomorfin formülünün daha biçimlerinin tedavisinde nitel olarak daha etkili çıkabilir.

Kortizon.Kortizon, özellikle damara enjekte edildiğinde biraz rahatlama veriyor gibi görünür.

Torazin.- Çekilme belirtilerinden biraz rahatlama sa ğlar ama çok değil. Yan etkileri olan; can sıkıntısı, görme bozuklukları ve sindirim bozukluğu kuşkulu faydalarını dengeler.

Reserpin.- Hafif bir can sıkıntısı dışında bu ilacın herhangi bir etkisini fark etmedim.

kullanımı, çekilmenin alerjik çekilmesi, bundan kaynaklanan

sürdüren, “psikolojik” morfin isteği. güçlü çeşitlemeleri, bağımlılığın tüm
Tolserol.- İhmal edilebilir sonuçlar.

Barbituratlar.Çekilmenin uykusuzluğu için barbituratları yazma yaygın uygulamadır. Aslında barbituratların kullanımı normal uykuya dönüşü geciktirir, tüm çekilme sürecini uzatır ve kötüye geri dönüşe yol açabilir. (Bağımlı, nembutal ile birlikte kodein ya da paregorik almaya yöneltilir. Normal bir kişi için oldukça zararsız olan küçük miktardaki afyonlu ilaçlar, tedavi edilen bir bağımlıda derhal bağımlılığı yeniden oluşturur.) Deneyimim, Dr. Dent'in barbituratların yanlış tedavi olduğu açıklamasını doğrulamaktadır.

Kloral ve Paraldehid.Bir barbituratlar tercih edilir ama kusacaklardır.

Ben de kendi insiyatifimle, çekilme sırasında aşağıdaki ilaçları denedim.

Alkol.- Çekilmenin hangisi herhangi bir a şamasında mutlak olarak yanlış tedavidir. Alkol kullanımı ayrımsız olarak çekilme belirtilerini arttırır ve kötü duruma dönüşe yol açar. Alkole sadece metabolizma normale döndükten sonra hoşgörü gösterilebilir. Bu ağır bağımlılık durumlarında genellikle bir ay alır.

Benzedrin.- Geç çekilmenin can sıkıntısını geçici olarak rahatlatabilir, şiddetli çekilmede yıkıcıdır, morfinin psikolojik yanıt oluşturduğu sinirlilik durumunu ürettiği için herhangi bir aşamada yanlış tedavidir.

Kokain. – Yukarıdaki açıklama, kokain için iki katıyla geçerlidir.

Cannabis Indica (marihuana).Geç ya da hafif çekilmede can sıkıntısını hafifletir ve iştahı arttırır, şiddetli çekilmede tam bir felakettir. (Bir keresinde, erken çekilme sırasında kâbussu sonuçlarıyla marihuana içmiştim.) Cannabis bir hassaslaştırıcıdır. Zaten kötü hissediyorsanız, daha da kötü hissetmenize neden olacaktır. Yanlış ilaçtır.

Peyote ve Bannisteria caapi.- Denemek için giri şimde bulunmadım. Banniesteria sarhoşluğu düşüncesi, şiddetli çekilme ile birleşince beynin yatıştırıcı gerekli olduğunda olasılıkla bağımlıların çoğu paraldehidi anında sendelemesine neden oluyor. Geç çekilme sırasında morfin yerine peyote kullanmaya başlayan birini tanımıştım, morfine olan tüm isteğin bittiğini iddia ediyordu, sonunda peyote zehirlenmesinden öldü.

Ağır bağımlılık olaylarında, belirgin, fiziksel, çekilme belirtileri en azından bir ay kalır.

Asla psikopatik bir morfin ba ğımşlısını duymadım; afyonlu bir ilaca bağımlıyken psikopatik belirtiler gösteren birini kastediyorum. Aslında bağımlılar sıkıcı bir şekilde mantıklıdırlar. Belki de şizofreni ile afyonlu ilaç bağımlılığı arasında metabolik bir uyumsuzluk vardır. Öte yandan morfin çekilmesi sıklıkla psikopatik tepkiler yaratır –genellikle hafif paranoya. Şizofrenide çekilemde de fayda sakinleştiriciler, apomorfin, şok.

Sir Charles Sherington, acıyı "bir zorunlu koruma refleksinin psişik yardımcısı" olarak tanımlıyor.

Bitkisel sinir sistemi, iç ritmiler ve dı ş güdülere yanıt olarak genişler ve kasılır; keyif verici olduğu denenmiş güdülerde -cinsellik, gıda, iyi toplumsal temaslar, vb.genişler, acı, endişe, korku, rahatsızlık ve sıkıntıda ise kasılır. Morfin: genişleme ve kasılma, rahatlama ve gerilme çevriminin tamamını değiştirir. Cinsel işlev etkisizleşir, mide ve bağırsakların sindirim esnasında yaptığı devinim yavaşlar, gözbebekleri ışık ve karanlık karşısında tepki vermeyi bırakır. Organizma ne acıya karşı kasılır ne de normal zevk kaynaklarına göre

sıkıntıya karşı

sadece yatakta

genişler. Bir morfin

çevrimine ayarlanır. Bağımlı
ayakkabısına bakabilir ya da
bağışıktır. Saatlerce kalabilir. Bir cinsel
bo şalmaya, toplumsal ilişkilere, işe, eğlenceye, alıştırmaya, morfin dışında hiçbir şeye gereksinimi yoktur. Morfin, organizmaya bir bitkinin bazı niteliklerini vererek acıyı yatıştırabilir. (Acının, büyük ölçüde durağan, korumacı refleksleri bulunmayan bitkiler için bir işlevi olamaz.)

Bilim adamları, zevk vermeden acıyı kesecek alı şkanlık yapmayan bir morfin arıyor, bağımlılarsa bağımlılık olmadan aşırı zindelik istiyor -ya da istediklerini sanıyor. Ben, morfinin işlevlerinin nasıl ayrılabileceğini sonuç veren ilaçlar ve tedavi yöntemlerinin

sa ğlaması ilgi çekicidir: antihistaminler, anlamıyorum, herhangi bir etkin ağrı kesicinin cinsel işlevi bastıracağını, aşırı zindelik yaratacağını ve bağımlılığa yol açacağını düşünüyorum. Mükemmel ağrı kesici belki de anında bağımlılık yaratıcı olacaktır. (Birisi böyle bir ilaç üretmek istiyorsa, dihidro-oksi-eroin başlamak için iyi bir yer olabilir.)

Ba ğımlı, acısız, sekssiz, zamansız bir durumda varolur. Hayvan yaşantısının ritimlerine yeniden geçmek, çekilme belirtilerinin tümüne yol açar. Bu geçişin rahat yapılabilmesinin olasılığından kuşkuluyum. Acısız çekilme sadece yaklaşılabilir.

Kokain.Kokain, kullandıklarımın içinde en fazla zindelik veren ilaçtı. Aşırı zindelik kafada merkezlenir. Belki de ilaç, zevk bağlantılarını doğrudan beyinde etkinleştiriyordu. Doğru yerde bir elektrik akımının da aynı etkiyi üretebileceğinden şüpheleniyorum. Kokain tam zindeleştirmesi sadece damara enjeksiyomla gerçekleştirilebilir. Zevk veren etkiler beş ya da on dakikadan fazla sürmez. Eğer ilaç, deriye enjekte edilirse, hızlı giderme etkilerin, azaltır. Bu iki katıyla burna çekme için geçerlidir.

Bütün gece uyanık kalarak birer dakikalık aralıklarla, “hız topu” oluşturmak için aynı enjeksiyonda karıştırılmış eroin vuruşlarıyla dönüşümlü olarak kokain almak, kokain kullanıcılarının standart uygulamasıdır. (Morfin bağımlısı olmayan bir düzenli kokain kullanıcısıyla asla karşılaşmadım.)

Kokain iste ği şiddetli olabilir. Bir kokain reçetesini doldurmak için bir eczaneden diğerine yürüyerek tam bir gün harcadığım oldu. Kokaini şiddetle isteyebilirsiniz ama onun için metabolik bir gereksiniminiz yoktur. Kokain bulamazsanız, yemek yer, uyur ve bunu unutursunuz. Yıllarca kokain kullanmış ve ardından bağlantı kaynaklarından kopmuş olanlarla konuştum. Hiçbiri herhangi bir çekilme belirtisi yaşamamıştı. Gerçekten bir ön beyin uyarıcısının nasıl bağımlılık yaratacağını anlamak güçtür. Bağımlılık, yatıştırıcıların tekelinde gibi görünüyor.

Kokainin sürekli kullanılması; sinirlilik, can sıkıntısı, bazen paranoit sanrılı ilaç psikozuna yol açar. Kokain kullanımından kaynaklanan sinirlilik ve can sıkıntısı, daha fazla kokain ile giderilmez. Etkin olarak morfin ile

rahatlatılırlar. Bir morfin bağımlısı tarafından kokain kullanılması, her zaman daha fazla ve daha sık morfin enjeksiyonlarına götürür.

Cannabis Indica (esrar, marihuana).Bu ilacın etkileri sıkça ve korkunç bir biçimde tanılanmıştır: uzay zaman algılamasının bozulması, etkilere şiddetli duyarlılık, düşüncelerin uçuşması, gülme krizleri, aptallık. Marihuana bir hassaslaştırıcıdır ve sonuçları her zaman hoş değildir. Kötü bir durumu daha da kötüleştirir. Can sıkıntısınız umutsuzluğa, kaygıyı paniğe dönüştürür. Şiddetli morfin çekilmesi sırasında marihuana ile olan korkunç deneyimime daha önce değindim. Bir keresinde bir şey hakkında hafifçe endişeli olan bir konuğuma marihuana verdim (“otlanma uçuşları” onun deyimiyle). Sigaranın yarısını içtikten sonra “Korkuyorum!” diye çığlık atarak ayağa kalktı ve evden dışarı fırladı.

Marihuana sarho şluğunun özellikle cesaret kırıcı bir özelliği, etkin yönlendirmenin bozulmasıdır. Bir şeyi sevdiğinizi ya da sevmediğinizi, bir duyumsamanın hoş ya da tatsız olduğunu bilemezsiniz.

Marihuana kullanımı bireye göre büyük ölçüde değişir. Bazıları sürekli tüttürürler, bazıları ara sıra, sayılara azımsanmayacaklarda şiddetle hoşnutsuzluk duyarlar. Özellikle, birçoğu marihuana tüttürmeye püriten bir yaklaşım sergileyen tescilli morfin bağımlıları arasında pek tutulmaz.

Marihuananın kötü etkileri A.B.D’de büyük ölçüde abartılmıştır. Bizim ulusal ilacımız alkoldür. Başka bir ilacın kullanımına özel bir korkuyla yaklaşma eğilimindeyizdir. Bu öteki kötü alışkanlıklara teslim olan birisi, zihin ve gövdesinin tam bir yıkımını hak eder. İnsanlar gerçekleri dikkate almadan inanmak istediklerine inanırlar. Marihuana alışkanlık yapıcı değildir. Aşırı olamayan kullanımının kötü etkilerinin kanıtını pek görmedim. İlaç psikozu, uzun süreli ve aşırı kullanımdan kaynaklanabilir.

Barbituratlar.Barbituratlar, herhangi bir süre boyunca büyük miktarlarda alındıklarında kesinlikle bağımlılık yapıcıdır (günde yaklaşık bir gram bağımlılık yaratacaktır). Çekilme belirtilerinin tümü, sara tipi çırpınmalı sanrılar içermesi yüzünden morfin çekilmesinden daha tehlikelidir. Bağımlılar sıklıkla beton zeminlerde çırpınırken kendilerin yaralarlar (beton zeminler, ani çekilmelerin olağan sonuçlarıdır). Morfin bağımlıları sık sık yetersiz morfin tayınlarını güçlendirmek için barbiturat alır. Bazıları barbiturat bağımlıları da olur.

Bir keresinde, dört ay gece boyunca her gece iki nembutal kapsülü aldım (her biri bir buçuk g) ve hiçbir çekilme belirtisinden acı çekmedim.

Barbiturat bağımlılığı, bir nicelik sorunudur. Bu beklide morfin gibi metabolik bir bağımlılık değildir ama aşırı ön beyin yatışmasına mekanik bir tepkidir.

Barbiturat ba ğımlısı şaşırtıcı bir manzara sunar. Uzuvlarını koordine edemez: sendeler, bar taburelerinden düşer, bir cümlenin ortasında uykuya dalar, ağzından lokma düşürür. Kafası karışık, huysuz ve aptaldır. Ve hemen her zaman başka ilaçlar kullanır, eline gelen her şeyi: alkol, benzedrin, afyonlu ilaçlar, marihuana. Barbiturat kullanıcıları, bağımlı toplumunda hor görülürler: “Ahmak hapı serserileri. Hiç klâsları yok.” Bir derece aşağı havagazı ve süt, ya da bir kova amonyak koklamaktır-“Temizlikçi kadın uçuşu[1].”

Barbituratlar, en kötü bağımlılık biçimini oluşturuyorlar gibi görünür bana; nahoş, huzur bozucu, tedavisi güç.

Benzedrin.- Bu, kokain gibi beyne etkiyen bir uyarıcıdır. Yüksek dozlar, zindelik duygusu taşınan uzun süreli uykusuzluklara yol açar. Aşırı zindelik dönemini, korkunç bir can sıkıntısı dönemi izler. İlaç, kaygılanmayı arttırma eğilimindedir. Sindirim bozukluğu ve iştah kaybına neden olur.

Benzedrin çekilmesini belirtisini belirgin belirtilerin takip etti ği tek bir olay biliyorum. Bu, altı ay boyunca inanılmaz miktarda benzedrin kullanan, tanıdığım bir kadındı[1]. Bir süre boyunca, kendisinde bir ilaç psikozu gelişti ve on günlüğüne hastaneye kaldırıldı. Benzedrin kullanımına devam etti ama aniden kesti. Astım türü bir hastalığa yakalandı. Nefes alamıyor ve morarıyordu. Ona, anında rahatlama sağlayan bir doz antihistamin (teperen) verdim. Belirtiler yeniden ortaya çıkmadı.

[1] Temizlikçi kadın uçuşu (The Scrub Woman Kick): Jargonda “amonyak kafası” için kullanılan deyim.

Peyote (meskalin).- Bu kuşkusuz bir uyarıcı. Gözbebeklerini sulandırıyor, uyanık tutuyor. Peyote, aşırı derecede mide bulantısı yapıyor. Kullanıcılar, bunu etkilerini görmeye yetecek kadar uzun süre yerinde tutmakta zorluk çekiyorlar, bazı açılardan marihuanaya benzer biçimde. Algılamanın giderek artan hassaslığı, özellikle renklerde ortaya çıkıyor. Peyote sarhoşluğu, özel bir bitki bilinci ya da bitki ile benzeşmeye neden

oluyor. Her şey bir peyote bitkisine benziyor. Kızılderililerin neden peyote kapsülünde yerleşmiş bir ruh olduğunu düşündüklerini anlamak kolay.

Peyote'nin a şırı dozu, solunumun felç olmasına ve ölüme neden olabilir. Bir olay biliyorum. Peyote'nin bağımlılık yapıcı olduğunu düşünmek için hiçbir neden yok.

Bannisteria caapi (Harmalin, Banisterin, Telepatin).Bannisteria caapi, hızlı büyüyen bir asmadır. Etkin malzemesi, yeni kesilmiş asmanın odunsu kısmının içinde bulunur. İç kabuğu en etkin yeri kabul edilir ve yapraklar asla kullanılmaz. İlacın tam etkisini hissetmek ancak asmanın fazla miktarda kullanılmasıyla mümkündür. Bir kişi için, her biri sekiz inç uzunluğunda yaklaşık beş parça asmaya gerek duyulur. Asma ezilir ve *Palicourea sp. Rubiacea* olarak adlandırılan bir çalının yapraklarıyla iki saat ya da daha fazla kaynatılır.

Yage ya da Ayuahuaska (Bannisteria caapi için kullanılan en yaygın Kızılderili isimleri), oluşturucu narkotik Panzehiri, barbiturat ya da diğer güçlü sarsıntı kesici yatıştırıcılardır. İlk duyuların köklü alt üst oluşuna yol açan sanrı bir maddedir. Aşırı dozda, sarsıcı bir zehirdir. kez Yage alan biri, aşırı doza önlem bulundurmalıdır.

[1] Büyük olasılıkla, karısı Joan'dan bahsediyor. yhn

Yage'nin sanrı oluşturucu özellikleri, Büyücü Doktorlar tarafından kullanılmalarına neden olmuştur. Bunu aynı zamanda çeşitli hastalıklarda, her şeyin çaresi olarak kullanmışlardır. Yage, vücut sıcaklığını düşürür ve bunun sonucunda ateş düşürücü etkisi vardır. Mide ve bağırsak kurtlarının tedavisinde belirgin etkisi olan güçlü bir anti-helminitiktir. Yage, bir bilinçli anestezi durumu yaratır ve üyeliğe kabul edilenlerin, düğümlenmiş asma dalları ile vurulma ya da karınca dizilerine sunulma gibi acı verici bir işleme girmeleri gereken törenlerde kullanılır.

Ortaya çıkarabildi ğim kadarıyla, sadece yeni kesilmiş asma etkindir.
Etkin ana maddeyi,
yolunu bulamadım.
kurutmanın, ayrıştırmanın ya
Hiçbir tentür etkin çıkmadı.
tamamen işlevsiz.
da saklamanın bir Kurutulmuş asma

Yage'nin farmakolojisi, laboratuar araştırması gerektiriyor. Ham özü bu ölçüde güçlü, halüsinasyon yaratıcı bir narkotik madde olduğundan belki de daha görkemli sonuçlar, beklide sentetik çeşitlemeleriyle ortaya çıkabilir. Konu kesinlikle daha ileri araştırmaya çağırıyor.∗

Yage'nin kullanımına dayandırılabilecek herhangi bir kötü etki ile karşılaşmadım. Görevleri süresince bunu sürekli olarak kullanan Büyücü Doktorlar, normal sağlık koşullarına sahip görünüyorlar. Kısa süre sonra dayanıklılık sağlanıyor ki, böylece mide bulantısı ya da başka bir kötü etki olmadan öz içilebiliyor.

Yage e şsiz bir narkotik madde. Yage sarhoşluğu bazı yönlerden esrar sarhoşluğuyla benzer. Her iki durumda da, görüş noktasında kayma, normal yaşamdakinin ötesinde bir bilinç yükselmesi görülür. Ancak Yage olarak yanında yatıştırıcı

güçlerini artırmak amacıyla

∗∗ Bunun basılmasından beri, Bannisteria'nın alkaloidlerinin, deneysel psikoz yaratmak için kullanılagelen LSD6 ile yakından ilişkisi olduğunu keşfettim. Sanırım bunlar şimdiden LSD25'e kadar ulaştılar. wsb aktüel sanrılarla, duyularda daha ileri bir düzen bozulmasına neden olur. Gözlerin önündeki mavi parlamalar, Yage sarhoşluğuna özgüdür.

Yage ile ilgili davranı şlar oldukça çeşitlidir. Birçok Kızılderili ve Beyaz kullanıcıların çoğu, bunu liköre benzer diğer bir sarhoş edici madde olarak değerlendirirler. Başka guruplarda törensel kullanımı ve önemi vardır. Jivarolar arasında, genç adamlar atalarının ruhlarıyla temas kurmak ve gelecekteki yaşamlarıyla ilgili bilgi almak için Yage alırlar. Kabul edilme törenleri sırasında, kabul edilecek olana acı veren dayanıklılık denemeleri için anestezi yapmakta kullanılır. Bütün Büyücü Doktorlar, geleceği öngörme, kaybolan ya da çalınan nesnelerin yerini belirleme, bir suçun failini belirleme, hastalık uygulamalarında bunu kullanırlar.

Bannisteria capi'nin alkaloidi 1923'te Fisher ayrıştırıldı. Alkaloide Telepatin ve daha sonra değiştirerek Banisterin adını verdi. Rumf, Telepatin'in, Perganum Harmala'nın alkaloidi Hermin ile eş olduğunu gösterdi.

Bannisteria caapi'nin alışkanlık yapıcı olmadığı açıktır.

Nutmeg.Mahkûmlar ve denizciler bazen nutmege başvururlar. Yaklaşık bir çorba kaşığı kadarı suyla yutulur. Sonuçlar, baş ağrısı ve mide bulantısı yan etkileriyle
benzerdir. Bağımlılık mümkünse
birlikte kabaca marihuananınkilere bile, bunun öncesinde ölüm ortaya

çıkacaktır. Sadece bir keresinde nutmeg aldım.

Güney Amerika Yerliler tarafından kullanılan nutmeg ailesine dâhil bir dizi bir dizi narkotik madde vardır.[1] Bunlar genellikle bitkini kurutulmuş tozunun burundan çekilmesiyle kullanılır. Büyücü Doktorlar, bu zararlı maddeleri alır ve şiddetli sarsılma durumuna girerler. Seğirmelerinin ve mırıldanmalarının kehanetsel anlamının bulunduğuna inanılır. Bir teşhis ve tedavisi
Cardenas tarafından arkadaşım Güney Amerika'da nutmeg ailesinden bir ilacı denedikten sonra üç gün boyunca şiddetli bir hastalığa tutulmuştu.

[1] Küçük hindistancevizi ağacı ve bunun baharat olarak kullanılan tohumu. çn

Datura-scopolamin.Morfin bağımlıları sıklıkla scopolamin ile birlikte morfin almaktan zehirlenirler.

Bir keresinde, morfin g'sinin altıda birini ve scopolamin g'sinin yüzde birini içeren ampuller elde etmiştim. G'nin yüzde birinin ihmal edilebilir bir miktar olduğunu düşünerek, bir enjeksiyonda altı ampul aldım. Sonuç, şans eseri olarak bana uzun süredir katlanan pansiyoncum tarafından yaptıklarımın kısıtlandığı birkaç saatlik psikoz durumuydu. Ertesi gün hiçbir şey hatırlamadım.

Datura gurubu uyuşturucuları Güney Amerika ve Meksika Yerlileri tarafından kullanılır. Ölüm olaylarının sık olduğu söyleniyor.

Scopolamin, güvenilmez sonuçları olan bir itiraf ettirme aracı olarak Ruslar tarafından da kullanılmıştır. Nesne sırlarını açıklamaya istekli ama bunları hatırlayamaz hale gelebilir. Sık sık kapak öyküsü ve gizli bilgi

içinden çıkılmaz bir şekilde nakledilir. Meskalinin, şüphelilerden bilgi almada çok başarılı olmasını anlıyorum.

Morfin ba ğımlılığı, morfin kullanımıyla ortaya çıkan bir metabolik hastalıktır. Bence psikolojik tedavi sadece yarasız değil, aynı zamanda da yanlış tedavidir. İstatistiksel olarak morfine bağımlı hale gelen insanlar, buna erişebilenlerdir: doktorlar, hemşireler, karaborsa kaynaklarıyla ilişkisi olanlar. Afyonun afyon dükkânlarında engellenmeden satıldığı İran'da, erişkin nüfusun yüzde 70'i bağımlıdır. Yani, hangi derin çelişki ve rahatsızlıkların onları afyon kullanımına yönelttiğini ortaya çıkarmak için birkaç milyon İranlıya psikoanaliz mi uygulamamız gerekiyor? Sanırım hayır. Benim deneyimlerime göre, birçok bağımlı nörotik değil ve psikoterapiye gereksinimleri yok. Apomorfin tedavisi ve kötü duruma dönüldüğünde apomorfin bulabilmek, herhangi bir "psikolojik rehabilitasyon" programından kesinlikle daha yüksek bir kalıcı tedavi oranı verecektir.

w.s.b